

TIISTAI 15. JOULUKUUTA 2009

Puhetta johti
puhemies Jerzy BUZEK

1. Istunnon avaaminen

(Istunto avattiin klo 9.05)

2. Puhemiehen ilmoitus

Puhemies. – (EN) Lukisin ensiksi tärkeän tiedon. Vastaanotin 2. joulukuuta 2009 komission tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle nimeltä Lissabonin sopimuksen voimaantulon vaikutukset käynnissä oleviin toimielinten päätöksentekomenettelyihin. Parlamentti katsoo, että se on tämän tiedonannon välityksellä saanut tiedon kaikista tiedonantoon sisältyvistä ehdotuksista, joiden osalta Lissabonin sopimuksessa tunnustetaan parlamentin toimivalta. Parlamentti on lisäksi pannut merkille, että Euroopan komissio on kyseisen tiedonannon välityksellä peruuttanut tietyt ehdotukset.

Lissabonin sopimuksen voimaantulopäivänä 1. joulukuuta 2009 käynnissä olleiden lainsäädäntöehdotusten osalta komission puheenjohtaja on kehottanut niitä parlamentin valiokuntia, jotka ovat jo käsitelleet ehdotuksia tämän vaalikauden aikana täysistuntojen pöytäkirjoissa ilmoitetulla tavalla, tarkistamaan komission ehdottamat oikeusperustat ja menettelyjen muutokset sekä kaikki muut muutokset, jotka on tehtävä Lissabonin sopimuksen määräysten johdosta, sekä päättämään, aikovatko ne vahvistaa kuulemismenettelyssä jo hyväksytyt kannat tavallisen lainsäätämisyjärjestyksen ensimmäisenä käsiteltynä vai hyväksyntämenettelynä.

Parlamentti pidättää kaikissa tapauksissa oikeuden pyytää komissiota laatimaan uuden ehdotuksen. Komission on laadittava tavallisen lainsäätämisyjärjestyksen tai muun asianmukaisen menettelyn mukaisesti uudet ehdotukset ehdotuksista, joista parlamenttia ei ole kuultu ennen Lissabonin sopimuksen voimaantuloa.

Tiedonanto koskee lainsäädäntötoimiamme lähitulevaisuudessa, ja se koskee Euroopan komission ja Euroopan parlamentin välisiä suhteita lainsäädäntöprosessin yhteydessä. Kuten tiedätte, olemme siirtymävaiheessa ja korvaamassa Nizzan sopimusta Lissabonin sopimuksella, mutta samaan aikaan aloittemme uutta parlamenttikautta. Uutta komissiota ei ole kuitenkaan vielä hyväksytty. Tämä kaikki vaatii varsin kovaa työtä, jota on tehtävä lainsäädännön mukaisesti komission ja parlamentin välillä. Tämä on juuri tiedonannon aiheena.

3. Parlamentin kantojen ja päätöslauselmien johdosta toteutetut toimet ks. pöytäkirja

4. Suulliset kysymykset (vastaanotetut asiakirjat): ks. pöytäkirja

5. Vastaanotetut asiakirjat: ks. pöytäkirja

6. Keskustelu ihmisoikeuksien sekä demokratian ja oikeusvaltion periaatteiden loukkauksia koskevista tapauksista (käsiteltäväksi jätetyt päätöslauselmaesitykset): ks. pöytäkirja

7. Neuvoston muuttama esitys Euroopan unionin yleiseksi talousarvioksi varainhoitovuodeksi 2010 (kaikki pääluokat) – Esitys Euroopan unionin lisätalousarvioksi nro 10/2009 varainhoitovuodeksi 2009 – Pääluokka III – Komissio – Joustovälineen käyttöönotto – Monivuotisen rahoituskehyn 2007–2013 muuttaminen: energia-alan hankkeiden rahoittaminen osana Euroopan talouden elvytysuunnitelmaa (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu seuraavista mietinnöistä:

– László Surjánin ja Vladimír Maňkan budjettivaliokunnan puolesta laatima mietintö (A7-0083/2009) neuvoston muuttamasta esityksestä Euroopan unionin yleiseksi talousarvioksi varainhoitovuodeksi 2010 (kaikki pääluokat) [11902/2009 - C7-0127/2009 – 2009/2002(BUD)] ja oikaisukirjelmät nro 1/2010 (SEC(2009)1133 - 14272/2009 - C7-0215/2009), nro 2/2010 (SEC(2009)1462 - 16328/2009 - C7-0292/2009) ja nro 3/2010 (SEC(2009)1635 - 16731/2009 - C7-0304/2009) esitykseen Euroopan unionin yleiseksi talousarvioksi varainhoitovuodeksi 2010,

–Jutta Haugin budjettivaliokunnan puolesta laatima mietintö (A7-0081/2009) esityksestä Euroopan unionin lisätalousarvioksi nro 10/2009 varainhoitovuodeksi 2009, Pääluokka III – Komissio (16327/2009 - C7-0288/2009 - 2009/2185(BUD)),

– Reimer Bögen budjettivaliokunnan puolesta laatima mietintö (A7-0080/2009) ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi joustovälineen varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 27 kohdan mukaisesti (2009/2207(BUD)),

– Reimer Bögen budjettivaliokunnan puolesta laatima mietintö (A7-0085/2009) monivuotisesta rahoituskehystä: Euroopan talouden elvytysuunnitelma, toinen tarkistaminen (talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen muuttaminen) (KOM(2009)0662 - C7-0305/2009 - 2009/2211(ACI)).

László Surján, esittelijä. – (HU) Kiitoksia puheenvuorosta, arvoisa puhemies. Arvoisa ministeri, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, minun on sanottava heti tämän budjettikeskustelun aluksi, etten haluisi niinkään aiheuttaa kiistaa kiitossanoillani. Haluan kiittää neuvostoa ja komissiota hedelmällisestä yhteistyöstä, jonka ansiosta olemme vihdoin saavuttaneet yhteisymmärryksen ja voineet jättää käsiteltäväksi yhteisen ehdotuksen parlamentille. Haluan kuitenkin ulottaa kiitokseni myös parlamentin eri puolueryhmille, sillä ilman niiden kykyä tehdä yhteistyötä ja yhdessä puoltaa parlamentille ja Euroopan kansalaisille tärkeitä arvoja talousarvion laatiminen ei olisi mitenkään ollut mahdollista.

Parlamentille annettiin vuosi sitten tehtäväksi laatia mietintö vuoden 2010 talousarviosta. Ryhdyimme välittömästi muotoilemaan parlamentin poliittisia odotuksia ja toimintaohjeita. Parlamentissa on keskusteltu näistä asioista tämän kevään mittaan. Myös tulevaisuutta ajatellen oli äärimmäisen tärkeää saada aikaan päätös, jonka pohjalta saatoimme tehdä johtopäätöksiä, sillä olimme useita kuukausia edellä alustavan talousarvioesityksen valmistelussa. Toisin sanoen EU:n komissio oli tietoinen parlamentin kannasta, jonka se otti enemmän tai vähemmän huomioon myös alustavaa talousarviota valmistellessaan.

Samaa ajoitusta olisi minusta hyvä soveltaa myös tulevina vuosina. Mitä olemme halunneet saada aikaiseksi? Tiesimme, että Euroopan talous on kriisissä. Olimme sitä mieltä (ja olemme yhä), että talousarviolla on oltava tärkeä rooli kriisin hoidossa. Keskustelimme tästä asiasta neuvoston kanssa, sillä toinen ilmeinen ratkaisu kriisiin on se, että vähennämme EU:hun meneviä kuluja. Se ei ole ratkaisu, mutta se saattaa auttaa asiaa. Jos käytämme rahaa järkevästi tältä osin ja korostamme voimakkaasti varojen asianmukaista käyttöä, EU:n talousarviota ei kenties nähdä taakkana vaan kriisin osaratkaisuna. Tämän perusteella halusimme piristää Euroopan kilpailukykyä hyödyntämällä tutkimus- ja kehittämisohjelmia yhtenä keinona saavuttaa tämä tavoite. Halusimme myös luoda pohjan yhteiselle energiapolitiikalle sekä myötävaikuttaa siihen.

Näihin tavoitteisiin on myönnetty 11 miljardia euroa. Halusimme piristää Euroopan taloutta lähinnä koheesiopolitiikan avulla. Tämä väline on arvoltaan 36 miljardia euroa. Vuoden mittaan on käynyt selväksi, että esimerkiksi maitotalalla on vakavia ongelmia, jotka eivät johdu yleisestä talouskriisistä. Parlamentin mielestä viljelijöiden tukeminen oli kuitenkin välttämätöntä, minkä seurauksena perustettiin 300 miljoonan euron suuruinen maitorahasto, joka ei ole pysyvä rahasto mutta tuo silti 300 miljoonan euron lisän viljelijöiden tukeen. Saatavilla olevien rahastojen suuruus on noin 750 miljoonaa euroa, mutta maitotalalle on luvassa lisää tukea. Parlamentti haluaa kuitenkin korostaa myös, että tukeen on liitettävä kattava selvitys maitotalan ongelmista ja alan rakenneuudistuksesta.

Samalla meidän oli tunnustettava toimintamarginaalin riittämättömyys. Jotkin budjettikohdat ovat ilman marginaalia, minkä vuoksi monivuotisen rahoituskehysten väliarviointi on välttämätöntä. Tälle on valtaisa tarve, mutta myös jäsenvaltioiden on kiireesti hyödynnettävä saatavilla olevia rahastoja nykyistä paljon kohdennetummin ja järkevämmiin talouskasvun edistämiseksi. Vain siten voimme katsoa Euroopan kansalaisia ja veronmaksajia suoraan silmiin, sillä käytämme heidän rahojaan yrittäessämme tehostaa ja parantaa EU:n toimintaa.

Vladimír Maňka, esittelijä. – (SK) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa valtiosihteeri, hyvät kuulijat, tänään minun ei tarvitse olla huolissani siitä, että unohtaisin mainita jonkin tärkeän asian mietinnössäni. Kaikista kollegoideni kanssa koko vuoden mittaan luonnostelluista kysymyksistä on jo keskusteltu tarpeeksi budjettivaliokunnassa, täysistunnoissa sekä sovittelumenettelyissä tai kolmikantaneuvotteluissa. Mikä tärkeintä, parlamentti on antanut riittävän tuen kaikille kysymyksille.

Aloittaessamme talousarvion luonnostelutyön tämän vuoden alussa olin utelias tietämään, kuinka pitkälle neuvonantajani, koordinaattorini ja puolueeni antaisivat minun mennä, sillä olin kuulemma mennyt jo liian pitkälle. Huomasin monia hyödyntämättä jääneitä tilaisuuksia ja puutteita, jotka halusin korjata. Muita mahdollisuuksia ja parannusehdotuksia nousi esille toimielinten korkean tason edustajien, osastonjohtajien sekä muun henkilökunnan kanssa käydyissä lukuisissa keskusteluissa.

Toimielinten henkilökunta on itse ryhtynyt toimittamaan tietoja ja tekemään ehdotuksia. Minusta tuntuu, että he toivovat ja uskovat, että voimme ratkaista asiat yhdessä. Toisaalta olin tyytyväinen siihen, että he osoittivat minulle niin suurta luottamusta ja tukea, mutta toisaalta olisin vieläkin tyytyväisempi, jos heidän suorat esimiehensä kuuntelisivat heidän mielipiteitään ja ratkaisisivat ongelmia.

Uskon luonnollisesti, että suurin osa yksiköistä tekee korkeatasoista ja ammattimaista työtä, mutta haluaisin kuitenkin tässä vaiheessa ja tässä tilanteessa korostaa henkilökohtaisen panoksen merkitystä. Saatoimme toteuttaa todettujen puutteiden pohjalta entistä järjestelmällisempiä toimenpiteitä. Esittelijä ei kuitenkaan voi keksiä ja ratkaista kaikkea, vaan siihen tarvitaan Euroopan parlamentin pääsihteeriä tai toimivaltaista EU:n toimielimen korkeaa edustajaa.

Näin ollen kannatan lämpimästi välimiesmenettelyissä Euroopan parlamentin johdon kanssa aikaansaattua sopimusta järjestelmätarkastuksen tekemisestä. Euroopan parlamentin historiassa järjestetään ensi vuonna ensimmäistä kertaa toimintatarkastus parlamentin kahdessa keskeisessä yksikössä eli infrastruktuurin ja logistiikan pääosastossa sekä turvallisuusyksikössä. Tavoitteena on varojen käytön tehostaminen.

Aiemmin toimielimistä vain tilintarkastustuomioistuin on suostunut toimintansa ulkoiseen tarkastukseen. Tällä on ollut suotuisa vaikutus. Tilintarkastustuomioistuin on voinut alentaa hallintokulujaan ja nostaa tuottavuuttaan.

Haluan antaa tunnustuksen puheenjohtajavaltio Ruotsin korkealle ammattitaidolle. Tapasimme hallituksen ministerin Hans Lindbladin ja hänen kollegoitaan jo huhtikuussa ennen toimikautemme voimaantuloa. Sovimme ensisijaisista tavoitteista hyvin nopeasti ja saimme yhdessä esiteltyä järkeviä näkökohtia ja lähtökohtia.

Jätämme tänään täysistunnossa kiinteistöpolitiikkaa koskevan yhteisen julkilausuman, sillä kiinteistöjen osuus toimielinten hallintokuluista on huomattava. Olemme uskoakseni yhdessä onnistuneet käynnistämään prosessin, joka tuo kustannussäästöjä tällä alalla.

Hyvät kuulijat, vain yhteisin EU:n ponnistuksin voimme voittaa 2000-luvun suurimmat haasteet, joita ovat: ilmastonmuutos, raaka-aineiden ja energian riskit ja kustannukset, talouden globalisaatio sekä turvallisuusuhkat. Jos Eurooppa aikoo selviytyä näistä haasteista, sillä on oltava käytössään tehokkaita ja moninaiset välineet. Lissabonin sopimus tuo meille nämä välineet. EU tarvitsee sopimuksen voimaantulon alkuvaiheessa riittävät taloudelliset resurssit uusien poliittisten toimintamallien toteuttamiseksi.

Vaikka vuoden 2010 EU:n talousarviota koskeva keskustelu on todella viimeinen tänä vuonna, kummankaan esittelijän työ vuoden 2010 talousarvion parissa ei lopu tähän vaan jatkuu vielä ainakin kolmen kuukauden ajan Lissabonin sopimuksen täytäntöönpanoon liittyvistä syistä. Uskon, että tämä työ tuottaa onnistuneita tuloksia.

Jutta Haug, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission jäsen, keskustellessamme tämän vuoden talousarviosta viime vuoden joulukuussa olimme jo tietoisia kriisistä, ja vuoden 2009 talousarvion yleisesittelijänä totesin noissa keskusteluissa, että rahoitusmarkkinoiden kriisin vaikutukset ja heijastukset reaalityönteeseen tulevat tuntumaan kaikissa jäsenvaltioissa. Juuri näin on tapahtunutkin.

Parlamentti ja neuvosto sopivat huhtikuussa 2009 komission ehdottaman talouden elvytyspaketin ensimmäisen osan rahoituksesta. Jotta saatoimme ottaa käyttöön nuo 2,6 miljardia euroa, meidän oli turvauduttava rahoitusnäkyvien vähäiseen tarkistukseen, kuten sitä tuolloin nimitettiin. Mistä muualta me olisimme löytäneet varat talousarvion asettamat rajoitteet huomioon ottaen? Loput 2,4 miljardia euroa, jotka puuttuivat 5 miljardin euron kokonaissummasta, oli määrä saada kokoon tämän syksyn kuluessa.

Tämä on nyt tilanteemme. Syksy on tullut, ja koska parlamentti ja neuvosto ovat päässeet järkevään sopimukseen vuoden 2010 talousarviosta, meillä on nyt ratkaisu ongelmaan. Myös vuoden 2009 talousarvio edistää merkittävästi tätä ratkaisua.

Vuoden 2010 täydentävässä ja korjaavassa talousarviossa maksumäärärahoja leikataan yli 3,4 miljardilla eurolla. Tämän mukaisesti käyttämättömien kohteiden marginaalit eri budjettiluokissa vähenevät lähes 1,5 miljardilla eurolla. Kaikki tämä koskee vuoden 2009 talousarviota, joka muodostuu 133,8 miljardin euron maksusitoumusmäärärahoista sekä 116,1 miljardin euron maksumäärärahoista. Talousarvio ei siis ole kovin ylenpalttinen. Jos tarkastelemme budjettikohtia, joihin komissio on löytänyt tarvittavat rahat, käy varsin hyvin selväksi, että komissio ei yksinkertaisesti ota budjettivallan käyttäjän päätöslauselmia vakavasti.

Haluaisin muistuttaa parlamenttia siitä, että hyväksyessämme vuoden 2009 talousarvion vuonna 2008 ensisijaisina tavoitteinamme oli myös tuolloin Euroopan unionin kilpailukyky, kasvu ja työllisyys. Sen vuoksi osoitimme komission ehdottamaa määrää enemmän varoja budjettikohtiin, joilla oli tarkoitus edistää sosiaalista ulottuvuutta luomalla entistä enemmän ja parempia työpaikkoja sekä tukemalla pieniä ja keskusuuria yrityksiä. Silti juuri näitä budjettikohteita ryöstetään siirtoja tai korjaavia talousarvioita varten. Olisiko liikaa vaadittu, jos kehotamme komissiota panemaan täytäntöön parlamentin ja neuvoston päätöslauselmat sekä varmistamaan, että raha tavoittaa kohteensa siellä, missä sillä on myönteisiä vaikutuksia? Komission meille jättämää talousarvioesitystä ei ole laskettu tarkoin eikä arvioitu huolellisesti. Vuonna 2009 meillä oli yli 50 siirtoa ja 10 täydentävää ja korjaavaa talousarviota. Ei siis voida puhua talousarvion tarkkuudesta tai selvytydestä, ja tilanteeseen onkin saatava aikaan parannus.

Kollegamme asiantunteissa valiokunnissa on kiinnitettävä entistä tarkemmin huomiota mietintöjen täytäntöönpanoon varainhoitovuoden aikana, ja komission on vihdoinkin toimittava sen hyvän maineen tasoisesti, joka sillä on yhä tehokkaana EU:n hallintoelimenä. Toivon, että me kaikki toimimme tämän suuntaisesti.

Reimer Böge, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kyse on 141,4 miljardin euron maksusitoumusmäärärahoista ja 122,9 miljardin euron maksuista vuoden 2010 talousarviota koskevan sopimuksen mukaisesti.

Haluan ensinnäkin kiittää molempia esittelijöitä lämpimästi heidän panoksestaan. Haluan tässä vaiheessa sanoa myös, että kaikki esittelijä Haugin äsken sanomat asiat vuoden 2009 talousarviosta pitävät täysin paikkansa.

Näitä lukuja tarkastellessamme huomaamme, että 11,2 miljoonaa euroa jää uupumaan monivuotisen rahoituskehityksen maksukatosta. Tämä tarkoittaa sitä, että tarvittaessa ja poliittisen tahdon vallitessa monivuotinen rahoituskehitys jättää meille hieman pelivaraa sallituissa rajoissa.

Olemme viime vuosina löytäneet useaan otteeseen ratkaisun taloudellisen ja poliittisen ympäristön välttämättömiin muutoksiin määrärahojen uudelleen kohdentamisella, marginaaleja toistuvasti tiukentamalla sekä monien tarkistusten avulla. Nämä välineet ovat jo käytössä, mutta se, mitä olemme tehneet niillä vuonna 2010, on varmasti juuri ja juuri mahdollisuuksien rajoilla. Tämä pätee myös otsakkeeseen 2, jossa on vuoden 2010 jälkeen ja mahdolliset marginaalit huomioon ottaen paljon vähemmän liikkumavaraa tai sitä ei pitäisi olla lainkaan.

Nyt olemme sisällyttäneet näihin sopimuksiin niin sanottuun talouden elvytyspakettiin tarkoitettujen 2,4 miljardin euron suuruisten varojen toisen erän. Oli oikein rahoittaa toinen, 2,4 miljardin euron puolikas vuonna 2010 sen sijaan, että osa siitä olisi lykätty vuoteen 2011. Tämä ei tosin ollut osa talouden elvytyspakettia. Se piti itse asiassa sisällään asianmukaisia poliittisia prioriteetteja liittyen energiaan sekä laajakaistayhteyksien hankintaan maaseutualueille.

Joustovälineen käyttö on antanut meille mahdollisuuden löytää ylimääräiset 120 miljoonaa euroa energia-alan hankkeisiin sekä 75 miljoonaa euroa Kozloduyn ydinvoimalaa varten. Haluaisin huomauttaa komissiolle, että tapa, jolla tämä asia hoidettiin, oli varsin outo. Minun on sanottava tässä vaiheessa selkeästi myös se, ettei asian käsittely lopu tähän. Odotamme yhteensä 300 miljoonaa euroa. Tältä osin odotamme myös, että sisällytätte ydinvoimalan kehittämistä varten vielä löytämättä olevat varat talousarvion väliarviointiin ettekä rahoita näitä toimia leikkaamalla lisää luokassa 1 b. On tärkeää tehdä tämä täysin selväksi.

Olemme lisäksi suorittaneet tarkistuksen vuoden 2009 käyttämättä jääneistä varoista, jotta energiaan varatut 1,9 miljardia euroa sekä laajakaistainternetiä varten tarkoitettut ylimääräiset 420 miljoonaa euroa luokassa II voitaisiin ottaa käyttöön.

Haluaisin sanoa tässä vaiheessa, että tämä päätös kokonaismääristä oli aivan oikea, mutta meidän on tehtävä toki selväksi myös se, että seuraava tavoitteemme on Lissabonin sopimukseen tarkoitettujen määrärahojen täytäntöönpano. Emme totisesti voi odottaa vuoteen 2014 asti, koska tuolloin meitä odottavat muut poliittiset prioriteetit, jotka Euroopan unionin on hoidettava osana globalisaatioprosessia, sekä muut uudet tehtävät.

Torstaina jätettävässä päätöslauselmassa todetaan selkeästi, että vaadimme uutta komissiota julkaisemaan mitä pikimmin kertomuksen toimielinten välisen sopimuksen täytäntöönpanosta sopimusten määräysten mukaisesti. Samaan aikaan (haluan panna tälle erityistä painoa) komission on sitouduttava nykyisen monivuotisen rahoitus suunnitelman 2007–2013 mukauttamiseen, tarkistukseen ja muuttamiseen sekä sen ulottamiseen 2015–2016 asti. Komission on myös pantava alulle seuraavan monivuotisen rahoituskehityksen valmisteluprosessi, jotta mahdollistetaan asianmukainen, avoin ja julkinen keskustelu sitä seuraavasta rahoituskehityksestä.

Tämä on uuden komission tehtävä, ja hyödynnämme luonnollisesti molemmat kuulemistilaisuudet ja keskustelut seuraavalla vuosineljänneksellä saadaksemme komission ja neuvoston hyväksymään nämä poliittiset prioriteetit. Edessämme ovat jännittävät ajat.

Hans Lindblad, *neuvoston puheenjohtaja*. – (SV) Arvoisa puhemies, minulle on suuri kunnia ottaa tänään osaa keskusteluunne. Vuoden 2010 talousarviomenettely on ollut vaativa, joten olen mielissäni toimielintemme välillä marraskuun puolelman pidetyssä sovittelukokouksessa aikaan saadusta sopimuksesta. Sopimus palvelee kahta erilaista mutta yhtä tärkeää tarkoitusta.

Yhtäältä sopimus luo kehityksen vuoden 2010 talousarvion laatimiselle niin, että tavoitteena on Euroopan unionin mahdollisimman kirkkaan toiminta sekä politiikan toteuttaminen haluamallamme tavalla siten, että samalla varmistetaan maksujen kontrolloitu kasvu varsinkin jäsenvaltioiden nykyisessä tilanteessa. Toisaalta sopimus mahdollistaa muun muassa talouden elvytys suunnitelman toisen osan kattavan rahoituksen. Sopimus on huomattava kädenojennus Euroopan unionilta nykyisen talous- ja rahoituskriisin hoitamisessa.

Haluan korostaa myös neuvoston tyytyväisyyttä yhteisymmärrykseen, johon pääsimme yhteisessä ulko- ja turvallisuuspolitiikassa. Vuoden 2010 talousarvio on mielestäni kokonaisuudessaan tasapainoinen kompromissi vaaditun budjettikurin ja moitteettoman varainhoidon sekä kansalaisten odotusten täyttämismäärän välillä. Talousarvio on kompromissi myös eri puolue ryhmien, eri jäsenvaltioiden sekä neuvoston ja parlamentin etujen välillä.

Talousarvio ei ole kuitenkaan kaikilta osiltaan neuvoston eikä myöskään parlamentin alkuperäisten toiveiden mukainen. Se on minusta kuitenkin hyvä kompromissi, joka tasapainottaa tavoitteemme ja prioriteettimme parhaalla mahdollisella tavalla. Haluan tässä yhteydessä sanoa myös, että olen hyvin ylpeä siitä, että me eli parlamentti ja neuvosto budjettivallan käyttäjinä saatoimme osoittaa komission suurella avustuksella tarvittavaa johtajuutta ja vastuuntuntoa sekä saada aikaan yleissopimuksen marraskuussa. Tämä on mielestäni oikeasuuntainen viesti Lissabonin sopimuksen voimaantuloon liittyen.

Tämä ei olisi ollut mahdollista ilman yhteisiä ponnisteluja, sillä kaikki asianosaiset hoitivat osansa. Tämä ei olisi ollut mahdollista myöskään ilman sitä hienoa ja rakentavaa ilmapiiriä, joka vallitsi mielestämme koko prosessin ajan. Haluankin ottaa tilaisuudesta vaarin kiittääkseni budjettivaliokunnan puheenjohtaja Alain Lamassourea hänen lujuudestaan, avoimuudestaan ja ammattitaidostaan neuvottelijana. Haluan kiittää myös molempia esittelijöitä László Surjánia ja Vladimír Maňkaa heidän rakentavasta yhteistyöstään sekä osoittaa kiitokseni myös kollegoilleni Ecofin-neuvostossa. Kiitän erityisesti komission jäsen Algirdas Šemetaa, joka hoiti täydellisesti roolinsa vilpittömänä välittäjänä.

Lopuksi haluan vielä kiittää kaikkien kolmen toimielimen henkilökuntaa, joka auttoi hyvin ammattimaisesti pääsemään tähän tavoitteeseen.

Algirdas Šemeta, *komission jäsen*. – (EN) Arvoisa puhemies, olen hyvin iloinen mahdollisuudestani puhua parlamentissa ennen kuin se päättää viimeisen käsittelynsä torstain äänestykseen vuoden 2010 talousarviosta sekä lisätalousarviosta nro 10/2009, joka on osittain auttanut pääsemään onnistuneeseen lopputulokseen vuosittaisessa talousarviomenettelyssä.

Neuvottelut vuoden 2010 talousarviosta ja yhteisten tavoitteidemme saavuttaminen ovat vaatineet kompromisseja ja – rohkenen sanoa – jopa uhrauksia kaikilta osapuolilta. Tämä ei olisi ollut mahdollista ilman Euroopan parlamentin ja neuvoston rakentavaa ja vastuullista roolia koko neuvottelujen ajan.

Haluaisin nyt ottaa esille neljä keskeistä asiaa.

Saanan ensiksi ottaa esille sovittelumenettelyn tuloksen keskeisiä kohtia. Tiesimme viime huhtikuussa hyväksytyn yhteisen julkilausuman jälkeen, että meidän on löydettävä herkkä tasapaino rahoituslähteen löytämiseksi Euroopan talouden elvytysuunnitelmalle, josta uupuu edelleen 2,4 miljardia euroa. Tähän päästään vain tasausmekanismin avulla ja hyödyntämällä kaikkia monivuotisen rahoituskehyksen budjettikeinoja. Tämä oli tosiaankin hankala rajoite.

Tästä hankalasta rajoitteesta huolimatta saatoimme rahoittaa kokonaisuudessaan vuotta 2010 koskevan talouden elvytysuunnitelman, ja kuten yleisesittelijä huomautti, pääsimme sopimukseen EU:n talousarviosta, joka voi toimia välineenä talousarviosta selviämiseksi.

Näin vaikeina aikoina viesti kansalaisille on minusta entistä voimakkaampi, sillä saatoimme samalla reagoida parlamentin huomattavan tuen myötä myös maidontuottajien odottamattomiin erityistarpeisiin.

Tärkeää on myös se, että molemmat budjettivallan käyttäjät ovat myöntäneet tarpeen myöntää lisätukea vuonna 2010 Bulgarian ponnisteluille Kozloduyn ydinvoimalan purkamiseksi joustovälineen avulla.

Toiseksi haluaisin varausten osalta kiittää parlamenttia ja varsinkin yleisesittelijä Surjánia siitä, että nämä ottivat huomioon komission vastaukset, jotka se antoi niin sanotussa toteutettavuutta koskevassa kirjeessä, joka koski parlamentin ensimmäistä käsittelyä.

Tämä johti vuoden 2010 talousarvioesitykseen tehtyjen varausten huomattavaan vähentämiseen parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä.

Kolmanneksi haluan korostaa, että on tärkeää voida siirtyä jouhevasti Lissabonin sopimukseen. Talousarviomenettelyssä noudatamme nyt ehdottomasti Lissabonin sopimusta. Olemme voineet varmistaa sujuvan siirtymisen uuteen lainsäädäntökehykseen tämän uuden sopimuksen voimaantuloon liittyvistä epävarmuustekijöistä huolimatta.

Edessämme oleva ajanjakso on haaste kaikille toimielimille, sillä toimielimet joutuvat tarkistamaan lähestymistapojaan ja toimintaansa sekä vahvistamaan keskinäistä vuoropuheluaan talousarviomenettelyn alusta pitäen. Komissio on valmis hoitamaan osansa ja sovittelemaan kantoja uudessa sovittelukomiteassa niin, että se ottaa samanarvoisesti huomioon molempien budjettivallan käyttäjien oikeudet.

Tiedämme nykyisin, että Lissabonin sopimuksen voimaantulosta juontuvien kaikkien uusien oikeusvälineiden käyttöönotto vaatii vielä ponnisteluja. Luotettava toimielinten välinen yhteistyö, jota olemme voineet kehittää kahden vuosikymmenen kuluessa, on antanut meille mahdollisuuden päästä yhteisymmärrykseen siirtymäajan toimenpiteistä, joilla mahdollistetaan vuoden 2010 talousarvion tehokas toteuttaminen.

Mainitsen vielä lisätalousarvion nro 10/2009, rahoituskehyksen tarkistamisen sekä joustovälineen käyttöönoton. Panen merkille, että parlamentti on sopinut myös monenvälisen rahoituskehyksen tarkistamista koskevien ehdotusten hyväksymisestä sekä, kuten täällä on jo todettu, joustovälinettä ja lisätalousarviota nro 10 koskevien ehdotusten hyväksymisestä.

Haluaisin kiittää esittelijä Bögeä sovittelumenettelyn tulosten vahvistamisesta. Tämä osoittaa, että olemme tavoitteemme saavuttamiseksi voineet hyödyntää nykyisen toimielinten välisen sopimuksen tarjoamia välineitä mahdollisimman tehokkaasti.

Haluan kiittää myös vuoden 2009 talousarvion esittelijää Haugia työstä, jota hän on tehnyt koko vuoden ajan vuoden 2009 talousarvion täytäntöönpanon parissa, sekä hänen antamastaan tuesta lisätalousarviolle nro 10/2009, joka on osa monivuotisen rahoituskehyksen tarkistamiseen sekä talouden elvytysuunnitelman rahoittamiseen liittyvää ”pakettia”.

Olen pannut merkille myös kriittiset huomautuksenne komissiolle tarpeesta parantaa sen toimintakykyä talousarvion toteuttamisessa.

Tämän vuoden lisätalousarviossa maksumäärärahoihin tehdään 3,2 miljardin euron vähennys, joka on selvästi vähemmän kuin viime vuoden 4,9 miljardin euron vähennys ja on osoitus talousarvion toteuttamisen parannuksesta. Talousarvion suuruus on ehdotetun vähennyksen jälkeen 113 miljardia euroa vuonna 2009.

Parantamisen varaa on silti yhä, ja voin vakuuttaa, että komissio tekee jälleen kaikkensa hyväksytyjen budjettimäärärahojen mahdollisimman tehokkaan käytön varmistamiseksi vuonna 2010.

Menojen toteutuksen vauhdittamiseksi tarkoitetusta menettelyjen yksinkertaistamisesta sanoisin, että vaikka tämä menettelytapa on tarkastelukelpoinen, EU:n taloudellisten etujen turvaaminen edellyttää mielestäni oikean tasapainon löytämistä varsinaisen yksinkertaistamisen ja sääntöjen noudattamistarpeen välillä.

Haluan vielä kerran kiittää parlamentin neuvotteluryhmää ja etenkin budjettivaliokunnan puheenjohtaja Lamassourea sekä vuoden 2010 talousarvion esittelijöitä Surjania ja Mañkaa.

Haluan kiittää myös neuvoston neuvotteluryhmää sekä etenkin valtiosihteeri Hans Lindbladia rakentavasta työstä talousarvioprosessin aikana.

Toivon, että tämänpäiväisestä keskustelusta tulee rakentava ja hedelmällinen ja että se johtaa vuoden 2010 talousarvion hyväksymiseen torstaina.

José Manuel Fernandes, PPE-ryhmän puolesta. – (PT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, tämä talousarvio on vastaus talouskriisiin ja pääpaino siinä on vahvasti Euroopan kansalaisissa. Talousarvion tavoitteena on torjua työttömyyttä ja elvyttää taloutta. Tämän vuoksi asetamme etusijalle Euroopan talouden elvytys suunnitelman, jota rahoitamme 2,4 miljardilla eurolla tulevana vuonna. On syytä huomata, että tuemme talouden elvyttämistä myös keskeisten budjettikohtien maksumäärärahojen nostolla.

Työttömyydestä ja nuorisotyöttömyydestä haluaisin nostaa esiin ehdotuksen Erasmus-ohjelman tarkistamiseksi. Kannatamme 300 miljoonan euron lisätuen myöntämistä maitoalalle, mutta haluan painottaa, että olisi tarpeen perustaa budjettikohta pysyvän maitoalan rahaston perustamiseksi.

Meistä on myös hyvin tärkeää, että nykyistä monivuotista rahoituskehystä 2007–2013 tarkistetaan ja se ulotetaan koskemaan myös varainhoitovuosia 2015–2016 ehdotuksemme mukaisesti. Minun on myös muistutettava, että ilmastomuutoksen torjuminen ja energiavarmuuden hoitaminen ovat EU:n ensisijaisia tavoitteita, jotka eivät näy tarpeeksi selvästi tässä talousarviossa. Parlamentin ja muiden toimielinten määrärahat, jotka on nyt jätetty käsiteltäväksi toisessa käsittelyssä, ovat ne, jotka hyväksyimme ensimmäisessä käsittelyssä.

Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraattien) ryhmä muistuttaa talousarvion kurinalaisuuden ja avoimuuden ensisijaisuudesta ja kannattaa siksi pitkäkestoista kiinteistöpolitiikkaa, nollapohjaisen talousarvion noudattamista kunkin parlamenttikauden alussa sekä kustannus-hyötyanalyysin laatimista muun muassa parlamentin viestintäpolitiikasta. Lissabonin sopimuksen voimaantulon aiheuttamien uusien vaatimusten osalta kannatamme asiantuntemusta lakien säätämisessä sekä vaatimusta osoittaa riittävät varat tämän tavoitteen toteuttamiseksi.

Göran Färm, S&D-ryhmän puolesta. – (SV) Arvoisa puhemies, haluan esittää suurkiitokset kaikille keskusteluun osallistuneille. Näissä neuvotteluissa on saatu aikaan tuloksia. Ennen toista käsittelyä on vielä ratkaistavana joitakin ongelmakohtia, ja kaikki osapuolet ovat antaneet rakentavan panoksensa niiden ratkaisemiseksi.

Oli ehdottoman tärkeää, että vaikka aikaa menikin paljon, saatoimme löytää rahoituksen talouden elvytys suunnitelmalle emmekä joutuneet lykkäämään ratkaisua myöhempään ajankohtaan. Olimme tyytyväisiä siihen, että neuvosto hyväksyi lopulta näkemyksemme, että ratkaisu vaati lisää rahaa sekä joustovälineen käyttöä, kuten Kozloduyn ydinvoimalan kohdalla.

Olen silti yllätynyt neuvoston ja puheenjohtajavaltio Ruotsin kannasta muutamaa kohtaan. En esimerkiksi olisi uskonut, että parlamentin ehdotus hyväksyä erillinen lisärahoitus uutta Itämeren strategiaa varten kohtaisi vastustusta. Olen kuitenkin mielissäni siitä, että myös tämä kohta kuitenkin lopulta hyväksyttiin. Toinen minua hämmästyttävä asia (jota ei ole vielä kään ratkaistu kokonaan) liittyy Progress-ohjelmaan ja uuteen mikroluottovälineeseen. Parlamentin näkökannalta ajatuksena on, että EU nostaisi innovaatiopanostuksiaan sosiaalisen syrjäytyneisyyden ja työttömyyden ratkaisemiseksi. Tämä näyttäisi olevan erityisen tärkeää, kun vuotta 2010 vietetään sosiaalisen integraation teemavuotena Euroopassa. Siten minun on vaikea ymmärtää, miksi neuvosto ja puheenjohtajavaltio Ruotsi yrittävät niin kovin taistella aina katkeraan loppuun asti sen puolesta, että tämän mikroluottovälineen rahoitus otettaisiin Progress-ohjelmaan tehtävien leikkausten avulla.

Minulla onkin tältä osin yksi kysymys puheenjohtajavaltio Ruotsille.

Kun otetaan huomioon korkeat työttömyysluvut ja yhä lisääntyvä sosiaalinen syrjäytyneisyys, valtavat integraatio-ongelmat sekä erinomaisen hyvin toimiva Progress-ohjelma, miksi komissio vaatii itsepintaisesti leikkauksia Progress-ohjelmaan?

Tämän vuoden budjettineuvottelujen tuloksena lähes kaikki uudet prioriteetit rahoitetaan tekemällä muutoksia pitkäaikaisen rahoituskehyksen enimmäismääriin sekä joustovälinettä hyödyntämällä. Marginaaleja ei ole enää juuri yhtään jäljellä. Tätä kehystä sovelletaan vielä kolmen vuoden ajan, mutta näissä oloissa pärjäämistä näin pitkään ei voida missään nimessä hyväksyä. Minulla on siten toinen kysymys, jonka haluan esittää sekä komissiolle että neuvostolle:

Mikä on kantanne parlamentin vaatimukseen rahoituskehyksen 2011–2013 nopeasta ja merkittävästä tarkistamisesta?

Kolmea jäljelle jäävää vuotta koskevista budjettineuvotteluista tulee uskoaksemme vaikeat ilman muutoksia ja etenkin, kun otamme huomioon, että meitä odottavat uusi laajentumiskierros ja uudet merkittävät ilmastositoumukset. Periaatteena olisi mielestäni oltava, että uusiin tehtäviin osoitetaan uudet varat. Tämä periaate pätee yleensä jäsenvaltioissa, joten sen olisi pädeittä myös EU:ssa. Olisin hyvin kiitollinen mielipiteistänne tässä asiassa.

Anne E. Jensen, ALDE-ryhmän puolesta. – (DA) Arvoisa puhemies, haluan kiittää esittelijä Surjánia neuvottelujen myönteisestä tuloksesta. Haluan muiden tavoin ilmaista tyytyväisyyteni siihen, että saatoimme myös parlamentin toisessa käsittelyssä pitää kiinni keskeisistä tavoitteista, vaikka jouduimme tinkimään jonkin verran neuvoston kanssa sovitusta. Talouden elvytysuunnitelmaan sisältyvien energia-alan investointien lisäksi saatoimme osoittaa lisää varoja energia-alan tutkimusta ja innovaatioita koskeviin budjettikohtiin. Onnistuimme turvaamaan pilottihankkeemme ja valmistelevat toimet, jotka ovat uusia, parlamentin käynnistämiä aloitteita. Henkilökohtaisena mielipiteenäni haluaisin sanoa, että me ALDE-ryhmässä olemme iloisia siitä, että saatoimme turvata Itämeren strategiaan osoitetut varat.

Haluan muiden tavoin ottaa esille kaksi seikkaa. Ensimmäinen koskee joustavuuden puutetta, josta toivoisin Šemetan (vaikka hänellä onkin nyt toinen tehtävä komissiossa) panevan merkille, että tarvitsemme todella talousarvion väliarviointia, joten toivoisin, että uusi komissio ottaisi sen vakavasti. Toiseksi meidän on pohdittava asioita huolellisesti ja kysyttävä, olisiko nykyisen rahoituskehyksen yhteydessä syytä asettaa uusia ensisijaisia tavoitteita. Onko olemassa ohjelmia, jotka eivät toimi kovin hyvin? Voidaanko ensisijaisia tavoitteita muuttaa nykyisessä rahoituskehyksessä vai onko rahoituskehystä syytä tarkistaa? Olemme luonnollisesti asemassa, jossa meillä oli varoja sen ansiosta, että maatalouteen osoitettiin alun pitäen runsaasti rahaa monivuotisessa rahoituskehyksessä. Nämä rahat eivät kuitenkaan ole enää saatavilla, joten tilanne vaikeutuu, kuten jäsen Böge huomautti. Nyt on totuuden hetki. Tulevina vuosina, jolloin meiltä vaaditaan joustavuutta, meillä tulee olemaan todella vaikeaa, elleimme saa valtiovarainministereiltä lisää rahaa, ja luulen, että tämä on tavallista vaikeampaa nykyisessä taloustilanteessa.

On myös toinen asia, jonka haluan tuoda esiin ja jonka toivoisin teidän, komission jäsen Šemeta, ottavan huomioon tulevassa työssänne. Esittelijä Mańka on tehnyt hienoa työtä hallintomenojen parissa, mutta nyt jotkin populistipoliitikot sanovat, ettei EU:n henkilökunnalle saisi antaa palkankorotusta, johon heillä itse asiassa on oikeus. Ryhmämme ei kannata voimassa olevien sopimusten rikkomista. Jos ihmiset ovat tyytymättömiä järjestelmään, heidän on muutettava sitä. Turhaa on valittaa jo vakiintuneen järjestelmän tuloksista. Minusta nyt olisi hyvä syy tarkastella EU:n työntekijöiden ehtoja sekä tutkia ennen kaikkea sitä, tarjoavatko EU:n järjestelmän mukaiset henkilöstösäännöt mahdollisuuden myös johtamiseen, jota tarvitsemme EU:n politiikan tehokkaan toteuttamisen mahdollistamiseksi. Kinnockin uudistuksesta on jo joitakin vuosia aikaa. Unionin laajentumisesta on viisi vuotta. Nyt on aika tarkistaa asioita uudelleen. Tässä teille ajattelemisen aihetta, arvoisa komission jäsen Šemeta.

Helga Trüpel, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa Lindblad, hyvät kollegat, myös Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmän mielestä neuvottelemamme ja sopimamme vuoden 2010 talousarvio on järkevä kompromissi. Budjettineuvottelujen alussa oli silti yhä useita avoimia kysymyksiä ja aukkoja, joihin ei löytynyt rahoitusta. Nyt nuo ongelmat on jotakuinkin ratkaistu. Parlamentti maksaa kolmanneksen ja neuvosto kaksi kolmasosaa aukkojen täyttämiseksi, joten meidän näkökulmastamme tämä on järkevä kompromissi, ja voimme aloittaa uuden vuoden.

Haluan kuitenkin aloittaa tarkastelemalla EU:n talousarvion rakenteeseen ja joustamattomuuteen liittyviä ongelmia. Poliittiset merkit ovat jo näkyvissä. Se, että vuonna 2009 teimme 50 siirtoa ja laadimme 10 täydentävää ja korjaavaa talousarviota, on täytynyt tehdä kaikille selväksi, että tämän talousarvion tavoitteet eivät enää ole ajankohtaisia sen tiukkojen rajoitteiden ja jäykän rakenteen vuoksi. Meidän kaikkien on työskenneltävä yhdessä tilanteen muuttamiseksi, jos haluamme toimia paremmin tulevaisuudessa.

Siirrynkä nyt käsittelemään tulevaa tarkistusta koskevia kysymyksiä. Nyt hyväksymämme talousarvio on kriisiajan talousarvio. Tämä oli esittelijä Surjánin käyttämä motto. Tässä yhteydessä kriisillä tarkoitetaan

sekä rahoitus- että talouskriisiä. Vaikka Kööpenhaminan konferenssi on vielä kesken, haluaisin lisätä seuraavan asian. Olemme siis kriisissä, joka uhkaa koko olemassaoloamme, toisin sanoen kysymys on siitä, pystymmekö me, kaikki maailman ihmiset, pelastamaan planeettamme ja pysäyttämään ilmaston lämpenemisen kahteen asteeseen. Tämän mahdollistamiseksi meidän kaikkien on toimittava yhdessä määrärahojemme ja resurssien hallinnan suhteen sekä tavassa, jolla hoidamme rahoitusasioita. Meidän on siirryttävä uusiutuvien energialähteiden käyttöön. Meidän on vähennettävä hiilidioksidipäästöjämme rajusti. Meidän on siirryttävä vähän hiilidioksidia tuottavaan talouteen. Meidän on luonnollisesti lisättävä panostuksia myös kestävästä kehityksestä, uusiomateriaalien ja uusiutuotteiden tutkimukseen. Tämä on ainoa tapa luoda uusia työpaikkoja.

Tämä on tehtävä niin, että Euroopan sisämarkkinat hyötyvät siitä ja että luomme uusia mahdollisuuksia Euroopan unionille vihreän teknologian ja ympäristöstäydellisten tuotteiden maailmanmarkkinoilla. Tämä on ainoa tapa saada Euroopan kansalaiset vakuuttuneiksi siitä, että Eurooppa-hankkeella on tulevaisuus. Tämä tarkoittaa myös sitä, että me – jäsenvaltiot ja Euroopan unioni – panostamme yhdessä entistä enemmän koulutukseen. Tämä on EU:n tärkein resurssi. Meidän on tuettava koulutusta eriytetysti, jotta nuoret saisivat mahdollisuuksia Euroopassa ja koko maailmassa.

Haluan lisätä vielä yhden asian: meidän on muutettava myös maatalouspolitiikkaamme ja maatalouden vientitukia rajusti sekä keskityttävä rakennerrahastoihin. Myös näitä on muutettava merkittävästi vanhojen rakennusten saneerauksen ja kestävästä kehityksestä mukaisen liikennepolitiikan osalta. Mitä haluan tällä sanoa? Vuoden 2010 talousarvio on askel oikeaan suuntaan, mutta se ei vielä alkuunkaan riitä. Me Verts/ALE-ryhmässä olemme omaksuneet ajatuksen ”Green New Deal”, koska olemme vakuuttuneita siitä, että vain jäsenvaltioiden, komission ja Euroopan parlamentin EU:n hengen mukaisten yhteisten ponnistelujen avulla voidaan luoda poliittista lujuutta ja vakuuttavuutta keskeisten muutosten aikaan saamiseksi, taloutemme muuttamiseksi ja uusien työpaikkojen luomiseksi.

Pystymme muokkaamaan EU:n talousarviota ja jäsenvaltioiden talousarvioita samaan tapaan vain, jos voimme luoda poliittista lujuutta todellisten muutosten aikaan saamiseksi. Mitä Kööpenhaminaan tulee, löydämme muutaman vuoden sisällä toivoakseni rahoituksen köyhien maiden ja varsinkin Saharan eteläpuoleisten maiden uusien kasvomallien kehittämiseen. On tärkeää, etteivät nuo maat toista virheitämme vaan että me kaikki – teollisuusmaat, kehittyvien talouksien maat sekä kehitysmaat – teemme yhteistyötä uusien yhteisten elintapojen ja uudenlaisen talouden omaksumiseksi. Vain tällä tavoin onnistumme kaikkialla Euroopassa ja maailmanlaajuisesti.

Lajos Bokros, ECR-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, EU:n talousarvio on kärsinyt useista rakenteellisista ongelmista. Se on liian iso ja kasvaa edelleen. Ne on laadittu (useiden budjettikohtien automaattisin nostoin) varsinkin byrokratian toimintakustannuksia ajatellen ilman selvää parannusta niiden toimintakykyyn.

Kaikkien talousarvioiden on tarkoitus olla talouspoliittisten näkemysten peilikuva. EU:n talousarvio on poikkeus. Se ei heijasta johdonmukaisia yhteisiä arvoja. Sen sijaan sillä pyritään oikeuttamaan EU:n laajuinen uuskeynesiläinen kysynnän hallintapolitiikka lisäämällä menoja ilman rakenteellisia uudistuksia.

Esimerkkinä mainittakoon globalisaatorahasto. Puoli miljardia euroa on tarkoitus käyttää globalisaation haittavaikutusten lieventämiseen. Sitä vastoin jäsenvaltioilla on suuria vaikeuksia esittää järkeviä ehdotuksia muutamasta kymmenestä miljoonasta eurosta. Yhtäältä tämä on valtavaa niukkojen varojen tuhlausta ja toisaalta tämä on erinomainen esimerkki kapitalismin luovan tuhoamisen sääntöjen vääristämisestä.

Budjettivaliokunta piti valitettavana uuden budjettikohdan (Kozloduyn ydinvoimalan purkamien kustannukset) lisäämistä vasta viime hetkellä. Tämä on osoitus huonosta suunnittelusta. Kozloduyn ydinvoimalan purkaminen ja myös uuden ydinvoimalan rakentamiseen myönnettävä tuki ovat tärkeämpiä asioita kuin maitorahaston menojen lisääminen väärään aikaan ja tehottomasti.

EU:n byrokratialle suodaan ansaitsematon ja tarpeeton palkankorotus ikään kuin osana suotuisaa kysynnän piristämistä. EU:n kamppaillessa ennennäkemättömän syvän taantuman kourissa on yksinkertaisesti väärin suojata itseämme ja hallintomme negatiivisilta vaikutuksilta. Eikö olisi järkevämpää hyväksyä edes nimelliset palkanalennukset ja edistää siten työllisyyttä EU:n solidaarisuuden nimissä?

Huonosta suunnittelusta kertoo myös se, että maksusitoumusmäärärahojen ja maksumäärärahojen välinen ero kasvaa koko ajan lukuisissa budjettikohdissa. Koska emme saa aiheuttaa vajetta, lykkäämme yhä enemmän maksusitoumusmäärärahoja tulevaisuuteen. Se tarkoittaisi EU:n tulevaisuuden pantiksi asettamista ja harkinnanvaraisen tulevan varojen käytön horjuttamista peruuttamattomasti.

Monet Euroopan parlamentin jäsenet keskittyvät pikkuhankkeisiin ja menoihin "siltarumpupolitiikan" mukaisesti. Talousarviota ei kuitenkaan pidä käyttää vanhakantaisena, vallitsevien käytäntöjen säilyttämiseen tarkoitettuna työkaluna vaan edistyksekkäänä keinona EU:n sääntelykehyksen terävöittämiseksi, kun sääntelykehyksellä puolestaan olisi pyrittävä yhtenäismarkkinoiden vahvistamiseen. Omien etujen ajamisen vähentäminen on välttämätöntä, jotta estetään EU:n vajoaminen merkityksettömyyteen kansainvälisillä foorumeilla.

Miguel Portas, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (PT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, pelkään pahoin, ettemme näe metsää puilta tässä talousarviossa. Esitän teille nyt varsin suorasukaisen kysymyksen: olisiko tämä talousarvio kovin erilainen ilman talouskriisiä? Me kaikki tiedämme, ettei olisi. Tämä on hyvin tärkeä kysymys. Juuri tästä syystä mietinnössä, josta aiomme äänestää torstaina, myönnetään, ettei neuvosto ole valmis nostamaan kriisin hoitamiseen tarkoitettuja varoja vaan se vähentää rakenne- ja koheesiorahastojen määrärahoja keskellä vakavaa kriisiä, eikä, toistan jälleen, anna ilmastonmuutokselle sen ansaitsemaa etusijaa.

Mietinnössä on muutakin kritiikkiä esimerkiksi Haugin esittämänä. Esimerkiksi hyväksytyn menotason ja suoritettujen maksujen välillä on valtava ero, sillä menot jäävät alle sovittujen rajojen. Emme edes oikeastaan tiedä, onko varojen käyttö tapahtunut asianmukaisesti. Miten parlamentti voi hyväksyä tällaisen talousarvion näin murskaavan arvion jälkeen? Tähän on vain yksi selitys: parlamentti on budjettivallan käyttäjästä se heikko lenkki. Jo lapsikin ymmärtää, että se, joka maksaa, määrää tahdin, ja maksajina ovat jäsenvaltiot.

Hyvät kuulijat, tänään on kyse myös tulevaisuudesta, sillä kunkin jäsenvaltion kansalaisia odottaa vuoden sisällä yksi merkittävimmistä julkisen talouden sopeuttamisohjelmista miesmuistiin. Ohjelma on varsin yksinkertainen tavallisten kansalaisten näkökulmasta: yhden kriisin päättyessä toinen alkaa, tällä kertaa muka julkisen talouden uudistamiseksi. Tällainen politiikka on vastuutonta ja säilyttää nollavajeen EU:n talousarviossa. Ongelmia ei voida jättää aina samojen ihmisten harteille: työttömien ja tilapäistyöntekijöiden sekä eläkeläisten näiden eläkkeitä leikkaamalla.

Unioni voi tehdä lopun tilanteesta, jossa se on osa ongelmaa, vain alkamalla lähettää laskuja oikeisiin osoitteisiin. Ellemme sulje ulkomailla olevia veroparatiiseja, verota rahoitustoimia tai laske liikkeelle velkakirjoja, emme pysty koskaan tarttumaan kriisiin ainoalla mahdollisella keinolla, jolla siitä voidaan tehdä loppu: sosiaalisella oikeudenmukaisuudella. Voitte näin ollen luottaa vasemmistoon vankan, rajun ja varojen uudelleenjaon mahdollistavan, vuoteen 2016 ulottuvan rahoitusnäköymien tarkistuksen suhteen, mutta vasemmiston varaan ei pidä laskea sellaisen keskinkertaisen talousarvion suhteen, jossa ei oteta huomioon sosiaalista kriisiä sen enempää kuin ilmastonmuutoksen edellyttämiä tavoitteitakaan.

Marta Andreasen, *EFD-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, vuoden 2010 talousarviota koskeva, toiseen käsittelyyn tehty ehdotus merkitsee yhä kuuden prosentin lisäystä vuoteen 2009 verrattuna. Parlamentti pitää marraskuisen sovittelukokouksen jälkeen edelleen valitettavana sitä, että neuvosto kieltäytyi nostamasta otsakkeeseen Kasvua ja työllisyyttä edistävä kilpailukyky kuuluvien ohjelmien rahoitusta. Neuvosto tietää vallan hyvin, kuinka näitä varoja käytetään.

Parlamentti kritisoi neuvostoa myös maksujen vähentämisestä perustellen kritiikkiään sillä, ettei tällä tavoin auteta kaventamaan maksusitoumusten ja maksu määrärahojen välistä epäsuhtaa. Neuvosto tietää vallan hyvin, että epäsuhta johtuu budjettiprosessia vaivanneesta järkevyyden ja kuulemisen puutteesta. Tilintarkastustuomioistuimien kiinnitti hiljattain huomionsa siihen, että maksamattomien maksusitoumusmäärärahojen osuus on nykyisin 155 miljardia euroa eli 126 prosenttia nykyisestä vuosibudjetista. Kertooko tämä jostakin?

Parlamentti kannattaa hallintomenojen nostoa, joka käsittää myös Euroopan parlamentin jäsenten palkat. On hävytöntä äänestää omien palkkojemme nostamisen puolesta, sillä palkkamme maksavat veronmaksajat, jotka menettävät työpaikkojaan ja sosiaaliturvaetuksiaan kansallisten talousarvioiden pienenemisen vuoksi. Meidän olisi nykytilanteessa luovuttava kaikista korotuksista. Euroopan parlamentti hylkää neuvoston esittämät budjettileikkaukset rakenne- ja koheesiorahastoihin. Hyvät kollegat, oletteko te tietoisia siitä, että tilintarkastustuomioistuimien on havainnut eniten virheitä näissä kysymyksissä? Onko Euroopan parlamentti sitä mieltä, että meidän olisi osoitettava lisää varoja ohjelmiin, joissa tapahtuu varmasti väärinkäytöksiä?

Kansalaisten olisi lisäksi saatava tietää, ettei tällä talousarviolla kateta Lissabonin sopimuksen täytäntöönpanon kustannuksia, jotka lisätään lisätalousarvioihin, toisin sanoen "takaoven kautta". Voidaan kysyä, mihin summaan asti päästään. "Kuka siitä piittaa", kuuluu vastaus, "nehän ovat veronmaksajien rahoja". Kuten kerroin viime lokakuussa, Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisten osuus Euroopan unionin maksuista nousee 45 miljoonasta punnasta päivässä 50 miljoonaan puntaan, kun maan hallitus vähentää samaan aikaan julkisia palveluja mahdollistaakseen 12 miljardin punnan leikkauksen maan talousarvioon. Tämä on

lähes yhtä paljon kuin Yhdistyneen kuningaskunnan maksuosuus Euroopan unionille. On selvää, että tämä talousarvio on taakka, ei vastaus kriisistä selviämiseen.

Hyvät kollegat, kuunnelkaa omatuntonne ääntä ja äänestäkää talousarviota vastaan.

Puhetta johti

varapuhemies **Miguel Angel MARTÍNEZ MARTÍNEZ**

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, me kaikki olemme osa informaatio- ja tietoyhteiskuntaa riippumatta siitä, asummeko kaupunki- vai maaseutualueella. Ihmiset, yritykset ja organisaatiot, jotka voivat käyttää nykyaikaisia tietotekniikoita tehokkaimmin, ovat muita merkittävästi edullisemmassa kilpailuasemassa. Tämä edellyttää kuitenkin myös tarvittavan rahoituksen järjestymistä teknisen infrastruktuurin kehittämiseen ja laajentamiseen laajakaistainternetin muodossa etenkin maaseudulla. Tässä kohtaa Euroopan talouden elvytysuunnitelman toinen osa tulee kuvaan mukaan, ja näin tuetaan loogisesti Lissabonin strategiaa.

Nykyinen ja tuleva energiavarmuus on keskeinen kysymys Euroopassa. Bulgaria on päättänyt sulkea Kozloduyn ydinvoimalan välittömästi. Sulkeminen maksaa satoja miljoonia euroja, mutta radioaktiivinen jäte on yhä pysyvä riskitekijä, joka vaarantaa tulevien sukupolvien terveyden ja turvallisuuden. Olisin kiinnostunut tietämään ydinvoiman käytön todelliset ulkoiset kustannukset sekä sen, miten ne pitäisi laskea.

Nyt on korkea aika paitsi tutkia ja edistää uusiutuvaa energiaa käyttäviä vaihtoehtoisia tekniikoita myös soveltaa niitä nykyistä laajemmin. Kiinteistöpolitiikkaa koskevassa yhteisessä julkilausumassa korostetaan keskipitkän tai pitkän aikavälin kiinteistöpolitiikan merkitystä. Tässä on mielestäni kolme tärkeää kohtaa. Ensinnäkin energiatehokkailla rakennuksilla hiilidioksidipäästöjä voidaan vähentää jopa kolmanneksella nykyisestä. Toiseksi terveydelle vaarallisten rakennusmateriaalien, kuten asbestin, käyttöä on vältettävä viimeiseen asti. Kolmanneksi kannatan nyt, kuten aina, avointa ja käyttökelpoista politiikkaa, ja tämä pätee myös rakentamisen suunnitteluun.

Alain Lamassoure (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, minäkin haluan vuorostani iloita sovittelumenettelyssä saavutetusta sopimuksesta. Se edellytti puheenjohtajavaltio Ruotsin neuvokkuutta, komission tehokasta panosta, esittelijöidemme ammattitaitoa sekä puolueryhmien edustajien kykyä tehdä kompromisseja. Kiitokset heille kaikille.

Tämän päivän suuri uutinen ei kuitenkaan ole mielestäni tämä. EU:n talousarvion tulevaisuudesta puhuttaessa viikon tärkein tapahtuma ei sijoitu tänne Strasbourgiin vaan Kööpenhaminaan. Jäsenvaltioidemme johtajat ovat kokoontuneet sinne kahdeksi päiväksi sopiaakseen 2 400 000 000 euron rahoituksesta pelkästään vuodeksi 2010. Tämä EU:n tuki on tarkoitettu ilmastonmuutoksesta kärsiville maille. Meitä parlamentin jäseniä olisi pidetty vastuuttomina, elleimme olisi onnistuneet saamaan aikaan 81 miljoonan euron säästöä EU:n talousarviossa, ja nyt olemme yhtäkkiä saaneet kokoon 2,4 miljardia euroa.

Olen tyytyväinen tulokseen, mutta yksikään demokraatti ei voi hyväksyä näin epämääräistä menettelyä, josta puuttuu tyystin demokraattinen valvonta (kaikki parlamentit, Euroopan parlamentti ja kansalliset parlamentit joutuvat tosiasioiden eteen) ja joka on näin epäoikeudenmukainen joillekin maille, joista osa joutuu maksamaan kaksi tai kolme kertaa muita, yhtä vauraita maita enemmän.

Olkaamme kuitenkin tyytyväisiä siihen, että valtioiden ja hallitusten päämiehet myöntävät, etteivät EU:n yhteiset politiikanalat tule enää toimeen talousarviolla, joka on vain prosentin bruttokansantuotteesta. He ovat keksimässä nyt uutta, eräänlaista rinnakkaista talousarviota. Luotan, että uusi Euroopan komissio ja puheenjohtajavaltio Espanja auttavat meitä luomaan perustan uudelle EU:n talousarviolle, jonka tarpeellisuutta kukaan ei kiistä.

Francesca Balzani (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kun talousarviomenettelyn loppu häämöttää ja voimme arvioida työn kokonaistuloksia, minusta meidän on syytä esittää avoin ja suora kysymys: saimmeko aikaan hyödyllisen talousarvion?

Talousarvio on siirtymävaiheen talousarvio, joka edustaa siirtymistä Lissabonin sopimuksen Eurooppaan, siirtymää keskellä vakavaa talous- ja rahoituskriisiä, joka on koetellut koko maailmaa. Talousarvio on siten pulmallinen kahdessa suhteessa: Sillä on voitava vastata kriisiin, mutta niin, että siinä otetaan huomioon, että kriisin vuoksi myös varoja on niukasti saatavilla. Talousarvion on voitava myös edistää myönteisesti talouden elpymistä niin, että menoja leikataan, vähennetään ja rajoitetaan mahdollisuuksien mukaan.

Talousarviossa varataan 141 miljardia euroa ensi vuodeksi. Tämä on vain vähän enemmän kuin vuonna 2009, mutta ensisijaisten tavoitteiden parissa sekä käytettävissä olevien varojen kanavoimiseksi nykyisiin ensisijaisiin tavoitteisiin on ponnisteltu ja tehty töitä lujasti. Pääpaino on kahdessa budjettikohdassa, jotka ovat: kilpailukyky ja ympäristö. Kilpailukyky siksi, että se pitää sisällään sosiaalipolitiikan, työllisyyspolitiikan sekä rakennerahastojen pulmallisen haasteen, sillä rakennerahastot ovat yhä tulonjakopolitiikan kulmakivi Euroopassa. Tähän budjettikohtaan osoitetaan noin 65 miljardia euroa ensi vuodeksi.

Pääpaino on myös ympäristössä, joka kattaa maatalouspolitiikan, johon osoitetaan noin 60 miljardia euroa. Vuoden 2010 talousarvio on kuitenkin laadittu ennen kaikkea talouden elvytys suunnitelmaa ajatellen. Talouden elvytys suunnitelma sai viime vuonna laajaa kannatusta, mutta sille ei saatu kattavaa rahoitusta vuonna 2009. Nyt energia-alan infrastruktuuriin ja laajakaistaan voidaan investoida ainakin 2,5 miljardia euroa resurssien uudelleen jakamiseksi tehtyjen ponnistelujen ansiosta.

Paljon on ponnisteltu kuitenkin myös talousarvion muokkaamiseksi Lissabonin strategian mukaiseksi ja jotta Erasmus-ohjelmaan ja elinikäiseen oppimiseen saataisiin vielä enemmän varoja kuin komissio ehdottaa talousarvioesityksessään, sillä meidän on syytä pohtia rehellisesti, onko talousarvio hyödyllinen, mutta meillä on myös hyvin tärkeä mittapuu, nimittäin talousarvion hyödyllisyyttä on arvioitava Euroopan kansalaisten kannalta.

Talousarvion on voitava hyödyttää jokaista Euroopan kansalaista, ja meidän olisikin aloitettava marginaalien ja EU:n politiikkaan osoitettavien varojen tarkistusta koskeva keskustelu ja viettävä sitä eteenpäin juuri arvioimalla talousarvioita sen perusteella, kuinka kansalaiset hyötyvät siitä.

Ivars Godmanis (ALDE). - (LV) Arvoisa puhemies, haluan puhua EU:n rakennerahastoista. Niiden osuus on noin 35,5 prosenttia EU:n kokonaistalousarviosta. Tarkemmin sanottuna Euroopan aluekehitysrahaston ja Euroopan koheesiorahaston osuus vuosina 2007–2013 on yhteensä 308 miljardia euroa. Vuonna 2010 niihin on varattu 39 miljardia euroa maksusitoumusmäärärahoja ja noin 31 miljardia euroa maksu määrärahoja. Mitä riskejä ja ongelmia tässä voidaan havaita? Tuorein tieto koskee tilannetta 1. lokakuuta 2009: olemme nyt toisen vuoden lopussa, ja lineaarinen täytäntöönpano olisi 28,5 prosenttia, kun maksujen taso on 24,35 prosenttia. Tässä tulevatkin ensimmäiset ongelmat. Jäsenvaltioista 55 prosenttia jää alle tämän keskiarvon. Indikaattori huonoiten suoriutuneessa jäsenvaltiossa on 40 prosenttia alle keskiarvon, ja erot parhaiten ja huonoiten suoriutuneiden jäsenvaltioiden välillä rahastojen käyttöasteessa on 370 prosenttia, kun kerroin on 3,7. Yksittäisiä rahastoja tarkasteltaessa jälle nrakennus- aluekehitysrahaston osalta voidaan sanoa, että 22 prosenttia jäsenvaltioista jää alle keskiarvon, kun huonoin luku on alle 50 prosenttia keskiarvon. Ero parhaiten ja huonoimpien maiden välillä on siis 500 prosenttia. Näissä maissa varojen käyttöaste on viisi kertaa huonompi kuin maiden, joissa on paras käyttöaste! Euroopan sosiaalirahaston osalta 22 prosenttia maista jää alle keskiarvon, kun huonoin luku on alle 43 prosenttia alle keskiarvon. Eroja kuvaava kerroin on 3,7. Euroopan koheesiorahaston osalta puolestaan huonoimman maan tulos on alle 68 prosenttia keskiarvon, ja ero parhaiten ja huonoimpien maiden välillä on 300 prosenttia. Missä se riski sitten piilee? Jos vertaamme näitä lukuja vuosiin 2000–2006, jolloin ei ollut talouskriisiä, voimme havaita, että valtiot, jotka ovat nyt jäljessä varojen käyttöasteen suhteen, ovat niitä, jotka eivät käyttäneet rahastojen varoja aiemmin. Tarkemmin sanottuna käyttämätöntä rahaa on jäljellä 16 miljardia euroa vuosien 2000–2006 rahastosta. Jälle nrakennus- ja kehitysrahastosta on jäänyt käyttämättä yhteensä 2,4 miljardia euroa. Toisin sanoen 20 prosenttia jäsenvaltioista on jättänyt käyttämättä rahansa, eivätkä ne saa sitä enää. Euroopan sosiaalirahaston luku on 1,9 miljardia euroa, sillä 16 prosenttia jäsenvaltioista ei ole käyttänyt kaikkia määrärahoja. Kaiken kaikkiaan tämä merkitsee sitä, että 4,3 miljardia euroa, jotka oli tarkoitettu...

James Nicholson (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, me kaikki olemme tietoisia Euroopan talouden elvytys suunnitelman jäljelle jäävästä 2,4 miljardin euron summasta, joka on sisällytetty maksusitoumuksena vuoden 2010 talousarvioon. Olenkin iloinen pyrkimyksistä auttaa Eurooppaa selviytymään tästä vaikeasta taloustilanteesta. Minusta talouden elvytys suunnitelmassa olisi keskityttävä innovaatioihin ja työllisyyteen sekä varsinkin työpaikkojen menetysten estämiseen. Toivon, että tämä raha käytetään viisaasti eikä tuhlaillen. Nämä varat on jaettava asianmukaisesti, ja jäsenvaltioiden on käytettävä ne tehokkaasti.

Olen mielissäni siitä, että maaseudun laajakaistaan luvatus 420 miljoonaa euroa on nyt turvattu. Tämä on hyvin merkittävä aloite monella maaseutualueella, ja asianmukaisesti toteutettuna se on omiaan edistämään pienten ja keskisuurten yritysten kehittämistä noilla alueilla.

Olen mielissäni myös maitorahaston perustamisesta. Maitorahasto tuli mielestäni todella tarpeeseen ja on oiva esimerkki parlamentin osuudesta talousarvion laatimisessa, kun käytettiin varoja, joita ei ole käytetty muilla aloilla, asian näin ilmaistakseni.

Sanoisin muutaman sanan siitä, mitä toivoisin talousarvion pitävän sisällään tulevaisuudessa. Toivon, että talousarviolla voidaan auttaa väkivallan ja terrorismin uhreja, sillä minusta voimme tehdä nykyistä enemmän tässä asiassa. Näitä ihmisiä ei ole toistaiseksi tuettu. He eivät saa tarpeeksi rahaa tai tukea omien maidensa hallituksilta. Kotimaassani on monia alueita, joilla näitä ihmisiä tuetaan nykyisin eri varoin, mutta on myös alueita, joilla voisimme tehdä enemmän. Vuoden 2014 jälkeen heitä varten ei ole enää varoja, joten vetoan parlamenttiin, että se ryhtyisi pohtimaan, miten voisimme konkreettisesti auttaa terrorismin uhreja. Toivon, että seuraava puheenjohtajavaltio Espanja voisi auttaa minua tässä.

Saanan käyttää tämän tilaisuuden hyväkseni ilmaistaakseni lyhyesti huoleni 60 miljoonan euron suuruisien varojen hallinnoinnista Pohjois-Irlannissa. Toivon, että budjettiasioista vastaava komission jäsen ottaisi huomioon tämän seikan. Pohjois-Irlannin edustajakokouksen vastuulla on näiden varojen hallinnointi. Näiden varojen jaossa ollaan noin 1,5 vuotta myöhässä. Jos edustajakokous ryhtyy hoitamaan asiaa, kehotan sitä hoitamaan varojen hallinnoinnin tehokkaasti ja vaikuttavasti sekä viisaasti silloin, kun ihmisten on mentävä töihin.

Jacky Hénin (GUE/NGL). – (FR) Arvoisa puhemies, varman ja vähähiilisen sähkön saanti olisi tunnustettava unionissamme jokaisen Euroopan kansalaisen perusoikeudeksi. Tätä varten unionin on tehtävä todellista eurooppalaista ja julkista energiapolitiikkaa, mutta sen ei pidä rahoittaa talousarviomenettelyn kautta Bulgarian ydinvoimalan purkamista.

Kaikkien energiansaannin varmistavan Euroopan rakentaminen edellyttää sen tunnustamista, että energia on ihmisten julkinen oikeus eikä mikään kauppatavara. Se edellyttää kaikkien energia-alan sääntelyn purkamista sekä kilpailun vapauttamista koskevien direktiivien kumoamista sekä julkisen sääntelyn ja omistajuuden varmistamista koko ydinvoima-alalla, myös purkamista ja alihankintaa koskevissa asioissa. Se edellyttää myös, että perustetaan Euroopan energiavirasto, joka koordinoisi ja yhdistäisi kaikkien jäsenvaltioiden tutkimus- ja turvatoimet energia-alalla sekä varmistaisi kaikkien EU:n kansalaisten yhdenvertaisen energiansaannin. Lisäksi olisi perustettava talouden eturyhmä, joka yhdistäisi kaikki eurooppalaiset julkiset ja yksityiset energia-alan yritykset.

Eturyhmän ansiosta jakeluverkkoja, vähähiilisen energian tuotantoa, tutkimusta ja energiaturvaa koskevia laajoja hankkeita voitaisiin toteuttaa yhteistyössä. Siten Euroopan kansalaisten raha tulisi hyvään käyttöön ja sillä voitaisiin edistää kehitystä sen sijaan, että vain lisätään pääomasijoituksia.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Arvoisa puhemies, vuoden 2010 talousarvio on hyväksytty talouskriisin vallitessa, ja EU:n varoja budjetoitaessa on oltava entistäkin tarkempi. Tässä yhteydessä neuvosto on pakottanut Euroopan parlamentin sopimaan ensisijaisista tavoitteista. Vaikeuksissa oleva talous ja kestäväan kehitykseen panostaminen ovat keskeisellä sijalla asialistaa, ja täysin perustellusti. Surján mainitsee mietinnössään johdonmukaisesti talouskasvun ja työllisyyden keskeisinä painopistealueina.

Painopistealueet näkyvät siirtoina eri budjettikohtien välillä monivuotisessa rahoituskehityksessä sekä myös Euroopan talouden elvytys suunnitelman rahoituksena. Talouden elvytys suunnitelmassa pääpaino on aivan oikein uudessa teknologiassa. Erityisen tärkeää tältä osin ovat kestäväan kehityksen mukaisten energialähteiden tukihankkeet sekä energiaverkkoyhteyksien parantaminen kolmansien maiden kanssa. Tätä varten meidän pitäisi saada aikaan kipeästi kaivattua energiantoimittajien monipuolistamista. Nämä ovat onnistuneita painopistealueita.

Haluaisin kuitenkin tehdä tältä osin yhden huomion. Meidän olisi pitänyt olla melko paljon tiukempia. Jos Euroopan unioni haluaa toimia uskottavasti, sen olisi rajoitettava ydintehtäviinsä sen sijaan, että se paisuttaa rooliaan talouskriisin torjumisessa. Koulutus-, kulttuuri- ja kansalaisuusasiat eivät kuulu EU:n toimialaan. Siten joka vuosi toistuva vaatimus lisävarojen saamiseksi on ristiriidassa tämän kanssa. Varojen puutteen korjaamiseen ei pitäisi tarvita joustovälinettä.

Toisaalta entistä painokkaammat painopistealueet tekisivät meistä rakentavan kumppanin neuvoston kanssa etenkin talouskriisissä, kun jäsenvaltioissa kärsitään vajeista ja ne joutuvat tekemään rajuja leikkauksia. Sanalla sanoen haluan kiittää esittelijä Surjánia siitä, että hän otti oikeansuuntaisen askeleen ja asetti pääpainon talouden elvyttämiseen unohtamatta kuitenkaan EU:n politiikan sosiaalisia näkökohtia, kuten lasten kotihoitoa etenkin Bulgariassa.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, minulla on vain minuutti aikaa puhua 141 miljardin talousarviosta, joten minun on keskityttävä itse asiaan, nimittäin siihen, että niin sanottua EU:n rahaa on todella käytetty vähemmän tehokkaasti ja tarkasti kaikilla tasoilla – yhteisön, jäsenvaltioiden ja alueiden tasolla sekä alueita pienemmillä tasoilla – kuin veronmaksajia lähempänä olevaa rahaa. Esimerkkinä

mainittakoon, että Euroopan tilintarkastustuomioistuin on itse raportoinut, että vähän aikaa sitten noin 11 prosenttia valtavan koheesiorahaston varoista maksettiin täysin virheellisesti. Vuonna 2010 tuo luku on ilmeisesti noin neljä miljardia euroa, mikä ei ole mikään pikkusumma. Tämä on törkeää, eikä sitä voida missään nimessä hyväksyä. Nyt olemme varaamassa vuoden 2010 talousarviossa 2,4 miljardia euroa lisää talouden elvytysuunnitelmaan. En vastusta tätä, mutta ihmettelen yhä, onko tätä todella asianmukaista hoitaa Euroopan tasolla vai olisiko parempi, jos Euroopassa tyydyttäisiin konkreettisten ja päättäväisten toimien tehokkaaseen koordinointiin jäsenvaltioissa.

Lopuksi sanon vielä, että vastustan yhä kaikissa EU:n toimielimissä yleistä varojen valtavaa tuhlausta.

Salvador Garriga Polledo (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, haluan luonnollisesti onnitella molempia esittelijöitä, neuvoston puheenjohtaja Hans Lindblad ja sekä erityisesti komission jäsen Algirdas Šemeta, joka on ollut vastuussa talousarviosta muutaman kuukauden ajan. Uskon todella, että hän on tehnyt erinomaista työtä ja että hän on onnistunut löytämään merkittävän yksimielisen ratkaisun marraskuussa pidettyä sovittelumenettelyä varten. Haluan kiittää tästä erityisesti komission jäsentä.

Tämä on viimeinen vuosi, jolloin laadimme talousarvioita tällä tavoin. Järjestelmä on minusta tullut tiensä päähän, ja puolueyhymien on minusta pohdittava vakavasti tulevana kuukausina tapaa, jolla saamme luotua uuden, Lissabonin sopimuksen sisällön kanssa sopusoinnussa olevan talousarviomenettelyn.

Annan teille esimerkin: Olemme keskustelleet tänä vuonna maataloudesta. Keskustelut ovat olleet näennäisiä, mutta niillä on saatu aikaan todellinen tulos. Ensi vuonna keskustelut ovat todellisia alusta pitäen, sillä niitä käydään tavanomaisen lainsäädäntömenettelyn mukaisesti, mikä antaa kaikille Euroopan parlamentin jäsenille mahdollisuuden harjoitella vastuunottoa.

Myös talousarviosta tulee todellinen, ja kuten Alain Lamassoure totesi vähän aikaa sitten, tässä talousarviossa neuvostolla ei ole mahdollisuutta loistaa ja päättää uusista budjettikohdista parlamentin ulkopuolisissa huippukokouksissa, minkä jälkeen Euroopan komission ja Euroopan parlamentin pitäisi tehdä muutamia taloudellisia taikatemppuja voidakseen esittää talousarviossa nämä neuvoston uudet ja loistavat lupaukset. Järjestelmä on tullut tiensä päähän, ja toivomme, että ensi vuoden tammikuun 1. päivästä alkaen kaikkien toimielinten edustajat kantavat vastuunsa, jotta voimme todella laatia talousarvioita, joissa otetaan huomioon Euroopan poliittinen realiteetti ja tilanne taloudessa ja rahoituksessa.

Eider Gardiazábal Rubial (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, minusta meidän pitäisi olla tyytyväisiä parlamentin ja neuvoston välisten neuvottelujen tulokseen, joka koskee vuoden 2010 unionin talousarvion lopullista hyväksymistä.

Meidän olisi oltava tyytyväisiä myös siksi, että onnistuimme säilyttämään parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä hyväksytyn maitoalan rahoituksen, jolla viljelijöitämme voidaan auttaa selviytymään tästä kriisin ajasta. Toivon, että löydämme pysyvän ratkaisun ja että viljelijät voivat pian nähdä valoa tunnelin päässä.

Voimme olla tyytyväisiä myös siihen, että Euroopan unionin mikrorahoitusmekanismin rahoituksesta uudella rahalla päästiin sopuun. Voimme olla tyytyväisiä myös asiaan, joka tuntuu päivän selvältä mutta josta ei juuri puhuta: siihen, että maatalousmenoja ja koheesiopolitiikan menoja, jotka ovat kaksi tärkeintä Euroopan unionin politiikanalaa, ei ole kyseenalaistettu. Totuus on, että voimme tänään pitää tätä onnistumisena.

Voimme olla erityisen tyytyväisiä siksi, että olemme löytäneet 2,4 miljardin euron lisärahoituksen Euroopan talouden elvytysuunnitelman toista osaa varten.

Kaiken tämän suitsutuksen taustalla on kuitenkin vähemmän miellyttävä todellisuus. Emme ole löytäneet rahaa meidän kaikkien unionille osoittamaan politiikkaan, tai raha kyllä löytyy, mutta neuvostossa näyttää vallitsevan järkähtämätön periaate: sen mukaan nykyiseen rahoituskehykseen ei myönnettäisi euroakaan enempää kuin vuonna 2006. Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, tässä ei ole kyse budjettikurista vaan taloudellisesta ja poliittisesta lyhytnäköisyydestä.

Vain vähän yli vuosi sitten Euroopan komissio esitti talouden elvytysuunnitelman Euroopan unionia varten. Elvytysuunnitelma on varsin vaatimaton verrattuna jäsenvaltioiden suunnitelmiin, mutta siinä keskitytään talouksiemme tulevaisuudenalojen piristämiseen.

Neuvosto vastusti aluksi elvytysuunnitelmaa, koska rahoituskehykseen ehdotettiin viiden miljardin euron lisäystä. Neuvosto hyväksyi suunnitelman pitkien neuvottelujen ja keskustelujen päätteeksi, meidän piti

tehdä se kahdessa vuodessa. Pakotitte Euroopan komission turvautumaan luovaan ja nokkelaan tilinpitoon rahan käyttämiseksi niin, että se tuskin näkyisi rahoituskehityksessä.

Voimme puhua avoimuudesta ja menettelyjen yksinkertaistamisesta, mutta komission täytyi esittää meille hieno kaavio, jotta talousarvion parissa työskentelevät jäsenemme saattoivat ymmärtää komission ehdotuksen. Haastan teidät, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, selvittämään tätä sopimusta kansalaisille, joita kiinnostaa vielä tekemisemme Euroopan parlamentissa.

Tämä tarkoittaa, ettemme ole rakentamassa kansalaisia lähellä olevaa Eurooppaa, jota me kaikki haluamme. En sano tätä kritisoidakseni neuvostoa, mutta ellei se muuta politiikkaansa, Euroopan yhdentyminen jää laihaksi.

Olemme juuri allekirjoittaneet Lissabonin sopimuksen, mutta tarvitsemme uutta henkeä. Joko lopetamme ajattelemasta, että jokainen EU:hun käytetty euro menee hukkaan tai yhdymme euroskeptikoihin.

Hyväksymme torstaina päätöslauselman, jossa kehoitetaan rahoituskehityksen tarkistamiseen niin, että se palvelee unionin uusia tarpeita. Yhdyn täysin tähän kehotukseen, mutta varoitan, että rahoituskehityksen tarkistamisen täytyy johtaa varojen lisäykseen. Unionin uusia tarpeita ei voida rahoittaa nykyisistä painopistealueista tinkimällä. Sanon tämän vielä selvemmin ja lopetan samalla: emme aio hyväksyä koheesio- tai maatalouspolitiikkaan tehtäviä leikkauksia.

Gerben-Jan Gerbrandy (ALDE). – (NL) Arvoisa puhemies, keskustelemme nyt viimeisestä Nizzan sopimuksen nojalla laaditusta talousarviosta. Ensi vuonna asiat ovat aivan toisin: parlamentti voi ensimmäistä kertaa pureutua kunnolla esimerkiksi maatalouspolitiikkaan ja kalastusmenoihin. Talousarvion tämä osa tulee lopultakin parlamentin piiriin, mitä odotan innokkaana, voin sanoa. Kyse on nyt joka tapauksessa vuoden 2010 talousarviosta. Haluaisin tehdä lyhyesti pari huomautusta.

Energiaan ja tutkimukseen ja myös Buulgariassa sijaitsevan Kozloduyn ydinvoimalan purkamiseen tarkoitettu lisäraha on myönteinen asia, mutta olen eri mieltä EU:n talousarvion laajoista linjoista. Voidaanko taloutemme todella saada kuntoon EU:n panoksen turvin? Vastaus on "ei". Emme saa pettää itseämme. Hyödyntäkäämme tuleva rahoitusnäköymien tarkistaminen niin, että katsomme tulevaisuuteen. Kehotan neuvostoa ja komissiota suhtautumaan tarkistukseen todella vakavasti eikä niin, kuin se olisi jokin vitsi. Nykyisessä talousarviossa panostetaan yhä liikaa eilispäivän talouteen: maatalouteen ja alueisiin osoitetaan edelleen liikaa tukea, mutta aivan liian vähän investoidaan siihen, mikä on todella tärkeää, eli kestäväan kehitykseen ja innovaatioihin. Olemme käännekohdassa. Haluammeko, että Euroopasta tehdään jälleen ulkoilmamuseo, jossa amerikkalaiset, kiinalaiset ja intialaiset voivat kokea hienoa kulttuuria ja maistella hyvää ruokaa, vai haluammeko tehdä siitä dynaamisen edistyskellisen alueen, jota muut maat kadehtivat? Toisin sanoen valitsemmeko pysähtyneisyyden vai edistyskysymyksen? Vastaukseni on päivänselvä.

Tarkastelkaamme lähemmin myös Euroopan unionin rahoituskysymystä. Meidän on joka tapauksessa siirryttävä omien varojen järjestelmään. Komissio antaa aiheesta ehdotuksen vastauksena oman puolueryhmäni ALDE-ryhmän pyyntöön. Odotan ehdotusta innostuneena. Nykyinen järjestelmä jättää liian vähän unionille liikkumavaraa, ja järjestelmä vaikuttaa kielteisesti siihen, että jäsenvaltiot saadaan pohtimaan, kuinka paljon ne voivat tarkistaa sitä, voidaanko EU:n varoilla todella vaikuttaa. Olen myös sitä mieltä, että paljon enemmän on tehtävän maailman biologisen monimuotoisuuden hupenemisen estämiseksi.

Takis Hatzigeorgiou (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, emme ole yhtä mieltä tämän talousarvion poliittisesta lähestymistavasta, sillä siinä kasvatetaan sotilasmenoja ja se merkitsee hidasta mutta varmaa sulautumista NATOn politiikkaan. Tämä tekee mahdottomaksi riippumattoman EU:n ulkopoliitiikan. Viisivuotisessa rahoituskehityksessä leikataan maatalousmenoja eikä tueta kotitalouksia, koheesiopoliittikkaa tai ilmastomuutoksen torjuntaa.

Haluamme Euroopan unionia, jossa annetaan lakeja kuluttajien suojelemiseksi keinottelulta ja kansalaisten suojelemiseksi viranomaisten mielivaltaisuukselta. Meistä kaikista on tehty *prima facie* -epäiltyjä.

Haluan tehdä seuraavan asian selväksi: vastustamme talousarviota, mutta perustelumme poikkeavat täysin Yhdistyneen kuningaskunnan sitoutumattomien jäsenten aiemmin esittämistä perusteluista. Me uskomme kansallisten etujen yhdistämiseen, ja meistä ei ole oikein, että kukin kansa käpertyy omaan kuoreensa. Se johtaisi vain vihamielisyyksiin ja lopulta konflikteihin.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Euroopan parlamentti aikoo poistaa huomattavan määrän varoja kahdelta alalta vuoden 2009 talousarviota muuttamalla. Toinen on kilpailukyky, joka käsittää tutkimuksen ja kehittämisen puiteohjelmat, vaikka tätä on tähän asti pidetty ensisijaisena tavoitteena. Jos ehdokkaita on syyttämisen tältä

osin, se tekee byrokratian vähentämisestä entistäkin tärkeämmän tavoitteen. Toinen on Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahasto, johon on tehty 1,6 miljardin euron leikkaus. Tätä rahastoa on tarkoitus käyttää maaseutuväestön pitämiseen maaseudulla tai väestön lisäämiseen. Unkaria tämä ongelma koettelee erityisen pahasti. Unkarin maataloutta hallitsevat lähinnä suurtilat. Ne saavat pinta-alatukea, vaikka ne käyttävät varsin vähän työvoimaa. Esittelijä käytti kovia sanoja talousarvion muuttamisesta. Hän sanoi, että komissio hyökkää tärkeimpiä aloja vastaan. Kysymykseni kuuluukin seuraavasti: miksi komissio tukee yhä talousarvion muuttamista?

Ingeborg Gräble (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa Lindblad, hyvät parlamentin jäsenet, haluan tarttua Garrigan vetoomukseen realististen talousarvioiden puolesta. Mitä Lissabonin sopimus maksaa? Tästä on tullut pakottava kysymys. Miksi emme voi suhtautua realistisemmin rakennerahastoihin? Niistä on tullut meille pyhä lehmä. Meillä on jo 2,5 vuoden ajalta huomattavat määrärahat, joita ei ole maksettu, ja näiden määrärahojen lisäksi meille on kerääntynyt ainakin 30 miljardia euroa.

Meillä on ongelma Balkanilla, missä maita valmistautuu liittymään Euroopan unioniin. Sosialistien ja liberaalien kielteisten päätöslauselmien tuloksena meitä ei juuri kiinnosta tietää, mitä Balkanilla todella tapahtuu. Kuinka esimerkiksi Kosovossa olevat EU:n eri toimielimet, joita siellä on nykyään runsaasti, tekevät yhteistyötä? Nämä kaikki olivat tärkeitä tarkistuksia, jotka parlamentti hylkäsi mutta joita meidän pitäisi mielestäni noudattaa, koska meidän on hoidettava työemme.

Missä kehitys näkyy kehityskertomuksissa? Olemme äänestäneet tilintarkastustuomioistuimen kertomuksen puolesta. Puolsimme kertomuksessa liikennevalojärjestelmää, mutta budjettivaliokunta kieltäytyi myöhemmin käyttämästä toimivaltuuksiaan järjestelmää varten vastaavin varauksin. Kaikki nämä asiat ovat kiistoja, eikä parlamentti ole mielestäni vielä varautunut realismiin tai käyttämään toimivaltuuksiaan omista päätöslauselmissaan.

Haluaisin vedota realismiin suhtautumiseen Kozloduyn ydinvoimala-asiassa. Komission erityiskertomuksessa, jossa käsitellään EU:n varojen käyttöä Bulgariassa kesään 2009 asti, ei mainita Kozloduyn ydinvoimalaa, vaikka se on saanut rahaa PHARE-ohjelmasta. Kozloduyn ydinvoimalaan on käytetty vuoden 2009 loppuun mennessä ainakin 602 miljoonaa euroa. Olen yrittänyt ottaa selvää, mitä tälle rahalle tapahtui, ja havaitsin, ettei ydinvoimalan purkamista ole edes aloitettu. Suunnitelmia on tehty vain purkamisprosessin hoidosta. Kozloduy on osoittanut minulle, miten vähän komissio tietää siitä, miten rahaamme käytetään. Se on osoittanut myös sen, että lukuisat lisätalousarviot, joita nykyisin laaditaan, vaikeuttavat tilanteen valvontaa ja johtavat siihen, ettei komissio enää näe kokonaistilannetta. Siksi meidän olisi edes lakattava vaatimasta lisätalousarvioita, jotka johtavat tilanteeseen, jossa meillä ei ole harmainta aavistustakaan siitä, missä mennään.

Edit Herczog (S&D). – (HU) Arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, nykyisessä talous- ja rahoituskriisissä on kiinnitettävä erityistä huomiota kasvuun, kilpailukykyyn, työllisyyteen sekä koheesio- ja rakennerahastojen käytön tehostamiseen ja yksinkertaistamiseen. Näiden ohella muita keskeisiä tavoitteita ovat energiansaannin turvaaminen ja energian siirto, sisäinen turvallisuus, väestönkasvun haasteet sekä ilmastonmuutos.

Juuri tästä syystä olemme iloisia meille jätetyssä talousarvioesityksessä saavutetusta parlamentin merkittävästä onnistumisesta yhdessä talouden elvytysuunnitelman ja energia-alan investointien tuen kanssa. Olemme iloisia myös pienemmistä onnistumisista, kuten maidontuottajien tuesta tai pk-yrityksille tarkoitettu mikrorahoitusvälineestä, joka saatiin aikaan pitkällisten neuvottelujen jälkeen. Haluan mainita myös älykkään energiahuollon hankkeet ja elinikäisen oppimisen tukemisen. On korostettava, että 2,4 miljardin euron saaminen talouden elvytysuunnitelmaa varten on todellinen onnistuminen. Olen hyvilläni myös siitä, että saimme vahvistettua Galileo-ohjelman määrärahat.

Energia-alan hankkeisiin on osoitettu lähes kaksi miljardia euroa, mikä on kenties merkittävin saavutus, jonka Euroopan parlamentti voi laskea ansiokseen. Onnistuimme saamaan tukea myös Bulgariassa sijaitsevan Kozloduyn ydinvoimalan turvallista sulkemista varten, ja painotan tässä yhteydessä turvallisuusnäkökohtaa. Saimme varattua talousarviossa tukea myös maidontuottajille Euroopan parlamentin vaatimuksesta. On syytä painottaa myös sitä, että parlamentti on tehnyt vastuullisia päätöksiä, sekä myöntää, että budjettimarginaalit on jaettu järkevästi.

Marginaalimme ovat kuitenkin huipputasolla. Parlamentti voi olla ylpeä vuoden 2010 talousarviosta. Haluan kiittää tästä esittelijöitä Surjánia ja Maňkaa. Tehtävämme tulevaisuudessa on varmistaa, että Lissabonin sopimuksella voidaan sekä lisätä parlamentin toimivaltuuksia että saada aikaan se, että EU:n talousarviolla voidaan sitä uudistamalla helpottaa eurooppalaisten yrittäjien ja Euroopan kansalaisten asemaa. Tämän mahdollistamiseksi toivon meille lujuuksi ja sitkeyttä tulevina vuosina. Kiitoksia tarkkaavaisuudestanne.

Nathalie Griesbeck (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, on minun vuoroni ihailla mielikuvitusta ja ponnisteluja, joilla toimielimet ovat saaneet irrotettua (joidenkin budjettitemppujen turvin, kuten Lamassoure totesi, kuin ihmeen kaupalla) huomattavan määrän rahaa, joka on yhtä paljon kuin talouden elvytys suunnitelman toiseen osaan myönnetty summa eli 2,4 miljardia euroa. Olen iloinen myös siitä 300 miljoonasta eurosta, jotka löysimme vastataksemme lähiaikoina viljelijöitä koettelevaan vakavaan kriisiin. Toivon, että voimme tämän rahasumman ja näiden vaikeuksien myötä suhtautua käytännönläheisesti viljelijöiden tulevaisuuteen. On syytä olla tyytyväinen myös pilottihankkeisiin ja valmistelutoimiin, jotka tuovat uutta puhtia talousarvioomme, kuten Anne Jensen totesi.

Haluan näiden kahden erittäin hyvin kommentoidun huomion ohella korostaa kahta muuta seikkaa. Haluaisin ensinnäkin esittää kysymyksen ja toiseksi esittää poliittisen kannanoton. Kysymykseni kuuluu seuraavasti: Haluaisin saada virallisen selityksen siihen, kuinka komissio aikoo suhtautua koheesipolitiikkaan ja rakennerahastoihin, jotka näyttävät joutuneen joidenkin EU:n kumppanien silmätikuksi. Tämä on minusta osoitus siitä, mitä Euroopassa tapahtuu.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Elisabeth Jeggle (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, Euroopan parlamentti selviytyi hyvin neuvotteluista. Haluan kiittää kaikkia kollegoitani, jotka ottivat osaa neuvotteluihin ja ilmaisivat selkeästi kantansa komissiolle ja neuvostolle.

Nyt on tärkeää tehdä täyttä oikeutta kaikille Lissabonin sopimukseen liittyville kysymyksille, myös koko talousarviokysymykselle. Olemme osoittaneet, että parlamentti on otettava vakavasti ja että siinä on myös järkeä. Tämä kävi hyvin selväksi budjettineuvotteluissa. Monet kollegani ovat jo maininneet, että olemme saavuttaneet tärkeimmät tavoitteemme.

Maatalouden talousarvion esittelijänä maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnassa voin sanoa, että vaikka talousarviota koskeva osa tässä talousarviossa on puristettu hyvin tiukalle, olemme silti pysyneet marginaaleissamme. Olemme kiristäneet vyötämme. Olemme saavuttaneet tämän omin avuin valiokunnassamme, mille annan suuren merkityksen. Parlamentille merkitsee onnistumista se, että maitorahastolle saatiin varattua 300 miljoonaa euroa kaikista komission ja neuvoston vuosien mittaan esittämistä vastalauseista huolimatta varsinkin, kun otetaan huomioon maidontuottajien vaikea tilanne.

Myös muilla maataloustuotannon aloilla on vaikeaa tällä hetkellä. Tämä vaikuttaa sekä maatalouteen ja viljelijöihin että työllisyyteen tuotannon alapäässä. Tämä vain lisää ongelmia nykytilanteessa. Tarvitsemme pysyvän budjettikohdan maitorahastoa varten ja pyrimme saamaan sen aikaan tulevaisuudessa. Olemme varanneet vuoden 2010 talousarvioon enemmän rahaa kuin vuoden 2009 talousarvioon. Lisäys johtuu nykyisestä tilanteesta, ja tiedostamme tämän. Toimimme tämänsuuntaisesti ja teemme kaiken voitavamme varmistaaksemme, että maatalouspolitiikkamme olisi kestävä kehityksen mukaista ja innovatiivista.

Estelle Grelier (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, talousarviota koskeva äänestys on pohjimmiltaan täysin poliittinen toimi, ja meidän on tehtävä meille esitetystä talousarviosta tärkeät ja oleelliset poliittiset päätelmät.

Euroopan unionin talousarvio ja etenkin tämä talousarvio kertoo poliittisen Eurooppa-hankkeen puutteesta, vaikka Euroopan kansalaiset tarvitsevat sitä entistä enemmän nyt, kun olemme kriisissä ja aloittelemassa uutta mandaattia. Tästä talousarviosta puuttuu globaali Eurooppa-visio.

Neuvosto ja komissio ovat antaneet jäsenvaltioiden laatia omat, usein keskenään kilpailevat talouden elvytys suunnitelmat, ja luopuneet taloudellisten, sosiaalisten ja ekologisten elvyttämistoimien koordinoinnista EU:ssa. Mitään ei ole tehty vipuvaikutuksen synnyttämiseksi tai EU:n solidaarisuuteen kannustamiseksi.

Neuvosto ja komissio keventävät omaatuntoaan soveltamalla elvytys suunnitelmaa tiipoittain. Vuoden 2010 talousarviossa onkin varattu yhteensä viiden miljardin euron rahoitus elvytys suunnitelman toista osaa varten, mikä on naurettavan vähän. Maitorahasto tosin saa 300 miljoonaa euroa, mutta se ei riitä, kun tiedämme, että esimerkiksi ranskalaisten viljelijöiden nettotulot vähenivät 34 prosenttia vuonna 2009.

Vuoden 2010 talousarviossa varataan 25 miljoonaa euroa mikrorahoitusvälinettä varten, mutta neuvoston neuvoista huolimatta talousarviossa pitäydytään koheesiorahaston toimia koskevassa esityksessä.

Näin ollen joudumme äänestämään talousarvion puolesta ikään kuin selkä seinää vasten ja paremman puutteesta, sillä Euroopan kansalaiset eivät pärjää ilman näitä toimia, joskin ne ovat riittämättömiä. Meidän on kuitenkin kiireesti kyseenalaistettava menetelmät, joilla rahoitamme EU:n kunnianhimoisia toimia, joita

sen toteutettava, jotta EU:n talousarvio saadaan pois sen nykyisistä tiukasta ja epätarkoituksenmukaisesta kehyksestä.

Euroopan komission puheenjohtajan Barroson on poliittisten juhlapuheidensa lisäksi kerrottava meille, kuinka hän aikoo rahoittaa mainostamiaan EU:n tulevia politiikanaloja, etenkin uuteen kasvustrategiaan ja ilmastonmuutokseen liittyviä. Näille politiikanaloille tuskin riittävät näin vaatimattomat määrärahat, joita meille nyt tarjotaan.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (GA) Arvoisa puhemies, annan täyden tukeni Euroopan parlamentin päätökselle antaa etusija Euroopan talouden elvytyssuunnitelman rahoitukselle. Tämänkaltaisen elvytyssuunnitelma on tarpeen taloudellisen kysynnän lisäämiseksi ja alueiden kilpailukyvyyn palauttamiseksi.

Työttömyys Euroopassa on talouskriisin vuoksi kasvussa, mikä vahingoittaa pahoin Euroopan taloutta. Pahiten tilanteesta kärsivät valitettavasti nuoret, jotka hakevat elämänsä ensimmäistä työpaikkaa. On elintärkeää toteuttaa toimenpiteitä epäedullisimmassa asemassa olevien suojelemiseksi.

On laadittava uudelleen koulutusohjelmia, jotta työpaikkansa menettäneet löytäisivät nopeasti uuden työpaikan tulevaisuudessa.

Ohjelma on tarkoitettu toteutettavaksi Euroopan sosiaalirahaston ja Euroopan globalisaattorahaston puitteissa.

Vuodesta 1973 alkaen, jolloin Irlanti päätti liittyä Euroopan talousyhteisöön, Euroopan unioni on toistuvasti (ja tarvittaessa) ottanut keskeisen roolin maan työttömyysongelman ratkaisemisessa Euroopan sosiaalirahaston avulla.

Nyt unioni on jälleen ottanut tämän myönteisen roolin Irlannissa, ja talouden elvytyssuunnitelmalla on elintärkeä asema tässä suhteessa.

Puhemies. – (EN) Kiitoksia, jäsen Gallagher. Monikielisyysasioista vastaavana varapuheenjohtajana haluaisin sanoa, kuinka iloisia olemme siitä, että puhutte gaelinkielellä täällä parlamentissa.

Danuta Maria Hübner (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan tehdä neljä huomiota.

Ensinnäkin haluan korostaa tarvetta hyödyntää vuoden 2010 talousarviotamme ja etenkin Euroopan koheesiopolitiikan rahoitusvälineitä mahdollisimman tarkoituksenmukaisesti taloustoiminnan piristämiseksi unionin kaikilla alueilla ja kaupungeissa sekä jäsenvaltioiden talouksien elvyttämiseen tarvittavan vipuvaikutuksen synnyttämiseksi. Koheesiopolitiikalla rakennetaan vahva ja välttämätön silta kriisistä selviytymisen ja Euroopan talouden pitkäaikaisen rakennemuutoksen välille.

Toiseksi minun on sanottava, että juuri tästä syystä aluekehitysvaliokunta on kehottanut komissiota ja jäsenvaltioita käyttämään saatavilla oleva rahoitus koheesiopolitiikan 2007–2013 ensisijaisiin tavoitteisiin – ilmastonmuutokseen, tietoon ja innovaatioihin, energiatehokkuuteen, uusiutuvaan energiaan, laajakaistaan, kestävä kehityksen mukaiseen kaupunkiliikenteeseen sekä taitojen päivittämiseen – sekä koheesiopolitiikan vipuvaikutuksen edistämiseen: toisin sanoen komissiota ja jäsenvaltioita kehoitetaan hyödyntämään tehokkaasti kaikki koheesiopolitiikan yhdessä Euroopan investointipankin kanssa kehittämät rahoitustekniset välineet pienten ja keskisuurten yritysten auttamiseksi, jotta ne voisivat selviytyä kriisistä ja ennen kaikkea jatkaa toimintaansa sekä sopeutua muuttuvan globaalitalouden muutoksiin sekä tarttua ilmastonmuutoksen haasteeseen (ja sen tarjoamaan mahdollisuuteen).

Kolmanneksi saanen ilmoittaa jäsenille, että kaikki Euroopan aluekehitysrahaston sekä koheesiorahaston maksu määrärahat vuoden 2009 talousarviosta, yhteensä 25,5 miljardia euroa, on käytetty kokonaisuudessaan, ja että siten on edistetty talouden elpymistä, rakennemuutosta, kasvua, työllisyyttä, ilmastonmuutoksen torjuntaa sekä energiatehokkuutta.

Lopuksi sanoisin olevani tältä osin pahoillani siitä, että ehdokasmaiden tukea on leikattu liittymistä valmistelevassa tukivälineessä (IPA), aluekehityksen ja henkilöstöresurssien välineessä, joka kohdistuu esimerkiksi työttömyyteen, sosiaaliseen syrjäytymiseen ja koulutusinvestointeihin. Leikkauksia on tehty seitsemän miljoonaa euroa, joka on 0,5 prosenttia saatavilla olevista toiminnallisista, hallintoon osoitetuista määrärahoista, vaikka olisi ollut tarpeen varmistaa moitteeton paikallishallinto sekä parlamentille niin kovin tärkeän moitteettoman varainhoidon perusperiaatteet.

Cătălin Sorin Ivan (S&D). – (RO) Haluaisin aluksi onnitella esittelijöitä tuloksista, jotka he saivat aikaan vuoden 2010 talousarviota koskeissa neuvotteluissa. Euroopan kansalaiset tarvitsevat nyt enemmän kuin koskaan vahvaa EU:n talousarviota talouskriisin ja ongelmien selättämiseksi.

Jäsenvaltioiden talousarvioilla on nykyisin suuria ongelmia talouskriisin nujertamisessa varsinkin, kun monet ongelmista ulottuvat yli kansalliset rajojen. Nämä ovat maailmanlaajuisia ongelmia, jotka vaativat yhteisiä vastauksia korkeimmalla mahdollisella päätöksen tasolla. Tästä syystä olen iloinen siitä, että voimme esitellä tänään täällä parlamentissa talousarvion, jolla voidaan rahoittaa kokonaisuudessaan Euroopan talouden elvytysuunnitelman toinen vaihe jopa 1980 miljoonalla eurolla. Talouden elpymisen ensimmäiset merkit näkynevät vuonna 2010, mutta viimevuotiset toimmme iskevät erityisen pahoin jäsenvaltioiden talousarvioihin. Kaiken kukkuraksi jäsenvaltioiden työttömyysluvut nousevat ilmeisesti ennätyskorkealle.

Seuraavalla komissiolla on valtava vastuu jäsenvaltioiden ja EU:n kansalaisten auttamisessa selviytymään näistä vastoinkäymisistä. Haluan kuitenkin kiinnittää jäsenvaltioiden huomion niiden vastuuseen EU:n varojen käytössä. On turhaa ponnistella ja neuvotella rahan saamiseksi koheisiopolitiikkaa varten, jos näitä varoja ei käytetä. Kehotankin kollegoideni tavoin tarkistamaan mitä pikimmin monivuotista rahoituskehystä 2007–2013, sillä muutoin emme palaa tänne vuotta 2011 koskevan talousarvion kanssa.

Haluan korostaa vielä neljättä ja viimeistä seikkaa. Vuoden 2010 talousarvio on yhä innovatiivinen, millä ei ole joidenkin mielestä suurtakaan merkitystä, mutta tämä ei pidä paikkaansa. Viitataan tällä Mustanmeren yhteisen EU:n kehityksen luomiseksi aloitettuihin valmisteluihin. Näin tunnustetaan, että Mustameri on tärkeä eurooppalainen kysymys, sekä vähennetään eroja tavassa käsitellä Mustanmeren ja Itämeren EU:n politiikan yhteydessä.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa ministeri, haluan onnitella esittelijöitä ja budjettivaliokunnan puheenjohtaja Lamassourea.

Haluan esittää viisi huomiota. Ensimmäinen koskee tutkimusta ja etenkin kuudetta ja seitsemättä tutkimuksen puiteohjelmaa. Talousarvion valiokunnassa meillä on tapana painottaa oikeusvarmuuden nimissä, että haluamme Euroopan komission pidättävän laskemasta uudelleen uusien tukikelpoisuusperusteiden avulla taseita hankkeista, jotka ovat jo päättyneet ja jotka se on hyväksynyt ja maksanut. Toistamme komissiolle esittämämme vaatimuksen siitä, ettei sen pidä poiketa kansainvälisistä tilinpäätös- ja tilintarkastusstandardeista.

Toinen huomioni koskee EU:n henkilöstön eläkkeiden sisällyttämistä talousarvioon. Esitämme, että henkilöstön eläkkeitä koskevat jäsenvaltioiden vaateet (37 miljardia euroa 31. joulukuuta 2008, mikä on neljä miljardia euroa enemmän kuin vuonna 2007) sisällytettäisiin tilinpäätökseen. Ehdotamme myös selvityksen tekemistä EU:n eläkerahaston perustamisesta.

Kolmas huomioni on se, että minusta Euroopan petostentorjuntavirastoa pitäisi tukea. Tukea olisi myönnettävä niin, että virasto voisi parantaa toimintaansa varsinkin EU:n ulkopuolisessa toiminnassa.

Neljänneksi totean, että toivoisimme komissiolta varoja toimielinten välisen konferenssin järjestämiseen, jotta saisimme Euroopan tilintarkastustuomioistuimelta myönteisen tarkastuslausuman. Konferenssiin osallistuisivat jäsenvaltioiden tilintarkastustuomioistuinten edustajia, Euroopan tilintarkastustuomioistuimen edustajia, jäsenvaltioiden parlamenttien edustajia sekä hallintoviranomaisia.

Lopuksi totean, että Euroopan unionin investoinnit ovat riittämättömät. Teenkin henkilökohtaisen ehdotuksen: Eikö nyt olisi aika luoda talousarvioomme investoinneille varattu kohta sekä laatia yhdessä Euroopan investointipankin (josta esitän, että siitä tehtäisiin vastedes Euroopan unionin yhteistyökumppani jäsenvaltioiden ohella, sillä olemme oikeushenkilön asemassa) investointiohjelma varsinkin Euroopan laajuisista verkostoista? Ohjelma kattaisi energian, moottoritiet, nopeat rautatieyhteydet, vesiväylät, yliopistot, koulutuksen, laajakaistan, terveydenhuollon, avaruusasiat ja niin edelleen.

Derek Vaughan (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, tämä on ensimmäinen talousarvioni tässä parlamentissa, ja olen ollut hyvin vaikuttunut yksimielisyydestä parlamentin ensisijaisista tavoitteista sekä siitä, että näiden tavoitteiden toteutuminen on turvattava. Haluan kiittää kaikkia tähän prosessiin osallistuneita.

Olemme saavuttaneet paljon. Emme ole saavuttaneet kaikkea, mutta olen mielissäni siitä, että olemme saavuttaneet niin paljon. Olen erityisen tyytyväinen rakennerahastoja ja koheisiopolitiikkaa koskeviin julkilausumiin. Toivon, että nuo julkilausumat muistetaan päättäessämme vuoden 2013 jälkeisestä politiikasta. Parlamentin on kuitenkin tehtävä vielä vaikeita päätöksiä, jotka koskevat esimerkiksi mikrorahoitusvälineen rahoitusta (toivon, että tämä on edelleen jäsenten mielestä ensisijainen tavoite), Kozloduyn ydinvoimalan rahoituksen varmistamista kolmen vuoden kuluessa sekä uusien ensisijaisten tavoitteiden rahoituksen varmistamista. Kyse on Kööpenhaminasta, Lissabonin sopimuksen täytäntöönpanosta sekä uudesta Eurooppa 2020 -strategiasta johtuvista tavoitteista, joista keskustelemme ensi vuonna.

Meidän on ratkaistava kaikki nämä ongelmat tietäen, että marginaalit ovat tiukat ja että neuvosto on haluton tarjoamaan lisää rahoitusta. Sen vuoksi talousarvion perusteellinen tarkistaminen tulevaisuudessa on ehdottoman tärkeää. Meidän on varmistettava, että ensisijaiset tavoitteemme toteutuvat tulevissa talousarvioissa.

Meidän on lisäksi harkittava uutta budjettikohtaa globalisaatorahastoon sen sijaan, että rahaa otetaan muista budjettikohdista. Meidän on varmistettava myös, että joustoväline saa tarpeeksi rahaa niin, että voimme täyttää ensisijaiset tavoitteemme tai muuttaa niitä. Tällä hetkellä joustovälineeseen ei ole varattu tarpeeksi rahaa. Jos voimme toteuttaa kaikki nämä asiat, täytämme ensisijaiset tavoitteemme ja mikä tärkeintä, voimme osoittaa Euroopan kansalaisille, että tällä parlamentilla on merkitystä.

Talousarvioissamme olisi noudatettava paitsi meidän myös kansalaistemme ensisijaisia tavoitteita. Tämä on avainsanoma meille parlamentissa, mutta se on avainsanoma myös komissiolle ja neuvostolle.

Csaba Óry (PPE). – (HU) Ei ole varmaankaan sattuma, että vuoden 2010 talousarvion valmistelu herättää näin paljon huomiota. Kaikki tämä huomio on täysin perusteltua pahenevan työttömyyden ja talouskriisistä johtuvien ongelmien vuoksi. Työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan lausunnon valmistelijana haluan kiittää esittelijä Surjánia näiden tärkeiden asioiden ammattimaisesta käsittelystä.

Mainitsimme aiemmin seuraavat ensisijaiset tavoitteet työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnassa kirjaamassani lausunnossa. Nostimme luonnollisesti ykköstavoitteeksi välineet, joilla on tarkoitus lieventää rahoitus- ja talouskriisin haittavaikutuksia Euroopan kansalaisiin. Annoimme tukemme jokaiselle ehdotukselle, myös ehdotukselle lisätä rahoitusta 8,4 prosenttia kilpailukyvyn piristämiseksi. Toivomme, että lisäys auttaa säilyttämään työpaikat ja luomaan uusia sekä edistää talouden elvytysuunnitelman ja uudistetun Lissabonin strategian sekä elinikäisen oppimisen ohjelman toteutumista.

Korostimme myös sosiaalirahastoon liittyviä tehtäviä, ammattikoulutusta, teknisen pätevyyden hankkimista sekä elinikäistä oppimista. Minusta on erityisen tärkeää, että saatoimme varata 25 miljoonaa euroa rahoitusta tulevaan mikrorahoitusvälineeseen vuonna 2010. Keskustelimme eilen tästä uudesta välineestä. Pääsemme toivoakseni nopeasti sopuun myös muista rahoituksen yksityiskohdista.

Talousarviossa on mielestäni tärkeää painottaa budjettikohtaan 1a sisältyvien toimien ja politiikanalojen rahoituksen merkitystä. Näillä toimilla edistetään kestävää kehitystä ja työpaikkojen luontia. Kannatan erityisesti budjettikohtia, joilla pyritään kohentamaan pienten ja keskisuurten yritysten asemaa, sekä Progress-ohjelmaan, EURESin konsultointi- ja tiedotusverkostoon sekä Euroopan globalisaatorahaston kaltaiseen pilottihankkeeseen osoitettua tukea.

Kun kaikki nämä asiat otetaan huomioon, työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan asettamilla tavoitteilla voi mielestäni olla merkittävä asema talousarviossa, mistä olemme kiitollisuudenvelassa esittelijöille.

Gay Mitchell (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, edellisessä parlamentissa kiinnitettiin runsaasti huomiota jäsenten ja heidän avustajiensa sääntöihin, mikä oli minusta varsin aiheellista. Tämä parlamentin ja uuden komission toimikauden alussa on aika suunnata huomiomme kolmen toimielimen muuhun henkilöstöön sekä tarkastella heidän asemaansa.

Olemme hyvin etuoikeutettuja, koska parlamentissa, neuvostossa ja komissiossa työskentelee hyvin ammattitaitoisia ja asialleen omistautuneita ihmisiä, mutta todellisuudessa meillä parlamentissa ei ole käsitystä siitä, mitä tämä henkilökunta tarkalleen ottaen tekee. Se on vain hoitanut työnsä vuodesta toiseen.

Parlamentissamme on edustajia 27 jäsenvaltiosta, komissiossa on 27 komission jäsentä noista jäsenvaltioista, ja neuvoston ministerit puolestaan kulkevat kansallisten parlamenttien ja Euroopan parlamentin välillä, joten meitä palvelemaan valitun henkilökunnan on itse asiassa varsin helppo päättää asialistasta.

Toivonkin näin parlamenttikautemme alussa, että uusi komissio vaatisi (en muuten tiedä, mikä henkilöstön osuus on talousarviosta, mutta tiedän, että se on huomattava) selvitystä kolmen toimielimen henkilökunnan toimenkuvasta, jotta varmistetaan henkilökunnan toiminnan tehokkuus ja ennen kaikkea avoimuus sekä tilivelvollisuus. Tämä on minusta tärkeä julkinen palvelu.

Nykyään vallitsee yhä laajempi käsitys siitä, että toimielimille on tyyppillistä eräänlainen kasvoton byrokratia. En ole samaa mieltä, enkä sano tätä epäsuorana kohteliaisuutena, sillä meillä on varsin hyvää henkilökuntaa, mutta kyse ei ole tehokkuudesta. Meidän on tiedettävä, mitä henkilökunta tekee, ja jos olemme vakavissamme Lissabonin strategiassa ja tehokkaan talouden toteutumisessa, on varmistettava, että kolmessa toimielimessä

työskentelevä henkilökunta työskentelee tehokkaasti ja vastuullisesti. Minusta kussakin toimielimessä olisi oltava apulaispääsihteeri, joka raportoi silloin tällöin toimielimille henkilökunnan tehokkuudesta.

Kehotan komissiota teettämään tästä riippumattoman ja oikeudenmukaisen tutkimuksen uuden komission toimikauden alussa.

Tadeusz Zwiefka (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, näyttää olevan aiheellista huomauttaa myös tässä budjettikeskustelussa, että lainsäädännöllä on keskeinen osa yhteiskuntaelämässä ja että yhdenmukainen lainsäädäntö on Eurooppaa yhdistävä tekijä. Euroopan unionin tuomioistuimella on keskeinen rooli lainsäädännössä, minkä vuoksi oikeudellisten asioiden valiokunta on esittänyt joukon tarkistuksia, joiden tavoitteena on palauttaa alustavassa talousarvioesityksessä tarjotut varat, joilla tuomioistuin voi hädin tuskin täyttää vain tärkeimmät tarpeensa.

Yksi kiireellisimmistä ongelmista koskee budjettivarojen lisäystä vuodeksi 2010 ennakkoratkaisukysymysten kääntämiseen, sillä kansalliset tuomioistuimet hyödyntävät ennakkoratkaisukysymyksiä perusvälineenä, jolla ne voivat mukauttaa kansallista lainkäyttövaltaa EU:n lainkäyttövaltaan. Euroopan unionin tuomioistuimella ei ole riittäviä resursseja käännösyksikkönsä henkilöstöresurssien lisäämiseen, mikä johtaa viivästyksiin oikeudenkäynneissä. Jos tuomioistuin saisi lisää rahaa, se voisi tehostaa toimintaansa ja vähentää oikeudenkäyntien viivästymisiä jäsenvaltioissa. Jos sitä vastoin neuvosto supistaisi varoja, se vahingoittaisi jo ennestään rankalla kädellä leikattuja strategisia IT-hankkeita, joita tuomioistuin on esittänyt vuodeksi 2010 parantaakseen palvelujensa laatua vähentämällä samalla henkilökuntansa määrää. Yhteisessä talousarvioesityksessä osoitettujen varojen palauttaminen on siis ehdottoman tärkeää. Tietoteknologia on elintärkeä ala, jolla aikamme uusia haasteita voidaan voittaa, joka tuo pitkäaikaisia säästöjä sekä mahdollistaa entistä parempien palvelujen tarjoamisen kansalaisille.

Haluan korostaa myös tarvetta tukea strategisia viitekehyksiä koskevaa esitystä. Akateemikkojen ryhmä esitteli helmikuussa 2009 lopullisen version näiden viitekehysten yhteenvedosta, jota EU:n toimielimet voivat käyttää pohjana EU:n sopimusoikeuden suunnittelussa. Tässä vaiheessa on äärimmäisen tärkeää käännättää viitekehykset mahdollisimman monelle EU:n viralliselle kielelle, jotta puolue ryhmät ja oikeusyksiköt sekä muut asianosaiset voivat käydä perusteellista keskustelua EU:n sopimusoikeuden tulevaisuudesta. Olen iloinen siitä, että Euroopan parlamentti aikoo hyvittää neuvoston virheet ja mahdollistaa siten EU:n tuomioistuimen toiminnan parantamisen.

Puhetta johti

varapuhemies **Libor ROUČEK**

György Schöpflin (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, muiden tavoin minustakin tämä on erinomainen talousarvio. Sen parissa on tehty paljon töitä, joten haluan kiittää kaikkia sen valmisteluun osallistuneita.

Haluaisin keskustelun tässä vaiheessa yrittää tarkastella hieman kokonaiskuvaa. Joissakin erityiskysymyksissä on tehty äärimmäisen tärkeitä panostuksia, mutta meidän on tarkasteltava asiaa laajassa eurooppalaisessa yhteydessä, jotta ymmärtäisimme puheidemme merkityksen. Minusta demokratia edellyttää, että kullakin toimielimellä on oma talousarvionsa, ja toimielinten on oltava tilivelvollisia menoista, joita käytetään niiden hyväksi, jotka tosiasiallisesti ovat maksajia ja tarjoavat resursseja.

Tämä nimenomainen talousarvio on siten varustettu vastuulla. Se on itse asiassa varustettu vastuulla siitä, että se on sellaisen toimielimen talousarvio, joka on sitoutunut erityisesti avoimuuteen ja tilivelvollisuuteen. Kun otetaan huomioon sitoutumisemme avoimuuteen ja tilivelvollisuuteen, tämä vahvistaa hyvää hallintotapaa ja ideaalimaailmassa lisäksi rahaa käyttävien ja sitä tarjoavien välistä luottamusta. Ehkä minun on syytä korostaa, että näin olisi ideaalimaailmassa, mutta todellisuus on usein toisenlainen. Avoimuuden erityinen merkitys on siinä, että sen avulla voidaan kaventaa yksityishenkilöiden ja valtaa käyttävien välistä kuilua. Tämä kuilu on nykyaikaisen elämän väistämätön piirre (tästä voimme varmasti kaikki olla yhtä mieltä), joten kunkin toimielimen olisi parhaansa mukaan yritettävä kaventaa sitä.

Kaiken kukkuraksi Euroopalla on edessään vaikeat ajat, mikä lisää turvattomuutta kansalaisten keskuudessa. Voimme tältä osin valaista näitä kysymyksiä lisäämällä keskustelua, joihin voi sitä paitsi liittyä myös erimielisyyksiä. Tästä näkökulmasta ajateltuna talousarvio on minusta erinomainen askel oikeaan suuntaan, ja annan sille täyden tukeni.

Peter Šťastný (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, vuoden 2010 talousarvio on, kuten kaikki muutkin talousarviot, kaikkea muuta kuin avokätinen. Näin ollen meidän on toimittava sen puitteissa, mitä meillä on, ja meillä on vaikean globaalien kriisien vaikutukset ensisijaisena tehtävänä. Kaikki muu on toissijaista.

Kansainvälisen kaupan valiokunnan (INTA) esittelijänä toivoisin, että otsakkeeseen 4 (EU globaalina toimijana) tehdyt määrärahalisäykset käytettäisiin hyvin ja että käyttöä valvottaisiin tehokkaasti niin, että varoilla voidaan edistää kauppavirtojen kasvua ja että kaupan esteitä poistamalla voimme nostaa BKT:tä ja edistää työllisyyden kasvua.

WTO:n Dohan kehitysohjelma on paras monenvälinen foorumi tämän tehtävän täyttämiseen varsinkin kehitysmaissa. Sen vuoksi tämän pitkään kestäneen tarun menestyksekkääseen päätökseen saamiseen on suuri motivaatio, sillä tällöin voimme taistella globalisaation ikäviä vaikutuksia vastaan todella vaikutusvaltaisella välineellä.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Hyvät parlamentin jäsenet, vuoden 2010 talousarvio on vaikean kompromissin tulos. Talousarviolle on toisaalta tarkoitus lievittää talouskriisiä, ja samalla rahoitamme ilmastomuutoksen torjuntatoimia, joita toteutetaan lähinnä hiilidioksidipäästöjä vähentämällä. Tämä on hyvä asia, mutta lyhyellä aikavälillä tämä estää kehitystä, joka on ala, jolla käytämme edelleen liian vähän rahaa.

Menojen lisääminen tutkimukseen ja innovaatioihin on perusteltua. Tällä tavoin parannamme kilpailukykyämme. Myös koulutuksen (Erasmuksen vaihto-ohjelma mukaan lukien) menot ovat nähtävästi edelleen liian pienet. On hyvä asia, että maitorahastoon löytyi rahat (tosin riittämättömät), sillä eurooppalaisille viljelijöille mennyt vuosi on ollut vaikea. Taloustilanteen kohentaminen sekä työttömyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen vähentäminen edellyttävät mikrorahoitusvälineeseen tarkoitettujen rahoituksen nostamista. Laajakaistainternetin rahoitus maaseutualueilla on tärkeää kehityksen kannalta, mutta kuten totesin, tämä talousarvio on kompromissin tulos.

Nathalie Griesbeck (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, haluan käyttää catch-the-eye -menettelyn mukaisen puheenvuoron, sillä aiempi puheenvuoroni oli vain minuutin mittainen, vaikka esityslistan mukaan sen piti olla kaksiminuuttinen. Halun tehdä seuraavan lisäyksen: Vaikka yhden puolueeni muihin jäseniin ja äänestän keskustelumme kohteena olevan talousarvion puolesta torstaina, haluan kuitenkin painottaa, että meitä ei koettele pelkästään talous-, rahoitus- tai ympäristökriisi (kuten täällä on huomautettu aiemmin) vaan myös hyvin syvä yhteiskunnallinen, työttömyyden lisääntymiseen liittyvä kriisi.

Vaikka talousarviossa on löydetty oikeanlainen tasapaino, olen pahoillani siitä, etteivät jäsenvaltiot ole ottaneet huomioon niitä vahvoja poliittisia viestejä, jotka on osoitettu juuri vaikeassa tilanteessa oleville kansalaisille. Olimme toivoneet rahoituksen lisäämistä vähävaraisimpien kansalaisten tukiohjelman yhteydessä, mutta näin ei kuitenkaan tehty. Tämä on harmillista, sillä se olisi ollut voimakas signaali siitä, että etenemme kohti entistä sosiaalisempaa Eurooppaa.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Kiitoksia, arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission puheenjohtaja, hyvät parlamentin jäsenet, vuoden 2010 talousarvio on totisesti oiva esimerkki hyvästä kompromissista. En todellakaan ole samaa mieltä niiden kollegoideni kanssa, joiden mielestä tämä talousarvio on kriisiajan talousarvio. Me valtion edustajat tiedämme vallan hyvin, mitä kriisiajan talousarvio tarkoittaa: silloin budjettitulot ovat vähentyneet 30 prosentilla tai enemmän kahdessa vuodessa.

Komissiota on syytä onnitella yhdessä neuvoston ja parlamentin kanssa tietyistä ensisijaisista tavoitteista, sillä se irrotti lisää varoja erityisesti talouden elvytysuunnitelman rahoitusta varten esimerkiksi laajakaistainternetin käyttömahdollisuuksien lisäämiseksi sekä energiateknologiasuunnitelman (SET-suunnitelma) rahoittamiseksi. Haluaisin huomauttaa myös, että on myös joitakin ongelma-alueita.

Haluan joka tapauksessa kiinnittää huomiota kollegani Ivars Godmanisin puheenvuoroon, jossa hän mainitsi, että yksittäiset valtiot ovat jo yli vuoden ajan laiminlyöneet rahoitustuen hallinnointia. Sen vuoksi tämä on minusta todella hyvä talousarvio, jota olisi tuettava ja josta onnittelten komissiota.

Ivars Godmanis (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan painottaa lyhyesti yhtä asiaa nyt, kun komission jäsen on läsnä.

Meillä on ongelma: työskentelemme aluekehitysvaliokunnassa yhä sellaisten, vuosia 2009–2010 koskevien muutosehdotusten parissa, joissa Euroopan komissio ei vaadi jäsenvaltioiden osallistumista yhteisrahoitukseen. Kokonaisvarojen suuruus on yli 6,6 miljardia euroa. Olemme hyväksyneet vuoden 2010 talousarvion, mutta siinä ei ole varattu rahaa noihin tarpeisiin; vuoden 2009 talousarvio on käytetty loppuun.

Aluekehitysvaliokunta odottaa yhä komissiolta uutta ehdotusta, sillä neuvosto hylkäsi edellisen ehdotuksen. Meillä on oltava varsin selkeä käsitys siitä, mitä meidän on tehtävä seuraavaksi. Minun käsittääkseni ehdotukselle ei ole tilaa, mutta tilanne on arvioitava uudelleen. Muutoin aluekehitysvaliokunta työskentelee yhdensuuntaisesti, eikä meillä budjettivaliokunnassa ole aavistustakaan siitä, mitä voimme tehdä, koska näitä ehdotuksia varten ei ole enää rahaa seuraavassa vuoden 2010 talousarviossa.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Arvoisa puhemies, joudun valitettavasti toteamaan tässä taloudellisessa ja yhteiskunnallisessa kriisissä, jolla on hirvittävät vaikutukset työllisyyteen ja ihmisten elinoloihin, ettei tämä yhteisön esitys vuoden 2010 talousarvioksi ole alkuunkaan riittävä. Siinä ei oteta huomioon edes rahoitusnäkyviä, joiden suuruudeksi esitettiin 1,1 prosenttia yhteisön bruttokansantulosta, eikä ensimmäiseen käsittelyyn jätettyä ja siinä hyväksyttyä talousarvioesitystä, joka oli 1,08 prosenttia yhteisön bruttokansantulosta.

Meille nyt hyväksymistä varten jätetyssä talousarvioesityksessä priorisoidaan ja rahoitetaan Euroopan unionin uusliberalistisia ja militaristisia suuntauksia. On syytä panna merkille, että tämä ensimmäinen Lissabonin sopimuksen nojalla laadittu talousarvio vahingoittaa kovin paljon mainostettua taloudellisen ja sosiaalisen koheesion politiikkaa, joka saa nyt aiempaa paljon vähemmän varoja. Koheesiopolitiikan menojen leikkaukset ovat kokonaismaksuissa mitattuna noin 2,5 miljardia euroa ensimmäisessä käsittelyssä hyväksyttyyn määrään verrattuna.

Edellä mainituista syistä emme voi hyväksyä tätä talousarvioesitystä, joka on yli 11 miljardia euroa pienempi kuin vuoden 2010 monivuotisen rahoituskehiksen yhteydessä esitetty talousarvio.

Hans Lindblad, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Arvoisa puhemies, tämä on ollut mielestäni jännittävä keskustelu. Olemme esittäneet toisistaan eriäviä mielipiteitä, ja niin pitää ollakin. Jotkut haluavat supistaa talousarviota. Monet taas eivät nähtävästi ole täysin tyytyväisiä, ellei kaikkia kansallisia talousarvioita siirretä EU:n toimialaan. Onneksi näyttää siltä, etteivät äänestäjämme halua, että kaikki toimivalta siirrettäisiin Euroopan parlamentin alaisuuteen.

Jäsen Färm esitti minulle suoran kysymyksen. Jäsen Färmia kuunnellessa saa käsityksen, ettei EU:lla olisi lainkaan työllisyyspolitiikkaa ilman mikroluottoja. Tämä ei tietenkään pidä paikkaansa. Eri jäsenvaltiot investoivat valtavia rahamääriä talouden ja työllisyyden tukemiseen. Lisäksi EU:n talousarvioon on tehty huomattavia yleislisäyksiä, ja talouden elvytysuunnitelmaan on varattu viisi miljardia euroa. Myös Euroopan keskuspankki harjoittaa hyvin ekspansiivista politiikkaa. Siten EU harjoittaa epäilemättä varsin tuntuvaa työllisyys- ja kasvupolitiikkaa.

Jos mikroluotot olisi jäsen Färmin mielestä asetettava etusijalle, joillekin muille kysymyksille on silloin annettava luonnollisesti vähemmän painoa. Kyse on valinnoista. Lisävarojen haluaminen ja laskun lähettäminen jäsenvaltioille ei tietenkään ole kuitenkaan hyväksyttävä ratkaisu.

Vladimír Maňka, esittelijä. (SK) Hyvät parlamentin jäsenet, kiitoksia innostavista puheenvuoroistanne. Haluan kiittää EU:n toimielinten edustajia, Euroopan parlamentin puhemiestä, varjoesittelijöitä, koordinaattoreita sekä kaikkia muita.

Tänä vuonna olemme toimineet budjettivaliokunnan kahden puheenjohtajan johtamina. Vuoden alkupuoliskolla Bögen ja jälkipuoliskolla Lamassouren alaisuudessa. Arvoiset puheenjohtajat Böge ja Lamassoure, en ole varmastikaan ensimmäinen, joka kiittelee teitä molempia hienosta panoksestanne valiokunnan työssä sekä koko talousarvioprosessissa.

Arvostan myös puheenjohtajavaltio Ruotsin sekä komission jäsenen yhteistyöpanosta. Virallisissa yhteyksissä näkymättömät miehet ja naiset ovat neuvonantajiamme, avustajiamme ja hallintohenkilökuntaa. Heillä on kuitenkin tärkeä rooli. Ilman heitä emme olisi päässeet tähän tulokseen. Haluan kiittää heitä kaikkia.

Hyvät kuulijat, Lissabonin sopimus vaikuttaa koko joukkoon Euroopan parlamentin ja muiden toimielinten palveluita. Yhteispäätösmenettelyssä tehtävien päätösten osuus kasvaa rajusti niin, että se kattaa jopa 95 prosenttia lainsäädännöstä vapauden, turvallisuuden ja oikeuden sekä maatalouden, kalastuksen, tutkimuksen ja rakennerahastojen kaltaisissa kysymyksissä. Määräenemmistöä vaativat äänestykset lisääntyvät neuvostossa, ja monia uusia oikeusperustoja luodaan matkailun, urheilun, energian, siviilipuolustuksen ja hallinnollisen yhteistyön kaltaisilla aloilla. Tämä lisää EU:n lainsäädännöllisiä toimia yleisesti, millä on merkittävä kokonaisvaikutus Euroopan parlamentin toimivaltuuksiin ja toimintaan ja sen myötä myös tarpeeseen antaa vauhtia hallinnolle.

Lähikuukausina aiomme tutkia ja arvioida rahoitusresurssit, joita tarvitaan Lissabonin sopimuksen myötä syntyvien Euroopan unionin uusien politiikanalojen toteuttamiseksi. Uskon, että yhdessä onnistumme seuraavan talousarvioprosessin käynnistämisessä.

Jutta Haug, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää kaikkia kollegojani. Onnistuimme löytämään yhteisen kannan suhteessa neuvostoon. Haluaisin kuitenkin tässä vaiheessa kiittää myös neuvostoa ja neuvoston puheenjohtajaa hyvin lämpimästi. Kaikki minut tuntevat tietävät, että normaalisti jakelen kehuja ja kiitoksia varsin säästeliäästi. Haluan siitä huolimatta esittää vilpittömät kiitokseni puheenjohtajavaltio Ruotsille ja erityisesti Hans Lindbladille puheenjohtajavaltion työstä ja jatkuvasta läsnäolosta talousarviota koskeissa keskusteluissa. Ruotsin puheenjohtajuus oli miellyttävä vastakohta verrattuna muihin puheenjohtajuuksiin, joita olen kokenut pitkän urani varrella parlamentin jäsenenä. Kiitoksia oikein paljon.

Monet jäsenet ottivat tänä aamuna osaa tähän keskusteluun, johon osallistui käsittääkseni paljon normaalia enemmän jäseniä. Suurin osa heistä mainitsi talousarvion rajoitukset ja rakenteen. Hyvät kuulijat, voimme varauksetta olettaa, että vuoden 2010 talousarvio on viimeinen laatuaan, viimeinen, jolla on tällainen rakenne. Tämä saa meidät uskomaan, että voimme rahoittaa Euroopan unionin tarpeellisia politiikanaloja ja unionin uusia haasteita ja tehtäviä tällä tavoin.

Odotamme, että komissio tekee väliarvioinnin ripeästi, sillä vuonna 2006 tehtyjen sopimusten ehtojen mukaan arviointi olisi pitänyt tehdä jo viimeistään vuonna 2009, toisin sanoen tämän vuoden loppuun mennessä. Tarkemmin sanoen odotamme myös ehdotusta nykyisten rahoitusnäkömien tarkistuksesta. Emme voi odottaa uudistusta vuoteen 2014 asti. Tarvitsemme kestäviä välineitä nyt, jotta Euroopan unioni voisi vastata lähitulevaisuuden haasteisiin niin, että varmistetaan demokraattinen legitimiys, mihin budjettivaliokunnan puheenjohtaja Lamassoure vetosi meidän kaikkien puolesta.

Reimer Böge, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, nyt kun olemme kaikki päässeet yhteisymmärrykseen vuoden 2010 talousarviosta poliittisten realiteettien mukaisesti, meidän on nyt luonnollisesti keskityttävä siihen, mikä meitä odottaa lähikuukausina.

Eurooppa-neuvosto on myöntänyt 23,5 miljoonaa euroa varsin yksipuolisessa prosessissa, joten myös meidän on tehtävä hyvin pikaisesti tarvittavat lisäykset parlamentin talousarvioon toimielinten välisen tasapainon säilyttämiseksi ja jotta voidaan varmistaa parlamentin mahdollisuus vastata Lissabonin sopimuksen aiheuttamiin haasteisiin. Meidän on kiinnitettävä riittävää huomiota puolueyhymien, valiokuntien ja erityisesti yksittäisten jäsenten toimintakykyyn edessä olevien tehtävien suhteen.

Meidän on lisäksi järjestettävä lähikuukausina yleisiä keskusteluja mukautuksista, arvioista ja tarkistuksista. Kyse on toimielinten välisen sopimuksen mukauttamisesta, uudistamisesta ja parantamisesta. Kyse on toimielinten välisen sopimuksen tiettyjen osien liittämisestä monivuotiseen rahoituskehykseen, jota koskeva päätöksentekoprosessi muuttuu Lissabonin sopimuksen myötä. Kyse on varainhoitoasetusta koskevasta yhteispäätösmenettelystä. Kyse on myös Euroopan unionin ulkosuhdehallinnon laaja-alaisesta kehittämissäpaketistä, jolla varmistetaan parlamentin budjettioikeudet sekä mahdollisesti muutokset oikeusperustoihin, joita tarvitaan ulkosuhdehallinnon monivuotisissa ohjelmissa.

Tästä syystä haluaisin tässä vaiheessa toistaa, että ilman mukautuksia, arviointeja tai tarkistuksia emme voi tehdä mitään. Emme voi loputtomasti lykätä välttämätöntä prosessia, jossa Lissabonin sopimuksen aiheuttamiin budjettihaasteisiin tartutaan vähitellen. Odotan, että uusi komissio aloittaa työnsä ripeästi ja tekee ehdotuksia, joilla taataan parlamentin oikeudet kaikilla aloilla, mutta joilla ei yritetä salaa muuttaa yksittäisten jäsenten oikeuksia, koska se olisi vastoin parlamentin etuja. Tiedämme, kuinka voimme estää tämän.

László Surján, esittelijä. – (HU) Jos haluamme lisätä Euroopan kansalaisten turvallisuuden tunnetta vuonna 2010, tämä talousarvio on pantava tehokkaasti ja käytännönläheisesti täytäntöön. Juuri tästä syystä olemme parantaneet energiavarmuutta, tuemme työpaikkojen luontia ja olemme ottaneet käyttöön mikrorahoitusvälineen. Tuemme myös tutkimusta ja kehitystä sekä elinikäistä oppimista. Haluamme tukea maitoalaa ja lieventää mahdollisuuksiemme mukaan ilmastonmuutoksen haitallisia vaikutuksia.

Olemme saavuttaneet tämän kuluttamalla joka ikisen sentin varoista, jotka meille on annettu monivuotisen rahoituskehityksen välityksellä. Tämän vuoksi talousarviosta on tullut täysin joustamaton, eikä siinä ole tarvittavia marginaaleja. Tämän on toinen syy väliarvioinnin kiireellisyydelle, painotan tätä jälleen. Komissiolla ja jäsenvaltioilla on erityinen vastuu tämän onnistumisesta. Voimme katsoa veronmaksajia suoraan silmiin, jos käytämme saatavilla olevan kehityksen lainmukaisesti ja tarkoituksenmukaisesti.

Jos uusien työpaikkojen luontiin saadaan tarvittavat varat, työpaikkojen määrä todella kasvaa. Jos varoja saadaan myös siihen, että alikehittyneet alueet voivat ottaa kiinni kehittyneempiä alueita, näiden alueiden paikallinen BKT kasvaa. Vain, jos näitä toimia valvotaan, voimme sanoa, että olemme saaneet vastinetta rahoillemme ja että Euroopan kansalaisten kannatti tehdä nämä uhraukset, sillä jäsenvaltioiden nykyistä, 123 miljardin euron maksuosuutta EU:n talousarviossa voidaan toisesta puolesta pitää uhrauksena.

Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri, arvoisa komission jäsen, toivon, että tämä parlamentti antaa vakaan tukensa tälle nyt käsiteltäväksi jätetylle mietinnölle ja että voimme torstaina antaa Euroopan kansalaisille kunnon talousarvion, joka on vakaa sekä oikeudellisesti että moraalisesti.

Puhemies. – (EN) Yhteiskeskustelu on päättynyt.

Jutta Haugin mietinnöstä äänestetään huomenna.

Surjánin, Mañkan ja Bögen mietinnöistä äänestetään torstaina.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Ádám Kósa (PPE), kirjallinen. – (HU) Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmää edustava kollegani, esittelijä Surján sekä Mañka ovat suorittaneet merkittävän tehtävän. Kuten jäsenvaltioiden parlamenttien budjettikeskusteluissa myös meidän on tehtävä täällä parlamentissa varsin selväksi talousarviesityksen sisältö ja viesti yhteiskunnalle. Vaikka mietinnössä ei mainita rakennuksiin pääsyä koskevaa kysymystä, haluan kiinnittää huomionne seuraavaan: EU on liittynyt vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevaan YK:n yleissopimukseen yleisten asioiden neuvoston 26. marraskuuta tekemän päätöksen perusteella. Tämän perusteella ja mietinnön 43 kohdan sekä liitteen 2 määräysten mukaisesti meidän olisi syytä olla tyytyväisiä kiinteistöpolitiikasta tehtyyn yhteiseen julkilausumaan.

On kuitenkin hyvin tärkeää, että rakennuksiin pääsyä koskeva kysymys otetaan huomioon rakennusalan investoinneissa ja muissa infrastruktuuri-investoinneissa ja että myös muut tärkeät vaatimukset (esim. energiasäästöjä koskevat) otetaan huomioon. Esteettömyyden varmistamisesta aiheutuvat lisäkustannukset ovat aina muita kustannuksia paljon korkeammat. Tässä yhteydessä on ensiarvoisen tärkeää, että Euroopan parlamentti ottaa huomioon myös näkörajoitteisia koskevat turvallisuusvaatimukset. Rakennusten suunnittelu- ja rakennusvaiheessa voitaisiin esimerkiksi harkita selkeästi nähtävissä olevien kyllien käyttöä sekä kosketusherkkiä lattiamerkinä, joiden avulla näkörajoitteiset voivat liikkua. Kielioikeuksien osalta minusta olisi lisäksi tärkeää, että rakennusten esteettömäksi tekemisen ohella asiakirjoissa (myös sähköisissä) olisi tarvittavat tiedot siitä, miten näkörajoitteiset voivat päästä rakennuksiin (ja mitä ohjelmistopaketteja suositellaan).

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Talouskriisin aikana, kun Euroopan kansalaiset joutuvat kokemaan irtisanomisia ja sosiaalipalveluiden supistuksia, myös Euroopan unionin on tehtävä säästöjä. EU aikoo käyttää rahaa ensi vuonna noin 123 miljardia euroa eli seitsemän miljardia euroa enemmän kuin tänä vuonna. Taloudellisesti vaikeina aikoina tarvitaan tietenkin taloutta virkistäviä toimenpiteitä, mutta on kyseenalaista, ovatko Euroopan talouden elvytysuunnitelman kaltaiset välineet siihen oikea tapa. Aiemmin niin kovin ylistetyt EU:n ohjelmat ovat osoittautuneet paperitiikereiksi. Lisäksi monet EU:n tuet ovat tarjonneet tilaisuuksia erilaisiin väärinkäytöksiin. Euroopan tilintarkastustuomioistuimella on jo vuosikausia paljastanut vuosikertomuksissaan räikeitä virheitä maatalous- ja rakennusalojen käytössä. Tämä tarkoittaa, että veronmaksajien kovalla työllä ansaitsemat rahat ovat valuneet jo vuosia tuntemattomiin taskuihin. Monimutkaiset asetukset, jotka ovat usein jopa Brysselin eurokraattien mielestä sekavia, ovat keskeinen syy järjestelmän puutteellisuuteen. EU:lla ei ole edes valmiuksia periä takaisin varoja, jotka on maksettu väärin perustein. Siten EU: talousarvion jatkuva paisuttaminen on väärä tie. Sen sijaan järjestelmän puutteet olisi korjattava kauaskantoisten kansallistamistoimien avulla esimerkiksi maataloudessa. Siten jäsenvaltiot voisivat itse päättää, mitä aloja ne haluavat tukea. Talouden elvyttämistoimista on sanottava, että jäsenvaltioiden olisi koordinoitava niitä yhdessä.

Siiri Oviir (ALDE), kirjallinen. – (ET) Talouden elvytysuunnitelma hyväksyttiin maaliskuussa 2009 Eurooppa-neuvostossa, jossa sovittiin, että vuosina 2009 ja 2010 EU:n käyttämättömistä budjettivaroista osoitetaan viisi miljardia euroa energiaverkkojen yhdistämiseen sekä laajakaistaverkkojen kehittämiseen liittyviin investointihankkeisiin. Olen hyvin mielissäni voidessani todeta, että sovittelukomiteassa päästiin sopuun talouden elvytysuunnitelman toisen vaiheen (vuosi 2010) rahoituksesta rahoituskehystä 2007–2013 tarkistamalla ja varainsiirtoja tekemällä, millä taataan 2,4 miljardin euron rahoitus ensi vuonna sekä mahdollistetaan talouden elvytysuunnitelmassa määriteltyjen tavoitteiden toteuttaminen. Jos rahoituskehykseen tehty muutokset Euroopan talouden elvytysuunnitelman osalta jättävät niukasti varoja

vuoden 2010 rahoitustarpeiden kattamiseen, yhdyin esittelijän kantaan siitä, että voimassa oleva monivuotinen rahoituskehys ei täytä EU:n rahoitustarpeita ja että Euroopan komission olisi välittömästi tehtävä esitys voimassa olevan monivuotisen rahoituskehysten väliarvioinnista.

Pavel Poc (S&D), kirjallinen. – (CS) Haluan aloittaa tuomalla esiin ihailuni kaikki talousarvion parissa työskennelleitä kohtaan. Talousarvion laatiminen EU:lle talouskriisissä ja siirryttäessä Nizzan sopimuksesta Lissabonin sopimukseen oli hyvin vaikea tehtävä. Vuoden 2010 talousarvio on viimeinen, jolla on tällainen rakenne. Lissabonin sopimus on kuitenkin voimassa, joten on vaikeaa työskennellä sellaisen talousarvion puitteissa, jonka rakenne ei vastaa uutta tilannetta. Vaikka Lissabonin sopimuksen ratifiointiprosessi olikin hyvin monimutkainen, se ei ole perustelu sille, ettei komissio jättänyt ajoissa esitystä uudesta talousarviorakenteesta. Komission on hoidettava tämä tehtävä välittömästi. Vuoden 2010 talousarvio on hyvin tarkoin tasapainotettu ja siinä käytetään kaikki menojen jakamisen mahdollisuudet. Tästä syystä ja talouskriisin turbulenssien aiheuttaman talouden epävakaisuuden vuoksi talousarvio saattaa olla hyvin hauras. Siksi sitä on tuettava, kun tiedämme, että se on kenties liian hienosyisesti laadittu nykyistä epävarmuuden aikaa ajatellen, joten työskentely sen mukaisesti vuonna 2010 edellyttää tiettyä joustavuutta.

Georgios Stavrakakis (S&D), kirjallinen. – (EL) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, minäkin haluan ilmaista tyytyväisyyteni sopuun, joka saatiin aikaan vuoden 2010 talousarviosta. Samaan aikaan olisi kuitenkin syytä panna merkille, että tuleviksi vuosiksi varatut marginaalit ovat äärimmäisen tiukat. Se jättää vähän liikkumavaraa toimia tilanteissa, joissa EU:n on reagoitava odottamattomiin vaatimuksiin tai sen halutessa vastata uusiin haasteisiin, kuten Eurooppa 2020 -strategiaan tai ilmastonmuutoksen uusiin torjuntatoimiin.

Olen erityisen mielissäni siitä, että saatoimme Euroopan parlamentin sinnikkyuden ansiosta turvata energiaverkkojen ja infrastruktuurien rahoituksen talouden elvytysuunnitelman puitteissa niin, että pääpaino on niin sanotuilla vihreillä tekniikoilla, innovaatioilla, tutkimuksella sekä laajakaistaverkkojen kehittämisellä maaseudulla.

On äärimmäisen tärkeää turvata myös yhteisön nykyisten pelastuspalvelualan infrastruktuurien ja välineiden elinkelpoisuus etenkin niin, että lujitetaan entisestään EU:n nopean toiminnan valmiuksia luonnononnettomuuksissa tasoittamalla siten tietä Euroopan pelastuspalvelujoukkojen perustamiselle tulevaisuudessa.

Olemme varmasti kaikki samaa mieltä siitä, ettemme voi puhua entistä paremmasta ja kansalaisia lähempänä olevasta Euroopasta ilman kunnon rahoitusta.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), kirjallinen. – (RO) Vuoden 2010 talousarvio on viimeinen talousarvio, joka hyväksytään Nizzan sopimuksen nojalla. Uudella sopimuksella lisätään Euroopan parlamentin toimivaltuuksia ja taataan, että parlamentilla on viimeinen sana talousarvion hyväksymisessä. Parlamentilla ja neuvostolla on yhtäläiset toimivaltuudet lainsäätäjinä maataloudessa, energia-asioissa, maahanmuuttoasioissa, oikeus- ja sisäasioissa, terveydenhuollossa sekä rakennerahastoissa, ja tämä pätee luonnollisesti myös näitä kysymyksiä koskeviin määrärahoihin. Vuoden 2010 talousarviossa varataan merkittävä osa varoista luonnonvarojen suojeluun ja hoitoon, sosiaaliseen ja taloudelliseen koheesioon, kasvuun ja työllisyyteen, kilpailukykyyn ja innovaatioihin, aluekehitykseen, maatalouteen sekä maaseudun kehittämiseen. Vuoden 2010 EU:n talousarviossa osoitetaan 2,4 miljardia euroa Euroopan talouden elvytysuunnitelmaan, jonka yhteydessä rahoitetaan energiaan, liikenteeseen ja laajakaistaverkkojen kehittämiseen maaseudulla liittyviä hankkeita sekä maaseutuyhteisöjen tukihankkeita. Olen mielissäni siitä, että Euroopan parlamentti saattoi myöntää 300 miljoonaa euroa maidontuottajien tukemiseen. Talouskriisi on vaikuttanut jäsenvaltioiden bruttokansantuotteeseen ja se tulee vaikuttamaan myös jäsenvaltioiden maksuosuuteen EU:n talousarviossa. Toivon, että vuonna 2010 tehtävä vuosien 2007–2013 rahoituskehysten väliarviointi antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden tehostaa rakennerahastojen käyttöä erityisesti liikenteen ja energiatehokkuuden sekä asuntorakentamisen alalla.

(Istunto keskeytettiin klo 11.25 ja sitä jatkettiin klo 12.00).

Puhetta johti*varapuhemies* **Gianni PITTELLA****8. Äänestykset**

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana äänestykset.

(Äänestysten tulokset ja niiden kulkua koskevat yksityiskohdat: ks. pöytäkirja)

8.1. Eurooppalainen työllisyyttä ja sosiaalista osallisuutta koskeva mikrorahoitusjärjestely (Progress) (A7-0050/2009, Kinga Göncz) (äänestys)**9. Äänestyselitykset****Suulliset äänestyselitykset****- Mietintö: Kinga Göncz (A7-0050/2009)**

Aldo Patriciello (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, onnittelen erinomaisesta työstä sekä esittelijää että kaikkia niitä parlamentin jäseniä, jotka ovat työskennelleet tavoitteenaan luoda tämä uusi väline, joka mahdollistaa mikroluottojen myöntämisen pienille ja keskisuurille yrityksille sekä henkilöille, jotka viime vuosina ovat menettäneet työpaikkansa.

Kun otetaan huomioon pelkästään EU:n alueen 3 miljoonan työpaikan menetys ja pankkien vaikeudet myöntää luottoja, tämä väline parantaa uuden yrityksen käynnistämistä suunnittelevien henkilöiden mahdollisuuksia saada käyttöönsä tarvittavia varoja.

Olen varma, että tämä uusi aloite auttaa luomaan uusia työpaikkoja, erityisesti jos otamme käyttöön uusia täydentäviä toimia kuten rahoitusta koulutusta varten, mikä auttaa nuoria ihmisiä saamaan alkuun investointihankkeita.

Arvoisa puhemies, tämä väline on otettava käyttöön mahdollisimman nopeasti pk-yritysten elvyttämiseksi, sillä ne ovat Euroopan talouden elinehto.

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Arvoisa puhemies, kiitos teille, äänestin rahoitustoimenpiteitä koskevan mietinnön puolesta. Katson, että tämä järjestely on hyvin tarkoituksenmukainen juuri näinä aikoina ja että sillä on hyvin myönteinen vaikutus, jos sitä käytetään oikein, kuten kotimaassani Bulgariassa on tehty. Tällä hetkellä ilmasto on erittäin epäsuotuisa pienyrityksille, joille on tarjolla vähän mahdollisuuksia ja jotka eivät voi saada luottoa pankeilta.

Kaikki pankit noudattavat politiikkaa, joka on periaatteessa ristiriidassa rahalaitosten perusidean kanssa. Saan käsityksen, että pankit keksivät tietoisesti aina vain uusia lisäehtoja, joilla ne ainoastaan pyrkivät torjumaan luottojen myöntämisen. Mikään yritys ei kuitenkaan voi toimia ilman luottoa.

Silti, kun luotto myönnetään, nämä yritykset ovat velvolliset hankkimaan 100–150 prosentin takuut, mikä tekee niistä konkurssialttiita. Siksi katson, että Euroopan unioni ja parlamentti tämän mietinnön ansiosta ovat toimineet tässä erittäin tarkoituksenmukaisesti eli tavalla, joka tulevaisuudessa todella edistää Euroopan ja Bulgarian talouden kehitystä.

Diane Dodds (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan tehdä selväksi, että vaikka pienyritysten auttaminen on mielestäni hyvä ja kannatettava ajatus, sitä olisi edistettävä kansallisten hallitusten tasolla. Minua tämä ehdotus huolestuttaa suuresti, eli olen huolissani lainattavaa rahaa koskevasta tilivelvollisuudesta ja rahan takaisinmaksusta.

Kannatan ajatusta, että kansalliset hallitukset tekevät kaiken voitavansa auttaakseen pienyrityksiä, sillä ne ovat taloutemme kivijalka. EU voi auttaa vähentämällä sääntelyä ja asettamalla varoja käytettäväksi kansallisella tasolla.

Syed Kamall (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, kannatimme tätä ehdotusta. Mielestäni on tärkeää, että autamme yrittäjiä niin kaikkialla EU:ssa kuin jäsenvaltioissa luomaan vaurautta ja työpaikkoja ja nostamaan

ihmiset pois köyhyydestä. Olen myös kiitollinen, että harkitsemme rahan ottamista nykyisestä talousarviosta sen sijaan, että lisäisimme rahankäyttöä ja käyttäisimme sitä vielä yksityissektorin lisämenojen rahoittamiseen.

Minun on kuitenkin korostettava, että meidän on oltava tässä hyvin huolellisia käyttäessämme valtion rahoitusta ja veronmaksajien rahoja. Tiedän omasta vaalipiiristäni joitakin mikrorahoitusjärjestelyjä, esimerkiksi niistä on erinomaisen Croydon Caribbean Credit Union, joka auttaa vähäosaisia yhteisöjä selviytymään köyhyydestä. Paikallishallinto ja muut valtion mikrorahoitusjärjestelyt ovat työntäneet syrjään näitä järjestelyjä. On tärkeää, että pyrkiessämme lisäämään mikrorahoituksen saatavuutta emme työnnä syrjään niitä monia erinomaisia yksityisiä tarjoajia, jotka jo ovat olemassa.

Alfredo Pallone (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, luulen, että me kaikki olemme yhtä mieltä mikroluottoja koskevasta ongelmasta, mutta meidän olisi keskusteltava myös taloudellisista resursseista. Mielestäni velvollisuuksiimme kuuluu lisätä näitä taloudellisia resursseja.

Meidän on myös huolehdittava siitä, ettemme laajenna mikroluottoja pienten ja keskisuurten yritysten muihin sidosryhmiin, sillä mikroluotot on luotu auttamaan vähäosaisia yhteiskunnan osapuolia. Tässä yhteydessä meidän on tarkasteltava myös kulttuurista ongelmaa: Monissa maissa, ja mielestäni erityisesti maissa, joissa tarve on suurin, puuttuu oikeanlainen kulttuurinen lähestymistapa, jota vaaditaan näiden rahojen hankkimiseksi. Vahva käsitykseni on, että kyseisten hallitusten olisi ensin otettava käyttöön nämä välineet.

Euroopassa on kahdenlaista vauhtia: on niiden maiden vauhti, jotka ovat jo omaksuneet tämän lähestymistavan, kuten Ranska ja Saksa, ja sitten on muita maita, joiden sen sijaan on omaksuttava oikeanlainen kulttuurinen asenne tähän ongelmaan. Kaiken kaikkiaan olen vakaasti sitä mieltä, että todellinen ongelma ja Euroopan kannalta oleellinen asia on se, ettei kyse ole vain rahoituksen hankkimisesta tavoitteena sinänsä. Olen vakaasti sitä mieltä, että meidän on pyrittävä saamaan aikaan sellaiset olosuhteet, joissa yhteiskunnan vähäosaisemmat osapuolet pystyvät luomaan itselleen työpaikkoja.

Kirjalliset äänestyselitykset

- Mietintö: Kinga Göncz (A7-0050/2009)

Luís Paulo Alves (S&D), kirjallinen. – (PT) Äänestin tämän työllisyyttä koskevan mikrorahoitusjärjestelyn luomisen puolesta, koska sen tavoitteena on tarjota mahdollisuuksia työttömille ja kannustaa yrittäjyyteen. Tämä järjestely, joka on tarkoitettu henkilöille, jotka haluavat käynnistää mikroyrityksen (yrityksen, jonka palveluksessa on enintään 10 työntekijää ja jonka liikevaihto on enintään 2 miljoonaa euroa) tai kehittää sitä, avaa uusia näköaloja lukuisille työttömille henkilöille. Talouden nykytilan huomioon ottaen olisi ollut hyödyllistä käynnistää tämä tärkeä ohjelma aikaisemmin, koska ihmisten on nyt jo pitkän aikaa ollut vaikea saada luottoja.

Koska tämä järjestely on tarkoitettu EU:n jäsenvaltioihin sijoittautuneille kansallisen, alueellisen ja paikallisen tason julkisille ja yksityisille organisaatioille, jotka tarjoavat mikroluottoja henkilöille ja mikroyrityksille, asiaankuuluvien tahojen on valvottava sitä huolellisesti. Näin varmistetaan, että luotot todella myönnetään sinne, missä niitä eniten tarvitaan, ja vältetään näkemästä uudestaan tilanteita, jollaisia sattui viime talouskriisin aikana.

Andrew Henry William Brons (NI), kirjallinen. – (EN) Kannatan ajatusta, että valtio tarjoaa henkilöille mikrorahoitusta ja auttaa heitä perustamaan pienyrityksiä. Vastustan kuitenkin sitä, että Euroopan unioni hoitaisi tätä tehtävää. Silti äänestin joidenkin tarkistusten puolesta, koska oli aina todennäköistä, että päätöslauselma hyväksyttäisiin, ja halusin parantaa päätöslauselmaa niin paljon kuin mahdollista. Useita tarkistuksia koskevien äänestysten ”blokkaukset” esti minua äänestämästä tarkistuksista yksittäin.

David Casa (PPE), kirjallinen. – (EN) Kansainvälisen talouskriisin haitallisimpia vaikutuksia on pankkien välittämien luottojen puute, joka estää sekä henkilöitä että suuria yrityksiä hoitamasta taloudellista toimintaansa. Euroopan komission ehdotuksessa varaudutaan perustamaan mikrorahoitusjärjestely, jolla pyritään helpottamaan nykyistä tilannetta, jossa pankit ja muut rahoituslaitokset empivät rahoituksen myöntämisessä. Tästä syystä olen päättänyt tukea esittelijää tässä kysymyksessä ja äänestää mietinnön puolesta.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Äänestin mietintöä vastaan, koska Euroopan unionissa jatkuvasti lisääntyvää työttömyyttä ei voida torjua mikrorahoitusohjelmalla. Tarvitaan integroituja ohjelmia, joihin liittyy asiaankuuluva, erillinen budjettikohdasta annettava rahoitus. Tarvitaan ohjelmia, joissa

keskitytään torjumaan nuorisotyöttömyyttä, joka on erittäin suurta etenkin Kreikassa, missä yksi neljästä alle 25-vuotiaasta nuoresta on vailla työtä.

Yleisesti ottaen tarvitsemme politiikkaa, joka edellyttää yhteisön talousarvion kasvattamista ja joka hylkää uusliberalistisen järjestelmän vakaussopimuksineen ja alhaisine vajeineen. Olen myös sitä mieltä, että rahoituksen tässä mekanismissa olisi oltava puhtaasti vapaaehtoisia, eikä ketään henkilöä saisi millään tavoin pakottaa käyttämään mekanismeja uhalla, että hänen sosiaaliturvaetuutensa lakkautettaisiin tai niitä leikattaisiin. Valitettavasti tätä koskevat tarkistukset, joita minä ja kollegani Euroopan yhtyneen vasemmiston konfederaatioryhmässä/Pohjoismaiden vihreässä vasemmistossa olimme esittäneet, hylättiin.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Koska Eurooppa käy läpi syvää talous- ja rahoituskriisiä, joka on johtanut vakaviin sosiaalisiin ongelmiin ja työttömyyden kasvuun kaikissa jäsenvaltioissa, Euroopan unionin on välttämätöntä luoda vaikuttavia mekanismeja kriisin voittamiseksi sekä siitä eniten kärsivien, myös työttömien ja vaikeuksissa olevien yritysten, tukemiseksi.

Siksi suhtaudun myönteisesti ajatukseen luoda työllisyyttä koskeva mikrorahoitusjärjestely, jossa kohdistetaan huomio yrittäjyyteen ja annetaan jokaiselle mahdollisuus käynnistää oma yritys. Eurooppalaista mikrorahoitusta on tulevaisuudessa käytettävissä tapauksissa, joissa pankkiluottoa ei voida saada tai sen saanti on vaikeaa. Rahoitusta voi saada mikroyritysten kasvun tukemiseen sekä mentorointiin ja valmennukseen, minkä lisäksi on saatavissa Euroopan sosiaalirahaston korkotukea.

On myös tärkeää korostaa, että tämän järjestelyn tarkoituksena tulisi olla ainoastaan yrittäjyyden tukeminen ja uusien työpaikkojen luominen, mitä edistetään antamalla apua järkevien liikeideoiden toteuttamiseen. Järjestelyä ei saisi käyttää sosiaaliseen tukeen tai kulutuksen edistämiseen.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Nykyisessä talouskriisin ja kasvavan työttömyyden tilanteessa on tärkeää edistää itsenäisen ammatinharjoittamisen lisääntymistä samoin kuin mikroyritysten perustamista ja kehittämistä. Mikroluotot auttavat saavuttamaan tätä tavoitetta. Siksi olen tyytyväinen komission ehdotukseen ja parlamentin työhön tässä asiassa. Tämä on keino kannustaa yrittäjyyteen sekä parantaa työllisyyttä ja lisätä sosiaalista osallisuutta. Tämä mikrorahoitusjärjestely täydentää muita työllisyyttä ja osallisuutta tukevia ohjelmia. Siksi on mielestäni tärkeää, ettei tätä järjestelyä rahoiteta nykyisten ohjelmien kustannuksella tai niitä vaaranneta.

Olin äänestänyt tämän järjestelyn puolesta jo budjettivaliokunnassa vuoden 2010 talousarviomenettelyn yhteydessä, jolloin perustettiin kaksi uutta budjettikohtaa eli 37,5 miljoonan euron budjettikohta toimintamenoille ja 0,25 miljoonan euron budjettikohta hallintokuluille. Toivon, että tämä ohjelma käynnistyy pian ja että hakemusten hyväksymismenettely on joutuisa eikä byrokratia rajoita sitä.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Meistä on valitettavaa, että parlamentin enemmistö on jälleen kerran rikkonut lupauksensa ja hyväksynyt ehdotuksen, jolla otetaan rahaa pois Progress-ohjelmasta, joka oli sosiaalialan toiminta-alueiden osalta jo selvästi alirahoitettu. Mikrorahoitusjärjestelyn tavoitteita koskevista seikoista riippumatta ei ole hyväksyttävää, että sitä rahoitettaisiin vähentämällä nykyisiin ohjelmiin käytettävissä olevia varoja, tässä tapauksessa Progress-ohjelmaan eli työllisyyttä, sosiaalista osallisuutta ja yhtäläisiä oikeuksia koskevan yhteisön ohjelman olevia varoja.

Työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan hyväksymässä tekstissä hylättiin selvästi ajatus tämän järjestelyn rahoittamisesta Progressista ja ehdotettiin uuden, omin varoin varustetun budjettikohdan perustamista, toisin sanoen "uutta" rahaa. Poliittisen ryhmämme hyväksymät tarkistukset olivat samansuuntaisia, mutta ne hylättiin tänään.

Koska sosiaalilolot monissa jäsenvaltioissa ovat heikentyneet, ei ole hyväksyttävää, että varoja kanavoidaan pois työllisyyden ja sosiaalisen osallistamisen alalta muihin myöhemmin määriteltyihin prioriteetteihin, vaikka niissä olisi kyse mikrorahoituksesta.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Jäsen Gönczin mikroluottoja koskevan mietinnön ansiosta ja tämän hankkeen rahoitusta koskevan polemiikin vuoksi ryhdyin katsomaan, mistä itse asiassa on kyse tässä kuuluisassa Progress-ohjelmassa, josta vasemmisto itsepäisesti ei antaisi pois senttiäkään mikroyritysten ja yksittäisten aloitteiden rahoittamiseen. Mikä Progressin, "työllisyyttä ja sosiaalista yhteisvastuuta koskevan yhteisön ohjelman", kuten se on määritelty, tarkoitus itse asiassa nykyisin on? Sen tarkoitus on tuottaa paperityötä ja rahoittaa tutkimuksia ja raportteja. Tällä hetkellä Progressin niin sanottuna kohdeyleisönä eivät nimittäin ole sen enempää työttömät kuin syrjäytyneet, vaan poliittiset päätöksentekijät ja mielipiteenmuodostajat.

Seitsemälle vuodelle jaetusta vaivaisesta 700 miljoonan euron summasta jotkut kieltäytyvät pidättämästä sataa miljoonaa euroa mikroluottoihin. Hiukan vähemmän rahaa niille, jotka hyötyvät järjestelmästä ja hiukan enemmän rahaa eurooppalaisille, pysyvästi talousarviosta: siihen on pakko yhtyä! On tullut aika lopettaa kansalaistemme köyhyyden ja vaikeuksien havainnointi ja ryhtyä sen sijaan konkreettiseen toimintaan. Minulla on kuitenkin yksi varaus: mikroluotot ovat tarpeen vain siksi, että valtionavulle ahnaat "pankkigangsterit" eivät tee sitä, mitä niiden oletetaan tekevän: pumpppaa rahaa talouteen.

Françoise Grossetête (PPE), kirjallinen. – (FR) Äänestin jäsen Gönczin laatiman eurooppalaista mikrorahoitusjärjestelyä koskevan mietinnön puolesta. Mikrorahoitus koskee mikroluottoja (lainoja, joiden arvo on alle 25 000 euroa) ja mikroyrityksiä (yrityksiä, joissa on alle 10 työntekijää).

Näinä talouskriisin aikoina ja myönnettyjen lainojen määrän laskettua huomattavasti Euroopan unionin on ratkaisevan tärkeää luoda järjestely, joka on suunnattu kaikkein heikoimmassa asemassa oleville, kuten työttömille, nuorille ihmisille ja pienyrityksille.

Kun kyse on kansantaloudesta tai työpaikoista, on ratkaisevan tärkeää edistää kasvua tuntuvalta investointitoiminnalla. Järjestelyn rahoitusta kasvatetaan 100 miljoonaan euroon, ja rahat otetaan Progress-ohjelman (työllisyyttä ja sosiaalista yhteisvastuuta koskevan yhteisön ohjelman) budjetista. Järjestely (jonka kesto on neljä vuotta) tulee voimaan 1. tammikuuta 2010. Neuvoston tulee kuulla tämä sanoma, jotta sopimukseen voidaan päästä lähipäivinä.

Sylvie Guillaume (S&D), kirjallinen. – (FR) Äänestin kollegani Kinga Gönczin mietinnön puolesta, koska minusta on hyvin tärkeää erityisesti työllisyyskriisin ja yhteiskunnallisen kriisin oloissa tukea mikrorahoittamista järjestämällä sitä varten erityinen budjettikohta. Tämä on erityisväline pankkipalvelujen ulkopuolelle jäämisen ja köyhyyden torjunnassa. Vastoin sitä, mitä Euroopan komissio vaatii, me torjumme ajatuksen, että määrärahoja kohdennettaisiin uudelleen ja siirrettäisiin Progress-ohjelmasta eurooppalaiseen mikrorahoitusjärjestelyyn, koska tämä antaisi kielteisen viestin talouden toimijoille. Meidän on säilytettävä Progress-ohjelma, joka on suunnattu kaikkein heikoimmassa asemassa oleville ryhmille, ja on jäsenvaltioiden ja Euroopan unionin yhteinen tehtävä panna se nykyisissä olosuhteissa tehokkaasti täytäntöön.

Livia Járóka (PPE), kirjallinen. – (HU) Olen ehdottomasti iloinen siitä, että Euroopan parlamentin laaja enemmistö on tänään hyväksynyt mietinnön, jonka aiheena on eurooppalainen työllisyyttä ja sosiaalista osallisuutta koskeva mikrorahoitusjärjestely. Suunniteltu mikrorahoitusjärjestelmä voi vaikuttaa huomattavasti sosiaalisen yhteenkuuluvuuden ja uusien työpaikkojen luomiseen, puhumattakaan siitä, että se auttaa merkittävästi lieventämään rahoitus- ja talouskriisin vahingollisia vaikutuksia. Kansainvälisen taantuman oloissa on erityisen tärkeää tarjota uusia mahdollisuuksia kansalaisille, jotka on työnnetty syrjään työmarkkinoilta ja perinteisiltä luottomarkkinoilta, ja tasoittaa tietä vakaalle, pitkäaikaiselle itsenäiselle ammatinharjoittamiselle. Lisäksi on olennaisen tärkeää, että on heikommissa asemassa olevilla alueilla oleville, oman yrityksen käynnistämistä suunnitteleville henkilöille ja haavoittuvimmassa asemassa oleville ryhmille on tarjolla yksinkertainen rahoitusväline, joka suuresta riskistä, alhaisista marginaaleista ja laiminlyöntien riskeistä huolimatta edistää yritysten käynnistämistä ja niiden menestystä. Palkansaajien enemmistö Euroopassa on mikroyritysten ja pienten ja keskisuurten yritysten palveluksessa.

Tästä syystä – jotta nämä yritykset eivät menetä vaan jopa parantavat työllistämismahdollisuuksiaan – niille on tarjottava sopivaa tukea, joka joissain tapauksissa on niin pieni rahamäärä, että perinteinen pankkisektori ei pysty kyseisiä varoja järjestämään. Tämänpäiväisessä äänestyksessä Euroopan parlamentti antoi selvän viestin siitä, että yhteispäätösmenettely olisi saatava päätökseen mahdollisimman pian, jotta mikrorahoitusjärjestely voi olla käytettävissä jo vuodesta 2010 alkaen.

Eija-Riitta Korhola (PPE), kirjallinen. – (FI) Arvoisa puhemies, äänestin mikrorahoitusjärjestelyitä käsittelevän mietinnön puolesta.

On vielä paljon sellaista, mitä voimme tehdä kannustaaksemme eurooppalaisia nuoria yrittäjyyteen. Talous- ja rahoituskriisi on tuonut työllisyys- ja sosiaaliskriisin, ja onkin ennustettu, että Euroopassa olisi ensi vuonna kymmenen miljoonaa uutta työtöntä. Nyt jos koskaan on siis aika tarttua toimeen.

Heikentyneen luotonannon ja myönnettyjen lainojen vähenemisen hankaloittaessa tämänhetkistä tilannetta pidän erittäin myönteisenä tämän mietinnön aloitetta kohdistaa mikroluotot niille työttömille ja työttömyysuhan alla oleville, joilla on vaikeuksia löytää kaupallista lainaa liiketoimintaideoilleen. Ohessa on kuitenkin panostettava myös esimerkiksi nuorten työpajoihin ja yrityshautomoihin sekä yrittäjyyskasvatukseen.

Kokonaisvaltainen työllisyyden paranemiseen ja yrittäjyyteen satsaaminen on hyvinvoivan Euroopan edellytys.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL), kirjallinen. – (FR) Kannatan sosiaalisten järjestelyjen rahoittamista keinona tukea työnsä menettäneitä työntekijöitä. Tämä ei saisi kuitenkaan tarkoittaa sitä, että yritykset vapautetaan yhteiskunnallisista ja alueellisista velvoitteistaan. Ei ole julkisten viranomaisten tehtävä korvata sietämätöntä velvoitteiden laiminlyöntiä. Siksi äänestän tyhjää.

Jörg Leichtfried (S&D), kirjallinen. – (DE) Kannatan äänestyksessä mietintöä uudesta mikrorahoitusjärjestelystä, jonka tarkoituksena on auttaa ihmisiä, jotka ovat vaarassa menettää työpaikkansa, perustamaan tai kehittämään mikroyrityksiä. Ne on määritelty yrityksiksi, joissa on alle kymmenen työntekijää ja joiden liikevaihto on enintään kaksi miljoonaa euroa. Tämä rahoitusmahdollisuus on käytettävissä aluksi neljäksi vuodeksi, alkaen 1. tammikuuta 2010.

Sen avulla ihmiset, jotka ovat kriisin takia menettäneet työpaikkansa tai joiden on vaikea saada yritykselleen luottoa, saavat mahdollisuuden hankkia lisäkoulutusta, säilyttää työpaikkansa ja mahdollisesti jopa luoda uusia työpaikkoja. Tämä auttaa piristämään taloutta ja tekemään kriisistä lopun.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjallinen. – (FR) Emme äänestyksessä kannata ehdotusta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi eurooppalaisen työllisyyttä ja sosiaalista osallisuutta koskevan mikrorahoitusjärjestelyn perustamisesta. Aikana, jolloin kovin monia EU:n kansalaisia on irtisanottu siksi, että kapitalismi on kriisissä ja että niiltä, jotka jatkuvasti tekevät voittoja heidän kustannuksellaan, puuttuu täysin solidaarisuus, Euroopan unionin on aika muuttaa liberaalia suhtautumistaan kohtaamiensa ongelmien ratkaisuun.

Tilanteessa, jolle on ominaista Euroopan unionin liberaalin dogmatismien luoma kyltymätön kaupallinen ruokahalu, tarvitaan politiikkaa, joka suojelee eurooppalaisia työntekijöitä eli niitä, jotka ovat luoneet sen vaurauden, jota heiltä ollaan voitontavoittelun nimissä viemässä. Tässäkin on kyse suurten voittojen ja pienten, mielivaltaisten almujen Euroopasta. Luvatut pikkusummat, niiden jakamista koskeva epäselvyys ja perustetun välineen takana oleva individualistinen logiikka ovat todiste tästä. Tämä ei ole missään yhteydessä yleisen edun Eurooppaan eikä yhteiskunnalliseen tasa-arvoon, jota kansalaisemme tarvitsevat.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Kriisiaikoina, jolloin luottoja on niukasti ja niiden saanti vaikeaa, tällainen järjestely on välttämätön, sillä se auttaa tarjoamaan mikroluottoja pienille yrityksille ja työpaikkansa menettäneille ihmisille, jotka haluavat käynnistää uuden oman yrityksen. On vaikea päästä noihin tavoitteisiin ilman tällaista tukijärjestelyä. Lisäksi kriisitilanteessa pankeilta ei juuri heru ymmärrystä aloittavien yritysten luottotarpeille, minkä vuoksi useimmissa tapauksissa niiden on mahdotonta päästä alkuun. Kun näköpiirissä on vielä useiden miljoonien työpaikkojen menetys EU:n alueella, on tärkeää järjestää aloitteita, joiden avulla irtisanotut ihmiset saavat mahdollisuuden yrittää rakentaa itselleen uutta elinkeinoa. Samalla vältetään yhteiskunnallisten kriisien syntyä ja vähennetään jäsenvaltioiden menoja sosiaalisten tukitoimien osalta.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Etupäässä brittiläisten ja amerikkalaisten keinottelijoiden aiheuttama finanssi- ja talouskriisi johtaa talouden laskusuhdanteen seurauksena nyt myös Euroopassa työttömyyden kasvuun. Uusi tilanne koskettaa erityisesti nuoria ihmisiä, joiden työttömyysriski on ollut jo ennestään suuri. Siksi on erityisen tärkeää antaa juuri heille mahdollisuus päästä työelämään tai palata sinne ja tasoittaa joillekin tietä yrittäjyyteen. Toivon, että uusi eurooppalainen työllisyyttä ja sosiaalista osallisuutta koskeva mikrorahoitusjärjestely Progress on heille siinä tuntuva tukena.

Tällä uudella välineellä voimme reagoida myös yhä jatkuvaan luottokriisiin. Korkotukien ohella mikroyrityksiä perustavat henkilöt saavat tukea mentoroinnin, koulutuksen, valmennuksen ja valmiuksien kehittämisen muodossa. Tuen valiokunnan aloitetta korottaa mikrorahoitusjärjestelyn rahoitusta komission ehdotukseen nähden 50 prosenttia eli 150 miljoonaan euroon. Kun ajatellaan niitä valtavia summia, joita on käytetty pankkien pelastamiseen, ei ole syytä olla pikkumainen juuri niiden ihmisten kohdalla, joita tilanne koskettaa pahiten. Kaikista näistä syistä olen äänestänyt tämän mietinnön puolesta.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), kirjallinen. – (PL) Euroopan komissio julkaisi 10. marraskuuta 2009 ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi mikrorahoitusjärjestelyn perustamisesta. Se liittyy komission asiakirjaan ”Euroopan talouden elvytysuunnitelma” ja neuvoston painopistealueisiin, jotka ovat: työllisyyden säilyttäminen, työpaikkojen luominen ja liikkuvuuden edistäminen, taitojen kehittäminen ja työmarkkinoiden tarpeisiin vastaaminen sekä työmarkkinoille pääsyn parantaminen.

Mikrorahoitusjärjestelyn oletetaan antavan työttömille ja vaikeaan tilanteeseen joutuneille liike-elämän edustajien ryhmille paremmat mahdollisuudet saada rahoituspalveluja. Se koskee tiettyihin yhteiskuntaryhmiin kuuluvia henkilöitä, joilla ei ole kaupallisten pankkien vaatimaa luottokelpoisuutta mutta jotka haluaisivat käynnistää yrityksen. Tämän tyyppisen, EU:n rahoitukseen perustuvan tukijärjestelyn käyttöönotolla on erityinen merkitys tilanteessa, jossa lainaustoiminta on yleisesti vähentynyt ja myönnettyjen lainojen arvo on pudonnut.

Tilanne lainausalalla osoittaa, että rahoitus- ja talouskriisi on muuttumassa työttömyydeksi ja sosiaaliksi. Työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan mietintö sisältää merkittäviä muutoksia komission ehdotukseen. Siinä muun muassa vastustetaan tarvittavien varojen siirtoa Progress-ohjelmasta eurooppalaiseen mikrorahoitusjärjestelyyn. Esittelijä ehdottaa järjestelyä varten erillistä budjettikohtaa sekä järjestelyn budjettia korotettavaksi seuraavan neljän vuoden osalta 50 miljoonalla eurolla. Nämä näkökohdat huomioon ottaen tuen mietintöä.

Evelyn Regner (S&D), kirjallinen. – (DE) Olen äänestänyt päätöslauselman puolesta, jotta mikrorahoitusjärjestely saadaan käyttöön, koska minusta on kaikkein tärkeintä, että tämä päätöslauselma hyväksytään nopeasti. Järjestely antaa heikommassa asemassa oleville väestöryhmille mahdollisuuden saada luottoa ja parantaa omaa tilannettaan. Vetoan kuitenkin neuvostoon, jotta varoja ei otettaisi Progress-ohjelmasta. On tärkeää, että tämän ohjelman rahoitus säilyy täysin. Nimenomaan kriisin aikana ei EU:n varoja saa siirtää muualle yhteiskunnan heikoimpien jäsenten kustannuksella.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), kirjallinen. – (EN) Olen iloinen, että Euroopan parlamentti on tänään hyväksynyt suunnitelman, joka takaa sen, että pienyritysten saatavilla on lisää lainoja. Tämä päätös mahdollistaa sen, että alueellisella ja kansallisella tasolla on seuraavan neljän vuoden aikana käytettävissä 100 miljoonaa euroa. Tämä on arvokas ja oikea-aikainen edistysaskel, joka tarjoaa uusia mahdollisuuksia monille maailmanlaajuisen taantuman vaikutuksista kärsiville ihmisille. Tänä esitetyillä toimilla tuetaan henkilöitä, jotka haluavat perustaa uuden yrityksen tai hankkia ammattikoulutusta, ja samalla laajennetaan sen osaamisen piiriä, jota kansalaiset voivat hyödyntää perustaessaan yrityksiä, jotka ovat Euroopan taloudelle elintärkeitä. Euroopan unionin politiikassa ja lainsäädännössä on nyt nähtävissä yhä enemmän pienten ja keski suurten yritysten huomioonottamista. Olen tyytyväinen tähän uuteen kehitykseen ja erityisesti Euroopan parlamentin panokseen pienyritysten kehityksen edistämiseksi taloudellisesti vaikeina aikoina.

Czesław Adam Siekierski (PPE), kirjallinen. – (PL) Ohjelma käynnistettiin osallistumiseksi sosiaalisessa toimintaohjelmassa esitettyjen työllisyyttä, sosiaaliasioiden ja yhtäläisiä mahdollisuuksia koskevien Euroopan unionin tavoitteiden toteuttamiseen. Tässä ohjelmassa käytettävissä olevien budjettivarojen oletetaan toimivan kannustimena muutosprosessiin ja nykyaikaistamiseen viidellä alalla: työllisyyden, yhteiskuntaan integroitumisen ja sosiaalisen suojelun, työolosuhteiden, syrjinnän torjumisen ja naisten ja miesten yhtäläisten mahdollisuuksien alalla.

Rahoitus- ja talouskriisi on parhaillaan muuttumassa sosiaaliksi ja työllisyyskriisiksi. Työttömät ja epäedullisissa tilanteissa olevista sosiaaliryhmistä tulevat ihmiset tarvitsevat aktiivista tukea ja neuvoja, jos he haluavat tulla riippumattomiksi. Progress-ohjelma on tarkoitettu kaikkein riskialttein ryhmille, ja siksi mielestäni jäsenvaltiot ja Euroopan unioni ovat vastuussa ohjelman tehokkaasta toteutuksesta. Unionin olisi myös kaikin tavoin pyrittävä laajentamaan uusille yhden hengen yrityksille ja mikroyritysten perustajille kohdennettujen rahoitustuen ala koskemaan seuranta- ja koulutusta – myös käytännön koulutusta – ja taitojen kehittämistä.

Progress-ohjelman oletetaan palvelevan mikroyritysten ja sosiaalitalouden kehittämistä. Nykyisessä talous- ja rahoitus tilanteessa, jolle on ominaista lainojen saannin vaikeutuminen, Progress-ohjelma laajentaa kohdennettua rahoitustuen uusia liike-elämän edustajia. Päävastuu työllisyys- ja sosiaalipolitiikasta säilyy jäsenvaltioilla, mutta Euroopan unionin olisi oltava näiden muutosten alkuunpanija. On välttämätöntä luoda todellisia mahdollisuuksia työllistymiseen kaikille sekä parantaa työn laatua ja tuottavuutta.

Bart Staes (Verts/ALE), kirjallinen. – (NL) Mikrorahoitus on kiinnostava väline, jolla tarjotaan työttömille tai työttömyysriskin alaisina oleville ihmisille ja myös sosiaalitalouden yrityksille kriisiaikoina taloudellista tukea. Äänestin tätä mietintöä vastaan, koska ei ole varmaa, että tähän välineeseen käytettäisiin uutta rahoitusta. On mahdollista, että siihen käytetään varoja olemassa olevasta ohjelmasta, Progress-ohjelmasta, joka käynnistettiin vuonna 2007 ja käsittää toimia, jotka koskevat köyhyyden vähentämistä, syrjinnän ehkäisemistä, sosiaalista osallisuutta, sukupuolten tasa-arvoa ja työllisyyttä. Ei ole hyvä strategia ottaa rahaa köyhyyden torjuntaan ohjelmista, joilla pyritään köyhyyden torjuntaan.

Erityisesti neuvosto hylkää erillisen budjetin. Jäsenvaltioilta puuttuu selvästi poliittinen rohkeus. Jotta ohjelma voi käynnistyä vuoden 2010 alussa, EU:n vuoden 2010 talousarviosta otetaan siihen 25 miljoonaa euroa. Parlamentin ja neuvoston kesken ei ole tällä hetkellä mitään sopimusta seuraavien kolmen vuoden (2011–2013) rahoituksesta. Eurooppa tarvitsee kestäväää strategiaa eikä mitään yksittäisruisketta, jollainen tämä aloite on. Mikrorahoitusväline on vailla johdonmukaisuutta ja mitään pitkän aikavälin visiota. Lisäksi mikroluottoja voidaan myöntää jo Euroopan sosiaalirahastosta ja Euroopan globalisaatiorahastosta. Sanon siis painokkaasti ”ei” tälle mietinnölle.

Derek Vaughan (S&D), kirjallinen. – (EN) Tämä on suurenmoinen aloite, jonka ansiosta työpaikkansa menettäneiden tai sen menettämisen vaarassa olevien ihmisten on helpompi saada luottoa oman yrityksen käynnistämiseen. Eurooppalaisessa mikrorahoitusjärjestelyssä on varattu jopa 25 000 euroa henkilöille, jotka haluavat lainoja voidakseen aloittaa tai kasvattaa hyvin pieniä yrityksiä ja joiden ei ole ollut mahdollista saada luottoa perinteisiltä markkinoilta.

Olen tyytyväinen, että Euroopan parlamentti pystyi varmistamaan, että nämä rahat eivät tule Progress-ohjelmasta, joka on tarkoitettu haavoittuvassa asemassa oleville ihmisille, vaan varat saadaan käyttämällä ensimmäisen vuoden osalta vuoden 2010 talousarviovaroja. Vuoden 2010 alusta alkaen käytettävissä oleva 100 miljoonan euron rahapääoma on täsmälleen sellaista apua, jota pienyritykset näinä rahoituskriisin aikoina tarvitsevat, kun pankit ovat yhä haluttomia myöntämään luottoja. Tämä auttaa yrityksiä ympäri Walesin, ja olen pettynyt siihen, että kollegat UKIP:stä eivät voineet tukea tätä edistysellistä aloitetta.

10. Äänestyskäyttämistä ja äänestysaikeita koskevat ilmoitukset: ks. pöytäkirja

(Istunto keskeytettiin klo 12.20 ja sitä jatkettiin klo 15.00)

Puhetta johti
puhemies Jerzy BUZEK

11. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

12. Komission puheenjohtajan kyselytunti

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana komission puheenjohtajan kyselytunti.

Vapaat kysymykset

Corien Wortmann-Kool, PPE-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, odotukset EU 2020:n suhteen ovat suuret, eivät vain meidän ryhmässämme, vaan myös Euroopan unionin kansalaisilla. He odottavat vuoteen 2020 mennessä hyvinvointia ja työpaikkoja sekä kestäväää ja innovatiivista sosiaalista markkinataloutta. He odottavat konkreettisia ehdotuksia, joilla pk-yrityksiä vahvistetaan, ja avoimia Euroopan sisämarkkinoita, myös pääoman ja osaamisen kehittämisen alalla. He odottavat 2020-strategiaa, johon kuuluu luja, avoin eurooppalainen ohjausjärjestelmä, jossa jäsenvaltiot eivät voi toimia miten tahansa.

Arvoisa puhemies, parlamentti ei halua, että sille ainoastaan tiedotetaan jo valmiista komission ja neuvoston ehdotuksista, se haluaa todella osallistua 2020-strategian kehittämiseen ja täytäntöönpanoon. Miten aiotte varmistaa tämän, ja mihin aikatauluun pyritte? Neuvoston puheenjohtaja on ilmoittanut, että aikomuksena on saada päätöksiä jo maaliskuussa. Aiotteko tehdä aloitteen? Voimmeko odottaa lähitulevaisuudessa konkreettista kehystä, joka sisältää lähtökohdat ja tavoitteet, joiden pohjalta parlamentti voi osallistua tähän keskusteluun? Voitteko kertoa meille, mihin aikatauluun pyritte, ja kuka asiasta vastaa? Oletteko te Mr. 2020?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Koska tästä tulee seuraavan komission keskeinen tehtävä, kuten olen poliittisissa suuntaviivoissani esittänyt, komission puheenjohtajana vastaan tästä yhteistyössä komission kollegoitteni kanssa. Ajoituksesta voin kertoa, että toivomme saavamme virallisen tiedonannon valmiiksi kevään Eurooppa-neuvostoa varten, mutta mielestäni olisi parempi saada viralliset päätelmät vasta kesäkuun Eurooppa-neuvostoon. Tämä on ehdotukseni Eurooppa-neuvostolle, jotta parlamentti voi täysin osallistua ja sitoutua tähän strategiaan, mitä myös suuresti toivon.

Eurooppa-neuvostossa on myös ollut hyvin kiinnostava ennakkokeskustelu taloudesta, ja itse asiassa olen kannustanut Eurooppa-neuvostoa kantamaan myös neuvoston puolelta täyden vastuun sekä vahvistamaan

ohjausmekanismeja. Kuten tiedätte, kun viisi vuotta sitten käynnistimme uudelleen Lissabonin strategian, joidenkin jäsenvaltioiden taholta vastustettiin Kokin raportin tiettyjen suositusten noudattamista. Tällä kertaa on edellytykset sille, että tämän strategian ohjausjärjestelmästä tulee tehokkaampi.

Hannes Swoboda, S&D-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, vuosi 2009 on käymässä kohti loppuaan vaikeassa tilanteessa, jota leimaavat suuri työttömyys ja talous- ja budjettiongelmat. Samaan aikaan Barrosen komission viisivuotinen kausi on päättymässä. Mitä päätelmiä voitte tehdä ensimmäisestä viisivuotiskaudesta toista vuotta ajatellen – edellyttäen, että komissio vahvistetaan – erityisesti näitä taloudellisia ja sosiaalisia kysymyksiä silmällä pitäen? Mitkä ovat asiat, joiden pitäisi olla toisin tällä uudella kaudella? Mitä aiotte kertoa tästä kansalaisillemme ja muille komission jäsenille?

Meidänhän pitäisi tehdä yhdessä työtä niin, että asetamme taloudellisissa ja sosiaalipoliittisissa tavoitteissamme uusia painopistealueita ja vältämme luomasta uudelleen tilannetta, jollainen meillä on nyt. Siksi kysyn: mitä päätelmiä teette ensimmäisestä viidestä vuodesta, ja mitä haluatte toisena viisivuotiskautena tehdä toisin, paremmin tai selvemmin, jotta EU:n kansalaisten toiveet toteutuvat?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Haluan aluksi todeta, että mielestäni se seikka, että parlamentti äänesti uuden toimikauteni puolesta, on viesti siitä, että tähänastisilla toimillamme on parlamentin tuki. Toiseksi on joitakin asioita, joihin meidän on saatava muutoksia ja parannuksia.

Tilanne tänään on erilainen. Nyt asia koetaan aikaisempaa paljon enemmän yhteiskunnallisesti tärkeäksi. Kuten olen hyvin usein sanonut, kaikkein suurin ongelma, joka meillä on Euroopassa nyt – ja jonka joudumme mitä todennäköisimmin kohtaamaan vielä jonkin aikaa – on työttömyys. Meidän ei ole ainoastaan löydettävä uusia kasvun lähteitä, vaan myös tarkasteltava, mitä väärää edellisessä kasvumallissa oli.

Oli ilmeistä, että edellinen kasvumalli oli aikansa elänyt. Vaikka se loi joitakin keinotekoisia kuplia – ei vain rahoitusallalla vaan myös muilla aloilla – se ei ollut myöskään energia- ja ilmastonäkökulmasta kestävä. Tämä on strategiani polttopiste. Tämän strategian olen esittänyt parlamentille ja toivon voivani kehittää sitä seuraavassa komissiossa, tietenkin tiiviissä yhteistyössä parlamentin kanssa.

Hannes Swoboda, S&D-ryhmän puolesta. – (DE) Lyhyt lisäkysymys, arvoisa komission puheenjohtaja. Jos parlamentin kuulemisissa päädyimme siihen, ettei salkkujako tee täysin tee oikeutta näille tavoitteille, ja jos ehdotamme muutoksia salkkujakoon, oletteko periaatteessa valmis ottamaan vastalauseemme huomioon ja tekemään muutoksia? Torjuisitteko periaatteessa kaikki vastalauseet, vai oletteko valmis hyväksymään ne?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Lissabonin sopimuksessa todetaan selvästi, että vastuu kollegion ja komission yksiköiden sisäisestä organisaatiosta on komissiolla.

Olen aina valmis kuuntelemaan ehdotuksianne ja kommenttejanne. Itse asiassa jotkut uudistukset olivat tulosta keskusteluista teidän ryhmänne ja muiden ryhmien kanssa. Luotan teidän tukeenne siinä, että otatte täysin huomioon komission toimivallan, niin kuin minä aina otan huomioon parlamentin toimivallan.

Olen aina valmis kuuntelemaan ehdotuksianne mutta katson, että meidän olisi keskityttävä enemmän itse politiikkaan, sisältökysymyksiin. Komission organisaatiosta voin sanoa, että kun nyt tunnen komission jokapäiväistä työtä viiden vuoden ajalta, uskon, että olen melko hyvin selvillä parhaista tavoista jakaa resurssit komission sisällä.

Guy Verhofstadt, ALDE-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, minun kysymykseni koskee Kreikan tilannetta. Tilanne on tietenkin hyvin hälyttävä, kun julkistalouden alijäämä on 12,7 prosenttia ja julkinen velka ylittää pian 130 prosenttia. Juuri tällaisessa tilanteessa oltiin Belgiassa, kun minusta nuorena vuonna 1985 tuli valtiovarainministeri. Luvut olivat täsmälleen samat – en koskaan unohda niitä – julkinen alijäämä oli 12,7 prosenttia. Kreikan on siis epäilemättä tehtävä lujasti töitä ja toteutettava uudistukset, joita se ei ole tähän mennessä toteuttanut. Silti, puheenjohtaja Barroso, mekin voimme tehdä jotain. Voimme mahdollistaa eri jäsenvaltioiden julkiseen velkaan liittyvien kustannusten alentamisen perustamalla vihdoinkin eurooppalaiset arvopaperimarkkinat, jotka kattaisivat suuren osan tästä julkisesta velasta. Maksamme tätä nykyä useita satoja miljardeja euroja liikaa julkisen velkamme korkoina johtuen siitä, ettei ole eurooppalaisia arvopaperimarkkinoita ja että kaikki arvopaperimarkkinat ovat edelleen segmentoituneita, jolloin likviditeetti on suunnattoman heikko. Kysyn teiltä, aiotteko olla aloitteellinen tässä asiassa ja perustaa vihdoinkin tällaiset eurooppalaiset arvopaperimarkkinat. Tämä ei poistaisi Kreikan tarvetta ponnistella itse, mutta se voisi tuoda apua.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Olin hyvin vakuuttunut pääministeri Papandreoun eilisestä sitoutumisesta leikkaamaan julkisen talouden vajetta ja vähentämään julkista velkaa pysyvillä menoleikkauksilla ja tulonlisäyksillä. Uskomme, että nykyinen vuoden 2010 talousarvio, joka on parhaillaan käsiteltävänä Kreikan parlamentissa, sekä pääministeri Papandreoun lausunnot ovat askelia oikeaan suuntaan. Olen seurannut tilannetta, nimittäin julkisen talouden ongelmaa, hyvin tarkkaan sekä tämän hallituksen kanssa että edellisen hallituksen kanssa.

Olimme myös hyvin vaikuttuneita Kreikan pääministerin viime Eurooppa-neuvostossa pitämästä vilpittömästä esityksestä. Hän on täysin tietoinen ongelmasta ja on osoittanut meille päättäväisyytensä puuttua siihen. Kreikka toimittaa komissiolle tammikuun kuluessa vakaus- ja kasvusopimuksen mukaisen päivitetyn vakausohjelman. Luotan siihen, että tämä ohjelma sisältää konkreettisia toimia julkisen talouden sopeutuksen tehostamiseksi vuonna 2010 sekä julkisen talouden pitkäaikaisen vakauttamisen varmistamiseksi. Komissio luonnollisesti seuraa edelleen tiiviisti Kreikan makroekonomista ja finanssipoliittista tilannetta ja toimien täytäntöönpanoa.

Näin ollen en pidä tarkoituksenmukaisena tässä vaiheessa kommentoida tarkemmin mahdollisia skenaarioita. Me uskomme, että Kreikka ryhtyy nyt asianmukaisiin toimiin ja että meidän olisi tuettava Kreikkaa noiden toimien täytäntöönpanossa.

Guy Verhofstadt, ALDE-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, palaan vielä siihen, mitä jo sanoin: eurooppalaiset arvopaperimarkkinat voisivat auttaa Kreikkaa. Ne eivät suinkaan poistaisi tuon maan tarvetta toteuttaa uudistuksia, mutta ne auttaisivat myös kaikkia muita EU:n jäsenvaltioita, koska ne merkitsivät, että jäsenvaltioiden maksettavaksi tuleva velkakorko olisi paljon alempi. Verrataanpa Saksassa ja Yhdysvalloissa maksettavia korkoja. Amerikkalaiset maksavat 0,4 prosenttia vähemmän korkoa valtionobligatioistaan kuin saksalaiset, vaikka Saksan julkinen talous on paljon paremmassa kunnossa. Tämä on todiste siitä, että meidän on kiireesti otettava tuo linja. Odotan komission tekvän niin.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Emme tässä vaiheessa harkitse ehdotetunlaisia toimia. Henkilökohtaisesti olen sitä mieltä, ettei ole kovin tarkoituksenmukaista yhdistää tämänkaltaista ehdotusta Kreikan nykyiseen tilanteeseen, sillä se voisi antaa väärän signaalin.

Olkaamme tässä rehellisiä. Kreikalla ja euroalueen mailla on erityinen velvoite vakaus- ja kasvusopimuksen ehtojen täytäntöönpanoon. Se on hyvin tärkeä niille ja ennen muuta niiden omalle taloudelle, mutta se on tärkeä myös muille. Mielestäni tämän asian nostaminen esiin tällä hetkellä ja ehdottaminen, että olisi löydettävissä Kreikan omien ponnistelujen ulkopuolella oleva ratkaisu, ei ole paras tapa auttaa ystäväämme Kreikkaa panemaan päättäväisesti toimeen ne toimet, joista pääministeri Papandreou on ilmoittanut.

Rebecca Harms, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Haluaisin kysyä teiltä tänään uuden komission rakenteesta. Esitlemämme salkkujako vaikuttaa hyvin puheenjohtajavetoiselta. Nähdäksemme te olette rakentamassa sitä tavalla, joka antaa teille komission puheenjohtajana hyvin paljon valtaa. Olemme hämmästyneitä, että te haluatte poistaa komission jäsenten työryhmät. Meidän mielestämme nämä ryhmät ovat saaneet aikaan hyviä tuloksia viime vaalikauden aikana. Meitä hämmästyttää myös se, että vastuualueet joillakin aloilla on hajotettu käsittämättömällä tavalla. Meille on arvoitus, miten te aiotte hoitaa komission jäsenten Redingin ja Malmströmin välisen vastuunjaon. Meistä näyttää, että komission jäsen Malmström luo jonkinlaisen kotimaan turvallisuusviraston. Minulla ei ehdottomasti ole mitään vastaan sitä, että ilmastosta tehdään erillinen vastuualue. Jos ilmastoasioista vastaava komission jäsen kuitenkin nimitetään, on osoitettava, että hänellä on todellista valtaa ja että hän voi vaikuttaa sellaisilla aloilla kuin energia, teollisuus, liikenne, ympäristö ja maatalous. Mielestämme näin ei nyt ole.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Tässä on nyt kaksi eri kysymystä, yksi koskee oikeutta ja turvallisuutta koskevaa salkkua ja toinen ilmastosalikkua. Mitä tulee oikeuteen ja turvallisuuteen, olen toimittanut eteenpäin monien parlamentin jäsenten ehdotuksen siitä, että meillä tulisi olla vahvemmin perusoikeusasioihin keskitetty erityinen salkku. Siten jos komission jäsen Reding saa hyväksyntänne, hänestä tulee oikeus-, perusoikeus- ja kansalaisasioista vastaava komission jäsen.

Uudessa komissiossa on myös sisäasioista vastaava komission jäsen, jollainen on useimmissa, joskaan ei kaikissa EU:n jäsenvaltioissa – niissä on sisäministeri ja oikeusministeri. Uskon, että tämä on paljon tehokkaampaa, niin että he voivat työskennellä kunkin neuvoston kollegioittensa kanssa. Tämä tulee olemaan paljon parempi työn määrää ajatellen, koska, kuten tiedätte, olemme juuri hyväksyneet Tukholman ohjelman. Se on hyvin kunnianhimoinen ohjelma, jossa parlamentilla on nyt paljon tärkeää toimivaltaa. Näin ollen on täysin perusteltua, että meillä on kaksi eri komission jäsentä. Näin kyse ei ole puheenjohtajan roolista. Tällä ei ole mitään tekemistä komission puheenjohtajan roolin kanssa. On kyse tarpeesta saada jonkinlainen

työnjako tällaisella tärkeällä alalla. Haluaisin, että perusoikeusasioista vastaava komission jäsen hallitsee turvallisuuskysymykset, ja haluaisin, että turvallisuusasioista vastaava komission jäsen työskentelee Euroopan unionin perusoikeuksia ja vapauksien henkeä kunnioittaen.

Rebecca Harms, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Haluaisin toistaa aikaisemman kysymykseni. Miten ilmastokysymyksistä vastaava komission jäsen voi olla voimatekijä, ja miten hän voi pitää puoliaan, jos tämä ei – toisen mahdollisuuden jälkeen – näy rakenteissa? On myös eräs toinen asia, joka vaikuttaa meistä täysin järjettömältä, ja se on se, että vihreä geenitekniikka, jota te, puheenjohtaja Barroso, kannatatte, on nyt osa terveyspolitiikan salkkua, eikä sitä ole enää sisällytetty ympäristö- tai maataloussalkkuun. Pyydämme teiltä selitystä tähän.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Olen iloinen nähdessäni, että te olette tyytyväinen siihen, että ilmastomuutokseen liittyviä asioita varten on nyt perustettu oma komission jäsenen virka. Hänellä on jatkossa todella paljon tehtävää, koska kuten nyt näemme, Kööpenhamina ei ole tien päätepiste. Kööpenhaminan jälkeen on paljon tehtävää.

Hänen päätehtäviään on valtavirtaistaa ilmastomuutos komission kaikilla sektoreilla – ei vain teidän mainitsemillanne vaan myös monilla muilla. Euroopan unionissa ei ole oikeastaan mitään politiikanalaa, jolla ei olisi jotain vaikutusta ilmastotoimiin. Tämä pätee niin maatalouteen kuin tutkimukseen, niin yritystoimintaan ja teollisuuteen kuin meriasioihin. Siinä on tehtävää.

Hän saa erityisen ilmastomuutosta käsittelevän pääosaston. Haluan, että ilmastomuutokseen liittyvistä asioista vastaavalla komission jäsenellä on joitakin välineitä politiikkansa harjoittamiseen, mutta hänen on luonnollisesti toimittava yhteistyössä muiden komission jäsenten kanssa – nimittäin ympäristöön liittyvistä asioista vastaavan komission jäsenen, energia-asioista vastaavan komission jäsenen ja muiden kanssa. Näin siksi, että tämä on hyvin tärkeä politiikanala, jolla on myös hyvin tärkeä ulkoinen ulottuvuus.

Michał Tomasz Kamiński, ECR-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, haluaisin kysyä arviotanne lähes kaksi viikkoa sitten pidetystä EU:n ja Ukrainan huippukokouksesta. Samalla haluaisin nostaa esiin kaksi asiaa. Ollessani Kiovassa sain kuulla, että EU kieltäytyi hyväksymästä loppujulkilausumaan mainintaa Ukrainan eurooppalaisesta identiteetistä. En halua kätkeä sitä tosiasiaa, että tämä hämmästyttää minua suuresti, koska minusta Ukrainan eurooppalaista identiteettiä ei saisi kyseenalaistaa. Toinen asiani on se, että sain kuulla Kiovassa, että EU:n valtuuskunta kieltäytyi laskemasta seppeleitä Ukrainan nälänhädän uhrien muistomerkille. Seppeltenlasku on tapana kaikilla Ukrainassa käyvillä diplomaateilla. Minun on sanottava, että nämä kaksi asiaa hämmästyttävät minua suuresti.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Mielestäni Ukrainan kanssa pitämämme kokous oli onnistunut. Haluan sanoa aivan suoraan, että ukrainalaisten ystäviemme on tehtävä enemmän, jos he haluavat meidän auttavan heitä enemmän.

Olen käyttänyt enemmän aikaa Ukrainaa koskeviin kysymyksiin kuin useimpia Euroopan unionin jäsenvaltioita koskeviin kysymyksiin, mikä on osoitus huomiosta, jota kiinnitämme Ukrainan huolenaiheisiin. Tämä maa on hyvin lähellä meitä, ja haluamme sen lähentyvän meihin vieläkin enemmän. Siksi olemme tarjonneet Ukrainalle kattavaa ja innovatiivista EU-Ukraina-assosiaatiosopimusta. Se on edistynein asema, jonka voimme jollekin maalle antaa, kun kysymykseen ei tule jäsenyys, joka ei nykytilanteessa ole mahdollista.

Joitakin keskusteluja käytiin, mutta jos katsotte loppupäätelmiä, niissä vahvistetaan selvästi, että Ukraina on eurooppalainen maa, että Ukrainaa sitovat samat eurooppalaiset arvot ja että haluamme olla lähempänä Ukrainaa. Haluamme auttaa Ukrainaa lähenetymään meihin. Mielestäni se oli hedelmällinen kokous, mutta emme todella voi odottaa, että Ukrainalle luodaan uusi asema jokaisessa huippukokouksessa.

Tätä edeltävä huippukokous oli Pariisissa. Myönsimme Ukrainalle tämän assosiaatiomahdollisuuden, mutta emme voi siirtyä uuteen asemaan joka huippukokouksessa. Lisäksi meillä oli hyvin vilpitön, avoin ja ystävällismielinen keskustelu tästä presidentti Juštšonkon ja muiden neuvottelukumppaneiden kanssa.

Lothar Bisky, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, minulla on teille kysymys Tobinin verosta. Tätä veroa kannattaa harkita, mutta sitä ei ole vielä missään otettu käyttöön. Kaikki sanovat, että sitä ei oteta koskaan käyttöön, elleivät kaikki jäsenvaltiot siirry siihen samanaikaisesti. Pelkään, että nyt Eurooppa-neuvoston päätöksen jälkeen – johon olen tyytyväinen – että tätä jälleen kerran lykätään, koska emme ole kaikki aloittamassa samaan aikaan.

Haluaisin kuulla kantanne tähän sekä sen, mitä mieltä olette mahdollisuuksista ottaa Tobinin vero käyttöön.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Jos yleinen kansainvälisten rahasiirtojen vero on olemassa, meidän olisi kannatettava sitä. Itse asiassa olen henkilökohtaisesti tukenut tätä keskusteluissa Eurooppa-neuvostossa. Eurooppa-neuvosto on pyytänyt komissiota esittämään joitakin ajatuksia tästä, ja olemme valmistelemaan asiaa.

Tällä on myös yhteys kysymykseen innovatiivisesta rahoituksesta, ja uskon, että jos haluamme täyttää ilmastonmuutoksen torjumista koskevat velvoitteemme, sitä ei voida tehdä vain talousarviovarjoillamme. On ilmeistä, että talousarvioihimme kohdistuu sellainen paine, että muutamana seuraavana vuonna ilmastonmuutoksen torjunnan vaatimia varoja ei voida saada pelkästään kansallisista talousarvioista. Meidän on harkittava innovoivia rahoituksen järjestämistapoja. Kansainvälisten rahasiirtojen vero vaikuttaa minusta hyvältä ajatukselta, ja työskentelemme sen parissa, jotta voimme aikanaan esittää ehdotuksia. Toivon, että uusi komissio voi tehdä tällä alalla joitakin ehdotuksia.

Paul Nuttall, EFD-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puheenjohtaja Barroso, olemme hiljattain saaneet tietää, että Pohjois-Englannin Teessidessä oleva Coruksen terästehdas aiotaan sulkea. Tämä johtuu EU:n tavoitteesta vähentää 20 prosenttia hiilipäästöjään. Päästövähennysshyötysten vuoksi Coruksella ei ole enää varaa työllistää työntekijöitään, joita on yli 5 000, eikä alihankkijoitaan. Lisäksi meillä on Britannian hallituksen speksaattori hallituksen myöntäessä, että sen kädet tässä ongelmassa ovat sidotut rankaisevan EU:n kilpailulainsäädännön takia.

Coruksen Teessiden tuotannon lopettamisesta saama todellinen hyöty on se säästö, jonka se saa EU:n päästökauppajärjestelmän nojalla sille myöntämistä päästöoikeuksista. Niiden arvo seuraavien kolmen vuoden aikana voi olla jopa 600 miljoonaa Englannin puntaa. Mutta yllätys, yllätys – arvatkaa mitä: IPPC:n johtaja Rajendra Pachauri on myös Tata Foundationin johtaja. On siis pakko kysyä *cui bono*, kenen hyväksi? Hyötyjä on Tata, joka omistaa Coruksen.

(Vastalauseita salista)

Haluaisin kysyä seuraavaa: onko EU:n virallisena politiikkana nyt kannustaa yrityksiä Teessiden kaltaisten tehtaiden sulkemiseen, jotta yritykset voivat ulkoistaa liiketoimintansa Intian kaltaisiin maihin, vai onko tässä kyseessä pikemminkin henkilökohtainen etu?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Esittämäänne vihjailua en todellakaan voi kommentoida. Jos minä olisin sen kohde, voisin asian oikeuteen.

Mitä tulee itse ongelmaan, sanoitte, että Britannian hallitus olisi ilmaissut tämän olevan Euroopan unionin kanta. Minä en tiedä mitään tuosta lausunnosta, mutta haluan kertoa teille, että jos joku hallitus on vaatinut Euroopan unionilta kunnianhimoisia tavoitteita ilmastonmuutoksen torjumiseksi, niin täsmälleen teidän maanne hallitus – pidättepä siitä tai ette.

Euroopan unionin yhteisenä toimintasuunnitelmana on tätä nykyä vähentää kasvihuonekaasupäästöjen kokonaismäärää maailmassa. Tällä on todella joitakin vaikutuksia teollisuutemme kilpailukykyyn. Haluamme pitää teollisuuden Euroopassa, mutta haluamme toisenlaista teollisuutta, vähemmän energiaa kuluttavaa ja ympäristöystävällisempää teollisuutta.

Paul Nuttall (EFD). – (EN) Te ette vastannut kysymykseeni, sillä kysymykseni kuului: Onko EU:n virallisena politiikkana kannustaa yrityksiä Teessiden kaltaisten tehtaiden sulkemiseen ja ulkoistamaan liiketoimintansa Intian kaltaisiin maihin? Ette vastannut kysymykseen. Voisitteko vastata siihen?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Vastaukseni on "ei".

Puhemies. – (EN) Hyvät kollegat, sinisen kortin menettelyä ei voida soveltaa, koska tässä on kyse keskustelusta kahden henkilön kesken. On hyvin vaikeaa käyttää nyt sinisen kortin menettelyä lisäkysymykseen, koska en tiedä, kummalle näistä kahdesta henkilöstä se on tarkoitettu. Pahoittelen asiaa. Sitä voidaan luonnollisesti käyttää muiden keskustelujen aikana.

Marine Le Pen (NI). – (FR) Arvoisa puhemies, Euroopan komissio meni reagoinnissaan Sveitsin minareettikansanäänestykseen niin pitkälle, että antoi lausunnon, jota voi pitää vähintäänkin huolestuttavana ja sekavana. Se piti välttämättömänä vakuuttaa – niiden jäsenvaltioiden vuoksi, joilla saattaisi olla kiusaus tehdä samanlaisia päätöksiä – tarvetta "kunnioittaa ihmisoikeuksia, muun muassa uskonnonvapautta". Tämä heikosti peitelty uhkaus vaatii jonkin selityksen teidän puoleltanne, kun mielipidekyselyt osoittavat, että valtaenemmistö eurooppalaisista olisi ollut samaa mieltä vastaavassa kansanäänestyksessä, jos siihen olisi ollut Euroopan eri maissa mahdollisuus.

Arvoisa puheenjohtaja Barroso, onko EU:n jäsenvaltioilla oikeus vai ei järjestää kansalaisilleen kansanäänestys, joka on kaikin tavoin identtinen kuin 29. marraskuuta Sveitsissä pidetty kansanäänestys? Torjuisiko komissio vai ei näiden kansojen suvereenin päätöksen, jos ne äänestäisivät samoin kuin sveitsiläiset? Jos, kuten meistä näyttää, Euroopan unioni on nykyisin pikemminkin totalitaarinen kuin demokraattinen, on korkea aika tunnustaa se.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (FR) On jäsenvaltioiden suvereeni oikeus päättää perustuslakinsa säännösten mukaisesti, millä tavoin ne haluavat kuulla suoraan kansalaisiaan. En aio antaa hypoteettisia lausuntoja hypoteettisista kansanäänestyksistä. Sen voin kertoa teille, että jäsenvaltiot tekevät omat päätöksensä tässä asiassa. Siksi en halua tuomita ennakolta minkään maan kansanäänestystä tai reaktiota mihinkään komission järjestämään kansanäänestykseen.

Komissiolla on toimivalta tarkistaa EU:n lainsäädännön soveltamiseen liittyvät jäsenvaltioiden toimet ja tekemät päätökset. Tässä tapauksessa komissiolla ei ole vain oikeus vaan myös velvollisuus ilmaista näkemyksensä.

Marine Le Pen (NI). – (FR) Arvoisa puheenjohtaja Barroso, kysymys oli kuitenkin selvä. En tehnyt teille hypoteettista kysymystä hypoteettisesta kansanäänestyksestä, vaan kansanäänestyksestä, joka on kaikin tavoin identtinen Sveitsin kansalaisille pidetyn kansanäänestyksen kanssa.

Mikä komission reaktio olisi, jos jokin EU:n jäsenvaltio täysin identtisessä kansanäänestyksessä esittäisi kysymyksen, joka esitettiin sveitsiläisille? Onko jäsenvaltioilla oikeus tehdä niin? Entä torjuisiko komissio suvereenin kansan päätöksen, jos kansa päättäisi äänestää siten kuin Sveitsi? Kysymys on selvä.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa jäsen Le Pen, kysymykseenne on hypoteettinen. Minun ranskani ei ole yhtä hyvä kuin teidän, mutta kun sanotte ”jos”, kysymys on hypoteettinen. ”Jos järjestettäisiin kansanäänestys” on hypoteettinen kysymys.

(Suosionosoituksia)

Minulla ei ole tapana vastata hypoteettisiin kysymyksiin. Todellisuus jo on kyllin monitahoinen. Voin siis vain kertoa teille, että komissio vastustaa syrjinnän kaikkia muotoja, myös kaikkia uskonnollisen syrjinnän muotoja. Tämä on kantamme, ja se on selvä kanta. Se ei ole vain komission kanta, se on kaikkien Euroopan unionin demokraattisten jäsenvaltioiden kanta.

Näin ollen en aio ilmaista kantaani hypoteettiseen kansanäänestykseen.

Eurooppa 2020

David Casa (PPE). – (MT) Olin aikonut esittää komission puheenjohtajalle kysymyksen komissiosta. Sosialistiryhmä kuitenkin käytti tänään puheenvuoron, joka koski komission jäsenten kuulemista. Toivon, että sosialistiryhmä ei ryhdy pelaamaan ehdotetuille komission jäsenille sovituille salkkuilla. Meillä ei ole valtaa muuttaa komission jäsenten salkkuja, koska asia kuuluu komission puheenjohtajan yksinomaiseen toimivaltaan. Valitut henkilöt, jotka ovat meidän ryhmästämme, liberaaleista ja sosialistiryhmästä, ovat kaikki hyvin päteviä ihmisiä, eikä meidän pitäisi alkaa nyt, ennen kuulemista, keskustella siitä, voimmeko muuttaa komission jäsenten salkkuja. Olen tietoinen siitä, ettei tämä ollut itse asia, mutta sosialistiryhmän puheenvuoron jälkeen tunsin, että minun oli käytettävä tämä puheenvuoro.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Se ei ollut kysymys, joten minun ei tarvitse vastata, mutta koska minulla on nyt tilaisuus, haluan vain sanoa seuraavan asian.

Eri toimielinten välisen lojaaliuden periaate on hyvin tärkeä. Myös nyt, kun meillä on uusi perussopimus, meidän on kunnioitettava kunkin toimielimen toimivaltaa. Kerroin teille, kuinka tärkeää on, että komission ja parlamentin välillä on erityissuhde, ja aion tehdä työtä sen hyväksi. Tämä tietenkin tarkoittaa, että kunkin toimielimen toimivaltaa sen omalla alalla kunnioitetaan perussopimusten mukaisesti.

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Arvoisa puhemies, komission puheenjohtaja viittasi alussa puheenvuorossaan siihen, mitä aikaisemmissa malleissa on ollut väärin. Väärin on varmasti se, että komissiolla on ollut hyviä ohjelmia, mutta jäsenvaltiot tekevät juuri siten kuin haluavat, eli ettei ole tarpeeksi keppiä ja porkkanaa ohjata jäsenvaltioita.

Huomasin, että 2020-paperissa ei ole myöskään innovatiivisia ajatuksia siitä, millä tavalla jäsenvaltioita voidaan ohjata. Kysyisinkin, aikooko komissio käyttää Lissabonin sopimuksen 121 artiklan mukaisia varoituksia, jos joku jäsenvaltio ei noudata eikä edes halua noudattaa tämän 2020-ohjelman ajatuksia?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Kiitos kysymyksestänne ja sen takana olevasta pyrkimyksestä.

Aikomuksenani on ehdottaa jäsenvaltioille talouden ohjausjärjestelmän vahvistamista Euroopassa. Mielestäni meillä on nyt mahdollisuus toteuttaa se. Suoraan sanottuna se on torjuttu useita kertoja aikaisemmin. Olette luultavasti lukeneet yhden edeltäjäni, Jacques Delorsin, hiljattain antaman haastattelun. Hän sanoi, että hänen ehdotuksensa yhteistyön vahvistamisesta sosiaalipolitiikan alalla epäonnistui vuonna 1993. Jäsenvaltiot torjuivat sen.

Se oli mielenkiintoista, ja katsoin tarkkaan, mitä sanoin sitten maani ulkoministerinä. Olin yksi niistä, jotka kannattivat jäsenvaltioiden yhteistoiminnan lisäämistä tuolla alalla. Valitettavasti se ei ollut mahdollista.

Kun Lissabonin strategiaa uudistettiin, me teimme Wim Kokin raporttiin perustuvan ehdotuksen. Jäsenvaltiot torjuivat sen. Mielestäni nyt tämän kriisin jälkeen ollaan paljon paremmin tietoisia siitä, että kriisiin vastaamiseksi yhteistyö on todella tarpeen. Aion ajaa tätä asiaa, mutta siihen päästäksemme tarvitsemme luonnollisesti jäsenvaltioiden tuen. Se tarvitaan, koska jotkut noista politiikanaloista hoidetaan kansallisella tasolla ja jotkut yhteisön tasolla.

Mielestäni ensimmäinen näkemystenvaihto Eurooppa-neuvoston kanssa oli rohkaiseva. Itse asiassa uusi neuvoston puheenjohtaja, puheenjohtaja Van Rompuy, on jo ilmoittanut, että hän haluaa epävirallisen kokouksen pidettäväksi helmikuun alussa. Toivon, että tämä yksi keino sitouttaa Eurooppa-neuvosto paremmin Euroopan unionin 2020-strategian ohjausmekanismin tehostamiseen.

Frédérique Ries (ALDE). – (FR) Arvoisa puheenjohtaja Barroso, Lissabonin strategia on aikansa elänyt. Euroopan unioni ei siis ole 1. tammikuuta alkaen kilpailukykyisin talous. Suokaa anteeksi tylyt sanani, mutta melkein voisi puhua kangastuksesta. Nyt meidän on varmistettava, että tulevina vuosina, vuonna 2010, EU on Euroopan yrittäjien ja kansalaisten kannalta pikemminkin vakauden keidas.

Tässä yhteydessä voin mainita, että olen lukenut meille esittämästänne muistiosta, että puhutte pk-yritysten kansainvälistämisestä, yritysten, jotka luovat valtaosan EU:n alueen työpaikoista. Arvoisa puheenjohtaja Barroso, ettekö ole sitä mieltä, että nyt on kiireesti saatava tilanteeseen vakautta, rauhoitettava ihmisiä? Lisäksi kysyn: voitteko taata tänään, että komissio torjuu kaiken sääntelyhysterian ja soveltaa päivittäin ja kaikessa politiikassaan ”pienet ensin” -periaatetta, -strategiaa?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (FR) Kiitos, jäsen Ries. Tämä oli yksi komissioni painopistealueista, mutta se on myös nykyisen komission painopistealue, ja sama pätee epäilemättä myös seuraavaan komissioon. Pienet ja keskisuuret yritykset ovat niitä yrityksiä, jotka luovat työpaikkoja. Loimme pienyrityksiä tukevan aloitteen perustana nimenomaan mainitsemanne ”pienet ensin” -periaate, ja olemme aloittamassa ohjelmaa, jolla vähennetään hallinnollista taakkaa, erityisesti pk-yritysten taakkaa. Tämän vuoksi olemme asettaneet sisämarkkinoiden toteuttamisen ensisijaisten tavoitteittemme keskiöön, sillä sisämarkkinoilla on potentiaalia ja myös kansainvälinen ulottuvuus. Totuushan nimittäin on, että pk-yrityksemme kohtaavat yhä lukuisia esteitä yrittäessään toimia muilla markkinoilla. Siksi uskon, että tämä on yksi uuden strategian, 2020-strategian painopistealueista. Se on juuri sellainen strategia, jolla on aikaisempaa tiiviimpi kansainvälinen yhteys. Näin siksi, että globalisaation vaikutukset tuntuvat nyt, ja vain omaksumalla määrätietoisuutta ja tehokkaan asenteen voimme voittaa tämän kamppailun kilpailukyvyistä.

Puhemies. – (EN) Hyvät kuulijat, haluaisin antaa selityksen jäsen Riesin esittämän tärkeän kysymyksen tähden. Me aloimme valmistella puhujaluetteloa klo 15.00, jolloin käynnistimme tämän asiakohdan. Minulla on luettelossa noin 30 henkeä, siinä järjestyksessä, jossa te otitte siniset korttinne. Voimme tietenkin lisätä muita puhujia luetteloon, mutta heidän on mahdotonta puhua tämän asiakohdan aikana.

Jos haluatte, voitte pitää korttinne nyt, ja seuraava puhuja on jäsen Durant, aikaa on yksi minuutti. Voimme yrittää lisätä luetteloon loput puheenvuoroa toivovat jäsenet, mutta voin kertoa teille aivan rehellisesti, että on mahdotonta, että puhujia on niin paljon, nimiä on noin 30.

Me aloimme käsitellä luetteloa klo 15.00. Jos muut jäsenet haluavat lisätä nimensä, pitäytykää yhdessä minuutissa.

Isabelle Durant (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission puheenjohtaja, kysyisin teiltä tähän 2020-strategiaan ja erityisesti ohjausjärjestelmän tehostamiseen liittyen, miten aiotte suhtautua lobbauskysymykseen. Tiedätte niin kuin minäkin, että jos 2020-strategia suunnitellaan, siihen liittyy väistämättä kaikenlaista lobbausta. Lobbausta on melkein kaikkialla, sitä kohdistetaan komissioon, parlamenttiin, neuvostoon.

Kuten tekin tiedätte, lobbauskysymyksestä käydään parhaillaan toimielinten välistä keskustelua. Edellisessä komissiossa tästä asiasta vastasi komission jäsen Siim Kallas. Haluisin kuulla teiltä, kuka komissiossa vastaa lobbauskysymyksestä, ja mitkä tämän henkilön valtuudet ovat. Haluatteko edetä – kuten minä ja muut tämän toimielinten välisen ryhmän jäsenet toivovat – kohti lobbaajien pakollista rekisteröintijärjestelmää?

Se on avoimuuden ehto, ja mielestäni se on myös kansalaisten tuen ehto. Kansalaisten tulee voida ymmärtää, miten komissio, neuvosto ja parlamentti tekevät Euroopan tason päätöksiä.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, tämä on yleisesti tiedetty ongelma ja hyvin tärkeä ongelma, ja olen itse asiassa ylpeä siitä, että tämän komission toimikauden aikana olemme edistyneet asiassa. Kuten mainitsitte, komission jäsen ja varapuheenjohtaja Kallas on tehnyt paljon työtä tällä alalla, ja me olemme edistyneet lobbausrekisteröinnin suhteen.

Minusta kuitenkin olisi tunnustettava, että paras tapa käsitellä tätä ongelmaa on avoimuus, ei tiedon kätkeminen. Se on aivan normaalia! Avoimessa yhteiskunnassa ja avoimessa taloudessa on normaalia, että erilaiset, joskus keskenään vastakkaiset edut tuodaan esille.

Komissio tekee työtään näiden linjojen mukaisesti: sen suhteista eri eturyhmien edustajien kanssa – yritysten, ammattijärjestöjen ja joskus erityisasioita ajavien edustajien kanssa – tulee avoimempia.

Komissiossa tästä asiasta vastaava henkilö, jos annatte hänelle tukenne, on komission jäsen ja varapuheenjohtaja Maroš Šefčovič. Hän on henkilö, jonka hallinto nimittää hoitamaan tätä tehtävää uudessa komissiossa.

Vicky Ford (ECR). – (EN) Puheenjohtaja Barroso, olen tyytyväinen vuoden 2020 visioonne. Osoitatte, että jopa synkkinä taantuman aikoina voidaan unelmoida utopiasta. Olen iloinen kommentteistanne, jotka koskevat eurooppalaisia tutkimusalueita. Edustan Cambridgela, minne on sijoittunut johtava tutkimusklusteri, joka on jo saanut paljon menestystä huipputeknologian, vihreän teknologian ja bioteknologian alalla. Jos haluamme kääntää unelmianne vähänkin todellisuudeksi, silloin riittäisi, että kuuntelisimme Cambridgen kokemuksia ja oppisimme niistä. Tutkimus tarvitsee rahoitusta, innovatiiviset yritykset tarvitsevat rahoitusta, ja kansainvälinen innovointi tarvitsee kansainvälistä rahoitusta.

Tapasin viime viikolla Wellcome Trustin edustajia. Se on Yhdistyneen kuningaskunnan suurin yleishyödyllinen järjestö, joka antoi viime vuonna lääketieteelliseen tutkimukseen 750 miljoonaa euroa. Järjestön edustajat tulivat Brysseliin kertomaan parlamentille, että mikäli me hyväksymme vaihtoehtoisia sijoitusrahastoja koskevan lainsäädännön sellaisena kuin se on suunniteltu, leikkaamme heidän järjestönsä rahoitusta kahdella kolmanneksella. Pyydän, ettette sano yhtä ja tee toista.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Onnittelut Cambridgelle. Cambridgela on yksi Euroopan ja maailman tunnetuimmista yliopistoista. Meillä Euroopassa ei ole niin monia Cambridgejä, ja juuri siksi olemme työskennelleet aidon eurooppalaisen tutkimusalueen luomiseksi, koska Cambridge ja Euroopan muut tärkeät yliopistot ovat hyvin kansainvälisiä. Ne pystyvät vetämään puoleensa tärkeää rahoitusta, mutta muissa maissa, erityisesti pienissä ja eräissä köyhimmistä maista yliopistoilla ei ole tuollaisia resursseja. Siksi emme tarvitse ainoastaan mainitsemanne kaltaista yksityistä rahoitusta – ja olen todellakin erittäin iloinen kaikesta työstä, jota mainitsemanne kaltaiset säätiöt tekevät – mutta me tarvitsemme myös julkista rahoitusta valtioilta ja Euroopan unionin talousarviosta. Tämä on yksi niistä näkökohdista, jotka aion sisällyttää seuraavaan Euroopan unionin talousarvioon.

Yhteydestä vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajiin minun on sanottava, etten todellakaan näe tätä yhteyttä. Minusta meidän ei pitäisi käyttää vain yhtä tai toista asiaa. Mielestämme on tärkeää, että rahoitusmarkkinatuotteille on järkevää sääntelyä, kun otetaan huomioon mitä on tapahtunut, myös teidän maassanne. Juuri teidän maanne on saanut Euroopan unionin historian kaikkien aikojen suurimman valtionavun, ja näin on ollut nimenomaan rahoitusmarkkinoiden ongelmien takia.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, saanko sanoa, että samaan aikaan kuin keskusteltavana ovat 2020-strategian kunnianhimoiset tavoitteet, on joitakin maita,

kuten Kreikka, jotka osallistuvat tähän strategiaan epäsuotuisin ehdoin, sillä maassa on valtavia talousongelmia ja työttömyys on suurta.

Eilen pääministeri ilmoitti toimista, joiden hän toivoo pienentävän alijäämää. Ateenassa odotetaan henkeään pidätellen markkinoiden reaktiota ja eri yritysten arvioita. Kuuntelin vastaustanne yhteen aikaisempaan kysymykseen, ja olen lukenut komission jäsenen Joaquin Almunian tämänpäiväiset lausunnot. Haluaisin kysyä teiltä, puheenjohtaja Barroso, seuraavaa: Komissio valvoo Kreikan julkisen talouden alijäämää. Millä muulla tavoin se voi auttaa ratkaisemaan tätä ongelmaa?

Toiseksi, miten 2020-strategian puitteissa puututaan tällaisiin kansallisiin ominaispiirteisiin, niin ettei tällaisia ongelmia synny?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Aivan aluksi haluan mainita, että 2020-strategiassa suunnitelmanamme on nimenomaan se, että meillä on kansallisia ohjelmia mutta myös horisontaalisia eurooppalaisia yhteisiä ohjelmia.

Aiomme pyytää jokaista jäsenvaltiota esittämään konkreettiset, pelkistetyt tavoitteet, jokainen maansa omat olosuhteet huomioon ottaen. Kuten mainitsitte, Kreikka on tätä nykyä erityistilanteessa, ja seuraamme maata tarkkaan. Kreikka luonnollisesti hyötyy edelleen koheesiorahastoista, koska se on yksi koheesiorahastojen edunsaajamaista, ja tämä on Euroopan unionin 2020-strategiasta erillään oleva seikka.

On kuitenkin tärkeää ymmärtää, miksi Kreikan kaltaisten maiden on korjattava alijäämänsä ja liiallinen velkaantumisen. Korko, jonka maat maksavat velastaan, on rahaa, jota ne eivät voi käyttää tulevaisuuden sairaaloihinsa tai kouluihinsa. Syy, jonka vuoksi suosittelemme jäsenvaltioille suuren velkaantumisen ja suurten alijäämien välttämistä, ei ole se, että pitäisimme tärkeänä tiukkaa makrotaloudellista kuria, vaan se, että ajatellamme sosiaalimenoja ja vastaamista ihmisten huolenaiheisiin.

Ivo Belet (PPE). – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, kysyisin teiltä autoalan tulevaisuudesta. Autoala on todella yksi tärkeimmistä teollisuudenaloista vielä vuoden 2010 jälkeenkin. Joitain kruununjalokivistämme ollaan myymässä pois Kiinaan, mikä on huono kehityssuunta. Mielestäni ei ole mitenkään liian myöhäistä estää sitä, mutta jotta niin voi tapahtua, meidän – teidän, arvoisa puheenjohtaja ja uuden Euroopan komission – on vaihdettava kiireesti isommalle vaihteelle. On saatava enemmän resursseja tutkimukseen ja kehitykseen ja keskitettävä niitä entistä vahvemmin autoalaan, ja lisäksi on tietenkin tärkeää saada käyttöön enemmän rahoitusvaroja Euroopan investointipankilta. Nähdäkseni tämä on ainoa tie varmistaa, ettei meidän nykyinen riippuvuutemme öljystä vaihdu tulevaisuudessa esimerkiksi riippuvuuteen kiinalaisista akuista. Näin ollen kysymykseni on: Oletteko te ja Euroopan komissio valmiit ottamaan tilapäisesti vastaan koordinoititehtävän, myös Opel-tapauksessa, niin että voimme yhdessä ja määrätietoisesti panostaa uuteen, ympäristöystävälliseen autoalan teknologiaan?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Opelin tapauksessa, kuten tiedätte, komissiolla on ollut tärkeä asema osallisina olevien eri maiden ja yhtiöiden välisten tarpeellisten kokousten järjestäjänä.

Autoteollisuudesta voidaan todeta, että Euroopassa ja maailmassa alalla on ylikapasiteettia. Siten tulevaisuudessa on kyse juuri siitä, mihin kysymykseenne viittaa. On toisin sanoen löydettävä uusia keinoja ja uusia teknologioita, siis kehitettävä puhtaampia autoja. Olemme tukeneet tätä ajatusta, emme vain ajatuksien tasolla vaan myös rahoituksella.

Itse asiassa Euroopan investointipankki on luonut erityisjärjestelyn tätä varten – asia, jota täysin tuemme, kuten tiedätte. Yksi seuraavan toimikauden päätavoitteista on kehittää Eurooppaan vihreämpää ja teknisesti edistyskellisempää autoteollisuutta. Tämä on se keino, jolla voimme ylläpitää johtavan aseman maailman autoteollisuudessa.

Stephen Hughes (S&D). – (EN) Arvoisa puheenjohtaja Barroso, Euroopan köyhyyden ja syrjäytymisen vastainen verkosto on kuvannut 2020-strategiaa koskevaa kuulemisasiakirjaanne askeleena takaisinpäin niistä sitoumuksista, jotka on tehty useissa perättäisissä Eurooppa-neuvostoissa sosiaalisen ulottuvuuden vahvistamisesta.

Teidän asiakirjassanne mainitaan vain joustoturva ja koulutus. Teidän pitäisi tietää, että me tällä puolella salia emme hyväksy strategiaa, joka on vailla sosiaalista sisältöä. Vuosi 2010 on Euroopan köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan teemavuosi. Eikö teidän pitäisi tehdä köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen vitsauksen torjunnasta 2020-strategian ydin?

Lopuksi kysyn: kun tunnustetaan, että kolmannes kaikista vuoden 2000 jälkeen luoduista EU:n alueen työpaikoista on terveys-, sosiaali- ja työvoimapalveluissa, mikä tarkoittaa kaksinkertaista panostusta työllisyyden vähentämiseen, palvelujen tuottamiseen ja työllisyyden luomiseen, eikö 2020-strategiassa pitäisi asettaa tavoitteiksi korkealuokkaisten sosiaalipalvelujen tuottaminen?

Puhemies. – (EN) Kiitos, hyvä kollega, mutta alkää tehkö yhden minuuttinne aikana kahta kysymystä, koska puheenjohtaja Barroson on vaikea vastata yhdessä minuutissa.

Kumpaa kysymystä pidätte etusijalla, ensimmäistä vai toista?

Hyvät kollegat, tämä on hyvin tärkeää.

Stephen Hughes (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, itse asiassa minulla oli kolme pointtia, ja kolme kertaa ”kyllä” riittäisi!

(Naurua)

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitos ymmärtävästä suhtautumisestanne. Yritän valita parhaan kysymyksen!

Vilpitön vastaus on seuraava: tämä on tausta-asiakirja, ei vielä strategia, ja olen hyvin iloinen panoksestanne.

Kerron teille henkilökohtaisen käsitykseni. Kyllä, meidän on tehtävä enemmän köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjumiseksi, mutta siinä tarvitsemme jäsenvaltioiden tuen. Voin kertoa teille, että olen useita kertoja ehdottanut konkreettisia toimia ja saanut hyvin voimakkaan ”ei”-vastauksen. Peruste on ollut, että jotkut jäsenvaltiot pitävät sosiaalisia kysymyksiä niille itselleen, ei Euroopalle kuuluvina asioina.

Tämä on mielenkiintoinen keskustelu. Saapa nähdä, pääsemmekö tässä asiassa sopuun. Odotan kovasti saavani teiltä tukea tässä, koska kuten tiedätte, sosiaalisen syrjäytymisen ja köyhyyden torjumiseksi tarvitsemme myös joitakin Euroopan tason välineitä, jotka täydentävät kansallisen tason välineitä. Kerron näin teille kannan, jota puolustan. Toivon, että kaikki jäsenvaltiot ovat valmiit tukemaan tätä näkemystä.

Danuta Jazłowiecka (PPE). – (PL) Arvoisa komission jäsen, Lissabonin strategian täytäntöönpano ei suju kovin hyvin. Miten aiotte muuttaa Eurooppa 2020 -strategiaa koskevaa asiakirjaa sen tavoitteiden saavuttamiseksi? Onko suunnitelmisianne valmistella jonkinlaista ohjelmaa strategian täytäntöönpanemiseksi, eli laatia komission viiden vuoden toimikaudelle erillistä asiakirjaa, jossa esitettäisiin toteutettavat toimet? Mielestäni se olisi hyvä ajatus. Voisimme valvoa strategian toteuttamista ja samalla tehdä arvion komission täytäntöönpanosta.

Lopuksi haluaisin tehdä erään huomautuksen. Mielestäni työmarkkinaosapuolten kuulemiselle annettu aika, tarkoitan määräaika 15. tammikuuta, on liian lyhyt. Meidän tulisi kohdella työmarkkinaosapuoliamme hieman vakavammin. Ne aikanaan toteuttavat strategiaa, ja niillä olisi oltava enemmän aikaa osallistua näihin kuulemisiin.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Määräaika on tähän asiakirjaan perustuvan kuulemisen määräaika. Kuulemiseen järjestetään vielä muitakin tilaisuuksia. Itse asiassa Lissabonin strategian tulevaisuudesta on ollut kuulemisia aikakin vuodesta 2008 alkaen. Alueiden komitea on laatinut hyvin kiintoisan selvityksen, samoin talous- ja sosiaalikomitea, ja haluaisin tässä yhteydessä sanoa, että olen Euroopan parlamentin niin toivoessa milloin tahansa valmis pitämään keskustelun tästä asiasta – en vain tätä kyselytuntia vaan erityisen keskustelun pelkästään tästä asiasta, koska mielestäni se on äärimmäisen tärkeä.

(Suosionosoituksia)

On erittäin tärkeää, että parlamentti sitoutuu tähän prosessiin ja että myös kansalliset parlamentit ovat siinä osallisina, sillä tämä on tulevaisuuden strategian ydin. Haluaisin korostaa tätä näkökohtaa.

Ohjausmekanismeista totean, että se on juuri asia, jota me nyt valmistelemme. Esillä on useita ideoita. Yksi esillä oleva ajatus on juuri se, että olisi oltava keinot indikaattoreiden perusteella mitata edistystä ja seurata kehitystä tietyillä aloilla. Tätä me valmistelemme ja tähän me tarvitsemme parlamentin tukea ja toivomme, että se saa myös jäsenvaltioittemme suostumuksen.

Werner Langen (PPE). – (DE) Haluaisin palata vielä aiheeseen, josta jo on kysyttykin, ilmastostrategiaan vuoteen 2020 saakka. Arvoisa puheenjohtaja, onko oikein, että tilapäinen päästökauppajärjestelmä myöntää

Euroopan suurimmalle teräsyhtiölle 90 miljoonan tonnin hiilidioksidipäästöoikeudet, vaikka sillä oli viime vuonna 68 miljoonaa ja se saa tänä vuonna 43 miljoonaa? Onko mahdollista, että Euroopan suurin teräsyhtiö ansaitsee vuoteen 2012 mennessä miljardi puntaa päästöoikeuksilla, joita sille on myönnetty liikaa sen muun muassa komissioon suuntaaman lobbaustoiminnan tuloksena?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Hyvä jäsen Langen, en tiedä tarkkaan, mihin te viittaatte, mutta jos puhutte EU:n päästöistä, olkaamme asiassa rehellisiä: päästömme ovat suurin piirtein 14 prosenttia maailman päästöistä, ja tuo kehityssuunta on laskeva, koska on suuria talouksia, joiden päästöt ovat nousussa.

Päästöissä henkeä kohti olemme kuitenkin yhä kaukana noiden talouksien yläpuolella. Olkaamme tässä siis rehellisiä: meillä on myös melkoinen historiallinen vastuu. Amerikkalaiset tuottavat enemmän kasvihuonekaasuja per henkilö kuin me, mutta me tuotamme paljon enemmän kuin Kiina tai esimerkiksi Intia – mikäli viittaatte Intian tapaukseen. Tämä on todella ongelma, johon meidän on tartuttava globaalin oikeudenmukaisuuden hengessä. Jos haluamme ratkaista ongelman, ja jos uskomme, että planeettamme on uhattuna ja että uhkan aiheuttaa ilmastonmuutos, tarvitsemme kaikkien osapuolten yhteistoimintaa. Niin, kyllä vain, meillä todella on tiukemmat ehdot kuin jossain muualla päin maailmaa. Me pidämme tätä kuitenkin myös mahdollisuutena kehittää uutta teknologiaa, jotta voimme päästä tavoitteisiimme vaarantamatta yrityksiämme, koska emme halua viedä pois yrityksiämme emmekä työpaikkojamme.

Puhemies. – (EN) Hyvät kollegat, älkää tehkö lisäkysymyksiä puheenjohtaja Barrosen kyselytunnin aikana, koska moni kysyjä odottaa ensimmäistä kysymystään. Pahoittelen kovin, mutta haluaisin siirtyä uuteen kysymykseen.

Stavros Lambrinidis (S&D). – (EN) Puheenjohtaja Barroso, kuten mainitsitte, talouden tila vaikuttaa todella korkoihin. Ne ilmentävät luottamusta tiettyyn talouteen, ja ne vaikuttavat kansainväliseen yhteisöön. Korkoihin vaikuttaa luottamus, joka yhteisöllä on tiettyyn talouteen, ja tuohon luottamukseen puolestaan vaikuttavat monesti lausunnot luottamuksesta, jota Euroopan komissio osoittaa jäsenvaltioiden toteuttamiin toimiin. Tässä mielessä voi sanoa, että keinottelijatkin yrittävät spekuloida huonolla taloustilanteella ja toisinaan pahentavat sitä.

Puheenjohtaja Barroso, oletteko te valmis tänään täällä parlamentissa ilmaisemaan tukenne Kreikan hallituksen eilen ilmoittamille toimille, joilla se pyrkii kääntämään Kreikan talouden suunnan? Uskooko komissio, että ne vievät oikeaan suuntaan, jos ne toteutetaan, ja että talouden tilanne, jonka olette ilmaisseet olleen menneisyydessä ongelmallinen, voitaisiin niillä muuttaa?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Olen jo sanonut, että olin tyytyväinen kuullessani eilen pääministeri Papandreoun sitoutumisen supistamaan julkisen talouden vajetta ja vähentämään julkista velkaa pysyvillä menoleikkauksilla ja tulonlisäyksillä. Mainitsin myös, että Kreikan parlamentissa parhaillaan käsiteltävänä oleva vuoden 2010 talousarvio ja pääministerin lausunto ovat askeleita oikeaan suuntaan. Komissio luonnollisesti seuraa edelleen tiiviisti Kreikan makroekonomista ja finanssipoliittista tilannetta ja toimien täytäntöönpanoa. Tämä on sanottu selvästi lausunnossani tuesta ilmoitetuille toimille. Uskon, että tämä on paras tapaa auttaa Kreikkaa tässä hyvin vaikeassa tilanteessa, jossa se on nyt talousarvionsa ja velkansa suhteen. Uskon, että kyseisillä toimilla saadaan aikaan joitakin merkittäviä tuloksia.

Malcolm Harbour (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, olen hyvin tyytyväinen tilaisuuteen saada esittää kysymys puheenjohtaja Barrosolle. Valiokuntien puheenjohtajakokousta on ensimmäistä kertaa siirretty tuntia myöhemmäksi, joten me valiokuntien puheenjohtajat voimme nyt kerrankin olla täällä.

Haluan kysyä häneltä politiikasta, jolla parannettaisiin tutkimuksen ja innovaatiotoiminnan toimintaedellytyksiä – tätä ei melko suureksi pettymyksekseni sisältynyt vuoden 2020 ensimmäiseen luonnokseen mutta toivon sen olevan siellä tulevaisuudessa – ja jolla valjastettaisiin julkisten hankintojen valtava potentiaali koko Euroopan unionissa edistämään innovatiivisia tuotteita ja palveluja. Haluan kysyä häneltä tänään, ottaako hän vaarin mietintööni sisältyvistä suosituksista, jotka tämä parlamentti hyväksyi miltei yksimielisesti viime marraskuussa ja joissa osoitettiin, miten tämä voitaisiin tehdä. Jotta voin antaa hänelle jonkin käsityksen ja jakaa sen kollegoitteni kanssa, totean, että jos taattaisiin, että yksi prosentti EU:n alueen julkisista hankinnoista suunnataan innovatiivisiin tuotteisiin ja palveluihin, se kasvattaisi investoimista innovaatiotoimintaan EU:ssa jopa 15 miljoonalla eurolla.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Kiitos esittämistänne kommentteista, mutta ei ole mitään uuden strategian ensimmäistä luonnosta. On olemassa komission valmisteluasiakirja kuulemista varten, mutta emme ole vielä vaiheessa, jolloin voisimme luovuttaa luonnoksen. Siksi on erittäin hyvä, että esitätte kommentteja.

Älkää odottako, että voisin antaa minuutin vastauksessa lopullisen vastauksen niin tärkeään asiaan kuin esittämänne asia on. Olen tietoinen mietinnöstänne. Olen tietoinen monista kiinnostavista julkisia hankintoja koskevista ehdotuksistanne, ja kyllä vain, se on myös minun aikomukseni, se on laajoissa suuntaviivoissa. Esitin tämän parlamentille, kuten muistanette, kun huomautin tarpeesta syventää sitoumuksia saada Eurooppaan markkinaystävällisemmät, innovatiivisemmat julkisten hankintojen säännöt. Tästä tulee epäilemättä osa tulevaa strategiaamme, mutta en voi tässä vaiheessa sitoutua täsmällisesti tapaan, jolla se sisällytetään siihen.

Carl Haglund (ALDE). – (SV) Arvoisa puhemies, yksi Lissabonin strategian – muuten hyvän asiakirjan – suurimmista heikkouksista on se, että on joiltain osin epäonnistuttu siinä, että jäsenvaltiot olisivat todella saavuttaneet strategian tavoitteet.

Jäsenkollegani Suomesta kysyi puheenjohtaja Barrosolta aikaisemmin, kuinka hänen mielestään voisimme saada jäsenvaltiot noudattamaan strategiaa paremmin. Yksi siihen sisältyvistä tavoitteista oli se, kuinka paljon suhteessa bruttokansantuotteeseen jäsenvaltioiden olisi investoitava tutkimukseen ja kehitykseen. Haluaisin tietää, aikooko komissio asettaa jäsenvaltioille vastaavia tavoitteita, toisin sanoen tavoitteen, kuinka paljon bruttokansantuotteestaan kunkin jäsenvaltion pitäisi käyttää tutkimukseen ja kehitykseen.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Olemme nyt arvioimassa syitä, joiden vuoksi kaikkia päämääriä ja tavoitteita ei saavutettu. Uuden ehdotuksen yhteydessä teemme arvion – uskoakseni hyvin rehellisen ja objektiivisen arvion – siitä, mikä Lissabonin strategian suhteen meni oikein ja mikä väärin.

En voi tässä vaiheessa sitoutua tuleviin ehdotuksiimme. Juuri tällä hetkellä ajattelemme tietä eteenpäin. Siksi haluan sanoa, että kun mainitsen keskusteluista, joita haluaisin käydä kanssanne, puhun todellisista keskusteluista, sillä teidän panoksenne on erittäin tärkeä.

Henkilökohtaisesti olen sitä mieltä, että kaikkia jäsenvaltioita koskevan yleisen tavoitteen asettaminen ei ole kovin realistista. Olen sitä mieltä, että Euroopan unionin 2020-strategian seuraavan vaiheen on oltava hiotumpi ja kehittyneempi, ja siinä on oltava konkreettiset tavoitteet – joista tietenkin on sovittu jäsenvaltioiden kanssa – mutta erilaisia tilanteita varten.

Näin ajattelen henkilökohtaisesti. Emme vielä ole päässeet vaiheeseen, jossa voisimme esittää teille ehdotuksen. Haluaisin myös, että uusi komissio on täysin vastuussa ehdotuksesta, ja me tulemme esittämään Lissabonin strategian taseen.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, ensi vuoteen mennessä Yhdistyneen kuningaskunnan nettomaksut ovat kaksinkertaistuneet siitä, mitä ne olivat vuonna 2008. Vuonna 2020 unionissa on ainakin neljästä seitsemään uutta jäsenvaltiota. Jokainen uusi jäsenvaltio saa siitä päivästä lähtien, jolloin siitä tulee jäsen, suoraan vuoteen 2020 saakka senhetkisen taloudellisen suorituskykynsä perusteella koheesiovaroja, toiselta nimeltään tukia.

Voiko brittiläinen veronmaksaja siis olettaa, että Yhdistyneen kuningaskunnan nettomaksut Euroopan unionille kaksinkertaistuvat edelleen vuoteen 2020 mennessä, ja ellei, miksi ei?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) En voi vielä tässä vaiheessa keskustella rahoitusnäkymistä, enkä voi ennakoida Yhdistyneen kuningaskunnan maksuosuutta. Ymmärrän ilmaisemanne huolen, koska tällä hetkellä brittiläiset veronmaksajat maksavat suurimmat maksut seurauksena siitä, mitä Yhdistyneen kuningaskunnan rahoituslalla tapahtui. Missään muualla ei ole tavattu yhtä laajamittaista valtiontukea kuin teidän maassanne.

Tilanteemme on nyt seuraavanlainen: uskomme, että on tärkeää asettaa tulevaisuuden painopisteitä, katsoa, minkä verran meidän on käytettävä varoja kansallisella tasolla ja minkä verran Euroopan tasolla, ja sen jälkeen käydä keskustelu oikeudenmukaisesta tavasta jakaa tuo sijoitus. Uskomme, että joissakin tapauksissa on kuitenkin järkevämpää käyttää euro Euroopan tasolla kuin kansallisella tasolla – näin niiden mahdollisten etujen vuoksi, joita perehtyminen eurooppalaiseen ulottuvuuteen ja EU:n sisämarkkinoihin antaa. Me tulemme tuohon keskusteluun, ja toivon, että lopuksi pääsemme sopimukseen.

Puhemies. – (EN) Tämä oli kolmas Euroopan komission puheenjohtajan kyselytunti. Hyvät kollegat, paljon kiitoksia kysymyksistä, jotka toitte keskusteluun.

Läsnäolosta voin todeta, että salissa oli hiukan enemmän ihmisiä kyselytunnin lopussa kuin sen alussa eli kello 15.00. Mielestäni se on ikävää, olisimme mielellämme nähneet teitä täällä enemmän.

Kiitokset teille vielä kerran, puheenjohtaja Barroso.

John Bufton (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, näkökohta, johon haluaisin kiinnittää huomiota, on se, että täällä on tänään monia henkilöitä, joilla ei ole ollut tilaisuutta esittää puheenjohtaja Barrosolle kysymyksiä. Kun tiedetään puheenjohtaja Barroson nauttima huima palkka, eikö hän voisi käyttää säännöllisesti kanssamme toista 30-minuuttista, niin että tästä saataisiin puolitoista tuntia?

Ensimmäiset 30 minuuttia saivat muut ryhmänjohtajat. Parlamentissa on 750 jäsentä. Mielestäni 30 minuuttia on naurettavaa. Emmekö voi saada puolitoista tuntia? Arvoisa puheenjohtaja Barroso, teidän palkkanne on kyllä riittävän hyvä. Tulkaa tänne 60 minuutin sijasta 90 minuutiksi.

Puhemies. – (EN) Puheenjohtaja Barroso hymyilee hyvin kohteliaasti. Nähtäväksi jää, miten käy. Meidän pitää päättää siitä. Kiitokset ehdotuksestanne.

Puhetta johti

varapuhemies **Alejo VIDAL-QUADRAS**

13. Ulkoasiainneuvoston päätelmät Lähi-idän rauhanprosessista ja erityisesti Itä-Jerusalem tilanteesta (keskustelu)

Puhemies. – (ES) Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat ulkoasiainneuvoston päätelmistä Lähi-idän rauhanprosessista ja erityisesti Itä-Jerusalem tilanteesta.

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Arvoisa puhemies, Lähi-idän konflikti oli yksi niistä aiheista, joista keskustelimme Euroopan parlamentissa heti Ruotsin puheenjohtajakauden alussa. Tuntuu hyvältä voida palata takaisin ja raportoida teille tilanteesta näin puheenjohtajakauden päätteeksi.

Myös Ruotsin ulkoministeri Carl Bildt kävi viime viikolla ulkoasiainvaliokunnassa, jossa hän esitteli raportin ja kävi pitkiä keskusteluja myös Lähi-idästä. Viime viikolla ulkoasiainneuvosto keskusteli Lähi-idän tilanteesta ja antoi päätelmät. Olemme hyvillämme siitä, että kaikki EU:n 27 jäsenvaltiota tukee näitä päätelmiä, joista käyvät selvästi ilmi EU:n näkemykset Lähi-idän rauhanprosessista.

Näillä päätelmillä neuvosto ja puheenjohtajavaltio haluavat välittää Euroopasta sen hyvin selkeän ja vahvan viestin, että toivomme osapuolten aloittavan keskinäiset neuvottelut uudelleen hyvin pian. Olemme huolissamme siitä, että Lähi-idän rauhanprosessissa ei ole edistytty. Olemme näin ollen tehneet selväksi, että tuemme Yhdysvaltojen pyrkimyksiä saavuttaa rauha. EU vetoaa kaikkiin osapuoliin, jotta ne hyväksyisivät vastuunsa ja aloittaisivat neuvottelut kaikista lopullista asemaa koskevista kysymyksistä, myös Jerusalemiin, rajoihin, pakolaisiin ja turvallisuuteen liittyvistä kysymyksistä. Päätelmämme vastaavat myös EU:n Lähi-itää koskevaa kansainväliseen oikeuteen perustuvaa kantaa, joka meillä on ollut jo pitkään ja jonka olemme tuoneet esiin monissa yhteyksissä.

EU:n kanta on muun muassa se, että sovitun kahden valtion ratkaisun on perustuttava ennen vuotta 1967 määriteltyihin rajoihin ja että siirtokunnat ovat laittomia. Jerusalemin asia liittyy pysyväan asemaan, ja olemme tehneet selväksi, että mikäli aito rauha saavutetaan, Jerusalemin asemasta kahden valtion tulevana pääkaupunkina on sovittava neuvottelujen kautta. Israelin ja Palestiinan välisten neuvottelujen uudelleen aloittaminen liitettiin pitkälti koko vuoden aikana siirtokunta-asiaan. Hiljattain Israelin hallitus ilmoitti siirtokuntien osittaisesta ja väliaikaisesta jäädyttämisestä. Ulkoasiainneuvosto suhtautuu myönteisesti tähän päätökseen, ja toivomme, että se edistää merkittävien neuvottelujen uudelleen aloittamista.

Panemme kuitenkin huolestuneina merkille Israelin hallituksen 13. joulukuuta tekemän yllättävän päätöksen tehdä siirtokunnista ensimmäistä kertaa osa kansallisia painopisteitä koskevaa ohjelmaa. Tämä on vastoin ajatusta siirtokuntien jäädyttämisestä, ja se vahingoittaa pyrkimyksiä luoda sellainen ilmapiiri, joka voisi edistää pitkän aikavälin ratkaisun saavuttamista konfliktiin. Kollegani Ruotsin kansainvälisestä kehitysyhteistyöstä vastaava ministeri Gunilla Carlsson vieraili Euroopan parlamentin kehitysyhteistyövaliokunnassa syyskuun alussa. Hän lupasi seurata tilanteen kehittymistä paikan päällä, tarjota apua ja puuttua niihin asioihin, joista olemme kaikki tietoisia, eli tilanteeseen Itä-Jerusalem ja sen ympäristössä, siirtokuntiin sekä alueille pääsyyn ja liikkumiseen erityisesti Gazassa. Olemme täyttäneet lupauksemme.

EU on viime kuukausien aikana puheenjohtajavaltion johdolla ottanut selkeän kannan siirtokunnista ja Gazan jatkuvasta sulkemisesta. Sulkupolitiikka on tuomittavaa ja haitallista. EU vaatii edelleen, että

rajanylityspaikat avataan välittömästi ja rajoittamattomasti humanitaarisen avun, kauppatavaroiden ja väestön liikkumista varten. Neuvosto on myös vaatinut YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1860 täytäntöönpanoa kokonaisuudessaan ja sekä kansainvälisen humanitaarisen oikeuden noudattamista. Vaadimme niitä, joiden hallussa siepattu israelilainen sotilas Gilad Shalit on, vapauttamaan hänet viipymättä.

Haluan puhua hieman Gazasta. Toivomme tietenkin, että Egyptin ja Arabiliiton välityspyrkimyksiä voivat jatkaa. On tärkeää estää pysyvä jako toisaalta Länsirannan ja Itä-Jerusalem ja toisaalta Gazan välillä. Odotamme vapaita ja rehellisiä vaaleja, kun olosuhteet sallivat. Yksi asia on selvä: Israelin ja Palestiinan välinen rauha voidaan saavuttaa ainoastaan siinä tapauksessa, että palestiinalaiset ovat yksimielisiä.

Alueella olevat diplomaattimme ovat seuranneet Itä-Jerusalem tilannetta tiiviisti. Heidän mielestään Israel heikentää Palestiinan yhteisön tilannetta kaupungissa. Tämä aiheuttaa huolta. EU aikoo lisätä tukea Itä-Jerusalemiin palestiinalaisten elinolojen helpottamiseksi. Neuvoston päätelmien sisältämä Itä-Jerusalemia koskeva vahva viesti osoittaa selvästi, että olemme huolestuneita tilanteesta. On tärkeää muistaa, että Israelin ja Syyrian sekä Israelin ja Libanonin väliset sopimukset ovat Lähi-idän rauhan perusedellytys. EU suhtautuu myönteisesti Israelin ja Syyrian hiljattain antamiin lausuntoihin, joissa ne vahvistavat halukkuutensa edistää rauhanprosessia. On sanomattakin selvää, että tällä olisi hyvin myönteisiä vaikutuksia koko alueeseen.

Catherine Ashton, *komission varapuheenjohtajaehdokka*. – (EN) Arvoisa puhemies, neuvosto antoi hyvin konkreettiset päätelmät Lähi-idän rauhanprosessista viime viikolla. Päätelmissä esitetään periaatteellinen kanta lukuisista keskeisistä asioista selkeästi ja päättäväisesti. En aio pitkittää puhetta päätelmistä tai toistaa, mitä puheenjohtajavaltion edustaja totesi. Riittänee, kun totean, että kun vahvistamme periaattemme, olemme toivoakseni auttaneet Palestiinaa palauttamaan jonkin verran luottamustaan ja haluan aloittaa rauhanprosessi. Päätelmistä on minulle tietenkin valtavasti apua, koska ne ohjaavat minua selkeästi tulevana kuukausina.

Olette kutsuneet minut tänne tänään keskustelemaan poliittisesta työstämme, mutta myös Itä-Jerusalem tilanteesta. Tämä aihe aiheuttaa syvää huolta. Itä-Jerusalem on miehitetty alue muun Länsirannan ohella. EU vastustaa palestiinalaisten kotien purkamista, palestiinalaisperheiden häätöä, Israelin siirtokuntien ja ”erotusmuurin” rakentamista. EU käsittelee näitä asioita poliittiselta kannalta diplomaattisten kanavien ja julkisten julkilausumiemme kautta. Selvitämme tilannetta myös käytännön avustamisella, jolla on tarkoitus tukea palestiinalaisväestöä Itä-Jerusalem. Esimerkkinä mainittakoon, että kaupungin palestiinalaislapsilta puuttuu 1 200 luokkahuonetta, joten autamme opetustilojen lisäämisessä. Lisäksi mahdollistamme sen, että Itä-Jerusalem sijaitsevat palestiinalaissairaalat ovat edelleen toimintakykyisiä, ja teemme paljon työtä kaupungin palestiinalaisten nuorten kanssa, joita koettelevat korkeat työttömyysluvut ja psykologiset ongelmat. Tähän päivään mennessä EU alkanut panna täytäntöön toimintoja, joiden kustannukset ovat 4,6 miljoonaa euroa.

Toinen huolenaihe on tietenkin Gazan tilanne. Olemme johdonmukaisesti vedonneet avun, kaupan ja ihmisten vapaaseen kulkuun. Olemme syvästi huolissamme Gazassa asuvien ihmisten päivittäisistä elinoloista. Tammikuun konfliktista lähtien lahjoittajat eivät ole voineet tehdä jälleenrakennustyötä, ja alueella ilmenee puhtaan juomaveden puutteen kaltaisia vakavia ongelmia. Israelin olisi avattava rajanylityspaikat uudelleen viivytyksettä, minkä ansiosta yksityinen sektori voisi elpyä ja Gazan riippuvuus avusta vähentyä.

Nyt on aika siirtyä toimiin ja panna neuvoston päätelmät täytäntöön. Meidän on nyt pohdittava, miten voimme panna poliittisen prosessin uudelleen alkuun. Prosessin kaksi osapuolta vaikuttavat ajautuneen yhä kauemmas loppupelin aloittamisesta. Matkustan alueelle pian, ja tärkein tavoitteeni on tavata pääosapuolet ja nähdä omakohtaisesti, miten EU voi toimia muutoksen voimana. Olemme varmasti kaikki yhtä mieltä siitä, että yleinen ja ensisijainen painopiste on Israelin ja Palestiinan välisten neuvottelujen uudelleen aloittaminen, mutta niitä ei pidä käydä neuvottelujen itsensä takia vaan siksi, että neuvotteluissa saavutettaisiin rauhansopimus ja uusi käänne. Emme voi suvaita sitä, että jälleen käytäisiin tuloksettomat neuvottelut, enkä usko, että itse alueeseen voi sellaista sietää. Neuvotteluja on käyty silloin tällöin useiden vuosien ajan aina periaatteita koskevasta vuonna 1993 allekirjoitetusta Oslon sopimuksesta lähtien. Siitä on nyt 16 vuotta. Neuvottelujen olisi perustuttava kansainväliseen oikeuteen ja aikaisempien sopimusten kunnioittamiseen. Kaikkia asioita olisi käsiteltävä, myös Jerusalemin asemaa tulevana jaettuna pääkaupunkina.

Niitä pitäisi myös käydä sovitulla aikavälillä ja tehokkaan sovittelun avulla. Sekä Israelin että Palestiinan on osoitettava vakavaa sitoumusta ja poliittista tahtoa aloittaa vakavasti otettavat ja vilpittömät neuvottelut. Euroopan unioni lupautuu auttamaan kumpaakin osapuolta tämän sitoumuksen tekemisessä ja tarjoamaan niille apua neuvottelujen vaikealla tiellä. Olen täällä varmistamassa, että Eurooppa työskentelee tehokkaasti ja sopusointuisesti.

EU on johdonmukaisesti tukenut sekä Israelia että Palestiinaa antamalla niille aikaa ja tilaa käydä kahdenvälisiä neuvotteluja. Tukemme ansiosta palestiinalaishallinto on kyennyt rakentamaan tulevan Palestiinan valtion instituutiot, jotta se voi tarjota palveluja kansalleen sekä olemaan luotettava naapuri alueella. Tällä hetkellä palestiinalaiset ovat kuitenkin jakautuneet sekä poliittisesti että fyysisesti. Uskottavat neuvottelut edellyttävät vahvaa ja yhtenäistä palestiinalaiskumppania. Israel hyötyy vahvasta palestiinalaiskumppanista, eikä suinkaan häviä siinä.

Israel on ottanut ensimmäisen askeleen siirtokuntien tilapäisessä ja osittaisessa jäädyttämisessä. Toivomme, että tämä edistää merkityksellisten neuvottelujen uudelleen aloittamista.

Yhdysvalloilla on edelleen välttämätön ja keskeinen tehtävä Lähi-idässä. EU:n ja Yhdysvaltojen välisen tehokkaan kumppanuuden edellytykset ovat harvoin olleet näin hyvät. On aika panna kumppanuus täytäntöön lähentämällä tiiviisti kantojamme ja strategiaamme. EU tukee edelleen Yhdysvaltoja ja tekee sen kanssa tiiviisti työtä Lähi-idän kvartetin kautta. Kvartetti tarvitsee uutta pontta, nykyinen rauhanprosessin umpikuja edellyttää sitä. Kvartetti voi tarjota sellaista huolellista ja samalla dynaamista sovitteluapua, jota nyt tarvitaan.

Lähi-idän rauha edellyttää kokonaisvaltaista ratkaisua. Sekä Syyrialla että Libanonilla on tärkeä rooli. Odotamme arabimaiden rauhanaloitteen täytäntöönpanoa. Niiden pitäisi olla osa ratkaisua. Lähestymistapamme olisi oltava alueellinen ja kattava. Monenvälisten puitteiden olisi täydennettävä Israelin ja Palestiinan kahdenvälisiä puitteita.

Aiomme pitää tulevina kuukausina tiivistä yhteyttä parlamentin kanssa kaikista näistä asioista. Olen tietoinen parlamentin aktiivisesta roolista, enkä vähiten sen kyvystä budjettivallan käyttäjänä. Poliittisissa yhteyksissä EU:n valtuuskunnat työskentelevät suoraan Israelin Knesetin ja Palestiinan lakia säätävän neuvoston (PLC) kanssa. Viime viikolla PLC:n valtuuskunta vieraili Palestiinan miehitettyillä alueilla ja raportoi hyvin huolestuneena alueella vallitsevasta tilanteesta.

Lopuksi totean, että suhtaudun myönteisesti parlamentin rauhanprosessia koskevaan työryhmään, joka tapaa jälleen tällä viikolla.

Ioannis Kasoulides, PPE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, nuorten israelilaisten ja palestiinalaisten johtajien Euroopan parlamenttiin tekemän vierailun aikana käytiin perusteellista keskustelua, jossa hahmoteltiin tulevaa rauhansopimusta. Tämä varma ja tunnustettu kahden valtion ratkaisu perustuu vuoden 1967 rajoihin niin, että Jerusalem on molempien pääkaupunki. Sopimukseen sisältyy se, että Palestiinan valtio demilitarisoidaan, arabien vuonna 2007 tekemä rauhanaloite uusitaan, Nato-takeet turvataan ja pakolaiskysymys selvitetään niin, että se ei muuta juutalaisvaltion demografista luonnetta.

Nuorilla on visio yhteisestä tulevaisuudesta, mutta vanhemmat ihmiset kiistelevät vielä siitä, pitäisikö heidän aloittaa neuvottelut. Egyptin aloite Palestiinan sisäisestä sovinnosta niin, että neuvottelukumppaneita on yksi, on vielä pohdinnan alla, ja Gazan turvallisuusjärjestelyjä ja Gilad Shalitin kaltaisten vankien vapauttamista odotetaan edelleen. Samalla EU:n Itä-Jerusalemien edustuston päällikön antaman raportin mukaan tapahtuneet tosiasiat aiheuttavat sen, että Palestiinan valtio on entistä vähemmän mahdollinen toteuttaa.

Minusta on valitettavaa, että Israel, joka on demokraattinen maa, kiinnittää vähän huomiota niihin vahinkoihin, joita eräät sen toimista saavat aikaan kansainvälisen yhteisön silmissä, ja että se vain tyytyy rajoittamaan vahinkoja vasta jälkeenpäin.

Hannes Swoboda, S&D-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Malmström, arvoisa komission varapuheenjohtaja ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja Ashton, haluan ensimmäiseksi ilmaista vilpittömät kiitokseni puheenjohtajavaltio Ruotsille tästä aloitteesta. Aloite oli hyvä, ja haluan onnitella teitä siitä. Haluaisin kiittää myös Catherine Ashtonia siitä, että hän istuu nyt komission puolella ollessaan täällä ensimmäistä kertaa, vaikka hän onkin puhunut pääosin unionin ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan roolissa. Tämä asia liittyy kokonaan yhteiseen ulko- ja turvallisuuspolitiikkaan. Jollakin tapaa ei ole niin tärkeää, missä te istutte. Tärkeintä on, että olette täällä ja että edustatte yhteistä ulkopoliittikkaa.

Toinen asiani on se, että neuvoston antama julkilausuma on hyvä, eikä se ole millään tavoin Israelin vastainen. Päinvastoin, se on Israelin ja sen turvallisuuden ja vakauden etujen mukainen. On hyvin tärkeää korostaa tätä asiaa. Jos me eurooppalaiset haluamme toimia tärkeässä asemassa tässä asiassa, on tärkeää, että jatkamme samaan malliin. Arvoisa Catherine Ashton, pyydän teitä suhtautumaan tähän vakavasti.

Muutama päivä sitten olimme Yhdysvalloissa keskustelemassa kongressin kollegojemme kanssa. Kun presidentti Obama joutuu kohtaamaan kongressin hyvin yksipuolisen näkökannan ja sen ymmärryksen

puutteen palestiinalaisten tilanteesta, hänelle ei jää kovin montaa vaihtoehtoa. Tuntemme suurta myötätuntoa Israelin tilannetta kohtaan. Lisäksi vastustamme kaikkia terrorismin muotoja, ja haluamme, että siepattu sotilas palautetaan vihdoin perheelleen. Olemme kuitenkin yhtä lailla huolestuneita siitä valitettavasta tilanteesta, johon palestiinalaiset ovat ajautuneet kaikilta niiltä osin, joihin julkilausumassa viitataan, ja erityisesti vuoden 1967 rajoja koskevasta tilanteesta, Jerusalemin vaikeasta tilanteesta ja siirtokuntatoiminnasta, ja tuntemme heitä kohtaan myötätuntoa. On täysin käsittämätöntä, että siirtokuntien lisäämisestä puhuttaessa omaksutaan hyvin ristiriitainen lähestymistapa, vaikka se onkin muutamana viimeisenä vuonna harjoitetun politiikan mukainen. Ensimmäinen se keskeytettiin ja sitten se sisällytettiin kansalliseen painopisteohjelmaan. Tämän jälkeen vain luonnollista kehitystä jatkettiin, ja sen jälkeen rakennettiin tiet, jotka kulkevat palestiinalaissiirtokuntien halki. Se tapa, jolla maa on otettu pois palestiinalaisilta päivän päältä, on täysin tuomittavaa.

Täysin tuomittavaa on myös se, mitä tapahtui parlamentin valtuuskunnalle. Jäsen de Rossa esittää myös näkemyksensä tästä. Euroopan parlamentin jäsenten on liityttävä yhteen neuvoston ja komission kanssa ja ilmoitettava selvästi, että parlamentin jäsenillä on oikeus matkustaa Gazaan nähdäkseen tilanteen itse. Mitä salattavaa Israelilla on? Miksi se estää parlamentin jäseniä menemästä Gazaan? Meidän ei pidä hyväksyä tätä, ja toivon, että vastustamme tätä yhdessä. Rehellisyys ja avoimuus ovat erittäin tärkeää Lähi-idän politiikan perusedellytyksiä. Meidän on osoitettava sille selkeä tukemme.

Annemie Neyts-Uyttebroeck, ALDE-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtaja Ashton, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Malmström, haluaisin ensimmäiseksi onnitella koko puheenjohtajavaltio Ruotsia yleisesti Lähi-idän konfliktia ja erityisesti Itä-Jerusalemia koskevista neuvoston päätelmistä.

Kaikki varmasti pitävät tärkeänä ennusmerkkinä sitä, että EU:n Itä-Jerusalemin valtuuskunnan päälliköiden yhteinen raportti on hyväksytty ja vahvistettu ensimmäistä kertaa yksimielisesti ja erityisesti tänä aikana, kun Lissabonin sopimus on tullut voimaan. Toinen ennusmerkki on se, että myös puheenjohtajavaltio Ruotsin ehdottamat päätelmät, Itä-Jerusalemia koskevat mukaan luettuina, on hyväksytty yksimielisesti. Toivon, että Israelin viranomaiset ymmärtävät tämän edistysaskeleen merkityksen.

Hyvät kuulijat, keskustelemme Lähi-idästä aina muutaman kuukauden välein, ja joskus keskustelu on kuin Echternachin tanssikulkue: otetaan yksi pieni askel eteenpäin, sitten näkyy merkkejä askeleista taaksepäin, sitten ilmaantuu jälleen merkkejä toivosta. Valitettavasti myös aihetta epätoivoon, mutta elätämme tietenkin edelleen toivoa. Myös ryhmäni on sitä mieltä, että on erittäin tärkeää, että sekä israelilaiset että palestiinalaiset voivat elää rinta rinnan rauhanomaisesti kahdessa erillisessä valtiossa, minkä ansiosta saadaan kaikki mahdolliset kehitysmahdollisuudet ja takeet kummankin puolen turvallisuudesta. Olemme varmasti yhtä mieltä tästä. Olemme yhtä mieltä myös siitä, mitkä seikat voisivat johtaa tähän, ja olemme tietenkin valmiit tekemään oman osuutemme.

Jerusalem on yksi maailman kauneimmista kaupungeista, se on ihmeellinen paikka, joten on hyvin traagista, että siellä rinta rinnan asuvat ihmiset eivät kykene elämään rauhanomaisesti. Jerusalemin hyvinvoinnin ja säilymisen vuoksi toivon, että tämä voidaan saavuttaa muutaman joulua edeltävän päivän aikana.

Caroline Lucas, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, suhtaudun myönteisesti sekä neuvoston että komission julkilausumiin, mutta kysymykseni molemmille on, milloin siirrymme hienoista sanoista – joista olen kyllä samaa mieltä – todellisiin toimiin? Olemme kuulleet kerta toisensa jälkeen samat puheet siitä, että meidän on varmistettava, että Israel tekee sitä tai tätä. Tarvitsemme kuitenkin todellista vaikutusvaltaa tämän toteuttamiseksi, tai muuten Israel on vain piittaamatta meistä, kuten se nytkin tekee.

Kysymykseni on, mitä voitte käytännössä tehdä sen varmistamiseksi, että tilanteessa todella tehdään ja saadaan aikaan edistystä? Olen sitä mieltä, että tähän on sisällyttävä EU:n ja Israelin välisen assosiaatiosopimuksen keskeytys.

Puheenjohtajavaltion aloitteesta keskitytään Itä-Jerusalemin tilanteeseen, ja suhtaudun hyvin myönteisesti siihen sekä sen sisältämään selkeään kantaan siitä, että Jerusalem voisi olla kahden valtion pääkaupunki. Suhtaudun myönteisesti myös siihen, että Israelin on tärkeää jäädättää siirtokuntatoimintansa Itä-Jerusalemissa.

Ylistän myös EU:n Itä-Jerusalemin edustuston laatiman raportin tekijöitä. Raportissa on selkeyttä ja näkemystä, jotka aivan liian usein puuttuvat näistä keskusteluista. Siinä esitetään, miten Israelin Itä-Jerusalemin laittomaan liittämiseen tähtäävillä toimilla halutaan tarkoituksellisesti heikentää kaupungin palestiinalaisyhteisöä ja

estää Palestiinan kehittyminen. Edustuston päälliköt kuitenkin vetosivat neuvostoon, jotta se antaisi joukon suosituksia raportin pohjalta, ja mielestäni neuvoston on nyt ryhdyttävä pikaisiin toimiin, jotta näin tapahtuisi.

Jos EU suhtautuu vakavasti sitoumukseensa kahden valtion ratkaisusta, sen on tehtävä kaikkensa säilyttääkseen Palestiinan luonne ja Itä-Jerusalemien identiteetti sekä vahvistaakseen niitä. Edustuston päälliköiden julkilausuma ja raportti sisältävät käytännön keinoja tämän toteuttamiseen.

Peter van Dalen, ECR-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, erityisesti nyt adventin aikana monet rukoilevat Lähi-idän rauhan puolesta, mutta joskus joku menettää toivonsa ja ajattelee, että rauhaa ei koskaan saavuteta. On kuitenkin tärkeää, että kaikki osapuolet tekevät jatkuvasti työtä rauhan hyväksi, mutta ehkä juuri siinä piileekin kaikkein suurin ongelma. Ovatko kaikki osapuolet kykeneviä ja halukkaita tekemään työtä rauhan hyväksi? Israel on jo ryhtynyt toimiin ja vaihtanut aikaisemmin maata rauhaa vastaan, ja tarkoitan tällä sen vetäytymistä Gazan alueelta. Tämä ei kuitenkaan valitettavasti ole johtanut rauhan saavuttamiseen. Raketti-iskujen määrä todellakin lisääntyi vuonna 2009, ja Israel valtasi Gazan alueen. Nyt Israel on ilmoittanut Länsirannan rakennustöiden tilapäisestä keskeytyksestä. Eräitä tiesulkuja on poistettu. Tällainen ele auttaa rauhanneuvottelujen aloittamista.

Tämä Netanyahuin hallituksen toimi on jo Israelin mittapuiden mukaan melko kauaskantoinen, mutta Palestiinan puolella näkyy vain vähäisiä toimia. Ihmiset toistavat koko ajan, että sillä, mitä Israel tekee, ei ole merkitystä, mutta en myöskään näe Palestiinan taholta minkäänlaisia eleitä keskustelujen mahdollistamisesta. Onko Palestiina halukas ja kykenevä käymään uusia neuvotteluja? Hamas vaikuttaa olevan sotkeutunut kamppailuunsa Fatahin kanssa ja olevan Iranin tiukassa hallinnassa. Mahmoud Abbas vaikuttaa olevan paperitiikeri, joka ei ole enää kovin paljon valtaa puhua. Mielestäni myös Palestiinan on aika osoittaa selvästi, että se haluaa rauhaa.

Kyriacos Triantaphyllides, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtajaehdokas Ashton, suhtaudumme myönteisesti Euroopan unionin neuvoston 8. joulukuuta tekemään päätökseen. Tämä vahvistaa Euroopan unionin tuen kahden valtion luomiselle vuoden 1967 rajojen pohjalta.

Alueelle hiljattain tekemistämme vierailuista saamamme kokemuksen perusteella voimme kuitenkin todeta, että alueilla vallitseva tilanne tekee Palestiinan valtion luomisesta miltei mahdotonta. Viittaan tällä erityisesti muurin pystyttämiseen, palestiinalaisten talojen purkamiseen ja mikä tärkeintä, siirtokuntien rakentamiseen koko Länsirannalle ja erityisesti Itä-Jerusalemien ympäristöön.

Tällä hetkellä näissä siirtokunnissa asuu noin 500 000 asukasta. Vielä tärkeämpää on se, että Itä-Jerusalemista yritetään luoda suojamuri pystyttämällä siirtokuntia kaupungin ympärille niin, että palestiinalaiset pakotetaan jättämään kotinsa. Nyt on selvää, että Israelin hallitus käyttää keskusteluja hyväkseen voittaakseen lisää aikaa. Hitaasti mutta varmasti se pyrkii ottamaan ylivallan kaikilla palestiinalaisalueilla.

Sen lisäksi, että Euroopan unioni kannattaa kahden valtion ratkaisua, sen olisi ryhdyttävä erityistoimiin Israelia vastaan. Jatkuva ihmisoikeuksien rikkominen on riittävä peruste sille, että Euroopan unioni voi määrätä pakotteita perustamissopimuksen 2 artiklan tarkoittamalla tavalla. Mikäli se haluaa edelleen tukea rauhanprosessia, mutta toisaalta parantaa edelleen rajoituksetta taloussuhteita Israelin kanssa, se ei saa muuta aikaa kuin sen, että se palvelee Israelin politiikkaa. Tämä merkitsee sitä, että palestiinalaisten on jätettävä maansa ja että Israelin ylin valta laajennetaan koskemaan koko Palestiinaa.

Bastiaan Belder, EFD-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, onko Eurooppa tullut hulluksi? Tämän retorisen kysymyksen Yhdysvallat esitti joulukuun alussa. Tämän kongressin raivokkaan kritiikin aiheena oli Itä-Jerusalemien yksipuolinen nimittäminen suunnitellun Palestiinan valtion pääkaupungiksi neuvoston julkaisemassa päätöslauselmaesityksessä. Euroopan parlamentin ja Israelin suhteista vastaavan valtuuskunnan puheenjohtajana olin kuvitellut ja toivonut rakentavampaa alkua Pohjois-Amerikan ja Euroopan väliselle keskustelulle. Kiirehdin myös lisäämään, että sekä neuvoston julkilausuman luonnoksen että sen lopullisen version huolellinen tarkastelu tyrmistyi niin minut kuin kollegani Yhdysvaltojen kongressissa. Sanoudun painokkaasti irti erityisesti ehdotuksesta jakaa Jerusalem. Neuvoston Lähi-itää koskeva julkilausuma on mielestäni vakava diplomaattinen ja poliittinen takaisku rauhanprosessille, ja näin ollen olen hyvin pettynyt siihen, että ulkoministereitä on johtanut kaikista puheenjohtajavaltioista juuri Ruotsi, jolla on jännittyneet suhteet juutalaisvaltion kanssa.

Minulla on useita perimmäisiä vastaväitteitä mainitusta neuvoston julkilausumasta. Tämä tuskin on oikea tapa rohkaista palestiinalaishallintoa aloittamaan uudelleen keskustelut Israelin kanssa. Lisäksi julkilausuma on vastoin kvartetin periaatetta, joka vahvistettiin 9. marraskuuta 2008 ja jossa todetaan, että kolmansien

osapuolten ei pitäisi puuttua kahdenvälisiin neuvotteluihin. Yhdysvaltojen virallisessa vastauksessa neuvoston 8. joulukuuta antamaan julkilausumaan korostettiin tätä periaatetta vielä kerran. Eikö meillä sitten ole muuta vaihtoehtoa kuin alistua rauhanprosessin umpikujaan? On tietenkin. Valtuuskuntien Israeliin hiljattain tekemien vierailujen jälkeen olen vahvasti sitä mieltä, että Israelin valtion ja palestiinalaishallinnon vakaa lähentymisprosessi on sekä välttämätön että mahdollinen. Hallinnon asteittainen siirtäminen Länsirannalla esimerkiksi C-alueelle ja taloudellisen yhteistyön vahvistaminen samalla, kun vahvistetaan luotettavia Palestiinan instituutioita ja perustetaan sellaisia, vievät rauhanprosessia todella eteenpäin. Näin ollen vetoan neuvostoon ja komissioon, jotta ne lakkaisivat antamasta vahingollisia julistuksia rauhanprosessista ja sen sijaan investoisivat erityisiin hankkeisiin, joihin sisältyisi israelilaisten ja palestiinalaisten välinen yhteistyö. Eikö tämä ole vahvistettu eurooppalainen malli?

Diane Dodds (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, parlamentin Israelin valtuuskunnan jäsenenä kuuntelin kiinnostuneesti ulkoasiainneuvoston kommentteja Lähi-idän rauhanprosessista ja komission julkilausumasta. Minua edeltäneiden kollegojeni tavoin päälimmäinen tunteeni tässä asiassa on kuitenkin huoli. Israel on alueen ainoa toimiva demokratia. Vastustajien suosima taktiikka on ollut valtioon kohdistettava terrorismi. Olen sitä mieltä, että neuvoston ja komission julkilausumissa ei anneta riittävästi painoarvoa Israelin turvallisuutta koskeville huolenaiheille. Itse asiassa en kuullut korkean edustajan mainitsevan näitä huolia parlamentille antamassaan julkilausumassa.

Olen lisäksi sitä mieltä, että julkilausumassa korostetaan liian paljon Israelia sekä siltä kannalta, että prosessin eteneminen on epäonnistunut että ratkaisemattomien asioiden kannalta, erityisesti Jerusalemin osalta.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, totuus on se, että tämä on hyvin poikkeuksellinen keskustelu, koska neuvoston puheenjohtaja Malmström istuu neuvoston puolella. Toivomme näkevämmme hänet pian istumassa komission puolella. Näemme sitten myöhemmin, missä hän istuu.

Arvoisa puhemies, joka tapauksessa neuvoston päätelmät eivät juuri kannusta optimismiin. Neuvosto on ilmaissut syvän huolensa Lähi-idän rauhanprosessin etenemisen puutteesta, ja se pyytää, että prosessi aloitetaan uudelleen Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselmien, Madridin konferenssin ja tiekartan pohjalta. Ei siis mitään uutta auringon alla.

Päätelmissä todetaan myös, että Euroopan unioni on valmis antamaan olennaisen panoksen niiden ongelmien ratkaisemiseen, jotka kaksi puheenvuoron käyttäjää ovat täällä esitelleet. Nämä ovat Itä-Jerusalemia koskeva ongelma, vesiongelma, turvallisuusongelma sekä rajaongelma.

Nyt on kuitenkin ilmaantunut eräitä uusia elementtejä, joista toivoisin vieraidemme esittävän mielipiteensä. Ensinnäkin haluaisin tietää, ovatko heidän mielestään Israelin päättämät kahdeksan kuukauden lykkäys ja siirtokunnat sidoksissa Yhdysvaltojen uuden hallituksen toimiin.

Haluaisin myös tietää, mitä he ajattelevat Hamasin edustajien eilen Gazassa antamista lausunnoista 22. vuosipäivänä, kun he sanoivat, että he eivät aio tehdä myönnötyksiä Israelille ja että he eivät aio tunnustaa sitä. Mitä he ajattelevat siitä jatkuvuuden laista, jolla Israelin kansalle annetaan ääni miehitettyjen alueiden miehitystä koskevan kansanäänestyksen kautta?

Lopuksi haluan kysyä, mitä he ajattelevat Goldstonen raportista ja siitä, että Yhdistyneiden Kansakuntien ihmisoikeusneuvosto hyväksyi sen? Katsovatko he, että tämä voisi auttaa viemään rauhanprosessia eteenpäin vai kuten Israel väittää, onko se jotakin, joka jarruttaa tai vaikeuttaa sitä?

Proinsias De Rossa (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, neuvoston julkilausuma sisältää kaksi sitoumusta, joihin suhtaudun erityisen myönteisesti ja joihin sisältyy mahdollisuuksia uuden dynamiikan luomista varten. Nämä ovat palestiinalaishallinnon kaksivuotisen ohjelman tukeminen Israelin miehityksen lopettamiseksi ja Palestiinan valtion perustamiseksi sekä unionin valmius tunnustaa Palestiinan valtio tarvittaessa.

Viime viikolla johdin Euroopan parlamentin virallista valtuuskuntaa miehitettyillä palestiinalaisalueilla, jossa näin jälleen kerran omin silmin, miten Israel toteuttaa ”rotuerottelujärjestelmää” palestiinalaisia vastaan sen lisäksi, että se riistää heiltä heidän kotinsa, maansa, vetensä ja uskonnonharjoituspaikkansa ja tuhoaa ne.

Muutaman tunnin sisällä siitä, kun neuvosto oli julkistanut julkilausumansa, valtuuskuntani lupa matkustaa Gazaan kumottiin. Tällainen ei ole ystävällismielisen valtion teko. Se on todellakin puuttunut parlamentin demokraattiseen oikeuteen luoda tyydyttävät ja demokraattiset suhteet Palestiinan kansan valitsemien kollegojemme kanssa.

Kohtasimme laajaa epätoivoa ja toivottomuutta tapaamiemme ihmisten keskuudessa ja alueilla, joilla vierailimme Hebronissa, Itä-Jerusalemissa ja Ramallahissa. Siellä, missä on toivottomuutta, on väkivaltaa. Voimme saada aikaan edistystä nyt tai voimme antaa tilanteen ajautua kohti entistä katkerampaa väkivaltaa, joka ajaa maltilliset palestiinalaispoliitikot pois johtavilta paikoilta. Meidän on päätettävä, mitä valita.

Vetoan sekä neuvostoon että korkea edustaja Ashtonin, joille toivotan kaikkea hyvää, jotta he elvyttäisivät uudelleen sitoumuksensa tähän prosessiin. Tämän ei pidä tarkoittaa pelkästään sitä, että käännetään katse kvartettiin, jotta se elvyttäisi sitoumuksensa prosessiin. Lisäksi pyydän heitä laatimaan aikataulun, joka vastaa palestiinalishallinnon kaksivuotista aikataulua esittämiemme periaatteiden täytäntöönpanoa varten, mikä tarkoittaa mielestäni rohkeasti ilmaistuna viime viikkoa.

Meidän on puolustettava ihmisoikeuksia painokkaasti. Meidän pitää toimia. Meidän on hyödynnettävä pääsyä markkinoillemme Israelin kannustamiseen. En tarkoita pakotteita. Tarkoitan, että markkinoillemme pääsyn varmistamista käytetään kannustimena, jolla taataan se, että Israel toimii sille kuuluvan kansainvälisen vastuun mukaisesti. Lopuksi totean, että meidän on myös taivuteltava Yhdysvaltoja uusimaan pikaisesti sitoumuksensa samalta pohjalta kuin viime viikolla esitimme.

Chris Davies (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, EU:n edustuston laatima raportti Itä-Jerusalemista on aika järkyttävää luettavaa. Nyt ei pidä kierrellä ja kaarrella. Raportissa tehdään selväksi, että se, mitä Itä-Jerusalemista tapahtuu, on eräänlaista etnistä puhdistusta. Palestiinalaisten koteja varastetaan, ihmiset pakotetaan ulos kodeistaan, ja toivo rauhasta tuhotaan. Kysymys kuuluu: mitä me aiomme tehdä asialle?

Neuvoston päätelmät ovat hyvin tervetulleet. Tiedämme, että ne ovat voimakkaat, koska Israelin hallitus hylkäsi ne välittömästi. Se sanoi, ettei niissä ollut mitään uutta. Niitä käytetään sanojemme sivuuttamiseen, koska emme koskaan vahvista niitä sopimuksin. Israel kohtelee meitä halveksuvasti. Miksei se tekisi niin, olemmehan niin herkkäuskoisia, että itse jopa maksamme miehittäjävallan laskut. Autamme palestiinalaisia menemään eteenpäin, vaikka Israelin pitäisi maksaa lasku, eikä veronmaksajien.

Mikäli haluamme, että sanoillamme on merkitys, meidän olisi keskeytettävä tai uhattava keskeyttävämme assosiaatiosopimus, mutta meille on kerrottu, että yksikään ulkoministereistämme ei ole koskaan esittänyt tätä mahdollisuutta. Kysymys siis kuuluu edelleen: missä ovat poliittiset päätökset? Meillä on poliittiset päätökset. Ne sisältyvät päätelmiin. Entä toimet? Israel ei liikahda, jollei sitä painosteta.

Franziska Katharina Brantner (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, toivotan korkea edustaja Ashtonin tervetulleeksi uuteen tehtäväänsä. Lisäksi haluan kiittää puheenjohtajavaltio Ruotsia päätöslauselmasta ja sen tunnustamisesta, että kahden valtion ratkaisua ei ole mahdollista panna täytäntöön pitkällä aikavälillä, jos emme kykene ratkaisemaan siirtokuntiin liittyvää ongelmaa. Edustuston päälliköiden raportti on mainittu useaan otteeseen, ja mekin uskomme sen olevan erittäin hyvä. Haluan esittää tämän perusteella kaksi kysymystä. Mikä on kyseisen raportin nykyinen tilanne ja missä se julkaistaan? Toinen kysymys on, aikovatko komissio ja neuvosto panna täytäntöön raportin sisältämät suositukset? Haluaisin nyt mainita kolme raportin suosituksista. Ensimmäinen on tämä:

– (EN) ”ehkäistään, estetään Euroopan unionin jäsenvaltioiden toimijoiden rahoitustoimet, joilla tuetaan Itä-Jerusalemien siirtokuntatoimintaa hyväksymällä asianmukainen EU:n lainsäädäntö”. Toinen suositus kuuluu seuraavasti: ”varmistetaan, että Itä-Jerusalemien siirtokunnissa valmistettuja tuotteita ei viedä Euroopan unionin alueelle EU:n ja Israelin välisen assosiaatiosopimuksen nojalla”. Kolmannessa todetaan näin: ”tarjotaan EU:n suurimmille vähittäiskauppiaille opastusta siirtokunnista tulevien tuotteiden alkuperän merkintään”.

– (DE) Raportin sisältämät ehdotukset ovat hyvin yksityiskohtaisia ja täsmällisiä. Mihin toimiin suunnittelette nyt ryhtyvänne niiden täytäntöönpanemiseksi?

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa ministeri, kiitän teitä ja suhtaudun myönteisesti kommentteihinne.

Euroopalla on nyt kaksi tärkeää asiakirjaa, joiden avulla voidaan pyrkiä kohti uusia rauhanaloitteita. Arvoisa neuvoston puheenjohtaja Malmström, ensinnäkin meillä on puheenjohtajavaltio Ruotsin rohkea raportti, jonka juuri mainitsitte. Raportissa vaaditaan edistystä niin, että perustetaan kaksi valtiota, joista yksi olisi Palestiina vuoden 1967 rajojen mukaisesti ja jonka pääkaupunki olisi Itä-Jerusalem.

Toinen teksti on edustuston päälliköiden asiakirja, jossa osoitetaan, että Israelin viranomaiset noudattavat strategiaa, jonka mukaan ne purkavat taloja ja valloittavat maata ja rikkovat näin ihmisoikeuksia. Tämän strategian tavoitteena on irrottaa Jerusalem Länsirannasta niin, että koko ajatus Palestiinan valtion luomisesta hyllytetään.

Täällä pitämillämme puheilla ei kuitenkaan ole tietenkään vaikutusta, jos emme siirry niistä konkreettisiin toimiin. Meidän on toimittava ja sitä varten voimme keskeyttää Euroopan unionin ja Israelin välisen assosiaatiosopimuksen siihen asti, kunnes Israelin hallitus noudattaa kansainvälistä oikeutta. Sen vuoksi meidän on toimillamme varmistettava siirtokuntatoimien lopettaminen, Gazan saarron poistaminen, häpeän muurin tuhoaminen, pakolaisten paluu sekä kaikkien poliittisten vankien vapauttaminen.

Saanan sanoa vielä yhden asian. Gilad Shalit-nimisen sotilaan vapauttamisesta on keskusteltu parlamentissa. Olen samaa mieltä siitä, mitä asiasta on todettu. Samanaikaisesti parlamentin on kuitenkin osoitettava tukeaan toisen, Euroopan kansalaisen, nuoren ranskalais-palestiinalaisen Salah Hamourin, vapauttamiselle. Vapaus Gilad Shalitille, totta kai, mutta myös Salah Hamourille.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Aloitan puheenvuoroni onnittelemalla neuvostoa niistä rohkeista päätelmistä, jotka se sai aikaan viime viikolla. Olen sitä mieltä, että emme ole koskaan ennen saaneet neuvostolta niin konkreettisia ja rohkeita päätelmiä näin arkaluonteisessa asiassa kuin viimeviikkoiset päätelmät. Siitä syystä onnittelen neuvostoa.

Haluan kuitenkin lisätä, että nyt meidän on siirryttävä toimiin, koska tilanne Jerusalemissa pahenee päivä päivältä, eikä sellaista voi enää sallia. On tullut esiin ongelmia, jotka liittyvät kansainvälisen oikeuden räikeisiin rikkomisiin, ja eräät vaikeudet aiheuttavat suurta kärsimystä monille ihmisille, muun muassa niin, että heidät hädätetään kodeistaan, heidän asuntojaan tuhotaan ja laittomia asuntoja rakennetaan. Emme voi vaieta tällaisten vääryyksien edessä, koska jos vaikenemme, välittäisimme sellaisen viestin, että oikeus, diplomatia ja vahvasti vaalittu periaate konfliktien rauhanomaisesta ratkaisusta ovat hyödyttömiä. En usko, että olisimme sallineet vastaavan tapahtua omassa kotimaassamme. Näin ollen meidän on toimillamme luotava oikeamielinen ympäristö, joka edistää luottamuksen rakentamista kahden osapuolen välillä ja kahden sellaisen erillisen ja toimintakykyisen valtion perustamisen, jotka voivat elää rinnakkain rauhanomaisesti. Sallinette minun osoittaa kunniaa sille tärkeälle roolille, joka Jordanialla on tässä yhteydessä ollut. Lopuksi haluan sanoa jotakin korkea edustaja Ashtonille. Teidät on nimitetty Lissabonin sopimuksella uuteen tehtävään, tärkeään tehtävään, joka tarjoaa meille mahdollisuuden. Älkäämme siis jättäkö käyttämättä tätä tilaisuutta.

Rosario Crocetta (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, oli Ramallahin aika, kun kuulimme uutiset, että Euroopan unioni oli tehnyt uuden päätöksen Lähi-idän rauhanprosessista. Näimme Palestiinan edustajien kasvoilla toiveikkaan hymyn.

Nuo päivät olivat täynnä tunteita ja kärsimystä, jotka piirtyivät lasten kasvoille heidän tarttuessaan kotiensa ikkunoiden kaltereihin Hebronin kadulla, hylätyllä kadulla, jota yksikään palestiinalainen ei saa ylittää. Näimme 85-vuotiaan naisen kärsimyksen, kun hänet hädettiin valloitetusta kodistaan ja pakotettiin nukkumaan kylmässä teltassa puutarhassa, joka kuului ennen hänen kotiinsa. Näimme niiden palestiinalaisten kärsivät kasvot, jotka olivat perustaneet Euroopan varoilla maatilan, jonka Israelin sotilaat myöhemmin tuhosivat.

Israelilla on oikeus olla itsenäinen valtio, mutta myös palestiinalaisilla on oikeus kotimaahansa, valtioonsa ja passiinsa. Euroopan neuvoston päätös merkitsee isoa edistysaskelta, mutta meidän on toimittava välittömästi. Israelin ja Palestiinan välinen konflikti on vain jäävuoren huippu suuremmissa konflikteissa. Vierailumme viimeisenä päivänä Israelin viranomaiset estivät meitä, Euroopan parlamentin valtuuskuntaa, vierailemasta Gazan alueella. Katson, että korkea edustaja Ashtonin olisi tässä asiassa esitettävä vastalause demokraattisen Euroopan nimissä.

Haluaisin kiittää jäsen De Rossaa, joka johti valtuuskuntaa, ja kaikkia valtuuskunnan jäseniä, koska Palestiinassa viettämiemme päivien aikana Palestiinan heikot kykenivät näkemään ja kuulemaan sellaisen Euroopan kasvot ja sanat, joka ylläpitää oikeuksia ja joka haluaa ja jonka on saatava aikaan enemmän.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen ja neuvoston edustaja, uskon, että uusi korkea edustaja on varmaan ihmetellyt, millä tavalla Euroopan parlamentissa on kotiläksyt tehty, minkälaisia historiankirjoja on luettu, jos ei tunneta millä tavalla vuonna 1947 Israelin valtio syntyi. Sen vuoksi tuntuu hiukan erikoiselta myös tämä tulkinta, joka Ruotsin johdolla on tehty neuvostossa.

Täytyy muistaa, että Euroopan unionin pitää seistä omien arvojensa takana. Meillä on demokratia, ihmisoikeudet ja mielipiteenvapaus, mikä on tärkeintä. Ja Israel on ainoa Lähi-idän demokraattinen valtio. Meidän ei pidä luoda sinne antidemokratioita, ei-demokratioita, koska ne eivät kunnioita meidän arvojamme.

On myös erittäin tärkeää muistaa, että tällainen ajatus, että Jerusalem jaettaisiin, olisi kahden valtion jaettu kaupunki, on käsittämätön ajatus. Ei tällaista millekään muulle demokraattiselle valtiolle Euroopan unionin

toimesta tarjota. Kyllä meidän pitää huolehtia siitä, että Israel voi säilyttää demokratiansa ja oikeutensa omaan pääkaupunkiinsa, ja Euroopan unioni voi olla mukana rauhanprosessissa, ja pitääkin olla mukana rauhanprosessissa, mutta diplomaattina – lääkärinä eikä tuomarina.

On valitettavaa, että Gilad Shalit, joka on Ranskan kansalainen, Euroopan unionin kansalainen, israelilainen sotilas, ei ole vapautettu. Tämä kertoo, millä tavalla palestiinalaishallinto ja Hamas suhtautuvat Euroopan unioniin. Ne eivät kunnioita ollenkaan meidän periaatteitamme eivätkä meidän arvojamme. Tästä pitää lähteä liikkeelle ja tämäntyyppiset turhat haihatukset, joita tässä neuvoston päätöslauselmassa pitkälti on, pitää jättää pois.

Israel on demokratia, Israelin arvot ovat samat kuin meidän arvomme, meidän pitää puolustaa demokratiaa ja ihmisten oikeutta siellä ehyeen ja turvattuun elämään, rauhaan, ja se rauha voidaan saada, kun terroristijärjestöt Hamas ja kumppanit lopettavat iskut Israelia ja Israelin siviilejä vastaan. Tässä meillä on työkenttää taistella terrorismia vastaan yhdessä ja luoda mahdollisuus Israelin kansalle olemassaoloon.

Frieda Brepoels (Verts/ALE). – (NL) Arvoisa puhemies, 23. marraskuuta antamassaan raportissa EU:n Jerusalemin ja Ramallahin valtuuskunnan päälliköt tekivät hyvin selväksi, että Israel pyrkii aktiivisesti liittämään Itä-Jerusalemin laittomasti ja eristämään sen täydellisesti muusta Länsirannasta. Näin ollen pohdinkin, miksi ulkoasiainneuvosto ei tee tästä oikeita johtopäätöksiä. Miksi se on vain piittaamatta tarkoin määrätyistä suosituksista, erityisesti niin tärkeästä tosiasiallisesta raportista, omasta raportistaan, kun se tietää, että nykyiset käänteet ovat peruuttamattomia, ja että näin tehdessään se kyseenalaistaa vakavasti mahdollisuudet perustaa itsenäisen ja toimintakykyisen Palestiinan valtion Israelin valtion rinnalle? Lähi-idän rauhanprosessi ei tarvitse epämääräisiä julkilausumia. On korkea aika ja oikea aika, että Euroopan unioni omaksuu aktiivisen ja näkyvän roolin alueella. Tämä on tietenkin mahdollista ainoastaan, mikäli me myös osoitamme rohkeutta esittää selkeä ja yksiselitteisen kannan, erityisesti Itä-Jerusalemissa.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, EU:n politiikalla tuetaan Israelin hallitusta yhdessä Yhdysvaltojen ja NATOn kanssa. Tällä rikollisella politiikalla tehdään kansanmurha Palestiinan kansaa kohtaan. Tämä on Euroopan parlamentin valtuuskunnan jäsenten tekemä päätelmä, kun Israel kielsi heitä pääsemästä miehitetylle Gazan alueelle.

EU:n politiikka ja hiljattain tehty päätös antavat perimmiltään ylimääräistä aikaa Israelin eri hallituksille, jotka kuormittavat itseään sotarikoksilla, kuten olemme ymmärtäneet YK:n laatimasta Gazan sotaa koskevasta raportista, joten ne voivat jatkaa miehityssuunnitelmiansa toteuttamista.

Euroopan unionin kiertelevät puheet ovat ristiriidassa oikeamielisen maailmanlaajuisen vetoomuksen kanssa siitä, että perustetaan elinkelpoinen ja itsenäinen Palestiinan valtio vuoden 1967 rajojen mukaan, ja sen pääkaupunki on Itä-Jerusalem. Euroopan unioni ei ota konkreettisia askeleita tähän suuntaan. Se päinvastoin parantaa suhteitaan Israelin kanssa, joka jatkaa siirtokuntatoimintaansa erityisesti Itä-Jerusalemmissä ja rakentaa erotusmuurin eristämällä häpeällisesti ja rikollisesti Gazan alueen.

Torjumme imperialistiset suunnitelmat Lähi-idässä ja seisomme Palestiinan kansan ja kaikkien heitä taistelussaan tukevien rinnalla.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Minun on todettava, että viime viikolla pidetyn ministerineuvoston kokouksen tulokset eivät olleet täysin tasapainoiset, ja koska olen käsitellyt tätä asiaa jo pitkään, minusta vaikuttaa, että ministerit eivät ole saaneet aikaan kunnon edistystä pyrkimyksissä saavuttaa näiden kahden kansan rauhanomainen rinnakkaiselo.

Siksi voin todeta, että meidän on tehtävä enemmän kuin aikaisemmin. Ei riitä, että olemme sovittelijoita, vaan meidän on oltava aktiivisia sovittelijoita tässä rauhanprosessissa, ja meidän on lisäksi pidettävä tiukasti kiinni siitä, että ratkaisu tähän katastrofaaliseen tilanteeseen on yhdenvertainen. Sen on oltava yhdenvertainen ja hyväksyttävä kummankin valtion kannalta niin, että kummankin valtion, Palestiinan ja Israelin valtion, panos on siinä yhtä suuri.

Neuvosto on yrittänyt saada palestiinalaiset takaisin neuvottelupöytään huolimatta siitä, että he ovat vastustaneet eräitä Israelin toimia. Mekin olemme painottaneet sitä, että rauhanprosessin esteet on poistettava mahdollisimman pian. Itä-Jerusalemmissä sijaitsevien palestiinalaiskotien hajottaminen sekä siirtokuntien ja erotusmuurin rakentaminen miehitetylle alueelle ei ole hyväksyttävää. Ei kuitenkaan ole liioin hyväksyttävää, että vedämme Israelin esiin, emmekä onnistu puolustamaan sitä aktiivisesti kaikilta hyökkäyksiltä ja terroristitoimilta, jotka suunnataan Israelin valtion kansalaisia vastaan.

Haluan tietenkin korostaa, että on myös välttämätöntä noudattaa kansainvälistä oikeudellista kehystä, jota ilman ei ole minkäänlaista toivoa alueen vakaasta kehityksestä. Mielestäni me eurooppalaiset, EU ja maittemme kansalaiset, olemme valmistautuneet ojentamaan auttavan käden, ja toivon, että korkea edustaja Ashton onnistuu tehtävässään alueella ja palaa alueelta hyvien raporttien kera.

Alexandra Thein (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Malmström, arvoisa komission varapuheenjohtajaehdokas Ashton, olen suhteista Palestiinan lakia säättävään neuvostoon, toisin sanoen Palestiinan parlamenttiin, vastaavan valtuuskunnan jäsen. Viime viikolla Israel kielsi valtuuskunnaltamme pääsyn Gazaan. Gazan tilanne on hyvin levoton, erityisesti nyt, kun talvi on saapunut. Vain 10 prosenttia väestöstä saa tarvitsemiaan tarvikkeita salakuljettamalla tavaroita tunnelien läpi, ja juuri tämän vuoksi kaikki hyväksyvät tunnelit.

Aikaisemmin Cast Lead -operaatio oli täysin päinvastainen, ja 90 prosenttia Gazan väestöstä kykeni huolehtimaan itsestään. Israelin olisi miehittävänä valtiona oltava vastuussa siitä, että väestö saa tarvitsemansa avun kaikilla miehityksillä alueilla. Israel välttelee kansainvälisen oikeuden mukaista vastuutaan, mikä tarkoittaa sitä, että kansainvälisen yhteisön ja ennen kaikkea EU:n on puututtava asiaan.

Mikäli meidän on määrä toimittaa ruokaa 90 prosentille Gazan väestöstä, meillä on oikeus nähdä, mihin eurooppalaisten veronmaksajien rahat käytetään, käytetäänkö ne tarkoituksenmukaisesti ja saavuttavatko rahat ne ihmiset, jotka niitä tarvitsevat.

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, minäkin haluaisin onnitella neuvoston puheenjohtaja Malmströmiä ja puheenjohtajavaltio Ruotsia heidän erinomaisista päätelmistään. Päätelmät elvyttävät niitä odotuksia, joita meillä kaikilla oli, eli nyt vahvistuu, että EU on todellakin vastuussa alueen rauhasta kansainvälisen oikeuden nojalla ja että se on mielestäni tärkeää.

Olen kuitenkin yllättynyt siitä, että vuosi Gazan alueelle tehdyn sotilaallisen hyökkäyksen jälkeen päätelmissä ei ole tehty minkäänlaista viittausta Goldstonen raportin jatkoon, jota neuvosto tavoittelee. Haluaisin tietää, missä vaiheessa olemme Goldstonen raportin jatkossa, johon neuvosto on itse sitoutunut, eritoten sellaisten sisäisten tutkimusten osalta, joihin osallistuu useita asianosaisia.

Olen lisäksi hyvilläni siitä, että Itä-Jerusalemia harkitaan tulevan Palestiinan valtion pääkaupungiksi tai kahden valtion Jerusalemiiksi. Tästä huolimatta näistä päätelmistä puuttuvat täsmälliset operationaaliset vaihtoehdot. Toisaalta tällaisia vaihtoehtoja on lukuisia Itä-Jerusalemossa vierailleiden valtioiden tai hallitusten päämiesten raportissa.

Sen vuoksi vetoan komissioon ja neuvostoon, jotta ne ystävällisesti selventäisivät meille ne täsmälliset menetelmät, joiden pohjalta Euroopan unioni ei itse asiassa tunnusta tai oikeuta Itä-Jerusalemia liittämistä, mihin Israel parhaillaan pyrkii ottamalla esimerkiksi käyttöön taloudellisia toimia ja lisäksi järjestämällä palestiinalaisyhteisöjen massiivista pakkosiirtoa.

Richard Howitt (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, olen iloinen uuden korkean edustajan saapumisesta parlamenttiin ja myös neuvoston Lähi-itää koskevista voimakassävyyisistä päätelmistä, jotka laadittiin puheenjohtajavaltio Ruotsin johdolla.

Goldstonen raportista totean, että haluan onnitella puheenjohtajavaltiota edustavaa Carl Bildtiä siitä, että hän kehui, hänen sanojaan lainatakseni, Goldstonen raportin uskottavuutta ja vahvaa tinkimättömyyttä. Olen todella sitä mieltä, että olisi hyödyllistä, jos neuvoston puheenjohtaja Malmström voisi tänään toistaa Euroopan parlamentille sen, mitä hänen suurlähettiläänsä totesi Yhdistyneiden Kansakuntien kokouksessa. Hän kehottaa Israelia ja Palestiinaa aloittamaan asiaankuuluvat, uskottavat ja riippumattomat kansalliset tutkimukset Gazan konfliktiin liittyvistä ihmisoikeusrikkomuksista.

Haluaisin lopuksi kysyä puheenjohtajavaltion edustajalta ja korkealta edustajalta, ovatko he tietoisia Iso-Britannian viime viikolla käyttöön ottamasta neuvonnasta elintarvikkeiden merkintää varten Palestiinan alueilta ja laittomista Israelin siirtokunnista tulevien tuontituotteiden erottamiseksi. Pyydän heitä lisäksi kertomaan, mitä suunnitelmia heillä on neuvonnan laajentamiseksi koko Euroopan unionin alueelle. Äänestäjinä voimme valita, että päätämme maksaa rauhan kustannuksista. Kuluttajina emme halua tukea konfliktin hintaa.

Ramon Tremosa I Balcells (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, olen sitä mieltä, että Euroopan unionin puheenjohtajavaltio Ruotsin johdolla hiljattain esittämä Lähi-itää koskeva kanta, jossa tunnustetaan Itä-Jerusalem tulevan itsenäisen Palestiinan valtion pääkaupungiksi, saattaa vahingoittaa Euroopan pyrkimyksiä

toimia tärkeässä asemassa Israelin ja Palestiinan välisenä sovittelijana. Se saattaisi olla haitaksi tavoitteellemme saavuttaa rauha jo sekasortoiselle alueelle.

Itse olen sitä mieltä, että sen sijaan, että yksipuolisesti ja odottamatta ilmoitetaan Palestiinan alueiden pääkaupunki, olisi suotavampaa ja hyödyllisempää, jos Euroopan unioni voisi keskittää kaikki voimansa kannustukseen ja painostaakseen todellisen demokratian luomista palestiinalaisalueilla esimerkiksi tukemalla väkivallatonta oppositiota. Tämä auttaisi Israelin valtiota ja demokratiaa sekä kansainvälistä yhteisöä löytämään uskottavan ja laillisen neuvottelukumppanin.

Kuten Cecilia Malmström on tänään todennut, Jerusalemin asemasta olisi käytävä kahdenväliset neuvottelut israelilaisten ja palestiinalaisten välillä. Siksi olen sitä mieltä, että kahden kansan kahden valtion ratkaisua toivottavampi olisi visio kahden kansan kahdesta demokratiasta.

Hyvät kollegat, demokratia on rauhan perusedellytys.

Puhetta johti

varapuhemies **Stavros LAMBRINIDIS**

Michael Gahler (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, haluan aluksi todeta, miten iloinen olen siitä, että korkea edustaja Ashton istuu komission puolella. Toivottavasti näin on jatkossakin.

Minulla on puheenjohtajavaltion edustajalle kaksi kysymystä. Ulkoasiainneuvoston päätelmissä ei ole minkäänlaista viittausta Lähi-idän kvartettiin. Eikö neuvosto ole yhtä mieltä Lähi-idän kvartetin roolista rauhanprosessista vai mikä tähän on syynä?

Toiseksi totean, että sama koskee Hamasia. Päätelmissä ei tehty minkäänlaista viittausta tähän ryhmään, joka on valitettavasti poliittisesti tärkeä. Mitä tämän asian taustalla on?

Frédérique Ries (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, koska jäsen Le Hyaric käytti käytännössä kaksinkertaisen puheajan, olen mielestäni oikeutettu puhumaan omaan tahtiini, mutta pyrin kuitenkin menemään suoraan asiaan.

Olimme tottuneet Ruotsin puheenjohtajakaudella parempaan, paljon parempaan. Arvoisa neuvoston puheenjohtaja Malmström, suonette anteeksi avoimuuteni. Ensinnäkin se, että hän on nimittänyt tai määrännyt Itä-Jerusalemin tulevan Palestiinan valtion pääkaupungiksi, on mielestäni harvinaislaatuinen diplomaattinen virhe. Puhun nyt kaunistelevasti. Nyt kenenkään ei pidä ymmärtää väärin, mitä haluan sanoa. Virhe ei liity sisältöön, vaan siihen, miten tällä julkilausumalla, jossa tuomitaan ennakkoon neuvottelujen tulokset, holhotaan ja suoraan ylenkatsotaan asian osapuolia. Lisäksi monet jäsenvaltiot ovat ottaneet oman kantansa asiassa ja haluavat ottaa etäisyyttä tekstin ensimmäisestä luonnoksesta.

Kannatan siis tietenkin ehdottomasti ajatusta avoimesta pääkaupungista, jaetusta pääkaupungista, tätä jakamisen muotoa, joka on jo vuodesta 2000 ollut osa neuvoteltua rauhaa koskevia Clintonin parametreja ja osa periaatetta, jonka Ehud Barak Tabassa ja monet muut ovat hyväksyneet. Muistamme myös sen voimakkaan tavan, jolla Avraham Burg ja Ahmed Qurei puolustivat sitä täällä parlamentissa. Jerusalemin on kolmen uskonnon pyhä kaupunki, kirjojen pääkaupunki, avoin pääkaupunki. Totean vain, että tehtävämme ei ole määrätä kaupungin jakamisesta, aikataulusta tai menetelmistä, kuten aikaisemmin totesin, jotta kannustaisimme näitä osapuolia, palestiinalaisia ja israelilaisia vuoropuheluun ratkaisun löytämiseksi.

Sarah Ludford (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, neuvoston päätelmät ovat todella tervetullut ilmaus EU:n kannasta ja sen aikomuksesta toimia entistä vahvemmassa roolissa kvartetin sitoumuksen parissa. Näin ollen kysyn, ovat neuvosto ja komissio yhtä mieltä siitä, että joidenkin vaatima asiaa koskeva kanta, jonka mukaan Israelia olisi boikotoitava, on täysin väärä tie tämän sitoumuksen noudattamisessa? Ei ole mahdollista boikotoida ja sitoutua samanaikaisesti.

Oikea lähestymistapa on totisesti se, jota on painotettu myös neuvoston päätelmissä, eli olisi vahvistettava kahdenvälisen suhteiden kehittämistä entisestään Israelin kanssa. Miten houkutteleva ajatus onkin, neuvosto voi toimia vain poliittisesti vaikuttavana osapuolena sekä taloudellisenä tukijana, mikäli se kykenee vastustamaan houkutusia – joita ruokkivat joskus jompaakumpaa osapuolta kohtaan tuntema turhautuneisuus – asettaa jonkinlaisia pakotteita tai rangaistuksia jompaakumpaa osapuolta kohtaan. Tilanne on liian monimutkainen, ja se yksinkertaisesti horjuttaa EU:n yhtenäistä ja johdonmukaista painostusta kumpaakin osapuolta kohtaan, jotta ne saataisiin takaisin neuvottelupöytään tekemään rauhansopimus.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Minäkin vastustan pakotteita ja puollan rakentavaa politiikkaa ja vuoropuhelua. Pahoittelen kuitenkin sitä, että olemme tänään aivan liian usein kuulleet viestin siitä, että Israel on demokraattinen valtio. Israel on valtio, joka ei käyttäydy demokraattisesti palestiinalaisia kohtaan eikä yhteisen tavoitteen mukaisesti. Tavoitteena on kahden sellaisen itsenäisen, itsevarman ja varman valtion perustaminen, jotka elävät sovussa rinnakkain. Arvoisa korkea edustaja Ashton, olen sitä mieltä, että olette tänään tarjonnut monia kannustimia entistä rakentavamman ja tehokkaamman Euroopan unionin politiikan kehittämiseen. Pahoittelen joutuessani toteamaan, että Israel näkee meidät edelleen paperitiikerinä, eikä konkreettisenä kokonaisuutena, jonka kanssa sen olisi aloitettava keskustelu ja josta olisi hyötyä ongelman ratkaisemisessa.

Robert Atkins (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, Palestiinaan viime viikolla matkustaneen valtuuskunnan jäsenenä minulle kävi selväksi, että joukko järkeviä ihmisiä uskoo, että kahden valtion vaihtoehto on epäonnistunut pitkälti Israelin toimien vuoksi. Näistä merkittävimpiä ovat ehdotukset laajentaa muuria entistä kauemmas ja Itä-Jerusalemien ulkopuolelle, jolloin Länsiranta jaettaisiin pohjoisessa ja etelässä.

Mitä etuja meillä on siitä, jos kahden valtion ratkaisu toteutuu, ja mihin toimiin todennäköisesti siinä tapauksessa ryhdymme?

Toinen kysymys kuuluu, ovatko neuvoston puheenjohtaja Malmström ja korkea edustaja Ashton tietoisia siitä, miten yleisiä jälleen kerran järkevien ihmisten näkemykset ovat kvartetin esittämästä julkisivun ylläpitämisestä? Mihin toimiin ryhdymme varmistaaksemme, että tämän operaation kulut vastaavat sen tehokkuutta, joka on tällä hetkellä mitätön?

Charles Tannock (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, tuen Israelin ulkoministeri Liebermanin näkemystä siitä, että neuvoston lopullinen julkilausuma on paljon parempi kuin Ruotsin aikaisempi luonnos, jonka näin pari viikkoa sitten. Siinä ei ole kuitenkaan minkäänlaista mainintaa hyväksytyistä kvartetin periaatteista, jotka Hamas torjuu, kun se jatkaa edelleen palestiinalaishallinnon virkamiesten ja myös Gazan siviilien terrorisointia.

Lisäksi kysyn, miksi ulkoministeri Bildt ei vieraillut alueella osoittaakseen solidaarisuutta demokraattista Israelia ja maltillisia palestiinalaisia kohtaan?

Vielä kysyn, miksi Itä-Jerusalemien liittäminen päätettiin mainita tänä kriittisenä aikana?

EU:n on toimittava entistä tasapainoisemmin ja virallisesti tunnustettava yhteiset demokraattiset arvomme Israelin valtion kanssa ja todella parannettava Israelin osallistumismahdollisuuksia EU:n ohjelmiin – on epätavallista, että olen tässä asiassa samaa mieltä Sarah Ludfordin kanssa – assosiaatiosopimuksen mukaisesti, jotta Israel voisi rakentaa luottamusta EU:n hyväntahtoisuuteen, jota se osoittaa juutalaisvaltiota kohtaan.

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Arvoisa puhemies, kiitän teitä hyvin rakentavasta keskustelusta. Haluan aloittaa puheenvuoroni vastaamalla joihinkin täsmällisiin kysymyksiin, minkä jälkeen sanon muutaman sanan puheenvuoron päätteeksi.

Goldstonen raportti on erittäin tärkeä. Se on vakava raportti. On tärkeää tarkastella päätelmiä huolellisesti, ja EU on vedonnut kumpaankin osapuoleen, Israeliin ja Palestiinaan, jotta ne aloittaisivat omat selvityksensä raportissa suositellun hengen mukaisesti.

Kvartetista totean, että raportissa on viittaus itse kvartettiin ja siihen, että kvartetin on vauhditettava toimiaan neuvoston hyväksymien päätelmien mukaisesti. Hamasin kanssa käytävistä keskusteluista totean, että neuvosto pitää yhteyttä Palestiinaa johtaviin presidentti Abbasiin ja pääministeri Fayyadiin. Ehdot Hamasin kanssa käytäviä keskusteluja varten ovat hyvin tiedossa, eikä niitä ole täytetty.

Haluan vielä todeta, että on valtavan ilahduttavaa huomata, että parlamentti antaa laajaa tukea näille päätelmille. Kaikilla on tietenkin hieman eriävät mielipiteet, mutta he ymmärtävät, miten tärkeää on yrittää kaikin mahdollisin keinoin tukea Lähi-idän rauhanprosessia, ja me kaikki tunnemme valtavaa turhautuneisuutta siitä, että edistyminen on niin toivottoman hidasta. Joulun rauhaa, joka pian laskeutuu parlamenttiin ja moniin paikkoihin maailmassa, ei jälleen kerran voida kokea tänä vuonna tuolla alueella sillä tavalla kuin toivoisimme.

Ruotsin puheenjohtajakauden alussa olimme toivoneet, että Yhdysvaltojen presidentti Obaman pyrkimykset kantaisivat hedelmää Israelin ja Palestiinan välisissä neuvotteluissa. On tärkeää, että EU ja Yhdysvallat tekevät tiivistä yhteistyötä. Näin ei ole vielä tapahtunut, mutta kuten aina, meidän on oltava tässä asiassa kärsivällisiä ja sinnikkäitä. EU:n on oltava johdonmukainen ja päättäväinen Itä-Jerusalemia, rajoja, siirtokuntia ja

turvallisuutta koskevassa kannassaan. Olen erittäin tyytyväinen siihen, että asia on saanut parlamentissa laajaa kannatusta, joka ulottuu myös päätelmiimme, jotka ovat selkeät ja yhtenäiset. Ne muodostavat perustan EU:n työlle pitkäksi aikaa. Tässä yhteydessä on tärkeää, että kaikki toimielimet tekevät tiiviisti työtä yhdessä.

EU jatkaa edelleen Euroopan turvallisuus- ja puolustuspoliittista tehtäväänsä alueella, ja erityisesti EU:n Lähi-idän rauhanprosessin erityisedustajan toimiston yhteyteen perustettu koordinaatiotoimisto palestiinalaispoliisin tukemiseksi (Eupol Copps) on tarjonnut merkittävän panoksen kuluneen vuoden aikana Länsirannalla asuvien palestiinalaisten sosiaalisten ja taloudellisten olojen parantamiseksi. EU tukee myös valmisteluja itsenäisen Palestiinan valtion perustamista varten. Asiassa on tehtävä paljon työtä, ja me tietenkin tuemme palestiinalaisviranomaisen laatimaa ohjelmaa *Palestine: Ending the Occupation, Establishing a State* (Palestiina: miehityksen lopettaminen, valtion perustaminen).

Jotta konfliktille saataisiin päätös, osapuolten välillä on saatava aikaan neuvoteltu ratkaisu. Siihen on sisällyttävä kaikki asiat. Emme voi hyväksyä sellaista ratkaisua, joka määritellään yksipuolisten toimien kautta, jolloin siitä tulee tapahtunut tosiasia. Ratkaisun on oltava kokonaisvaltainen. Siihen on sisällyttävä Libanonin ja Syyrian kädenjälki, ja sen on oltava osa sellaista alueellista strategiaa, joka ratkaisee arabimaiden ja Israelin välisen konfliktin. Emme ole vielä päämäärässämme, mutta EU on kuitenkin ottanut valtavan edistysaskeleen. Kaikki toimielimet ovat hyvin vahvasti samaa mieltä tämän tarpeesta, ja odotan innokkaasti yhteistyön jatkamista tältä osin.

Catherine Ashton, komission varapuheenjohtajaehdokas. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin vain sanoa, että tämä kysymys siitä, missä istun, vaikuttaa tulevan aina uudelleen esiin. Istun täällä, koska neuvosto istuu tuolla. Saattaa olla, että joudun menemään tuonne istumaan tai että te joudutte rakentamaan minulle istuimen samalle etäisyydelle, koska vakuutan teille, että olen jossakin asiassa vaikeuksissa, istuinpa missä tahansa. On kuitenkin suuri ilo olla täällä Cecilia Malmströmin kanssa, ja odotan kovasti, että saan tehdä työtä yhdessä hänen kanssaan.

Eniten tässä juuri käydyssä keskustelussa minuun tekee vaikutuksen se, että melko pitkälti olemme yhtä mieltä siitä, että pyrimme saamaan aikaan kahden valtion ratkaisun. Jäsen Atkins, muodostatte kaiketi poikkeuksen siinä, mitä sanoitte, vaikka kuuntelin teitä kyllä tarkoin. Kaikki parlamentin jäsenet suhtautuvat asiaan valtavan intohimoisesti, erityisesti jäsen De Rossa, jos saan sanoa, ja ne jäsenet, jotka ovat hiljattain palanneet alueelta ja nähneet itse selvästi sen hirveän tilanteen siellä.

Minusta neuvoston päätelmissä merkittävää on se, että ne ovat hyvin selkeät. Niistä saa todellisen tuntuman siitä, mihin suuntaan meidän on edettävä. Hyvin selkeästi nousee esiin myös – ylistän puheenjohtajavaltiota siitä työstä, jota se on tämän asian parissa tehnyt – parlamentin turhautuneisuus siitä, että asiat eivät etene. Tämä turhautuneisuuden taustalla ovat näkemykset, jotka ovat joskus varsin erilaisia, mutta samalla niitä kuitenkin yhdistää halu löytää ratkaisu. Eri merkitysvivahteet ovat tärkeitä. Näkemyksenne eroista samoin kuin yhtäläisyyksistä ovat minulle tärkeitä, koska suunnistan kohti tulevaisuuttamme näiden keskustelujen ja neuvottelujen pohjalta.

Minulla ei ole epäilystäkään siitä, että meidän on tehtävä kaksi asiaa. Yksi liittyy melko poliittisiin kysymyksiin, jotka aivan perustellusti toitte esiin. Minkälaiseksi meidän suhteemme muodostuu? Olen tuon matkan alkutaipaleella, ja tämä keskustelu on minulle erittäin tärkeä, kun kuuntelen minulle esitettyjä näkemyksiä. Kiinnittäisin ensinnäkin huomiota siihen, että kvartetin on osoitettava, että se on rahan arvoinen ja että sen rooli kyetään todella elvyttämään. Olen jo keskustellut Jerusalemissa olevan henkilöstön kanssa videoyhteyden avulla, olen jo keskustellut Tony Blairin kanssa hänen työstään, ja olen jo keskustellut ulkoministeri Clintonin kanssa samoista asioista. On hyvin tärkeää, sana ”elpyä” on täysin oikea, jos se toimii.

Toiseksi totean, että on eräitä aluetta koskevia seikkoja, joita puheenjohtajavaltio on tuonut esiin. Ne liittyvät kysymyksiin niistä muista maista, joihin meidän on saatava yhteys. Katson, että kaikkein tärkein asia tästä hetkestä lähtien on se, mitä EU kykenee itse tekemään.

Tästä tulenkin tavallaan asioiden käytännölliseen puoleen. Monet kollegat ovat esittäneet erityisiä kysymyksiä, jotka liittyvät siihen, mitä Yhdistynyt kuningaskunta aikoo tehdä tuotteiden merkintöjen kanssa, tai kysymyksiin assosiaatiosopimuksesta. Kysymykset koskivat myös edustuston päälliköiden raporttia ja suosituksia, joita en ole vielä ehtinyt pohtia. Meidän on pohdittava kaikkia näitä asioita huolellisesti, mutta meidän on osoitettava alueelle käytännöllistä tukea.

Kerroin 1 200 luokkahuoneesta, joita tarvitaan, ja kerroin työstämme terveydenhuollon parissa. Olemme vahvasti sitoutuneet pääministeri Fayyadin valtionrakennussuunnitelmaan ja tehostamaan instituutioiden tilaa, erityisesti oikeusvaltiokysymyksissä. Meidän on osoitettava käytännön sitoutumistamme paikan päällä

ja käytännön työskentelyämme löytääksemme keinoja, joilla voimme parantaa niiden ihmisten elämää, jotka elävät siellä päivittäin ja jotka kääntävät katseensa meidän suuntaamme tarvitsemaansa apua varten.

Tämä on kaikkien merkityksellisin ja käytännöllisin asia, joka minun on ensimmäiseksi hoidettava. Kuvailisin seuraavasti sitä työtä, jonka haluan hoitaa: meillä on mahdollisuudet poliittisiin ja taloudellisiin toimiin. Haluan liittää nämä kaksi asiaa yhteen löytääksemme keinon tehostaa sitä, mitä teemme, jotta voisimme tukea parhaillaan tehtävää työtä, tehdä kvartetista entistä tehokkaamman sekä saattaa yhteen neuvoston ja komission tavallaan rinnakkain tekemä työ ja sulauttaa se yhteen niin, että voimme tehdä alueella todella jotakin konkreettista.

Viime kädessä kaksi osapuolta liittyy yhteen tehdäkseen päätöksen ja saavuttaakseen rauhan. Matkalla päätöstä kohti meillä on kuitenkin tärkeä tehtävä, ja pyrin sekä teidän että komission ja neuvoston puolesta siihen, että hoidamme asiassa täyden osuutemme.

Puhemies. – (EL) Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Dominique Baudis (PPE), kirjallinen. – (FR) Edellisen ulkoasiainneuvoston aikana Euroopan unionin neuvosto teki tiettäväksi, että se halusi, että lähitulevaisuudessa perustetaan Palestiinan valtio vuoden 1967 rajojen pohjalta ja että sen pääkaupunki on Itä-Jerusalem. Näin ollen Eurooppa esittää ehdot Lähi-idän konfliktin toteuttamiskelpoiseen ratkaisuun, jonka molemmat osapuolet voivat hyväksyä. Neuvoston ehdottama ratkaisu on oikeudenmukainen. Israel ja Palestiina voivat käyttää ratkaisua lähtökohtana, jonka perustella maata vaihdetaan rauhaan. Euroopan unionilla on tässä merkittävä rooli. Se voi tukea Palestiinan sisäistä sovintoa, jota ilman neuvotteluissa Israelin kansa ei ole Palestiinan neuvottelukumppanina. Se voi rohkaista Israelin ja Palestiinan välisen keskustelun uudelleen aloittamista Välimeren unionin pohjalta.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), kirjallinen. – (EN) Suhtaudun myönteisesti neuvoston hiljattain antamiin asiaa koskeviin päätelmiin, erityisesti Itä-Jerusalem tilanteesta. Neuvosto on esittänyt selkeän kannan useista avainasioista, joista mainittakoon vuoden 1967 rajat, Israelin siirtokunnat, pääsy Gazaan sekä tuki kahden valtion ratkaisulle, jonka mukaan Jerusalem olisi jaettu pääkaupunki. Nämä ovat eräitä niistä keskeisistä kiistakohdista, ja neuvosto on onnistunut käsittelemään niitä päätelmissään. Neuvosto on antanut EU:n korkealle edustajalle listan konkreettisista tavoitteista ja esittänyt selkeän suunnan, jota kohti EU haluaa neuvottelujen etenevän. Olen toiveikas siitä, että jäsenvaltioiden selkeys ja yhtenäisyys edistävät entistä tehokkaampaa EU:n osallistumista neuvotteluihin ja lisäävät sen kykyä tehdä työtä yhdessä muiden keskeisten toimijoiden kanssa tässä rauhanprosessissa.

14. Yksilöiden oikeuksia rajoittavat toimenpiteet Lissabonin sopimuksen voimaantulon seurauksena (keskustelu)

Puhemies. – (EL) Esityslistalla on seuraavana keskustelu:

– Emine Bozkurtin, Louis Michelin ja Michèle Strifflerin kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puolesta neuvostolle laatimasta suullisesta kysymyksestä yksilöiden oikeuksia rajoittavista toimenpiteistä Lissabonin sopimuksen voimaantulon seurauksena (O-01 35/2009 – B7-0233/2009);

– Emine Bozkurtin, Louis Michelin ja Michèle Strifflerin kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puolesta neuvostolle laatimasta suullisesta kysymyksestä yksilöiden oikeuksia rajoittavista toimenpiteistä Lissabonin sopimuksen voimaantulon seurauksena (O-01 36/2009 – B7-0234/2009);

Emine Bozkurt, laatiija. – (NL) Arvoisa puhemies, demokratia, oikeusvaltio, ihmisoikeudet ja perusvapaudet ovat niitä asioita, joille EU perustuu. Terrorismin torjunnassa EU ei kuitenkaan ole niin periaatteellinen. Ajatellaanpa vaikka YK:n mustaa listaa. Sellaiset ihmiset tai yhteisö, joilla epäillään olevan yhteyksiä Osama bin Ladeniin, Al-Qaida-verkoston tai Taleban-liikkeeseen, voidaan sijoittaa kyseiselle listalle, mikä johtaa matkustuskieltoon ja heidän varojensa jäädyttämiseen. Tämä toimenpide on oikein kelvollinen ja hyvä terrorismiin liittyvässä asiassa, koska terrorismia on torjuttava, sitä ei voi kiistää. Sen laittomuuden, jolla terroristit toimivat, ei pidä kuitenkaan antaa hiipiä siihen tapaan, jolla torjumme terrorismia.

Nykyiselle järjestelmälle on valitettavasti tyypillistä perusoikeuksien rikkominen. Ihmisiä sijoitetaan listalle usein ilman, että heille on asiasta tiedotettu ja ilman minkään tuomiovallan puuttumista asiaan. Se tieto, joka johtaa heidän sijoittamiseensa mustalle listalle, on pääsääntöisesti peräisin tiedustelupalveluilta. Tieto

ei ole epäillyille avointa, minkä seurauksena he eivät tiedä, miksi he ovat joutuneet mustalle listalle. Sen vuoksi heidän kohdallaan ei toteudu oikeus saada tietoa eikä myöskään puolustautumisoikeus.

Sen jälkeen, kun jonkun henkilön nimi on joutunut listalle, sitä on hyvin vaikea saada sieltä pois. Listalle on jo lisätty monien vuosien ajan lukuisia ihmisiä, jotka ovat joutuneet taistelemaan saadakseen asianmukaisen oikeuskäsittelyn. Heidät on tuomittu elämään köyhyydessä, he eivät voi näppäillä omaa PIN-koodiaan maksaakseen ostoksistaan, eivätkä he saa poistua maasta. En ole nyt vaatimassa terrorismista epäillyille enemmän oikeuksia, ainoastaan sitä, että he voivat turvautua oikeuksiinsa kaikkien muiden tavoin. Kannatan avoimia menettelyjä ja asianmukaisia oikeuskäsittelyjä kaikille.

Listaan liittyy myös kauaskantoisia lieveilmiöitä. Viranomaiset voivat päättää ihmisten tai organisaatioiden sijoittamisesta listalle, joten sitä voidaan käyttää myös poliittisena välineenä. Esimerkiksi kansalaisjärjestöt, jotka tekevät työtä ihmisoikeuksien puolesta, ovat piikki hallitusten lihassa, ja ne voidaan nimetä terroristijärjestöiksi niiden toiminnan lamauttamiseksi. Komission oli pakko tarkistaa nykyisiä menettelyjä Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen antaman tuomion nojalla. Komissio pani kohtalaisen hyvin asiaan vauhtia, mutta neuvostossa näin ei tehty.

Tilanne on nyt muuttunut Lissabonin sopimuksen voimaantulon seurauksena. Sovellammeko Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 215 artiklaa vai 75 artiklaa? Toisin sanoen, eikö Euroopan parlamentin sallita osallistua lainkaan ehdotusten tarkasteluun, vai osallistuuko se tarkasteluun normaalin menettelyn eli yhteispäätösmenettelyn kautta? Oikeudellisten asioiden valiokunta on ilmoittanut, että 75 artikla on oikea oikeusperusta, ja samoin on tehnyt parlamentin oikeudellinen yksikkö. Haluaisin sekä neuvoston että komission kertovan meille tänään, miten ne näkevät näitä rajoittavia toimenpiteitä koskevien ehdotusten tulevaisuuden? Mikä on parlamentille kaavailtu rooli? On aika ottaa käyttöön entistä avoimemmat ja demokraattisemmat menettelyt. Kysymys kuuluu, voimmeko odottaa teidän tekevän yhteistyötä.

Carlos Coelho (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, pelkään, että portugalilaisesta tulkkaus ei toimi. En kuullut sanaakaan edellisen puhujan puheenvuorosta. Jotakin on tehtävä tai muuten en voi seurata keskustelua.

Puhemies. – (EN) Hyvä jäsen Coelho, meidän on selvitettävä, mitä oikein tapahtuu, ja ilmoitamme teille sitten asiasta.

Louis Michel, laajaja – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Malmström, haluaisin ihan ensiksi kiittää ja onnitella toisia esittelijöitä, jäsen Bozkurtia ja jäsen Striffleria.

Tuen kokonaisuudessaan kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden ja oikeudellisten asioiden valiokunnan sekä parlamentin oikeusyksiköiden päätelmiä. Ihmisoikeudet ovat yksi unionin perusarvoista, joten on keskeistä, että näitä oikeuksia kunnioitetaan perusteellisesti. Toimien, joihin ryhdytään terrorismin torjunnassa, on oltava oikeasuhteisia, asianmukaisia ja tehokkaita.

Perusoikeuksien ja puolustautumisoikeuksien kunnioittaminen, asianosaisille annettava mahdollisuus tutkia henkilötietoja sekä tiedottaminen siitä, mihin toimet perustuvat, ovat kuitenkin tärkeitä vaiheita terrorismin torjuntaprosessissa. Pakotteet ja mustat listat ovat vain tilapäisiä, joten olen sitä mieltä, että on harjoitettava tiivistä ja kunnollista seuranta ja että tarvitaan säännönmukaisia arviointoja, joihin sisältyy parlamentin pakollinen kuuleminen.

Suhtaudumme myönteisesti toimiin, joihin on ryhdytty erityisesti Zimbabwe ja Somaliassa kohdalla, mutta meidän on kuitenkin samalla pidettävä mielessä, että nämä pakotteet eivät voi koskaan toimia esteenä kehitykselle, demokratian rakentamiselle ja ihmisoikeusoperaatioille, joita humanitaariset järjestöt suorittavat, eikä niillä pidä olla vahingollisia seurauksia paikallisväestöön.

Lopuksi sanon muutaman sanan henkilötietojen suojelusta. Tuen täysin Euroopan tietosuojavaltuutetun päätelmiä näiden tietojen keruusta, käsittelystä ja siirrosta.

Michèle Striffler, laajaja. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kuulijat, suurin osa Euroopan kansalaisista on sitä mieltä, että terrorismin torjuntaa on harjoitettava EU:n laajuisesti niin, että sitä pidetään painopisteenä. He ovat täysin tietoisia siitä vaikutuksesta, joka Euroopalla voi olla tässä asiassa globaalin vision ja johdonmukaisten toimien täytäntöönpanon kautta.

Näin ollen suhtaudumme myönteisesti siihen, että Lissabonin sopimuksen ansiosta Euroopan parlamentti voi tehdä perusteellista työtä toimiessaan lainsäädäntövallan käyttäjänä tällä alalla ja tarjota tarvittavaa demokraattista valvontaa Euroopan terrorismin torjuntatoimien yhteydessä.

2000-luvun ensimmäinen vuosikymmen on päättymässä. Me kaikki muistamme, miten se alkoi tragedialla, joka oli yksi ihmiskunnan pahimmista. Emme voi sallia terrorismin kehittyä, ja meidän on löydettävä siihen päättäväinen ja tarkoituksenmukainen ratkaisu. Talebanit, Al-Qaida-verkosto ja Osama bin Laden edustavat Euroopan unionille kaikkein suurinta ja kaikkein kiireellisimpiä toimia edellyttävää vaaraa.

Ääri-islamilaisuus, joka on islaminuskon häpeällistä väärinkäyttöä, ja lännen viha arvoineen pitävät yllä tätä uhkaavaa terroristiverkostoa. Meidän on torjuttava tätä ilmiötä, ja toistan, että Euroopan unionin on osoitettava, että se on erittäin päättäväinen ja erittäin valpas tämän uhan edessä.

Kun lisäksi otetaan huomioon Zimbabwea tapahtuvat vakavat ja jatkuvat ihmisoikeuksien ja ilmaisuvapauden, yhdistymis- ja kokoontumisvapauden rikkomukset, Euroopan unioni ei voi rohjeta sulkea niiltä silmiään. Sellaisia luonnollisia henkilöitä ja oikeushenkilöitä – kuuluivatpa he hallitukseen tai eivät – joiden toiminta horjuttaa demokratiaa, kaikkein tärkeimpien ihmisoikeuksien ja oikeusvaltion kunnioittamista Zimbabwea, on rangaistava ankarasti.

Hyvät kuulijat, yhtä lailla Euroopan unionilla on velvollisuus ryhtyä kohdennettuihin toimiin niitä vastaan, jotka uhkaavat rauhaa, turvallisuutta ja vakautta Somaliassa. Meidän on toteutettava yleinen ja täydellinen saarto aseiden toimituksessa Somaliaan ja varmistettava, että humanitaarisen avun toimitus ja tuon avun saatavuus ja jakelu turvataan Somaliassa.

Sanon tämän siksi, että se on ennen kaikkea kaikkein köyhin ja haavoittuvien kärsivistä kansoista, emmekä voi enää vain seurata tilannetta sivusta. Olen kuitenkin pahoillani siitä, että parlamentin roolia on tällä alalla heikennetty Lissabonin sopimuksella, mikä on vastoin sopimuksen henkeä ja sitä merkitystä, jonka se parlamentille antaa.

Euroopan unionin on kuitenkin rangaistava tilanteesta vastuussa olevia. Tarkoittaako tämä sitten, että sen on unohdettava tärkeimmät perusperiaatteet? Ei. Euroopan unionin kansainvälisten toimien on keskityttävä niihin periaatteisiin, jotka ovat ohjanneet sen luomista, kehitystä ja laajentumista, ja sen on edistettävä näitä arvoja myös muualla maailmassa.

Cecilia Malmström, *neuvoston puheenjohtaja*. – (SV) Arvoisa puhemies, rajoittavat toimenpiteet, joihin viittaamme, ovat hyvin tärkeitä, ja tiedän, että monilla jäsenillä on niistä mielipiteensä. Ne ovat kenties hieman vaikeita ymmärtää kenelle tahansa, joka kuuntelee tätä keskustelua. Haluan aloittaa selittämällä, miten neuvosto käyttää näitä toimenpiteitä. Sitten puhun Lissabonin sopimuksesta.

Kolmansiin maihin, yksilöihin, luonnollisiin henkilöihin tai oikeushenkilöihin tai muihin yhteisöihin kohdistettavat rajoittavat toimenpiteet ovat tärkeä väline EU:lle sen ulko- ja turvallisuuspolitiikan harjoittamisessa. Yleisesti ottaen voisi todeta, että niitä käytetään muutosten aikaansaamiseen jollakin tietyllä politiikan alalla tai tietyssä toiminnassa. Niiden pitäisi tietenkin olla osa yhtenäistä ja kokonaisvaltaista politiikkaa, johon voi sisältyä poliittinen vuoropuhelu, erilaiset kannustimet ja ehdot, jotka on täytettävä. Rajoittavat toimenpiteet eivät yksin riitä muutoksen aikaansaamiseen, mutta ne voivat olla keino harjoittaa painostusta sortohallintoihin tai pysäyttää rahan ja muiden sellaisten resurssien virtaus, joilla tuetaan tällaisia hallintoja tai terroristiverkostoja.

Joissakin tapauksissa neuvosto ottaa rajoittavat toimenpiteet käyttöön, kun panemme täytäntöön YK:n turvallisuusneuvoston hyväksymiä päätöslauselmia YK:n peruskirjan VII luvun mukaisesti. Tällaisissa tapauksissa EU:n erilaisten oikeudellisten välineiden on noudatettava tiukasti näitä päätöslauselmia. Ne liittyvät sellaisiin tilanteisiin ja toimiin, terrorismi mukaan luettuna, jotka muodostavat uhan rauhalle ja turvallisuudelle. Ne voivat olla osa ainoastaan EU:n ulkoisia toimia, ja siten ne eroavat niistä toimista, joilla luomme oman vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvan alueemme, mikä on tietenkin tavoitteemme unionin alueen sisällä.

Neuvosto tulkitsee Lissabonin sopimusta siten, että se soveltaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 21 5 artiklaa näihin ja muihin rajoittaviin toimenpiteisiin yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan, myös terrorismin, puitteissa. EU voi myös päättää, että se soveltaa muita toimenpiteitä YK:n päättämien toimenpiteiden rinnalla, ja voimme myös ottaa käyttöön omia toimiamme. Pakotteet, joista EU päättää itse, voidaan ottaa käyttöön muiden ulko- ja turvallisuuspoliittisten tavoitteiden tukemiseen, ja näitä ovat ihmisoikeuksien kunnioittaminen, demokratia, oikeusvaltion periaatteet ja hyvä hallinto. Kaikki tapahtuu EU:n velvollisuuksien mukaisesti kansainvälisen oikeuden nojalla.

Nämä toimet kohdistetaan nykyisin useimmiten suoraan niihin, joiden on tunnistettu olevan vastuussa sellaisista poliittisista toimista tai toimenpiteistä, joita vastustamme, tai heidän etujaan tai tulonlähteitään vastaan. Tämä on paljon tehokkaampaa kuin yleisten kauppasaartojen muodossa määrättävät pakotteet tai

muut sattumanvaraisemmat toimenpiteet. Kohdennettujen toimien tarkoituksena on minimoida se kielteinen vaikutus, joita näillä toimenpiteillä voi olla kyseessä olevan maan väestöön. Tämä on hyvin huomio, kun neuvosto valmistelee päätöstä, joka koskee uusien pakotteiden käyttöönottoa.

Kaikkia pakotteita tarkistetaan säännöllisesti niiden tehokkuuden arvioimiseksi. Niitä voidaan muuttaa tai ne voidaan poistaa kokonaan sen perusteella, miten asiat kehittyvät. Lissabonin sopimuksen mukaan rajoittavia toimenpiteitä käytetään myös välineenä yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan puitteissa neuvoston päätösten kautta sopimuksen 29 artiklan mukaisesti. Yksi tärkeä muutos uudessa sopimuksessa on se, että rajoittavia toimenpiteitä koskeviin päätöksiin, jotka liittyvät luonnollisiin henkilöihin tai oikeushenkilöihin, sovelletaan nyt oikeudellista arviointia. Tämä tarkoittaa, että tuomioistuin voi tutkia, onko pakotteita koskeva päätös laillinen. Näin ei ollut aikaisemmin.

Nyt, kun Lissabonin sopimus on tullut voimaan, asetuksia hyväksytään ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan ja komission yhteisen ehdotuksen seurauksena Euroopan unionin toiminnasta tehdyn 215 artiklan mukaisesti. Euroopan parlamentille ilmoitetaan kaikista tällaisista päätöksistä. Ymmärrän, että parlamentti ei arvosta tätä muutosta, kun neuvosto ei ole enää velvollinen kuulemaan parlamenttia yksilöihin liittyvistä pakotteista. Näin me kuitenkin tulkitsemme sopimusta.

On tärkeää korostaa, että kaikki rajoittavia toimenpiteitä koskevien päätösten ja näiden toimenpiteiden täytäntöönpanon on noudatettava kansainvälistä oikeutta. Rajoittaviin toimenpiteisiin sisältyy sellaisten yksilöiden tiettyjen oikeuksien rajoittaminen, joihin ne on kohdistettu. Sen vuoksi pakotteissa on aina noudatettava ihmisoikeuksia ja perusvapauksia. Tämä liittyy prosessuaalisiin oikeuksiin sekä oikeuteen saada oikeudellista suojelua. Näiden toimenpiteiden on myös aina oltava suhteessa tavoitteeseen.

Pakotteiden soveltamisesta saamamme kokemuksen ansiosta olemme tehneet perusteellisia arvioita ja tarkastelleet, miten pakotteita voidaan määrätä entistä rakentavammin. Lukuisia konkreettisia parannuksia on otettu käyttöön. Niihin sisältyy vaatimus siitä, että tiettyjen pakotteiden käyttökriteerit täsmennetään ja että esitetään perusteet yksilöiden, luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden tai muiden yhteisöjen sisällyttämisestä pakotelistalle. Tätä on jatkuvasti tarkistettava ja muutettava tarpeen mukaan. Tässä työssä neuvosto on ottanut huomioon Euroopan parlamentin viime vuonna antaman päätöslauselman EU:n pakotteiden arvioinnista osana EU:n ihmisoikeustoimia ja -politiikkaa.

Catherine Ashton, *komission varapuheenjohtajaehdokka*. – (EN) Arvoisa puhemies, kuten neuvoston puheenjohtaja totesi, esittämämme kysymykset koskevat tärkeitä asioita, jotka liittyvät rajoittavien toimenpiteiden tai pakotteiden tulevaan hallintaan Euroopan unionissa. Lissabonin sopimuksen tultua voimaan meidän on nyt valittava oikeusperusta ehdotetulle asetukselle, jolla muutetaan Al-Qaidaa ja Talebania koskevista pakotteista annettua asetusta. Näkemyksemme on seuraava.

Ensinnäkin uudella sopimuksella on lisätty erityinen määräys aiemman EY-sopimuksen artiklaan ulkopoliittikaan liittyvistä rajoittavista toimenpiteistä tai rajoitteista. Sopimuksen 215 artiklan 2 kohdassa määrätään uusi oikeusperusta rajoittaville toimenpiteille luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä ja ryhmiä tai muita kuin valtiollisia yhteisöjä vastaan. Sillä laajennetaan aiemman 301 artiklan soveltamisalaa, ja sitä olisi sovellettava oikeusperustana al-Qaidaa ja Talebania koskevista pakotteista annetun asetuksen muuttamiseksi.

Toinen asia on se, että 215 artiklaa sovelletaan silloin, kun on tehty yhteinen ulko- ja turvallisuuspoliittinen päätös. Al-Qaidaa ja Talebania koskevista pakotteista annetulla asetuksella pannaan täytäntöön yhteinen ulko- ja turvallisuuspoliittinen päätös, joka edellyttää, että annetaan asetuksia YK:n turvallisuusneuvoston tiettyjen päätöslauselmien täytäntöönpanemiseksi. Nämä päätöslauselmat ovat sitovia EU:n jäsenvaltioille kansainvälisen oikeuden nojalla.

Kolmantena asiana katsomme, että kaksinkertainen oikeusperusta eli 215 artiklan 2 kohta ja 75 artikla ei ole toimiva ratkaisu. Tämä johtuu siitä, että kahden artiklan tavoitteet, soveltamisala ja menettelyt ovat erilaiset. Panen merkille, että parlamentin oikeudellisten asioiden valiokunta ja oikeudelliset neuvot ovat antaneet samanlaisen arvion.

Yhteenvetona totean, että mielestämme uusi sopimus tuo tarkkuutta ja selkeyttä oikeusperustaan luonnollisiin henkilöihin ja oikeushenkilöihin ja ryhmiin tai muihin kuin valtiollisiin yhteisöihin sovellettavia rajoittavia toimenpiteitä varten. EY-sopimuksen 215 artiklassa käsitellään parlamentin ja neuvoston roolia, eikä lainsäätäjän pitäisi poiketa sopimuksesta.

Meitä on myös pyydetty antamaan tietoja perusoikeuksiin liittyvistä parannuksista YK:n pakotekomiteoiden työhön.

Al-Qaidaa ja Talebania koskevista pakotteista annetulla asetuksella pannaan täytäntöön Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen päätökset asiassa Kadi. Kyseisessä tuomiossa tuomioistuin antoi lukuisia kommentteja tavoista, joilla Yhdistyneiden Kansakuntien al-Qaidaa ja Talebania koskeva pakotekomitea soveltaa listan laadintamenettelyjä. Tuomioistuimen esittämät seikat antavat syyn muuttaa asetuksen listan laadintamenettelyjä.

Eräillä YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmilla on pantu täytäntöön menettelyt pakotelistan käsittelyyn YK:n laajuisesti. Aivan hiljattain YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmassa 1822 päätettiin, että Yhdistyneiden Kansakuntien al-Qaidaa ja Talebania koskevan pakotekomitean verkkosivustolla on esitettävä yhteenveto syistä, joiden perusteella kukin ihminen on sijoitettu listalle, ja lisäksi määrättiin, että kaikkia luettelolla olevia ihmisiä koskeva tarkistus on tehtävä 31. kesäkuuta 2010 mennessä ja että sen jälkeen tehdään säännöllinen tarkistus. Päätöslauselmassa vaadittiin, että asianosainen valtio ryhtyy toimiin ilmoittaakseen listassa oleville ihmisille, että heidät on sisällytetty siihen, syyt listalle lisäämiseen sekä tietoja poikkeuksista ja pyynnöistä saada oma nimi pois listalta.

Asetuksen 1822 lähestymistapa on sen jälkeen toistettu asetuksessa 1844 Somaliaa koskevista pakotteista sekä asetuksessa 1857 Kongon demokraattista tasavaltaa koskevista pakotteista.

Asetuksessa 1822 määrätään, että siihen 18 kuukauden jälkeen sisällytetyt toimenpiteet on tarkistettava. Tuo ajanjakso menee umpeen tämän vuoden lopussa. Työtä jatketaan tarkistuksen parissa, mutta komissio ei kykene ilmoittamaan, minkälaisia menettelyjä koskevia muutoksia YK:n turvallisuusneuvosto päättää tehdä.

Nuno Melo, PPE-ryhmän puolesta. – (PT) Parlamentin valtuuksien vahvistaminen on ollut pääaihe monien poliittikkojen Lissabonin sopimuksen voimaantuloa käsittelevissä puheenvuoroissa. Esimerkiksi komission puheenjohtaja Barroso totesi täällä Strasbourgissa 25. marraskuuta Eurooppa-neuvoston valmistelusta seuraavaa: "Lissabonin sopimus antaa meille nyt uuden mahdollisuuden edetä. Me kaikki tiedämme, että sopimus vaikuttaa eniten vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen. [...] Ja erityisesti siinä laajennetaan kyseisten politiikanalojen demokraattista kehystä ottamalla teidän parlamenttinne täysimääräisesti mukaan." Korostan sanoja "ottamalla teidän parlamenttinne täysimääräisesti mukaan".

Ensimmäisessä virallisessa puheessaan Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja Van Rompuy totesi myös, että Lissabonin sopimus on tehokas väline, jonka avulla voimme kohdata aikamme haasteet. Mikäli asia on näin, ei ole mitään järkeä korostaa valtamme ja toimivaltuuksiemme vahvistamista virallisissa keskusteluissa ja sitten esittää rajoittava tulkinta Lissabonin sopimuksesta, jolloin parlamentilta viedään ne valtaoikeudet, jotka sillä oli aikaisemmin ja joita ei olisi mitään järkeä menettää.

Näin ollen esitetyt kysymykset ovat aivan terveen järjen mukaisia, mutta tämä terve järki ei rajoitu pelkästään jonkin opin ja ilmoitettujen aikeiden ja niiden tulkintojen johdonmukaisuuden arviointiin. Vanhan sanonnan mukaan se, joka pystyy tekemään paljon, pystyy varmasti tekemään myös vähän, ja tällä on eräs käytännön seuraus, joka koskee seuraavaa seikkaa: mitä järkeä on siinä, että elin, jolla on yhteispäätösmenettelyyn osallistumisen kautta toimivaltaa rikosasioissa ja terroristi-iskujen ehkäisemisessä ja torjumisessa, jätetään lähtökohtaisesti ulkopuolelle, kun on kyse muista toimenpiteistä, jotka vaikuttavat kansalaisten oikeuksiin ja voivat siten olla merkittäviä myös tässä yhteydessä?

Arvoisa puhemies, päätän puheenvuoroni kohta. Näin ollen on hyvin tärkeää, että Lissabonin sopimuksen tulkinta lainsäädännössä vastaa todellisuudessa parlamentin vallan ja toimivaltuuksien ilmoitettua vahvistamista. Kuten kysymyksessä mainittiin, ainakin joissakin tapauksissa olisi oltava mahdollista soveltaa kahta oikeusperustaa, kun kyse on kansalaisten oikeuksista ja terrorismin vastaiset toimet ovat uhattuina. Muissa tapauksissa, kuten Zimbabwen ja Somalian kohdalla, voitaisiin harkita vapaaehtoista kuulemistä, joka itse asiassa sisältyy kysymyksessä myös mainittuun Stuttgartin julistukseen Euroopan unionista. Arvoisa puhemies, tämä on se kanta, jonka halusin nyt esittää.

Monika Flašíková Beňová, S&D-ryhmän puolesta. – (SK) Haluan tuoda esiin, että mielestäni Euroopan parlamentin jäsenten tekemälle työlle Lissabonin sopimuksen ratifiointiprosessin yhteydessä ei annettu parhaillaan käytävän keskustelun teeman näkökulmasta riittävää arvostusta siten, että meille olisi annettu mahdollisuus osallistua enemmän näihin prosesseihin.

Katson, että rajoittavat toimenpiteet ja pakotteet ovat tärkeä EU:n politiikan väline ulko- ja turvallisuuspolitiikan aloilla ja tietenkin myös oikeuteen ja perusihmisoikeuksien puolustamiseen liittyvissä kysymyksissä. Odotamme tietenkin (Euroopan parlamenttina) tilaisuutta saada osallistua paljon aikaisempaa enemmän päätöksentekoon tällä alalla.

Arvoisa neuvoston puheenjohtaja Malmström, hyväksymme myös sen, että kohdennetuilla toimilla ja pakotteilla pyritään minimoimaan siviiliväestöön kohdistuvaa vaikutusta, ja olen iloinen siitä, että mainitsitte juuri tämän lausekkeen. Ainoina Euroopan toimielinten suoraan valittuina edustajina katsomme kuitenkin olevan melko perusteltua todeta, että olemme luomisprosessissa vain eräänlainen apulainen, joka myöhemmin jätetään päätöksenteon ja valvontaprosessin ulkopuolelle.

Tämä ei mielestäni ole aivan oikein, erityisesti tällaisessa tapauksessa, jossa on kyse erityisen arkaluonteisesta alasta. Tämä liittyy oikeuteen ja perusoikeuksien suojeluun, koska terrorismin torjunta on erityisen arkaluonteinen teema maittemme kansalaisille ja koko Euroopan unionille. Sen vuoksi odotan kärsivällisesti, kunnes koko prosessi on käynnissä, nähdäkseni, miltä yhteistyömme näyttää.

Hélène Flautre, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, puhun nyt niin sanotuista kohdennetuista pakotteista, älykkäistä pakotteista, niistä, joilla on suora vaikutus myös perusoikeuksiin, kaikenlaisten yksilöiden, järjestöjen tai oikeudellisten elinten perusoikeuksiin. Nämä perusoikeudet ovat tärkeitä. Niihin voi sisältyä esimerkiksi vapaa liikkuvuus, mutta myös omaisuuden suojelu.

Näistä syistä näiden kohdennettujen pakotteiden on noudatettava eräitä menettelyihin ja oikeusvarmuuteen liittyviä vähimmäissääntöjä. Lisäisin vielä, että näiden oikeudellisten sääntöjen ja menettelysääntöjen noudattaminen on välttämätöntä, mikäli halutaan, että pakotteet ovat uskottavia ja näin ollen tehokkaita.

Euroopan neuvoston parlamentaarinen edustajakokous – me parlamentissa muistamme tämän – yhden jäsenensä, Dick Martyn, kautta vaati avoimuutta ja puolustautumisoikeutta, ja se osoitti, miten järjestöntä tämä avoimuuden puute on, kun kysymyksessä on listalle sisällyttämisen ja listalta poistamisen tehokkuus. Oli todennäköistä, että listalle sisällyttäminen ja listalta poistaminen olisivat vaikuttaneet myös viattomiin ihmisiin, jotka olivat tietämättömiä siitä, mitä heidän ympärillään tapahtui ja kykenemättömiä tekemään mitään tilanteelle, johon he olivat sattumalta ajautuneet.

Kuten jäsen Michel mainitsi, tämän vuoksi mahdollisuus nähdä tietoja, ilmoitus listalle sisällyttämisen syistä sekä suojelu henkilötietojen siirron yhteydessä ovat tämän menettelyn keskeisiä seikkoja.

Lisäksi totean, että Yhdistyneiden Kansakuntien ja Euroopan unionin pakotejärjestelmän uhreilta vaadittiin kuitenkin aimo annos sinnikkyyttä, ja lisäksi tarvittiin kansalaisyhteiskunnan, ihmisoikeusjärjestöjen sekä Euroopan parlamentin toimia, jotta uhrien oikeudet saatiin tunnustettua Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa.

Lisäisin vielä, että neuvoston mustaan listaan tekemät muutokset riippuvat tehdyistä ehdotuksista, myös Euroopan parlamentin tekemistä ehdotuksista. Tästä syystä Euroopan parlamentin on ehdottomasti voitava osallistua näiden päätösten tekoon, täytäntöönpanoon ja seurantaan, koska historia on osoittanut, että juuri Euroopan parlamentti mahdollisti neuvoston asetuksen uudistamisen.

Derek Roland Clark, EFD-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, kuten suvaitsevaisuuskin, oikeudet alkavat kotoa. Kysyn eurooppalaisten sikhien oikeuksista. He käyttävät kirpania, pientä seremoniallista tikaria vaatteidensa alla, minkä vuoksi heiltä on estetty pääsy Euroopan parlamenttiin.

Kirpan on osoitus uskosta, eivätkä he voi ottaa sitä pois, joten heidän jättäminen parlamentin ulkopuolelle on uskontoon ja rotuun kohdistuvaa suvaitsemattomuutta. Olen peräkkäisinä vuosina kirjoittanut kummallekin aikaisemmalla puhemiehelle ja komissiolle, jotka ovat kaikki vastanneet, että sikhit eivät päässeet parlamenttiin turvallisuussyistä.

Juhliessaan 60-vuotisjuhlaansa kuningatar Elizabeth vieraili alueellani East Midlandsilla, jossa hän puhui sikhille heidän pyhätössään. Kaikilla oli yllään kirpan, ja kuningatar seisoi heitä yhtä lähellä kuin te olette kollegoidenne lähellä.

Olen halukas puhumaan tästä asiasta tänään, koska kuukausi sitten vierailin Westminsterin palatsissa. Siellä demokraattisessa parlamentissamme, hyvin lähellä parlamentin ylähuonetta ja alahuonetta, tapasin useita sikhkejä, joilla oli kaikilla yllään kirpan. Heidän kanssaan oli johtava sikh, johon olen tutustunut. Hänen esi-isänsä seisoivat rinnakkain minun esi-isieni kanssa ja taistelivat demokratian puolesta niissä konflikteissa, jotka ovat niin pahasti pilanneet Eurooppamme. Tämän johdosta teillä ja 700 muulla on vapaus tulla eri puolilta Eurooppaa tavatakseen tässä paikassa.

Joten mitä sanotte Lissabonin sopimuksesta, jossa puhutaan unionista, joka perustuu vapauteen, tasa-arvoon, vähemmistöjen oikeuksista ja syrjimättömyyden arvoista? Toimitteko sopimuksenne tasolla, vai merkitseekö se vain tyhjiä sanoja?

Puhemies. – (EN) Jäsen Clark, on vaikea käsittää, miten tämä oikein liittyy parhaillaan käytävään suullista kysymystä koskevaan keskusteluun, mutta kiitän teitä kuitenkin.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, mikä on alkuperäisessä luettelossa perustelu sille, että Taleban-liike on sijoitettu samaan kategoriaan kuin as Osama bin Laden ja al-Qaida?

Osama bin Laden ja al-Qaida ovat terroristeja, jotka ovat jo tehneet terrori-iskuja maailmanlaajuisesti ja jotka aikovat tehdä niitä tulevaisuudessa lisää. Meidän on jahdattava näitä ihmisiä maailman ääriin ja asetettava heille mahdollisimman paljon rajoituksia.

Vaikka Taleban ovat kauhistuttava, ahdasmielinen ja epädemokraattinen organisaatio, maailma on täynnä epämiellyttäviä hallintoja, eivätkä talebanit ole edes hallituksessa.

He myös surmaavat ja vammauttavat joukkojamme Afganistanissa, minkä vuoksi heitä aivan perustellusti vihataan. He eivät kuitenkaan surmaisi ja vammauttaisi joukkojamme, jos joukkojamme ei olisi sijoitettu sinne. Tietojeni mukaan talebaneilla ei ole mitään tavoitteita maansa rajojen ulkopuolella.

Eikö ole olemassa vaara, että talebanien sijoittaminen samaan kategoriaan kuin al-Qaida tarjoaa Yhdysvaltojen ja Iso-Britannian hallitusten sodanlietsojille aseet jatkaa höydytöntä, murhanhimoista ja tappiollista sotaa Afganistanissa vuosia eteenpäin? Tämän lisäksi muslimimaita vastaan käytävät sodat vain provosoivat terroristista väkivaltaa.

Al-Qaidasta vielä sen verran, että sen olemassaolosta organisaationa toimivana kokonaisuutena on vahvoja epäilyjä erotuksena ideologiseen kokonaisuuteen. Lopullista ja kattavaa luetteloa sen jäsenistä ei ole mahdollista laatia. Ainoa strategia on olla valppaana niitä yhteisöjä kohtaan, joista se rekrytoi valitettavasti myös viattomia ihmisiä syyllisten lisäksi.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, Lissabonin sopimukseen sisältyy erityinen henki, ja siinä luodaan puitteet Euroopan unionin toimielinten väliselle yhteistyölle. Kannatan tätä järjestelmää. Euroopan parlamentin roolista on tullut entistä tuntuvasi yksilön oikeuksien kannalta, kun päätöksiä tehdään nyt yhteispäätösmenettelyn mukaisesti.

Sen vuoksi mielestäni on hieman ristiriitaista, että tänään ensimmäisessä täysistunnossa, joka pidetään Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen, olemme velvollisia keskustelemaan uuden roolimme rajoista koskevista määräyksistä ja paneutumaan niihin, ennen kuin olemme hädin tuskin alkaneet toimia ja mukautua tähän rooliin.

Olemme kaikki poikkeuksetta sitä mieltä, että meidän on toimittava päättäväisesti terrorismia vastaan. Tässä pyrkimyksessä on usein tarpeen ryhtyä tiukkoihin toimiin, kuten tässä tapauksessa pankkitilien ja varainsiirtojen jäädyttämiseen.

Toisaalta yksilöoikeuksien kunnioittaminen ja suojele ovat Euroopan unionin perus- ja ydinarvo, eikä meillä ole oikeutta katsoa sitä läpi sormien ottaessamme käyttöön kansalaisten turvallisuutta koskevia toimenpiteitä. Tämä ei tietenkään silti tarkoita, ettemme aseta päättäväisesti etusijalle terrorismin ja muiden rikollisten tekojen torjuntaa. Sekä parlamentin oikeudellisen yksikön mielipide ja Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntö ovat tietenkin tämän suuntaisia.

Euroopan unionin kansalaiset ovat valinneet meidät suoraan, ja juuri sen vuoksi meillä on erityinen vastuu selittää kansalaisille, miten toisaalta huolehdimme heidän turvallisuudestaan ja toisaalta samanaikaisesti pyrimme suojelemaan heidän oikeuksiaan. Olemme kaikkein pätevimmät ihmiset tähän tehtävään.

Debora Serracchiani (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, Euroopan unioni on sitoutunut torjumaan kaikenlaisia terrorismin muotoja. Kun puhumme terrorismirikosten selvittämisestä, meidän on varmistettava, että perusoikeudet säilyvät kokonaisuudessaan ja että terrorismin torjuntaa varten käyttöön otetut toimenpiteet ovat sopivia ja tehokkaita.

EU:n toimielinten on näin ollen noudatettava täydellisesti puolustautumisoikeuksia ja kaikkein tärkeimpiä oikeusmenettelyjä, ja tämä koskee myös luettelon laadintaa sellaista yksilöistä ja elimistä – jotka tässä tapauksessa liittyvät al-Qaidaan – joihin on sovellettava rajoittavia toimenpiteitä. On yhtä kaikki välttämätöntä, että nämä toimenpiteet käyvät läpi asianmukaisen demokraattisen ja parlamentaarisen tarkastelun, kuten Lissabonin sopimuksessa perustellusti edellytetäänkin.

Kuten myös parlamentin oikeudellinen yksikkökin vahvisti, siksi on selvää, että kaikissa tällaisissa toimenpiteissä on noudatettava tavanomaista lainsäädäntömenettelyä, jonka ansiosta Euroopan kansalaiset voivat hoitaa kunnollisesti tehtävänsä lainsäätäjinä ja lain takaajina.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 75 artiklalla määrätään rajoittavien toimenpiteiden täytäntöönpanosta terrorismin torjuntaa varten ja näin ollen myös kaikenlaisesta puuttumisesta kansalaisten omaisuusoikeuksiin, kuten pankkitilien jäädyttämisestä. Nämä määräykset koskevat poliisiyhteistyötä rikosasioissa, kun taas 215 artikla viittaa yhteiseen ulko- ja turvallisuuspolitiikkaan. Neuvostolla on kuitenkin tällä alalla yksinomainen toimivalta. Tämän seurauksena yhdellä sivulla 75 artiklassa parlamentti on toinen lainsäädäntövallan käyttäjä ja toisella sivulla 215 artiklassa parlamentille on vain ilmoitettava tapahtumista. Kumpikin artikla kuitenkin koskee mahdollista puuttumista kansalaisten tai oikeushenkilöiden yksilönoikeuksiin, minkä vuoksi neuvoston ja komission on selitettävä, mikä on näiden kahden määräyksen välinen suhde ja miksi parlamentti ei voi osallistua erityisesti 215 artiklaa koskeviin tapauksiin.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, ennen kuin Lissabonin sopimus tuli voimaan, puheena olevat kolme ehdotusta perustuivat Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 60, 301 ja 308 artiklaan. Asia on nyt vain historiallisesti kiinnostava, koska oikeusperusta on muuttunut ja meidän on nyt viitattava uuden sopimuksen 215 ja 75 artiklaan.

Niin uskomattomalta kuin asia voi vaikuttaa, Lissabonin sopimus rajoitti Euroopan parlamentin roolia tässä nimenomaisessa tapauksessa. Sopimuksen 215 artiklassa todetaan selvästi, että neuvoston on ilmoitettava käyttöön otetuista toimenpiteistä Euroopan parlamentille toisin kuin aikaisemmassa menettelyssä, jolla edellytettiin parlamentin kuulemista tällaisissa asioissa. En voi hyväksyä tätä, ja tuen voimakkaasti kollegojeni aloitetta parlamentin osallistumisen selventämisestä tällä alalla.

Jätän nyt asian oikeudellisen puolen, jonka toivon ratkeavan Euroopan toimielinten perusteellisen ja hyvän yhteistyön kautta. Haluaisin kiinnittää huomionne tärkeään ongelmaan, josta nyt keskustelemme, eli terrorismin ja terrorismiin liittyvän toiminnan, kuten Osama bin Ladenin ja al-Qaida-verkoston harjoittaman toiminnan, torjuntaan. Olen sitä mieltä, että kun on kysymys näin arkaluonteisista asioista, meillä ei ole varaa luokitella niitä ahtaisiin kategorioihin, kuten EU:n sisäisiin ja EU:n ulkoisiin asioihin, koska terroritekoja voidaan suunnitella EU:n ulkopuolella, mutta ne voivat vakavasti vaikuttaa EU:n rajojen sisäpuolella asuviin ihmisiin.

Meillä on velvollisuus suojella näitä Euroopan kansalaisia terroriteoilta, joten meille on tarjottava siihen tarvittavat välineet. Luotan hyvään arviointikykyynne tämän menettelyongelman ratkaisemisessa, ja odotan innokkaasti, että saan kuulla neuvoston ja komission edustajien näkemykset.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Arvoisa neuvoston puheenjohtaja Malmström, arvoisa komission varapuheenjohtajaehdokas Ashton, hyvät kuulijat, haluan palata asiaan, jota lukuisat kollegat ovat käsitelleet, ja erityisesti niitä käsiteltiin jäsen Papanikolaou ja jäsen Luhanin viimeisissä puheenvuoroissa.

Tarkastelkaamme yhtä näkökulmaa kerrallaan, ja aloitetaan Zimbabween ja Somaliaan liittyvistä ehdotuksista. Hyväksyn sen, että käsittelemme täällä Yhdistyneiden Kansakuntien asettamien pakotteiden soveltamista ja sellaisina ne tietenkin kuuluvat unionin ulkopoliittikkaan. Periaatteessa 215 artikla vaikuttaa olevan tässä kaikkein tarkoituksenmukaisin. Kyseisen artiklan mukaan kaikkien toimien, joihin on sen mukaisesti ryhdytty, olisi kuitenkin sisällettävä tarvittavat määräykset oikeudellisista turvatakeista, mutta tämä vaatimus ei täyty kummassakaan ehdotuksessa.

Nämä aloitteet ovat yksinomaan lähtöisin komissiosta eikä komission ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan yhteisestä ehdotuksesta. Näin ollen ei ole epäilystä, että nämä ehdotukset eivät täytä tarvittavia vaatimuksia, jotta ne hyväksyttäisiin 215 artiklan perusteella.

Kolmannesta ehdotuksesta, joka koskee Osama bin Ladeniin, al-Qaida-verkostoon ja Taleban-liikkeeseen liitettäviä henkilöitä ja ryhmiä, totean, että ajatus siitä, että tämä liittyisi unionin ulkopoliittisiin toimiin, on kestämaton, kuten jäsen Luhan juuri totesi. Terrorismin ehkäisy ja torjunta ovat yksi tärkeimmistä painopisteistä Euroopan unionin sisäpoliittisissa toimissa, joten tämä tavoite sisältyy yksitulkintaisesti Lissabonin sopimuksen 75 artiklaan. Näin ollen sen olisi oltava kaikkein tarkoituksenmukaisin oikeusperusta tavanomaisen lainsäädäntömenettelyn mukaisesti.

Arvoisa neuvoston puheenjohtaja Malmström, aloittelemme vasta Lissabonin sopimuksen täytäntöönpanoa. Aikooko neuvosto Lissabonin voimaantulon myötä osoittaa hyväntahtoisuuttaan saattamalla kansainväliset

suhteemme oikeille raiteille, vai aikooko se suorittaa tiukan analyysin? Katson, että me kaikki haluaisimme aloittaa parhaalla mahdollisella tavalla.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, totean erityisistä rajoittavista toimenpiteistä, al-Qaidaan yhdistettävien yksilöiden ja ryhmien varojen jäädyttämisestä sekä Zimbabwe ja Somalian hallituksen jäseniin kohdistettavista toimista, että 5. marraskuuta komissio ja neuvosto ilmoittivat, että kun Lissabonin sopimus tulee voimaan, nämä ehdotukset perustuvat Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 215 artiklaan pikemmin kuin sen 75 artiklaan.

Sopimuksen 215 artiklassa todetaan, että neuvosto ilmoittaa parlamentille kaikista päätöksistä, joilla päätetään kokonaan tai keskeytetään talous- ja rahoitussuhteet ja niin edelleen. Sopimuksen 75 artiklassa kuitenkin tehdään selväksi, että sikäli kuin on tarpeen 67 artiklassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamiseksi parlamentti ja neuvosto määrittelevät, toisin sanoen päättävät yhdessä rajoittavista toimenpiteistä luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön, ryhmän tai muun kuin valtiollisen yhteisön omistamien tai hallussaan pitämien varojen, muun rahoitusomaisuuden tai saadun taloudellisen hyödyn jäädyttämiselle.

Sopimuksen 67 artiklassa määritellään myös tavoitteet vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen perustaksi.

Siksi vaikuttaa selvältä, että terroristitoimintaan liittyvien ihmisten tai ryhmien kohdalla oikeusperustan neuvoston ehdotuksille asetukseksi olisi oltava 75 artikla.

Zimbabwe ja Somaliasta totean, että neuvosto ja komissio voisivat myös pohtia Stuttgartin juhlallista julistusta, jonka perusteella parlamentille tarjoutuu valinnainen kuulemismahdollisuus kansainvälisissä asioissa, myös silloin, kun perussopimuksissa ei ole tältä osin määrätty mitään.

Arvoisa puhemies, minä vain selvennän kantaani. Haluan vaatia parlamentille lainsäädäntövallan käyttäjän roolia tässä ja nyt ja pyytää neuvostolta ja komissiolta aikaisempaa järkevämpää selvennystä. Tässä kaikki tällä kertaa.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan aluksi todeta, että tähän aiheeseen on vaikea saada lopullista vastausta siitä, mikä on oikein ja mikä väärin.

Me kaikki tiedämme, että aina syyskuun 9. päivän terrori-iskusta lähtien olemme eläneet hyvin vaarallisessa maailmassa, jossa on vapaana terroristeja, joilla on koko päivä ja joka päivä aikaa suunnitella kuoleman operaatioitaan, ja heillä on taloudellisia resursseja, joista jotkut ovat valtion sponsoroimia, operaatioidensa suorittamiseen.

Tästä syystä niiden, jotka yrittävät torjua terrorismia, on vaikea todistaa, kuinka tehokkaita he ovat. Mielestäni voisimme kuitenkin varovasti todeta, että jos terroristit olisivat tehneet, kuten haluaisivat, tämä paikka olisi räjäytetty ajat sitten.

On toki tärkeää, että parlamentilla on mahdollisuus valvoa yksilön oikeuksiin kohdistuvia rajoituksia, mutta samanaikaisesti meidän on kuitenkin luotettava niihin, jotka ovat vastuussa turvallisuudesta. Katson, että meillä on todisteita siitä, että he ovat tehneet hyvää työtä. Emme ehkä aina saa tietää kaikkia yksityiskohtia mukana olevista ihmisistä, mutta samalla yleisperiaate on hyvä.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Haluaisin esittää teille suuret kiitokset siitä, että saan puhua tästä asiasta. Kenelläkään parlamentissa ei varmaan ole yhtään epäilyä siitä, ettei terrorismi ole 2000-luvun kirous ja että meidän on tehtävä siitä loppu. Siksi ymmärrän, että kannamme huolta perusoikeuksien säilyttämisestä, mutta toisaalta tiedämme, että teemme nyt työtä alalla, jossa kaikki ei voi olla avointa.

Siksi kysymys, jonka haluan esittää korkea edustaja Ashtonille, on seuraava: pitäisikö parlamentille antaa tietoa asioita, joita pidän tärkeinä, eli erilaisista rajoituksista tiettyjen lakien soveltamisessa? Kysyn siis seuraavaa: minkälaista tietoa parlamentille annetaan? Mielestäni tässä keskustelussa ei ole kysymys siitä, voiko parlamentti luottaa saavansa tietoa, vaan siitä, mikä kyseisen tiedon ulottuvuus on.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Kun otetaan huomioon, että unionin toiminta perustuu edustukselliseen demokratiaan ja että unionin kansalaisia edustaa Euroopan laajuisesti Euroopan parlamentti, katson, että tässä tapauksessa Euroopan parlamentilla olisi ilman muuta pitänyt olla mahdollisuus osallistua yksilöiden perusoikeuksiin vaikuttavien rajoittavien toimenpiteiden arviointiin.

Mielestäni ei ole johdonmukaista, että Euroopan parlamentti on toisaalta vastuussa rikosasioista ja erityisesti terrorismin ehkäisemisestä ja torjunnasta ja toisaalta se jätetään sellaisen päätöksenteon ulkopuolelle, joka koskee eräitä sitovia terrorisminvastaisia toimia, joita sovelletaan EU:n alueella.

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 215 artikla muodostaa poikkeuksen 75 artiklan määräyksille, joiden mukaan Euroopan parlamentti on lainsäädäntövallan käyttäjä, ei olisi sen vuoksi pitänyt soveltaa tai tulkita siten, että se heikentää perusoikeuksien suojelua ja päätöksenteon demokraattista prosessia EU:ssa.

Puhemies. – (EN) Ennen kuin annan puheenvuoron neuvoston puheenjohtaja Malmströmille ja komission varapuheenjohtajaehdokas Ashtonille, haluan todeta, että parlamentilla on suuri luottamus teitä molempia kohtaan, ja se tuntee teidät varsin hyvin, erityisesti siksi, että olette henkilökohtaisesti osallistuneet näiden asioiden käsittelyyn aikaisemminkin. Odotamme innokkaasti voivamme tehdä tiivistä yhteistyötä kanssanne, odotamme tukeanne, jota tekin olette aikaisemmin antaneet, sekä sitä, että parlamentti saa merkittävän roolin tässä erittäin arkaluonteisessa asiassa.

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Arvoisa puhemies, puheenjohtajavaltio Ruotsi on käyttänyt valtavasti aikaa saadakseen Lissabonin sopimusta koskevat asiat kuntoon. Olemme hyvin ylpeitä siitä, että se on nyt tullut voimaan. Se sisältää merkittäviä parannuksia, jotka ovat hyödyksi Euroopan unionille ja Euroopan kansalaisille. Yksi tärkeimmistä muutoksista, joita Lissabonin sopimus tuo tullessaan, on juuri yhteispäätösvaltuuksien osoittaminen Euroopan parlamentille oikeuden, turvallisuuden ja vapauden alalla. Näin Euroopan parlamentti saa yhteispäätösvaltuudet monilla aloilla. Tämä on hyvä asia, joka parantaa laatimamme lainsäädännön laatua. Lisäksi tämä lisää oikeudellista varmuutta, mikä on hyvin tärkeää, koska kysymys on arkaluonteisista ja vaikeista aloista.

Haluaisin lisäksi kiittää teitä tuestanne, jota osoititte sellaisia terroristeja, yksilöitä tai järjestelmiä vastaan määrättävien pakotteiden käyttöönotolle, jotka alistavat ihmisiä ja epäävät heiltä heidän ihmisoikeutensa. Pakotteet sekä ihmisoikeuksien kunnioittaminen ja oikeudellinen varmuus eivät voi olla toisiaan poissulkevia asioita, vaan asia on aivan päinvastoin. Pakotteet voivat olla erittäin tehokkaita ja oikeutettuja, mikäli niihin liittyy samanaikaisesti oikeudellinen varmuus. Voin vakuuttaa teille, että Euroopan parlamentti saa osallistua uusien sääntöjen, joihin sisältyvät myös terrorismiin liittyvät, laadintaan yhteispäätösvallassa 75 artiklan nojalla, kun on kysymys Euroopan unionin alueella määrättävistä pakotteista.

Ulkopoliittisissa toimissa, toisin sanoen YK:n kolmansia maita vastaan asettamissa pakotteissa, Euroopan parlamentilla ei kuitenkaan ole yhteispäätösvaltuuksia. Näin sekä neuvosto että komissio ymmärtävät selkeästi, mitä sopimuksessa sanotaan. Aiomme kuitenkin kiinnittää tarkasti huomiota päätöslauselmaanne tässä asiassa ja pidämme aina mielessä ihmisoikeuksiin liittyvän näkökohdan, kun turvaudumme pakotevälineeseen joko EU:n alueella tai YK:n määräyksestä. Pyrimme jatkuvasti parantamaan menettelyä.

Panemme merkille pyyntönne kuulemisesta ja tiedonvaihdesta pakotejärjestelmää koskevien ehdotusten yhteydessä. Katson, että voimme tehdä tehokkaasti yhteistyötä, ja minulla ei ole epäilystäkään siitä, ettemme löydä sopivia keinoja tehdä yhteistyötä nykyisten institutionaalisten puitteiden mukaan.

Puhetta johti

varapuhemies **Libor ROUČEK**

Catherine Ashton, komission varapuheenjohtajaehdokas. – (EN) Arvoisa puhemies, puhun lyhyesti. Haluaisin mainita kolme erityistä seikkaa.

Ensinnäkin totean, että parlamentin jäsenet ovat aivan perustellusti puhuneet perusoikeuksien tärkeydestä, ja olemme varmasti kaikki yhtä mieltä siitä, että Euroopan yhteisöjen tuomioistuimella on tässä tietenkin tärkeä rooli. Se muun muassa varmistaa, että oikeuksia noudatetaan sen mukaan, mitä neuvosto tai komissio tekee. Ymmärrän kyllä asian oikein hyvin.

Toisena asiana haluan tuoda esiin hyvän yhteistyön. Aikaisempi puheenjohtaja pyysi sekä minua että neuvoston puheenjohtaja Malmströmiä olemaan hyvin selkeitä siinä, miten tärkeitä he pitävät rooliamme ja lähestymistapaamme parlamentin kanssa keskustellessamme.

Minulta kysyttiin erityisesti, minkälaisesta tiedosta on kysymys. En osaa vastata tähän tässä vaiheessa. Katson, että yksi asioista, joka minun on hoidettava aloittaessani tätä uutta tehtävää, on tehdä työtä parlamentin kanssa, ja näin aion toimia ja katsoa sitten, mistä on kysymys. On pohdittava, miten teemme tehokkaasti yhteistyötä ja mitä tietoa sisällytetään, ja samalla on otettava huomioon, mitä sanottiin aikaisemmin siitä, mitä tietojia voimme päästää julkisuuteen ja mitä emme.

Aion ottaa tämän tarkasti huomioon kaikista niistä syistä, joita parlamentin jäsenet odottavat minun olevan.

Kolmas ja viimeinen asiani koskee oikeudellista varmuutta. Käytin monta tuntia käydäkseni Lissabonin sopimuksen läpi yhden parlamentin kanssa, joten yhdessä vaiheessa olin hyvin perillä sopimuksen sisällöstä. Sopimuksen 75 artiklan tulkinta on tietenkin se, miten viittaatte 67 artiklaan ja sen merkitykseen tässä yhteydessä, joten saamiemme oikeudellisten neuvojen mukaan meidän on pyrittävä selventämään asioita silloin, kun näin on soveliaista tehdä. Saamamme neuvot ovat selkeät. Parlamentin jäsenillä on tietenkin vapaus moittia tätä, mutta mielestäni on hyvin tärkeää, että mihin tahansa päädyimmekin tässä, oikeudellinen varmuus toteutuu.

On erittäin tärkeää, että Lissabonin sopimus tulee voimaan. Tämä on erittäin tärkeää minulle, kun yritän selvittää, miten hoitaa tehtävä, joka minulla on ollut kunnia ottaa vastaan. On hyvin tärkeää, että saamme asiassa aikaan ratkaisun. Omalta osalta voin sanoa, että varmuuden kannalta meillä on mielestäni vastaus. Ymmärrän kyllä parlamentin huolen, ja ymmärrän toki, että on kuitenkin tarpeen tehdä perusteellista yhteistyötä.

Puhemies. – (EN) Olen vastaanottanut yhden työjärjestyksen 115 artiklan 5 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätetyn päätöslauselmaesityksen⁽¹⁾.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna.

15. Asiakirjojen saamista tutustuttavaksi koskevan oikeudellisen kehityksen parantaminen Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen (keskustelu)

Puhemies. – (CS) Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu

- Michael Cashmanin kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puolesta laatima suullinen kysymys neuvostolle asiakirjojen saamista tutustuttavaksi (asetus (EY) N:o 1049/2001) koskevan oikeudellisen kehityksen parantamisesta Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen (O-0122/2009 – B7-0230/2009) ja

- Michael Cashmanin kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puolesta laatima suullinen kysymys komissiolle asiakirjojen saamista tutustuttavaksi (asetus (EY) N:o 1049/2001) koskevan oikeudellisen kehityksen parantamisesta Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen (O-0123/2009 – B7-0231/2009).

Michael Cashman, laatiija. – (EN) Arvoisa puhemies, aluksi totean, että on todella hyvä nähdä täällä salissa komission jäsen Wallström sekä puheenjohtajavaltion edustaja Cecilia Malmström, sillä me molemmat olemme osallistuneet tämän asian käsittelyyn alusta eli vuodesta 1999 alkaen.

On kiinnostavaa ajatella, että se, mitä saavutimme sopimuksessamme toukokuussa 2001 oli melko historiallista, kun 15 jäsenvaltiota siirtyi erilaisista perinteistä ja kulttuureista ja erilaisista lähestymistavoista avoimuuteen ja läpinäkyvyyteen. Onnistuimme tekemään sopimuksen, ja kiinnostavaa kyllä, tämä ei johtunut vähiten silloisen puheenjohtajavaltio Ruotsin määrätietoisuudesta.

Tähän vaikutti myös se, että komissio tunnusti määrätietoisesti kaikkien kolmen toimielimen tarvitsevan kulttuurista muutosta. Meidän oli ymmärrettävä, ettei avoimuus estänyt demokratiaa kukoistamasta vaan itse asiassa paransi sitä. Se mahdollisti vastuuvellisuuden. Se antoi kansalaisille mahdollisuuden nähdä, mitä heidän nimissään tehtiin, ja se auttoi kiistatta meitä nostamaan verhoa ja todistamaan kerralla, ettei komission ja neuvoston kassakaapeissa piilotella mitään kammottavia salaisuuksia – parlamentista en ole varma, mutta toivottavasti tämä koskee myös sen kassakaappeja!

Kiitän tästä sitoutumisesta erityisesti komission jäsentä sekä rakasta entistä kollegaani Cecilia Malmströmiä. Nyt tarvitsemme uuden sitoumuksen. Kuten totesin, olemme saavuttaneet todella paljon. Meillä on asiakirjarekisteri. Nyt Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä määritellään ja uudelleenmääritellään, mitä asiakirjojen saamisesta tutustuttavaksi on alun perin sovittu. Olemme hyväksyneet periaatteen, että kaikki asiakirjat on annettava tutustuttavaksi, ja ellei niitä anneta, tämä olisi perusteltava erittäin selkeästi nimenomaan joko 4 artiklan – poikkeukset – tai 9 artiklan – arkaluonteiset asiakirjat – nojalla.

⁽¹⁾ Ks. pöytäkirja.

Parlamentti on kuitenkin ajan kuluessa pyytänyt jatkuvasti asetuksen tarkistamista. Mielestäni komission parlamentille esittämässä tarkistetussa asetuksessa, josta äänestimme valiokunnassa ja jonka ensimmäinen käsittely siirrettiin tämän vuoden maaliskuuhun, ei menty riittävän pitkälle, ja tiedän meidän olevan tästä eri mieltä. Oltiin myös huolissaan – ja parlamentti on edelleen huolissaan – siitä, että asiakirjojen saamista tutustuttavaksi yritettäisiin rajoittaa erityisesti määrittelemällä asiakirjat uudelleen – kokonaisiin aineistoihin voitaisiin soveltaa poikkeuksia – ja yrittämällä määritellä uudelleen kolmannen osapuolen veto-oikeus.

On kiinnostavaa, että yleisölehterillä istuvat kansalaiset varmaan ajattelevat meidän puhuvan jostain ulkoavaruudessa tapahtuvasta – artikkelit, kolmannen osapuolen veto-oikeus – mutta itse asiassa puhumme laista, jonka avulla he voivat varmistaa, että me olemme vastuuvollisia: että me parlamentin jäsenet olemme vastuuvollisia siitä, mitä teemme heidän nimissään, että komissio on vastuuvollinen siitä, mitä se tekee heidän nimissään, ja sama koskee neuvostoa. Miten he ja kansalaisjärjestöt voivat varmistaa tämän, jos työemme ja se, kuka mitään tekee kaikissa eri yksiköissä, pysyy tarkoin varjeltuna salaisuutena, jonka vain lobbarit ja lakimiehet tietävät?

Tämä on mielestäni Lissabonin sopimuksen ydin. Siinä todetaan, että meidän on parannettava demokratiaa. Meidän on parannettava oikeutta tutustua asiakirjoihin. Tämän vuoksi parlamentti vaatii tässä suullisessa kysymyksessä toteuttamaan monia suosituksia. Pohjimmiltaan kysymys on sen varmistamisesta, ettei työemme perustana olevia oikeuksia heikennetä. Kysymys on myös sen tunnustamisesta, että Lissabonin sopimuksen nojalla kolmen toimielimen lisäksi nyt myös näiden perustamat virastot ja elimet, mukaan lukien Euroopan keskuspankki, joissakin tapauksissa, Euroopan unionin tuomioistuimien, Euroopan investointipankki, Europol ja Eurojust, kaikki nämä elimet ovat nyt asetuksen (EY) N:o 1049/2001 nojalla vastuuvollisia.

Mielestämme Lissabonin sopimukseen voimaantulon jälkeen esitetyt ehdotukset eivät vastaa sopimuksen henkeä ja kirjainta eivätkä niitä velvoitteita, jotka mielestämme sisältyvät alkuperäiseen asetukseen (EY) N:o 1049/2001, jossa kuulijoidemme hyväksi vaaditaan yleisölle oikeutta tutustua kaikkiin kolmen toimielimen hallussa pitämiin, vastaanottamiin tai laatiimiin asiakirjoihin.

Cecilia Malmström, *neuvoston puheenjohtaja*. – (SV) Arvoisa puhemies, kuten tiedätte, avoimuuden lisääminen on äärimmäisen tärkeä asia puheenjohtajavaltio Ruotsille. EU:n toimielimet ovat päässeet avoimuudessa jo melko pitkälle. Kysymys ei ole kuitenkaan ainoastaan laeista ja asetuksista. Avoimuudessa on kysymys asenteista ja siitä, miten lakeja ja asetuksia sovelletaan käytännössä.

Tänä aamuna minulla oli suuri ilo tavata komission varapuheenjohtaja Margot Wallström ja parlamentin varapuhemies Diana Wallis asiakirjoihin tutustumista käsittelevässä toimielinten välisessä komiteassa. Kokous pidettiin puheenjohtajavaltio Ruotsin aloitteesta. Komitea ei ollut kokoontunut kahteen vuoteen. Kävimme todella myönteisiä ja yksityiskohtaisia keskusteluja siitä, miten voisimme parantaa kansalaisten mahdollisuuksia tutustua käytännössä toimielinten asiakirjoihin. Meidän olisi kokoonnuttava useammin, ja tämä oli myös yksi yhteisistä päätelmistämme.

Olen tyytyväinen siihen, että Lissabonin sopimuksessa avoimuutta, julkista valvontaa ja demokratiaa pidetään erittäin tärkeinä asioina. Olemme siihen varsin tyytyväisiä. Avoimuusasetukseksi kutsuttavan asetuksen (EY) N:o 1049 tarkistamisessa puheenjohtajavaltio haluaisi keskittyä ennen kaikkea asetuksen uuteen oikeusperustaan. Se sisältyy Lissabonin sopimuksen 15 artiklan 3 kohtaan. Tärkein muutos uudessa oikeusperustassa on soveltamisalaan kuuluvien toimielinten laajentaminen. Selkeämmin sanottuna tämä tarkoittaa sitä, että kun entistä artiklaa sovellettiin vain parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjoihin, uudessa artiklassa yleisön oikeus tutustua asiakirjoihin ulottuu kaikkien Euroopan unionin toimielinten, elinten ja laitosten asiakirjoihin. Euroopan unionin tuomioistuimen, Euroopan keskuspankin ja Euroopan investointipankin asiakirjoihin sovelletaan tiettyjä rajoituksia, mutta soveltamisala on silti huomattavasti aiempaa laajempi.

Komissio on ilmoittanut, että se tuo parlamentin ja neuvoston käsiteltäväksi ehdotuksen, jonka tarkoituksena on mukauttaa voimassa oleva avoimuusasetus sopimuksen uusiin määräyksiin.

Sitä odotellessa neuvosto jatkaa avoimuusasetuksen tarkistamiseen liittyvää työtään komission parlamentille toukokuussa 2008 esittämän ehdotuksen pohjalta.

Toukokuun 2008 jälkeen neuvoston tiedotustyöryhmä on käynyt ehdotuksen läpi kaksi kertaa. Toinen tekninen käsittely saatettiin päätökseen tämän vuoden kesä- ja heinäkuun aikana, ja siihen sisältyy useita tarkistuksia, jotka parlamentti hyväksyi täysistunnossaan maaliskuussa 2009. Toukokuussa parlamentti päätti olla viemättä loppuun komission Euroopan parlamentille esittämän ehdotuksen muodollista tarkastelua. Muistuttaisin parlamentille, että kollegani Beatrice Ask, joka on Ruotsin oikeusministeri, kertoi

kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnalle Ruotsin puheenjohtajakauden alussa 2. syyskuuta 2009, että hän oli valmis aloittamaan toimielinten väliset neuvottelut. Hän kysyi erityisesti, aikoiko vasta valittu parlamentti jatkaa työskentelyään niiden 92 tarkistuksen pohjalta, jotka parlamentti oli hyväksynyt maaliskuussa 2009. Hän kysyi tätä siksi, että puheenjohtajavaltiona meidän on tiedettävä parlamentin kanta, vaikkei se välttämättä olekaan valmiin ensimmäisen käsittelyn muodossa.

Käsittääkseni uudella parlamentilla ei ole ollut vielä tilaisuutta keskustella komission ehdotuksesta, vaan se on sen sijaan keskittynyt pohtimaan, miten Lissabonin sopimus vaikuttaa meneillään olevaan asetuksen tarkistamiseen.

Neuvostossa odotamme ilmoitettua komission ehdotusta Lissabonin sopimuksen vaikutuksista avoimuusasetukseen. Me olemme tietenkin jatkossakin käytettävissä ja keskustelemme nykyisestä ehdotuksesta kanssanne, ja on sanomattakin selvää, että näissä keskusteluissa otamme luonnollisestikin uuden sopimuksen vaikutukset huomioon.

Mielestäni Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 15 artiklan 3 kohta on täysin asianmukainen oikeusperusta uuden sopimuksen nojalla tehtävälle ehdotukselle. Muilla artikloilla, jotka liittyvät yleensä julkiseen valvontaan, parempaan toimielinten ja kansalaisten väliseen viestintään sekä hyvään hallintotapaan, on todella suuri merkitys toimielinten työlle demokratian, tehokkuuden ja legitimiin vahvistamiseksi. Meidän on myös keskusteltava siitä, miten tällaiseen tavoitteeseen olisi pyrittävä. En ole kuitenkaan vakuuttunut siitä, että nämä asiat kuuluvat avoimuusasetukseen. Selvyyden vuoksi asetuksessa pitäisi olla selkeät säännöt, jotka liittyvät ainoastaan asiakirjojen saamiseen yleisön tutustuttavaksi eikä paljon muuhun.

Margot Wallström, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, käännyin ensimmäiseksi jäsen Cashmanin puoleen. Tämä taitaa olla minun viimeinen tilaisuuteni tai mahdollisuuteni kiittää teitä. Te olette todella antanut parlamentissa kasvot tämän asetuksen ja avoimuuden puolustamiselle. Teistä on tullut niiden kasvot, symboli ja puolestapuhuja.

Mielestäni meillä molemmilla, Cecilia Malmströmillä ja minulla, on ruotsalaisina runsaasti uskottavuutta, ja ihmisille on varmasti selvää, että jatkamme taistelua avoimuuden puolesta. Meillä on kuitenkin ollut myös omat kiistamme, sillä olemme eri tehtävissä, ja toisinaan meidän on oltava todella realistisia sen osalta, mitä voimme saavuttaa, ja kummankin toimielimen on puolustettava omaa tonttiaan. Tämä ei ole aina helppoa. Mielestäni myös koko poliittinen ilmapiiri on muuttunut, ja poliittinen tasapaino on muuttunut, ja tämä on vaikuttanut keskusteluihimme näistä kysymyksistä.

Lähtökohtamme on kuitenkin mielestäni täysin sama, ja toteamme myös, että asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi annetusta asetuksesta on ollut meille paljon hyötyä. Vuosien saatossa se on ollut erinomainen työkalu ja haluamme, että sitä käyttävät muutkin kuin lobbarit ja ne, joille maksetaan kaikkien asiakirjojen tarkastelusta. Haluamme, että yleisö ja toimittajat voivat hyödyntää sitä ja että heillä on täydet oikeudet tutustua asiakirjoihin. Tämä on minun lähtökohtani. Tiedän, että ministeri on tästä kanssani samaa mieltä, kuten kuulitte.

Mielestäni myös Ruotsin puheenjohtajakausi tarjosi erinomaisen tilaisuuden viedä tätä asiaa eteenpäin. Nyt haluan todella kiittää parlamenttia mahdollisuudesta käydä tätä keskustelua avoimuudesta ja uudesta Lissabonin sopimuksesta, koska sopimuksessa korostetaan enemmän avoimuutta ja niin sanottua osallistuvaa demokratiaa. Me kaikki olemme samaa mieltä siitä, että tämä on mitä mieluisin kehityssuunta.

Tänään käsiteltävä konkreettinen kysymys on seuraava: Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä asetuksen (EY) N:o 1049/2001 tarkistamiseksi?

Kuten tiedätte, Lissabonin sopimuksessa yleisön oikeutta tutustua asiakirjoihin on laajennettu, kuten kuulimme ministerin sanovan, kaikkien unionin toimielinten, elinten ja laitosten asiakirjoihin, vaikkakin Euroopan unionin tuomioistuimen, Euroopan keskuspankin ja Euroopan investointipankin asiakirjoihin sovelletaan luonnollisesti tiettyjä poikkeuksia.

Asetuksen (EY) N:o 1049/2001 tarkistamisen osalta haluan todeta, että uusi oikeusperusta, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 15 artiklan 3 kohta, vastaa hyvin pitkälti aiempaa 255 artiklaa, ja suurin ero on määräysten soveltamisalaan kuuluvissa toimielimissä.

Komissio käsittelee kysymystä 2. joulukuuta tänä vuonna antamassaan tiedonannossa. Sen tarkoituksena oli mukauttaa keskeneräiset sekundaarilainsäädäntöä koskevat ehdotukset uuteen sopimukseen. (Jotkut teistä täällä saattavat tuntea sen EU-slangin mukaisesti ”omnibus-asetuksena” – unohdetaan tämä heti kun sen sanon!)

Tämä tarkoittaa sitä, että kumpi tahansa lainsäätäjä voi nyt muuttaa asetuksen soveltamisalaa laajentaen sitä muihin elimiin ja toimielimiin. Näin myös kerromme neuvostolle, että komissio on tätä esittänyt ja myös hyväksynyt sen.

Tämän jälkeen edistymisen lainsäädäntömenettelyssä, joka johtaa muutetun asetuksen (EY) N:o 1049/2001 hyväksymiseen, on lainsäätäjien eli parlamentin ja neuvoston käsissä. Asiakirja on edelleen ensimmäisessä käsittelyssä. Meillä ei ole lainsäädäntöpäätöslauselmaa eikä meillä on uuden parlamentin kantaa. Komissio tietenkin jatkaa pyrkimistä sopimukseen – kuten muissakin lainsäädäntömenettelyissä.

Lissabonin sopimuksessa luodaan osallistuvaa demokratiaa koskeva lainsäädäntökehys. Komissio on jo tehnyt useita aloitteita, joilla pyritään parantamaan yleisön kuulemista ja osallistumista uusia menettelytapoja koskevien ehdotusten käsittelyyn. Arvioimme esimerkiksi komission kuulemisohjeita sopimuksen uusien määräyksien kannalta ja päätämme, onko ohjeita tarpeen muuttaa niiden parantamiseksi. Olemme myös jo aloittaneet kansalaisaloitetta koskevan työn käynnistämällä julkisen kuulemisen kuunnellaksemme kansalaisia ja sidosryhmiä ennen kuin esitämme ehdotuksen.

Myös Eurooppa-neuvosto tunnusti viime viikolla, että kansalaisaloite on todella tärkeä. Myös seuraava puheenjohtajavaltio Espanja on käsittääkseni sijoittanut sen tärkeään asemaan asialistallaan. He haluavat saada nopeasti tuloksia aikaan.

Kuten jo kuulumme, asiakirjoihin tutustumista käsittelevä toimielinten välinen komitea kokoontui tänä aamuna puheenjohtajavaltio Ruotsin kutsusta. Komitean tehtävänä on tutkia parhaita käytäntöjä, tarkastella mahdollisia ristiriitoja ja keskustella asiakirjoihin tutustumista koskevasta tulevasta kehityksestä.

Päätimme siis yhdessä, että perustamme avoimuutta käsittelevän verkkoportaalin, että toimielintemme julkiset asiakirjarekisterit täydentävät jatkossa toisiaan, että tietotekniikkayksikkömme koordinoivat yhdessä asiakirjojen tutustumisoikeutta koskevia toimenpiteitä ja että aiomme nyt harkita, miten asiakirjojen tutustumismahdollisuuteen vaikuttaa se, että toimielimemme perustavat tai muuttavat elektronisia tallennusjärjestelmiä.

Tiedän, että tähän aikaa vuodesta kirjoitetaan joulupukille. Avoimuuden osalta teidän ei kuitenkaan kannata luottaa joulupukkiin. Mielestäni nyt parlamentin, neuvoston ja komission on todellakin saatava tuloksia aikaan. Aitoja, konkreettisia ja suoria tuloksia. Mielestäni olemme jo aloittaneet, ja meidän on myös jatkettava tällä tiellä, joten odotan kovasti keskusteluumme.

Renate Sommer, PPE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, olimme sopineet esittelijän ja muiden poliittisten ryhmien varjoesittelijöiden kanssa, että esitämme suullisen kysymyksen menettelyn nykyisestä ja seuraavista vaiheista. Aioimme keskustella jatkosta neuvoston ja komission antaman vastauksen perusteella. Periaatteessa saimme juuri tämän vastauksen. Minulle ei ole täysin selvää, miksi laatija yhtäkkiä esittelikin ryhmien välisestä sopimuksesta poiketen päätöslauselman, jossa hän esitteli oman näkökantansa. Millaisen vastauksen hän haluaa komissiolta ja neuvostolta? Jäsen Cashman, arvostan teitä suuresti, mutta kaikki tämä tapahtui hiljaisuudessa ja salaa ilman minkäänlaista avoimuutta. Se väitteestänne, että taistelette avoimuuden puolesta. Yrititte sivuuttaa meidät. Lisäksi tämän päätöslauselman oikeutus on mielestäni työjärjestyksen määräysten nojalla erittäin kyseenalainen. Joka tapauksessa päätöslauselman sisältö toistaa parlamentin edellisellä toimikaudella laatimanne mietinnön sisältöä ja on sen vuoksi täysin turha.

Tiedän, että yrititte neuvotella varjoesittelijöiden kanssa yhteisen päätöslauselman esittämisestä, mutta minä vastustan pohjimmiltaan tätä päätöslauselmaa. Lissabonin sopimuksen voimaantulo ei ole mielestäni tuonut sellaista muutosta asiakirjan oikeusperustaan, että se olisi muuttanut Euroopan parlamentin roolia. Mietintö oli ja on asiakirja, joka kuuluu yhteispäätösmenettelyyn. Tämä selittää myös ryhmäni huolestumista siitä, onko päätöslauselma työjärjestyksen määräysten mukainen.

En halua pohtia asiakirjan sisältöä. Niputatte yhteen monia erilaisia asioita, muun muassa siteerauksia Euroopan unionin perustamissopimuksesta, Lissabonin sopimuksesta ja perusoikeuskirjasta, ja kaikki on irrotettu asiayhteydestään, jotta ne tukisivat päätöslauselmaesitystänne. Se ei todellakaan ole oikeudellisesti pitävä puhtaasti siinä muodossa, jossa se on esitetty. Ette ole sitoutunut luottamuksellisuuteen, mitä todellakin tarvitaan ainakin jossakin määrin. Sitä tarvitaan esimerkiksi kolmansien maiden kanssa tehtävissä kansainvälisissä sopimuksissa ehdottomana edellytyksenä. Teidän tarvitsee ajatella vain Yhdysvaltojen kanssa tehtyä SWIFT-sopimusta. Myöskään sovitteluratkaisua ei ole esitetty, esimerkiksi jälkikäteen toteutuvan avoimuuden muodossa. Ette tarjoa tätä. Lisäksi muut lain suojaamat oikeudet, kuten tietosuoja tai oikeus yksityisyyteen, jätetään huomioimatta.

Emme saa hyväksyä tätä päätöslauselmaa. Saimme komissiolta ja neuvostolta hyvän vastauksen, ja meidän on jatkettava sen pohjalta, toisin sanoen suulliseen kysymykseemme saadun vastauksen pohjalta. Pyydän jäsen Cashmania peruuttamaan päätöslauselmaesityksensä.

Vilija Blinkevičiūtė, S&D-ryhmän puolesta. – (LT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kiitos. Olen täysin samaa mieltä kollegamme Cashmanin kanssa siitä, että Lissabonin sopimuksen voimaantulon ja oikeudellisen tilanteen muuttumisen jälkeen nyt on sopivin aika jatkaa vuonna 2001 asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi annetun asetuksen käsittelyä sekä asetuksen perusteellista parantamista ja tarkistamista.

Lissabonin sopimuksella pyrimme lisäämään huomattavasti avoimuutta yhteiskuntaa kohtaan. Tämä tarkoittaa sitä, että päätökset on tehtävä mahdollisimman avoimesti ja että päätösten on oltava mahdollisimman ymmärrettäviä kansalaisille. Tämä on tärkeää etenkin siksi, että kansalaistemme arvio kaikesta Euroopan unionin työstä ja heidän luottamuksensa tähän työhön ovat yhteydessä siihen, miten he ymmärtävät Euroopan unionin työtä ja miten he voivat tutustua hyväksyttyihin asiakirjoihin.

Erityisesti tässä asiassa avoimuus on välttämätöntä, jotta demokratian periaatteita ja perusoikeuksien kunnioittamista voidaan vahvistaa. Näin ollen yhteiskunnan mahdollisuudesta tutustua asiakirjoihin on tehtävä pääperiaate ja salassapitoa on sovellettava vain poikkeustapauksissa.

Euroopan parlamentti on jo tehnyt paljon työtä tässä asiassa. Tämän vuoden maaliskuussa se laati mietinnön komission ehdotuksesta voimassa olevan asetuksen muuttamisesta, ja tämä Euroopan parlamentin uusi ehdotus on sopiva lähtökohta keskustelulle. Emme saa kuitenkaan unohtaa, että keskustelemme nyt asetuksen muuttamisesta, ja sen vuoksi on välttämätöntä jatkaa yhteistyötä kaikkien Euroopan unionin toimielinten välillä ja päättää yhdessä avoimuutta koskevien sääntöjen tarkistamisesta.

Parannettu asetus lisäisi avoimuutta. Koska Lissabonin sopimuksessa vahvistetaan periaatteita, joilla pyritään lisäämään avoimuutta Euroopan unionissa ja tiivistämään yhteistyötä kansalaisten kanssa, tämän tavoitteen saavuttamisen kannalta on tärkeää, että luodaan konkreettisia toimenpiteitä ja konkreettinen perusta Euroopan unionin toimielinten hallinnoinnille.

Tämän vuoksi kehotan uutta komissiota esittämään ehdotuksen mahdollisimman pian ja sopimaan neuvoston kanssa yhteisestä kannasta, jotta voidaan varmistaa täysin avoin ja jatkuva vuoropuhelu kansalaisten ja heitä edustavien järjestöjen kanssa.

Diana Wallis, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, olen erittäin tyytyväinen kysymykseen ja kiitän jäsen Cashmania siitä, että hän esitti näkemyksiään. Olin todellakin luullut, että kaikki parlamentin poliittiset ryhmät olivat sopineet päätöslauselmasta. Minulle nimittäin sanottiin tämän olleen tänään iltapäivällä pidetyn kokouksen tulos.

On selvää, että kun Lissabonin sopimus on tullut voimaan, voimme ottaa edistysaskeleen koko avoimuutta koskevassa asiassa. Avoimuudesta vastaavana parlamentin varapuhemiehenä olen todennut, ettei tämä aihe ole aina ollut helppo, mutta mielestäni meillä on nyt mahdollisuus saada enemmän aikaan ja päästä vieläkin lähemmäs kansalaisiamme. Täällä parlamentissa tarkastelemme omia järjestelyjämme, jotka koskevat oikeutta tutustua asiakirjoihin ja oikeutta saada tietoa. Minulla oli todella suuri ilo tavata tänä aamuna Cecilia Malmström ja Margot Wallström, niin että kolmen toimielimemme edustajina pystyimme kerrankin istumaan yhdessä alas ja todella saamaan edistystä aikaan. Onkin jo todettu – ja pidän tätä suurena läpimurtonamme – että tämän satunnaisesti parin vuoden välein kokoontuvan toimielinten välisen komitean sijasta olemme sopineet tapaavamme seuraavan kerran puolen vuoden päästä ja laatineet itsellemme paljon säännöllisemmän aikataulun. Olemme vakavissamme, ja tämä on yhdessä antamamme vakavasti otettava merkki siitä, että pyrimme luomaan todellisen avoimuuden portaalin meidän kaikkien välille, että pyrimme varmistamaan, että kansalaisemme voivat nähdä lainsäädäntömenettelyn etenemisen sen kaikissa vaiheissa ja että he voivat todella antaa oman panoksensa siihen, mitä me teemme, ja todella ymmärtää työtämme.

Näin ollen ryhmäni – ja uskoakseni kaikki ryhmät – ovat suostuneet tarkistuksiin, jotka heijastavat tämänpäiväistä edistymistämme. Haluan vielä kiittää meitä kolmea naista siitä, että onnistuimme saamaan tässä asiassa edistystä aikaan.

Zbigniew Ziobro, ECR-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, monen Euroopan unionin asioista kiinnostuneen tiedottajan mielestä niin sanottu demokratiavaje on ollut nähtävissä Euroopan unionin toimielimissä jo monen vuoden ajan. Usein tämän syytös lausutaan perusteettomasti, mutta monesti siinä itse asiassa on perää. Jälkimmäisessä tapauksessa on todettu, että kun tärkeiden päätösten tekijät nähdään anonyymeinä Euroopan unionin virkailijoina jossain kaukana Brysselissä, demokratiajärjestelmä ei toimi

asianmukaisesti. Tämän vuoksi on korostettava, että avoimuus on äärimmäisen tärkeä osa Euroopan unionin toimintaa. Viranomaisten on oltava vastuussa yhteiskunnalle. Muussa tapauksessa valta turmelee, kuten historia on osoittanut.

Euroopan unionin yhteiskunta koostuu eri kansoista, jotka asuvat eri maissa. Tämän vuoksi Euroopan unionin toimielinten on oltava vastuussa jokaisen jäsenvaltion kansalaisille, ja kaiken Euroopan unionille uskotun päätösvalan jatkuva valvonta voidaan varmistaa antamalla kansalaisille täydet oikeudet tutustua asiakirjoihin. Ajattelen ensisijaisesti työasiakirjoja sekä Euroopan komission tai neuvoston suorittamia analyyseja ja kuulemisia. On välttämätöntä, että eturyhmien vaikutus asetusten kehittämiseen kirjataan ylös ja on kaikkien nähtävissä. On tärkeää, ettei vain parlamentilla ole täyttä oikeutta tutustua näihin asiakirjoihin. Kaikkien Euroopan unionin jäsenvaltioiden kansalaisilla pitäisi olla oikeus demokraattiseen valvontaan, niin että jokainen asiasta kiinnostunut järjestö yhteiskunnassa ja jokainen toimittaja voi hyödyntää tätä oikeutta. Vain avoimuus voi taata sen, että Euroopan unionin viranomaiset ja henkilöstö käyttävät heille uskottua valtaa jäsenvaltioiden kansalaisten yhteiseksi hyväksi.

Rui Tavares, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (PT) Hyvät kollegat, tässä keskustelussa on kysymys luottamuksesta. Euroopan unionin toimielimet pyytävät aina kansalaisia luottamaan heihin. Lissabonin sopimusta koskevan prosessin aikana toimielimet pyysivät kansalaisia luottamaan heihin myötä- ja vastoinikäymisissä. Talouskriisi alkoi, ja toimielimet pyysivät kansalaisia luottamaan heihin. Luottamuksen on kuitenkin oltava molemminpuolista, eikä kansalaisilta voi aina pyytää luottamusta, ellei itse samanaikaisesti luota kansalaisiin riittävästi näyttääkseen heille, miten kaikki komission prosessit etenevät ja miten sen sisäinen työskentely toimii. Vallanpitäjät eivät voi valittaa siitä, etteivät kansalaiset luota poliitikkoihin, elleivät poliitikot itse luota kansalaisiin.

Tämä on demokratiaan liittyvä ongelma, minkä lisäksi tämä on myös tuhlaukseen liittyvä ongelma. Yhteiskunnalla itsellään on valtavasti osaamista, jonka heitämme hukkaan, ellemmme ota kansalaisia mukaan Euroopan unionin johtamis- ja hallinnointiprosessiin. Voin näin ollen sanoa täysin varmana, että kannatan täysin esittelijän ponnistuksia, että hän tekee demokratialle hyvän palveluksen, ja että meidän olisi paitsi edettävä kohti avoimuutta myös ennen kaikkea pyrittävä varmistamaan, ettei avoimuus jää vain hienoksi sanaksi vaan että se tarkoittaa jotain konkreettista.

William (The Earl of) Dartmouth, EFD-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, Euroopan unionilla on kotimaassani ja myös muualla täysin ansaittu maine organisaationa, joka tekee päätöksensä salakähmäisesti ja vaivihkaisesti. Voisi siis luulla, että komissio tekee nyt parhaansa toimiakseen avoimesti. Sen sijaan komissio on laatinut tämän ehdotuksen – asetuksen numero taitaa olla 1049 – jonka yhdessä osassa itse asiassa rajoitetaan sellaisten asiakirjojen tutustuttavaksi saamista, jotka ovat nykyisin julkisia.

Lisäksi tähän liittyy tärkeä objektiivinen näkökohta, jonka muistan Harvardin yliopiston ajoiltani ja joka on seuraava: ilman avoimuutta ja ilman asianmukaista julkista valvontaa tehdyillä päätöksillä on sisäsyntyinen taipumus olla huonoja päätöksiä. Teidän pitäisi hyväksyä se, että yksi syy, miksi komissio esittää niin monia huonosti harkittuja, puutteellisesti mietittyjä, epäasiallisia ja huonosti laadittuja ehdotuksia, joita meidän Englannissa ja muissa maissa on siedettävä, on puutteellinen avoimuus. Tämän lainsäädäntökehityksen osalta kehottaisin komissiota siis miettimään asiaa uudelleen, sikäli kuin asian uudelleen miettiminen on koskaan edes mahdollista puutteelliselle toimielimelle puutteellisessa hallintojärjestelmässä.

Salvatore Iacolino (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kuuntelin hyvin tarkasti komission, puheenjohtajavaltion ja parlamentin jäsenten puheenvuoroja. Tukholman ohjelmassa on todellakin selvennetty entisestään, millainen merkitys on oikeudella tutustua EU:n toimielinten laatimiin asiakirjoihin.

Myös Lissabonin sopimuksessa puolustetaan luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden oikeutta tutustua asiakirjoihin, vaikka siinä samalla kuitenkin varmistetaan, että on myös annettava asetuksia kunkin elimen erityispiirteitä vastaavista kriteereistä ja rajoituksista. Kuten todettiin, tänä vuonna parlamentilla on jo ollut mahdollisuus käsitellä asiakirjojen tutustuttavaksi saamista, ja tuolloin näkemykset olivat melko vaihtelevia.

Nyt olemme kaikki samaa mieltä siitä, että vuodelta 2001 peräisin olevaa asetusta on todella mukautettava. Jäsen Cashmanin ehdottama ratkaisu ei kuitenkaan vaikuta mahdolliselta, koska asiakirjoihin tutustumismahdollisuutta laajennetaan siinä kaikkien järkevien rajoitusten ulkopuolelle, mikä saattaa itse asiassa joissakin tapauksissa olla vastoin yleistä etua. Mainitsen muutaman esimerkin: kolmansien maiden kanssa käytävät neuvottelut tai muut arkaluonteiset toiminnot on määriteltävä tarkasti, on löydettävä tasapaino avoimuutta, tietojen ilmaisemista ja tietämistä koskevan laillisen oikeuden sekä sen välillä, että asiakirjojen antamisesta tutustuttavaksi kieltäydytään tunnustetun yleisen edun perusteella.

Olemme vakuuttuneita siitä, että luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden oikeutta tutustua asiakirjoihin on edistettävä tietäen, että meidän on määriteltävä järkevä periaate seuraavien ristiriitaisten tarpeiden tasapainottamiseksi: on laajennettava Euroopan oikeusasiamiehen toimivaltuuksia, laadittava tarkat ja asianmukaiset kriteerit mahdollisuudelle tutustua asiakirjoihin sekä otettava käyttöön siirtymäajan järjestelyjä, joiden avulla siirrytään vaiheittain sääntöihin, jotka vastaavat kansalaisten tarpeita ja jotka ovat sopusoinnussa toimielinten asianmukaisen toiminnan kanssa. Luotamme siihen, että nykyinen puheenjohtajavaltio, puheenjohtajavaltio Espanja sekä komissio pyrkivät toiminnallaan tähän tavoitteeseen.

Cornelis de Jong (GUE/NGL). – (NL) Arvoisa puhemies, mitä asiakirjaa tarkkaan ottaen etsitte? Mikä on asiakirjan numero? Tässä pari vastausta, joita kansalaiset voivat odottaa saavansa esittäessään kysymyksen Euroopan unionin toimielimelle. Kansalaiset haluavat tietoa, mutta eivät kuitenkaan mainosmateriaalia tai poliittisia asiakirjoja, joiden salakieltä on mahdoton tulkita, ja tämän vuoksi tarvitaan tietenkin merkittäviä muutoksia. Huomio on kohdistettava kansalaisiin. Tämä on jäsen Cashmanin kysymysten perusta, ja haluan kiittää häntä hänen erinomaisesta ja – osoitan tämän jäsen Sommerille, joka valitettavasti on jo poistunut istuntosalista – äärimmäisen avoimesta yhteistyöstään viime kuukausien aikana.

Haluaisin, että osa Euroopan unionin tiedotusmäärärahoista käytettäisiin siihen, että kansalaisille vakuutetaan sekä digitaalisten tiedotusvälineiden että henkilökohtaisen kanssakäymisen välityksellä, että kansalaiset saavat aitoa ja monipuolista tietoa sekä vastauksia esimerkiksi seuraavanlaisiin kysymyksiin: "Voisitko kertoa, miten Euroopan unioni eteni EU:n toimenpiteitä koskevassa päätöksenteossään Kööpenhaminan ilmastomuutoskokouksessa?" Tällaisia asioita kansalaiset haluavat tietää, ja siksi kehotan komissiota, neuvostoa ja erityisesti parlamentin jäseniä kannattamaan aloitteitamme avoimuuden lisäämiseksi. Tämä on mielestäni ainoa todella selkeä sanoma.

Heidi Hautala (Verts/ALE). – (FI) Arvoisa puhemies, asiakirjajulkisuus tarkoittaa kansalaisten oikeutta osallistua päätöksentekoon ja saada sen pohjaksi tietoa, ja Lissabonin sopimus vahvistaa tätä Euroopan unionin kansalaisten perusoikeutta. Jos Euroopan parlamentti ei puolusta tätä perusoikeutta, niin kuka sitten puolustaa sitä?

Sen takia on hyvin tärkeää, että me hyväksymme tässä istunnossa voimakkaan, kirkkaan kannan avoimuuden puolesta. Meidän ei pidä hyväksyä minkäänlaisia taka-askeleita, ei niitä, joita komissio esittää.

Voin vakuuttaa, että liikkeellä on paljon vääriä käsityksiä siitä, mitä me olemme täällä päättämässä. Me emme halua vaarantaa kansainvälisiä neuvotteluja, mutta me katsomme, että kansalaisilla on oikeus tietää, mistä sellaisista asioista keskustellaan vieraiden ulkovaltojen kanssa, jotka vaikuttavat kansalaisten oikeuksiin. Me emme myöskään päädy täällä sellaiseen lopputulokseen, että jokaisen Euroopan parlamentin jäsenen pitäisi julkistaa sähköpostinsa. Jos joku sellaista pelkää, se on aivan turha pelko.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, avoimuutta ja kansalaisten oikeutta tutustua Euroopan unionin asiakirjoihin koskeva kysymys on kieltämättä siinä määrin merkittävä asia, että ihmiset kaikkialla Euroopassa ovat edelleen tyytymättömiä Euroopan yhdentymispolitiikkaan.

Itävallan tapauksen vuoksi monet ovat tyytymättömiä Euroopan unioniin tai suhtautuvat siihen epäilevästi, sillä heistä tuntuu, ettei EU:ssa ole avoimuutta eikä mahdollisuutta osallistua politiikkaan. Prosessi, jossa Lissabonin sopimus ensin esiteltiin ja sitten ajettiin läpi samalla kun valittiin Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja ja korkea edustaja, on saanut kansalaiset tuntemaan, etteivät he ymmärrä, mitä tapahtuu, ettei avoimuutta ole ja ettei heillä ole aavistustakaan, miksi nämä asiat on tehty. Mikäli Lissabonin sopimuksen halutaan olevan Euroopan unionin kansalaisten kannalta onnistunut, on tärkeää antaa kansalaisille tunne, että he pystyvät näkemään, ketkä tekevät unionissa päätöksiä ja miksi ja miten näitä päätöksiä tehdään.

Michael Cashman, laatiija. – (EN) Arvoisa puhemies, katsoin tarpeelliseksi kommentoida kahta seikkaa.

Jäsen Sommer on vielä istuntosalissa, ja vaikkei hän kuuntelekaan, on mielestäni asianmukaista vastata siihen, mitä hän sanoi. Hän esitti useita syytöksiä. Yksi niistä oli, etten minä ole toiminut avoimesti. Haluan oikaista pöytäkirjanmerkinnän ja todeta, että kaikki poliittiset ryhmät ja kaikki esittelijät on kutsuttu kaikkiin kokouksiin. Kun he eivät ole itse päässeet paikalle, näissä kokouksissa on esitetty tarkasti heidän kantansa. Myöhemmin kaikista tehdyistä päätöksistä on tiedotettu varjoesittelijöille ja kaikille poliittisille ryhmille.

On ehdotettu, että meidän pitäisi jotenkin peruuttaa tämä päätöslauselmaesitys, joka jäsen Sommerin mielestä on epädemokraattinen ja läpinäkymätön – ettei hänen ryhmänsä tiennyt siitä mitään. Tämä on varsin mielenkiintoista, sillä olen neuvotellut tänään iltapäivällä hänen ryhmänsä PPE:n kanssa heidän suullista kysymystä koskevasta päätöslauselmaesityksestään. Mielestäni hänelle on siis vain annettu vääriä tietoja, ja

tältä pohjalta odotan kovasti vilpittömässä ja hyvässä hengessä käytäviä neuvotteluja PPE:n ja kaikkien muiden ryhmien kanssa.

Lopuksi totean olleeni huolimaton. Tämä on viimeinen kerta, kun minä ja komission jäsen Wallström kohtaamme täällä istuntosalissa, ja halusin merkittävän pöytäkirjaan, että minä ja parlamentti emme ole koskaan epäilleet sitoutumistanne avoimuuteen ja läpinäkyvyyteen. Olette ollut täysin oikeassa: meidän on täytynyt aina puolustaa toimielintemme omaa tonttia, ja te olette puolustanut omaanne loistavasti poikkeamatta kuitenkaan koskaan avoimuuden periaatteesta.

Olette ollut ja olen varma siitä, että tullette aina olemaan merkittävä virkamies, jolla on esimerkillinen maine. Ette ole koskaan perääntynyt missään asiassa, jota olette pitänyt oikeana, oikeudenmukaisena ja ihmisarvoisena, ja haluan kiittää teitä kaikkien niiden ihmisten puolesta, joilla ei koskaan ole iloa ja kunniaa tutustua teihin.

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Arvoisa puhemies, asiakirjojen tutustuttavaksi saamista koskeva lainsäädäntö, toisin sanoen täällä mainitsemamme asetus (EY) N:o 1049, on ollut meille todella hyödyllinen. Olen todella ylpeä, että olen saanut osallistua sen syntymiseen yhdessä jäsen Cashmanin ja komission tuen antaneen komission jäsenen Wallströmin kanssa.

Lissabonin sopimus antaa meille mahdollisuuden mennä yhden askeleen pidemmälle, kun asetuksen soveltamisalaa laajennetaan. Tämä on erittäin myönteinen asia. Valitettavasti syksyn aikana Euroopan parlamentin kanssa ei pystytty käynnistämään toimielinten välistä vuoropuhelua. Odotimme Euroopan parlamentin kantaa pystyäksemme jatkamaan. Mielestäni puheenjohtajavaltio Espanjakin tarvitsee jonkinlaisen merkin Euroopan parlamentin kannasta tähän kysymykseen, jotta se voi jatkaa toimielinten välisiä neuvotteluja.

Sitä odottaessa voimme tehdä paljon. Sekä komission varapuheenjohtaja Wallström että varapuhemies Wallis viittasivat tänä aamuna pitämäämme kokoukseen, joka on konkreettinen keino edistää avoimuutta ja asiakirjojen saamista tutustuttavaksi ja muuttaa toimielimiämme käyttäjäystävällisemmiksi. Yksi käsittelemistämme kysymyksistä oli, miten voimme käyttää tietokonejärjestelmiämme niin, että kansalaiset, toimittajat, kansalaisjärjestöt ja muut voivat seurata säädöksen etenemistä komission ehdotuksesta aina siihen asti, kun se lopulta hyväksytään äänestyksessä.

Tämä voisi mielestäni auttaa huomattavasti lisäämään EU:n ymmärtämistä, sen tuntemista ja siihen luottamista. Aivan kuten täällä on todettu, avoimuus on hyvä asia, se on välttämätön ja tärkeä asia. Se parantaa päätösten tehokkuutta, se lisää luottamusta päätöksiin ja se vähentää väärinkäytösten riskiä ja epäluuloja.

Mikäli EU:n legitimiys päätösten osalta lisääntyy, se myös parantaa päätöstemme laatua. Tämän vuoksi on erinomainen asia, että Euroopan parlamentti käy tätä keskustelua, ja toivon, että asiaa viedään eteenpäin, vaikkei puheenjohtajavaltio Ruotsilla olekaan mahdollisuutta siihen. Kiitos jäsen Cashman ja parlamentti, että otitte asian käsiteltäväksi.

Margot Wallström, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, tämä oli erittäin tehokas keino vähän pehmitellä minua, sillä puhun nyt viimeistä kertaa. En olisi voinut valita enää parempaa aihetta viimeistä Euroopan parlamentissa pitämääni puheenvuoroa varten – mitä tämä todennäköisesti on – kuin avoimuus ja läpinäkyvyys.

Mainitsen muutaman perusasian. Euroopan komissio on laatinut ehdotuksen. Se on ainoa käsiteltävänä oleva ehdotus. Teimme sen uudelleenlaadintana, mikä tarkoittaa sitä, että mielestämme asetuksen pääperiaatteet ovat järkeviä, ne ovat kunnossa. Voimme käyttää niitä, mutta niitä on uudistettava ja parannettava ja niistä on tehtävä tehokkaampia. Tämä oli uudelleenlaadinnan varsinainen tarkoitus.

Meillä on joitakin erimielisyyksiä tietyistä asioista – esimerkiksi miten asiakirjat määritellään – mutta nämä ovat kuitenkin sellaisia asioita, joita meidän olisi ryhdyttävä käsittelemään, ja meidän olisi varmistettava, että asiat etenevät. Tätä varten tarvitsemme Euroopan parlamentin ensimmäistä käsittelyä. Tämä on meidän pääasiallinen viestimme.

Uuden sopimuksen nojalla voimme mielestämme tehdä tämän myös laajentamalla asetuksen soveltamisalaa. Tämä on suurin ero komission näkökulmasta katsottuna. Nyt asetus koskee kaikkia Euroopan unionin elimiä ja laitoksia. Tämä on tämänhetkinen tilanne, joten toivomme, että parlamentti ottaa asiakirjan nyt mahdollisimman pian ensimmäiseen käsittelyyn. Sen jälkeen myös neuvosto voi esittää näkemyksensä, niin että voimme aloittaa kunnon neuvottelut ja tehdä lopulta päätöksen.

Muutamasta erittäin tärkeästä asiasta, jotka olette ottanut esiin myös mietinnössänne, jäsen Cashman, totean seuraavaa: mielestäni voimme käyttää muita välineitä, sillä nämä eivät aivan sisälly asetuksen soveltamisalaan. Ne ovat kuitenkin erittäin tärkeitä aloitteita. Ne liittyvät rekistereihin ja asioihin, joista olemme keskustelleet – esimerkiksi tänään – ja joissa voimme parantaa avoimuutta ja läpinäkyvyyttä muilla keinoilla eikä vain tämän asetuksen avulla. Tästä me jatkamme. Tiedän, ettette juuri pidä tästä, mutta olen tehnyt aloitteen laatia avoimuutta koskevan toimintasuunnitelman, josta olemme osittain keskustelleet tänään ja jossa voimme yhdistää voimamme ja ponnistella jatkossakin avoimuuden ja läpinäkyvyyden puolesta.

Tämän myönteisen ilmoituksen jälkeen – haluan todella tämän olevan myönteinen ilmoitus – haluan kiittää teitä kaikkia ja haluan myös käyttää tilaisuutta hyväkseni ja toivottaa teille kaikille hyvää joulua ja onnellista uutta vuotta.

Puhemies. – (EN) Haluan kiittää teitä vielä kerran kaikesta yhteistyöstänne kaikkien näiden vuosien aikana. Toivotan teille hyvää joulua ja kaikkea hyvää.

Olen vastaanottanut viisi työjärjestyksen 115 artiklan 5 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätettyä päätöslauselmaesitystä⁽²⁾.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina 17. joulukuuta 2009.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE), kirjallinen. – (PL) Arvoisa puhemies, EU:n elimien ja toimielimien asiakirjojen tutustuttavaksi saaminen, josta tänään keskustelemme, muodostaa mielestäni todella merkittävän ongelman Euroopan unionin lainsäädäntömenettelyssä. Avoimuus on tässä asiassa tärkeää, ja sen ansiosta kaikilla EU:n kansalaisilla on oikeus tutustua asiakirjoihin, joilla EU:n toiminnasta tehdyn sopimuksen 15 artiklan 3 kohdan mukaisesti tarkoitetaan paitsi yleisen oikeusjärjestyksen osia myös lainsäädäntöluonnoksia. Tämä tarkoittaa sitä, että kaikilla luonnollisilla henkilöillä, jotka asuvat EU:ssa, tai kaikilla oikeushenkilöillä, joilla on sääntömääräinen kotipaikka EU:ssa, on mahdollisuus vaikuttaa suoraan uuteen lainsäädäntöön, ja tämä on erityinen julkisen valvonnan muoto. Voimassa olevassa asetuksessa N:o 1049/2001 varmistetaan asianmukainen mahdollisuus tutustua EU:n asiakirjoihin, mutta Lissabonin tultua voimaan 1. joulukuuta 2009 olemme kohdanneet poikkeuksellisen haasteen, jossa EU:n kansalaisten rooli ja todellinen osallistuminen on lisääntynyt. Rajoittamaton oikeus tutustua asiakirjoihin määrittää näin ollen merkittävällä tavalla EU:n muotoa ja toimintaa tulevaisuudessa.

16. Georgian tilanne (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat Georgian tilanteesta.

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Arvoisa puhemies, tänä iltapäivänä käsittelemme monia eri aiheita, ja juuri tämä onkin niin innostavaa tässä neuvoston puheenjohtajan tehtävässä. Seuraavaksi keskustelumme aiheena on Georgia. Tiedän tämän kysymyksen kiinnostavan parlamenttia, ja se herättää myös minussa hyvin voimakkaita tunteita. Heti aluksi haluan tehdä selväksi, että EU antaa täyden tukensa Georgian vakauttamiselle ja normalisoimiselle sekä maan demokratia uudistuksille.

Avustamme Georgiaa monin hyvin erityisin tavoin: EU:n tarkkailuvaltuuskunnan (EUMM:n) avulla, osallistumalla aktiivisesti ja olemalla keskeisessä roolissa Genevessä käytävissä keskusteluissa sekä antamalla lisää EU:n taloudellista tukea humanitaarisen tilanteen helpottamiseen ja Georgian talouden elpymisen tukemiseen.

EU on vahvistanut suhteitaan Georgiaan ja muihin maihin käynnistämällä itäisen kumppanuuden. Tarjoamme niille mahdollisuutta parantaa suhteitamme assosiaatiosopimuksen ja laajojen vapaakauppa-alueiden avulla. Georgian tavoitteena on tietenkin saavuttaa vakautta ja vaurautta. Me autamme heitä siinä. Jotta todellista edistystä voisi tapahtua, Georgian on kuitenkin keskitettävä huomionsa demokratia uudistuksiin. Kiinnitämme paljon huomiota hyvään yhteiskunnalliseen hallintaan ja ihmisoikeuksiin liittyviin kysymyksiin. Arvostamme sitä, että Georgia jatkaa määrätietoisesti demokratia uudistuksiaan ja suhtautuu erityisen päättäväisesti toiseen uudistusaaltoon.

⁽²⁾ Ks. pöytäkirja.

Siirtyminen vakiintuneeseen demokratiaan, jossa kansalaiset voivat nauttia perusoikeuksista ja ihmisoikeuksista, tuo Georgialle suuria etuja. Se hyödyttää tietenkin itse maata ja sen asukkaita, mutta siitä on hyötyä myös siksi, että se luo parempia mahdollisuuksia niille, jotka asuvat separatistialueilla. Poliittinen ympäristö on haastava. Hallituksen ja opposition välisissä neuvotteluissa on pyrittävä edelleen pääsemään yhteisymmärrykseen instituutioiden kehittämisen keskeisistä näkökohdista ja perustuslakiuudistuksiin, vaaliuudistuksiin, lehdistön vapauteen ja ihmisoikeuksiin liittyvistä kysymyksistä. Georgian hallituksen on myös edelleen oltava yhteydessä oppositioon ja kansalaisyhteiskuntaan.

EU on valmis tarjoamaan apuaan tähän tarkoitukseen. Euroopan naapuruuspolitiikkaa koskevassa toimintasuunnitelmassa kuvatus yhteistyön lisäksi myös itäisen kumppanuuden kahdenvälinen lähestymistapa antaa erityiset mahdollisuudet edetä tällä alalla. Harkitsemme myös neuvotteluohjeita Georgian sekä Armenian ja Azerbaidžanin kanssa tehtävää assosiaatiosopimusta varten. Parannamme suhteitamme näihin maihin noudattaen osallistumisen, eriyttämisen ja ehdollisuuden sekä jaetun vastuun periaatteita. Olemme tyytyväisiä siihen, että Georgia on sitoutunut tekemään työtä parantaakseen suhteitaan EU:hun itäisen kumppanuuden tarjoamien mahdollisuuksien pohjalta.

EU:n tarkkailuvaltuuskunta on erittäin tärkeä vakautta edistävä tekijä nykyisissä olosuhteissa. Sen toimeksiantoa on nyt jatkettu syyskuuhun 2010. Keskitymme toimenpiteisiin, joilla lisätään luottamusta osapuolten välille. Sen jälkeen kun välikohtausten ehkäisy- ja hallintamekanismeista sovittiin Genevessä, tarkkailuvaltuuskunnalla on ollut näkyvä rooli mekanismien koordinoinnissa eri osapuolten välillä. Osapuolilla tarkoitetaan georgialaisia, venäläisiä sekä Etelä-Ossetian ja Abhasian tosiasiallista valtaa käyttäviä viranomaisia.

Joistakin ongelmista huolimatta osapuolet ovat päässeet sopimukseen monista seikoista, muun muassa Etelä-Ossetian ja Abhasian hallinnollisilla rajoilla turvallisuuteen liittyvien kysymysten käsittelyä varten tarkoitetun ”kriisipuhelimen” perustamisesta. Tarkkailuvaltuuskunta on käyttänyt tätä vähentääkseen osapuolten välisiä jännitteitä Mustanmeren tapahtumien jälkeen ja ratkaistakseen välikohtauksen Etelä-Ossetian hallinnollisella rajalla, jossa 21 Georgian kansalaista pidätettiin ja myöhemmin vapautettiin.

Tarkkailuvaltuuskunta jatkaa työtään asianomaisten osapuolten kanssa. Siirtymisellä välikohtausten ehkäisytöimenpiteistä luottamusta lisääviin toimenpiteisiin on tärkeä merkitys tilanteen normalisoinnin kannalta. Valtuuskunta tarkkailee juuri rakennettuja siirtokuntia, viime vuoden elokuussa sotaa paenneiden maansisäisten pakolaisten uudelleensijoittamista ja maansisäisten pakolaisten ja Georgian viranomaisten, kansalaisjärjestöjen ja kansainvälisten järjestöjen välisten yhteydenottojen helpottamista. Tältä osin on selvää, että lähes kaikki maansisäiset pakolaiset, jotka joutuivat siirtymään kotiseudultaan aiempien konfliktien vuoksi, elävät edelleen olosuhteissa, jotka eivät vastaa kansainvälisiä vähimmäisstandardeja, vaikka tilanne onkin parantunut vuoden 2008 jälkeen. Valtuuskunta auttaa jatkossakin kaikessa missä pystyy helpottaakseen yhteydenottoja viranomaisiin.

Yksi valtuuskunnan kannalta keskeisen tärkeä tapahtuma oli kahden yhteisymmärryspöytäkirjan täytäntöönpano Georgian puolustusministeriön ja sisäministeriön kanssa. Olemme kuitenkin valppaina, sillä on olemassa vaara, että Georgian viranomaiset lakkaavat soveltamasta yhteisymmärryspöytäkirjoja, sillä osapuolten välillä vallitsee molemminpuolinen luottamuspulla.

Kuten tiedätte, äskettäin julkaistiin riippumattoman kansainvälisen selvitysvaltuuskunnan laatima Georgian konfliktia käsittelevä raportti. Kaikki asianomaiset osapuolet ja koko kansainvälinen yhteisö voivat oppia tästä raportista. Sitä on kuitenkin tarkasteltava kokonaisuutena eikä valikoivasti. EU on jatkuvasti ilmoittanut tukevasa vankkumattomasti Georgian itsemääräämisoikeutta ja alueellista koskemattomuutta sen kansainvälisesti tunnustettujen rajojen sisäpuolella. Olemme täysin vakuuttuneita siitä, että Georgiassa tarvitaan kansainvälistä läsnäoloa, ja pyrimme turvaamaan sen. On valitettavaa, ettei Etyjin tapauksessa päästy sopimukseen, vaikka jäsenvaltioiden enemmistö puolsikin asiaa.

EU:n kanta ei ole muuttunut 12. elokuuta ja 8. syyskuuta tehtyjen sopimusten osalta. Venäjän on pantava nämä sopimukset täysimääräisesti täytäntöön. Tältä osin on vielä joitakin tärkeitä asioita ratkaistavana, esimerkiksi rajatarkastukset ja EU:n yleinen pääsy irtautumaan pyrkiville alueille. Otamme nämä kysymykset esiin Venäjän kanssa käytävissä neuvotteluissamme.

Meidän on myös katsottava tulevaisuuteen. Tässä mielessä Genevessä käytävät keskustelut ovat erittäin tärkeitä, vaikka niistä tuleekin vaikeat. Se on ainoa paikka, jossa kaikkien osapuolten edustajat ovat paikalla, ja on tärkeää, että me todella pystymme käymään käytännön neuvotteluja väkivallattomuudesta ja kansainvälisistä turvallisuusjärjestelyistä. Tämä on ainoa käytännön keino päästä eteenpäin, ja odotamme kovasti kuulemista, joka aiotaan järjestää tammikuun 2010 lopulla. Siitä pitäisi olla hyötyä kaikille, jotka yrittävät saada Georgiassa aikaan pitkäaikaista vakautta ja kehitystä.

Benita Ferrero-Waldner, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, hyvä tuleva kollegani, hyvät parlamentin jäsenet, minulle on ilo olla täällä. Tahdon sanoa myös, että olen iloinen saadessani jälleen tilaisuuden keskustella kanssanne Georgian tilanteesta.

Kuten tiedätte, kahden viime vuoden aikana Georgia on elänyt sekä ulko- että sisäpoliittisesti todella vaikeita aikoja.

Juuri mainittu sota Venäjän kanssa viime vuoden elokuussa jätti haavoja koko alueelle, ja Georgia sinnittelee edelleen perusongelmien kanssa, joita ovat esimerkiksi yli 200 000:n siirtymään joutuneen henkilön välttämättömiin tarpeisiin vastaaminen. Osa heistä on joutunut olemaan poissa kotiseudultaan 1990-luvun alusta lähtien. Viimevuotinen konflikti on puolestaan lisännyt Georgiassa sisäisiä jännitteitä. Näin ollen esimerkiksi kiistellyt vaalit johtivat kuukausia kestäneisiin mielenosoituksiin kaduilla.

Teemme parhaamme auttaaksemme maata toteuttamaan välttämättömät toimet ongelmien ratkaisemiseksi. Aivan ensimmäiseksi totean, että lunastamme parhaillaan lupaustamme tukea Georgian elpymistä 500 miljoonalla eurolla. Myös konfliktin jälkeisen avustuspaketin täytäntöönpano etenee hyvin, ja monien elinolosuhteet ovat jo parantuneet.

Pidämme lupauksemme, ja meidän huomattavan suurella avustuspaketillamme avustetaan maansisäisten pakolaisten uudelleensijoittamista sekä Georgian taloudellista vakauttamista ja tuetaan infrastruktuuria. Tulevina päivinä komissio myös vapauttaa ensimmäisen osan Georgialle avustuksina maksettavasta 46 miljoonan euron makrotaloudellisesta tuesta, joka on toinen osa tätä kattavaa pakettia.

Mikäli kuitenkin aiomme onnistua Georgian auttamisessa ulos tämänhetkisistä vaikeuksistaan, myös Georgian on saatava enemmän tuloksia aikaan ja erityisesti kolmella alueella.

Ensinnäkin Georgian on edistettävä demokratia uudistuksia. Demokratia, oikeusvaltioperiaate, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittaminen ovat perustana suhteissamme kaikkiin itäisiin kumppaneihimme, ja Georgian presidentin aiemmin tänä vuonna antama lausunto, jossa hän ilmoitti ”demokratia uudistusten uudesta aallosta” ja totesi, että Georgian vastaus Venäjän hyökkäykseen on demokratian vahvistaminen, oli erittäin myönteinen.

Nämä sitoumukset joutuvat testiin Tbilisin paikallisvaaleissa toukokuussa. Paikallisvaaleista tulee erittäin tärkeät, sillä Tbilisin kaupunginjohtaja valitaan – ensimmäistä kertaa – suoralla vaalilla.

Tämä on Georgialle tärkeä tilaisuus palauttaa kansalaistensa luottamus vaaliprosessiin – ja tähän tilaisuuteen on tartuttava, sillä puutteellinen vaalijärjestelmä on merkittävä mahdollinen syy Georgian poliittiseen epävakauteen.

Toinen alue, jolla Georgian on saatava tuloksia aikaan, on ”strategisen kärsivällisyyden” osoittaminen konfliktin jälkiseurauksissa. Presidentti Saakashvili itse käytti tätä ilmaisua. Kuten tiedätte, Euroopan unionilla oli tärkeä rooli vihamielisyyksien lopettamisessa, ja se jatkaa työtään kestäväen ratkaisun löytämiseksi.

Kuten sanottiin, tuemme vankkumattomasti Georgian alueellista koskemattomuutta ja itsenäisyyttä. Teemme myös kaiken voitavamme tarkkailuvaltuuskuntamme avulla ja toimimalla välittäjänä Geneven keskusteluissa, jotta tilanne voidaan normalisoida.

Toisaalta irtautumaan pyrkivien alueiden eristäminen ei edistä ponnistuksia konfliktin ratkaisemiseksi. Sen sijaan Abhasian ja Etelä-Ossetian kanssa tarvitaan älykästä lähentymispolitiikkaa.

Tämän vuoksi arvostamme mainittua Georgian strategisen kärsivällisyyden politiikkaa, jossa tunnustetaan yhä vahvemmin tarve säilyttää yhteydet irtautumaan pyrkiviin alueisiin ilman rajoituksia, sillä se on kansalaisten etu ja edistää alueen vakauttamista.

Georgian hallituksen pyrkimykset suunnitella valtion strategia Abhasian ja Etelä-Ossetian alueita varten, erityisesti kaikki pyrkimykset läheisempään yhteistyöhön alueiden väestön hyväksi, ansaitsevat tukemme.

Olemme kuitenkin huolissamme siitä, että miehitettyjä alueita koskeva laki – jos sitä sovelletaan liian ankarasti – saattaa lisätä tarpeetonta kitkaa osapuolten välille ja vaikeuttaa näin avun perille toimittamista. On olemassa vaara, että laki vaikeuttaa taloudellisia suhteita ja varmistaa sen, ettei päivittäisten yhteydenottojen normalisoiminen onnistu. Euroopan neuvoston Venetsian komission antamista hyvistä neuvoista huolimatta Georgia ei ole vielä muuttanut lakia, ja kehoitamme jatkossakin Georgiaa tekemään ehdotetut muutokset.

Kolmas näkökohta on se, että Georgian pitäisi valmistautua aktiivisesti neuvotteluihin uudesta EU:n ja Georgian välisestä assosiaatiosopimuksesta Euroopan unionin itäisen kumppanuuden yhteydessä. Tuemme Georgiaa kaikin keinoin.

Valmistelut uuden kahdenvälisiä suhteitamme koskevan lainsäädäntökehyksen vahvistamiseksi etenevät todella hyvin. Olemme laatineet ripeästi neuvotteluohjeet EU:n ja Georgian välistä assosiaatiosopimusta varten, ja ne ovat parhaillaan neuvoston käsiteltävänä. Neuvotteluohjeiden luonnokseen sisältyy kattavan vapaakauppa-alueen luominen tulevaisuudessa.

Olemme jo esittäneet Georgialle keskeiset suositukset niistä toimenpiteistä, jotka sen on toteutettava, ennen kuin voimme katsoa maan olevan valmis aloittamaan asiaa koskevat neuvottelut. Georgian päättäväisyys hyödyntää neuvotteluja edeltävä aika oman valmistautumisensa nopeuttamiseen on viisasta, ja mielestäni on välttämätöntä, että se ryhtyy toteuttamaan keskeisiä suosituksia erittäin aktiivisesti.

Myös EU:n ja Georgian välisen viisumien saannin helpottamista ja takaisinottoa koskevista sopimuksista käytävät neuvottelut saatiin virkamiestasolla päätökseen marraskuussa, ja nyt odotamme kummankin osapuolen lopullista hyväksyntää. Nämä sopimukset ovat tärkeä merkki paalu kumppanuudessamme, sillä ne ovat jälleen kerran osoitus niistä konkreettisista eduista, joita tiivis kumppanuutemme voi tuoda Georgian kansalle. Liikkuvuuden parantaminen liittyy läheisesti parempaan turvallisuuteen. Allekirjoitin äskettäin yhteisen julistuksen Euroopan unionin ja Georgian välisestä liikkuvuuskumppanuudesta, joka nyt toteutuu.

Lopuksi totean, että olemme erittäin sitoutuneita tukemaan Georgiaa näinä vaikeina aikoina. Tarjoamme uusia mahdollisuuksia, jotka voivat tuoda konkreettisia etuja maalle ja sen kansalaisille, mutta myös Georgian on autettava itseään, ja jos se tekee hyviä päätöksiä, me kyllä autamme sitä kaikissa vaiheissa.

György Schöpflin, PPE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, minuun teki suuren vaikutuksen se perusteellinen kuvaus, jonka neuvoston puheenjohtaja ja komission jäsen antoivat suhteittamme nykytilanteesta. EU:n suhde Georgiaan herättää hyvin kauaskantoisia kysymyksiä siitä, mistä EU:ssa on kysymys, mikä EU on ja mitä haluamme olla. Voi olla, että tästä suhteesta tulee ennakkotapaus meidän sitoutumisestamme solidaarisuuden, ihmisoikeuksien ja demokratian arvoihin – meidän puolustamiimme arvoihin.

On varsin selvää, että Georgia – sekä maan eliitti että yhteiskunta – katsoo maan kuuluvan Eurooppaan. Samanaikaisesti maa – myönnettäköön tämä – on epävarmassa tilanteessa, sillä entinen siirtomaavalta Venäjä ei ole luopunut pyrkimyksistään julistautua jonkinlaiseksi lääninherraksi Georgiassa tai todellakin koko Etelä-Kaukasiassa. Tämän vuoksi monet eivät Venäjällä suhtaudu kovinkaan vakavasti Georgian asemaan itsenäisenä valtiona ja ovat sitä mieltä, että Georgian liittyminen takaisin Venäjään on vain ajan kysymys. Tämän vuoksi suurin osa georgialaisista kokee suurta epävarmuutta. Viime vuonna Venäjän kanssa puhjennut konflikti on lisännyt tätä epävarmuutta huomattavasti. Mikään maa ei pidä siitä, että sen lainkäyttövaltaan kuuluva alue riistetään siltä, kuten Georgialle tehtiin.

Kaikki tämä vaikuttaa EU:hun – sen vuoksi itäinen kumppanuusohjelma on tärkeä. Georgia katsoo, että sen tulevaisuus on Euroopan unionissa eikä vähiten sen vuoksi, että tämä takaa maan turvallisuuden. Tietenkin kysymys on myös Etelä-Kaukasian energiakäytävästä, joka on elinehto Euroopan energiatoimituksille tulevaisuudessa. Nämä ovat Euroopan unionille riittävän pakottavia syitä ottaa Georgian pyrkimykset liittyä Euroopan unioniin todesta, niin kuin tietysti otammekin, mutta viimeisenä perusteena on myös se, että mikäli Euroopan unioni laiminlyö nämä pyrkimykset, uskottavuutemme maailmalla saatetaan kyseenalaiseksi ja vastustajamme ilahtuvat tästä Euroopan heikkouden osoituksesta.

Roberto Gualtieri, S&D-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, mielestäni Georgian vaikeassa tilanteessa on huolehdittava erityisesti siitä, että kansainvälistä oikeutta puolustetaan käytännöllisin keinoin ja vastuuntuntoisesti.

Mielestämme EU on oikeassa vahvistaessaan uudelleen tukensa Georgian alueelliselle koskemattomuudelle ja itsemääräämisoikeudelle, ja toisaalta olemme tyytyväisiä siihen, että Abhasian vaalit pantiin viisaasti merkille, sillä tämä noudattaa mielestämme jatkuvalla vuoropuhelulla ja poliittiselle keskustelulle sekä demokratiakehityksen tukemiselle perustuvaa toimintatapaa. Alueen sisäinen kehitys ja kansainvälisen tilanteen kehittyminen tukevat päätöstä pyrkiä käymään vuoropuhelua ja lisäämään Euroopan unionin vastuuta niillä monilla aloilla, joilla sillä on sitoumuksia. Näitä ovat komission aloitteet Georgian demokratiakehityksen tukemiseksi ja pakolaisten auttamiseksi sekä ponnistukset Geneven keskustelujen ylläpitämiseksi ja Euroopan tarkkailuvaltuuskunnan toiminta. Viimeksi mainittu on erityisen tärkeä sen vuoksi, että se on tällä hetkellä ainoa kansainvälinen valtuuskunta Georgiassa.

Olemme tyytyväisiä valtuuskunnan tekemään työhön ja siihen, että miten se on edistänyt alueen vakauttamista, välikohtausten ehkäisy- ja hallintamekanismin toimivuutta ja luottamuksen palauttamista osapuolten välille. Samalla olemme tietoisia siitä, että demokratiakehityksen edistyminen, jonka osalta meidän on oltava jaloimielisiä ja vaativia, ja assosiaatiosopimus voisivat olla ratkaisu pysyvään muutokseen Georgiassa.

Ulrike Lunacek, *Verts/ALE-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission jäsen, haluan käsitellä aluksi erityisesti kahta aihetta. Ensimmäinen liittyy taloudellisen tuen ja demokratiakehityksen väliseen suhteeseen, ja toinen liittyy tiettyihin Tagliavinin raportissa käsiteltyihin peruskysymyksiin.

Komission jäsen Ferrero-Waldner, totesitte oikeutetusti, että Georgia tarvitsee taloudellista tukea ja että Euroopan unionin pitäisi jatkaa sen antamista. Asetitte tämän avun antamiselle myös kolme ehtoa, jotka ovat demokratia uudistus, perusvapaudet ja oikeusvarmuus. Yksi kysymys on minulle erityisen tärkeä. Aiemmin Georgia ja sen hallitus ostivat valitettavasti valtavia määriä aseita, erityisesti ennen viimevuotista konfliktia. Miten aiotte varmistaa, ettei Euroopan unionilta saatavaa rahoitusta käytetä tähän tarkoitukseen?

Toiseksi haluaisin mainita erään ihmisoikeustapauksen, jota myös Euroopan neuvosto ja ihmisoikeusvaltuutettu Hammarberg ovat käsitelleet. Kaksi teini-ikäistä on edelleen pidätettyinä Etelä-Ossetiassa, vaikka Hammerbergille luvattiin, että heidät vapautettaisiin. Oletteko ryhtyneet toimiin tämän osalta? Pidättekö todennäköisenä, että heidät vapautetaan lähitulevaisuudessa?

Vielä yksi huomautus: Tagliavinin raportissa kuvattiin ensimmäistä kertaa selkeästi, miten muukalaisvihan ja vihamielisen kielenkäytön lisääntyminen johti konfliktiin puhkeamiseen. Mitä komissio ja neuvosto aikoo tehdä tässä asiassa laukaistakseen kireän tilanteen ja tehdäkseen selväksi, että nämä asiat ovat aseellisen konfliktin ennusmerkkejä ja että on tärkeää tehdä niistä loppu ennen kuin ne edes alkavat?

Michał Tomasz Kamiński, *ECR-ryhmän puolesta*. – (PL) Arvoisa puhemies, en halua sitä tosiseikkaa, että olen pettynyt kumpaankin kuulemaamme julkilausumaan. Tänä me Euroopan unionin päätösvallan edustajat täällä Euroopan parlamentissa korostamme aivan oikeutetusti demokratian merkitystä. Luennoimme presidentti Saakashviliille niistä muutoksista, joita hänen on toteutettava maassaan. Toteaisin, että hän on jo saanut aikaan melko monta muutosta ja että muutaman vuoden takainen Georgia ja nykyinen Georgia ovat kaksi täysin eri maata. Emme ole kuitenkaan unohtaneet sitä, että nyt venäläisiä panssarivaunuja on suuressa osassa Georgian aluetta. Hyvät kollegat, jos luulette, että venäläiset panssarivaunut ovat joskus historiassa tuoneet jonnekin demokratiaa, olette ehdottomasti väärässä. Venäläiset panssarivaunut eivät tuo demokratiaa, venäläiset panssarivaunut tuovat alistamista.

Puhumme tänään Georgian tilanteesta, mutta neuvoston edustajan puheenvuorossa kuulimme sanan ”Venäjä” vain yhden kerran, vaikka Venäjä on tietenkin keskeinen syy Georgian tilanteeseen. En väitä, että Georgiassa kaikki on täydellistä. Maassa on tietenkin paljon parannettavaa. Venäläiset kuitenkin nauravat meille päin naamaa eivätkä toteuta viisikohtaista sopimusta, jonka presidentti Sarkozy neuvotteli Euroopan unionin puolesta. On kysyttävä seuraavaa: miksi Venäjän armeijan yksiköt ovat edelleen läsnä Perevan kylässä? Onko tästä edes mainittu venäläisille?

Mikäli kysymys on demokratian, ihmisoikeuksien, suvaitsevuuden ja sananvapauden tarpeesta, kannatan kaikkea tätä. Olemmeko kuitenkaan sitä mieltä, että Venäjä edistää nyt näitä arvoja Georgiassa tai että Venäjän hyökkäys Georgiaan liittyy demokratian puolustamiseen? Ei, se on raakaa imperialismia. Euroopan unionin on vastustettava tätä raakaa imperialismia. Vasta sitten georgialaiset ystävämme luottavat sanaamme, kun sanomme heille, että heidän on tehtävä vielä paljon – ja olen tästä samaa mieltä – jotta heidän maansa täyttää täysin Euroopan unionin vaatimukset.

Emme saa kuitenkaan osoittaa sormella Georgiasta, kun toisaalta Venäjällä murhataan epämurkavia toimittajia ja naapureihin ja vähemmistöihin kohdistuva vihamielinen kielenkäyttö on tiedotusvälineiden virallinen kieli ja Venäjän johtavien poliitikkojen kieli. Meidän on vastustettava tätä, sillä silloin voimme olla uskottavia siinä, mitä sanomme demokratiasta kaikille muille maille, myös Georgialle. Pyydän Euroopan unionia puolustamaan Georgian alueellista koskemattomuutta lujasti ja päättäväisesti meille kaikille yhteisten arvojen nimissä sekä puolustamaan Georgiassa vapautta ja demokratiaa Venäjän aggressiota vastaan.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, mielestäni EU:n ulkopoliitiikka tällä alueella ei ole kovin johdonmukaista. Kaukasia tunnetaan energian kauttakulkualueena samalla tavoin kuin Venäjä, joka on tärkeä strateginen kumppani ja erittäin tärkeä meille. Kun otetaan huomioon tilanteen arkaluonteisuus, EU on antanut presidentti Saakashviliin huijata itseään Georgian kriisissä, ja tähän on saattanut vaikuttaa tiettyjen jäsenvaltioiden Yhdysvalloista riippuvainen lähestymistapa. Poliittinen

lyhytnäköisyys Georgian kriisissä paitsi leventää EU:n sisäistä kuilua myös rasittaa valtavasti Venäjän suhteitamme. Teemme tästä myöhemmin tilii kaasuikiistan muodossa. Jää nähtäväksi, osoittavatko EU:n johdossa olevat uudet henkilöt kyvykkyytensä tässä tapauksessa.

Jos Bryssel aidosti haluaa puolustaa ihmisoikeuksia, sen on puututtava Georgiassa mahdolliseen vaalien manipulointiin, orjuuteen verrattavissa oleviin työoloihin ja mielenosoitusoikeutta koskeviin rajoituksiin, jotka loukkaavat perusoikeuskirjaa.

Brysselin on käsiteltävä Georgian kysymystä tasapuolisesti ottamalla tasapuolisesti huomioon sekä Georgian että Venäjän oikeutetut intressit.

Vytautas Landsbergis (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, venäläiset valloittivat kotimaani, kun olin vielä nuori poika. Peruskoulussa meidän piti opetella monia uusia lauluja. Yksi niistä oli alun perin georgialainen ja kertoi työstä nimeltä Suliko. Miehitys oli kaikin tavoin paha asia, vain laulu oli hyvä.

Vuosia on kulunut, ja äskettäin kohtasimme taas tämän Suliko-tytön. Tällä kertaa hänen tummat silmänsä olivat täynnä kyynelitä ja saattoi nähdä, että hänet oli piesty. Vuosi sitten hänet pahoinpideltiin jälleen kerran – ryöstettiin, piesttiin ja raiskattiin. Nyt me EU:n 27 herrasmiestä tuijotamme häntä ja puhumme omituisesti: ”Miten tämä saattoi tapahtua? Mitä hän teki väärin? Ärsyttikö hän raiskaajaa käyttäytymisellään?” Raiskaaja sanoo juuri näin: ”Hän provosoi minua!” Vastustiko tyttö hänen vaatimuksiaan? Se ei olisi viisasta: ketään, etenkin ryöstäjää ja raiskaajaa, ei saa suututtaa tai demonisoida. Tyttö olisi voinut olla joustavampi, hän olisi voinut vastaanottaa pahoinpitelyn pehmeämmin, mutta hän yritti puolustaa itseään kokonaisen kahden vuorokauden ajan – se oli hänen suurin virheensä. Nyt kukaan ei pysty sanomaan, kuka hyökkäsi ensiksi: raiskaajan mukaan tyttö hyökkäsi hänen kimppuunsa.

Tämä on tilanne kaukaisessa maassa Euroopan laitamilla, jossa suurta lääninherraa ei voida missään tapauksessa tuomita – tämä tyttö kyllä voidaan. Näin ollen hän on aiheuttanut meille uuden ongelman, koska liiketoimemme herra Raiskaajan kanssa ovat vähän kärsineet. Seuraavalla kerralla Raiskaajalle annetaan erityinen Mistral-pillerimme, jolla hän voi kohottaa mieskuntoaan.

Hyvät kollegani Euroopan unionissa, älkää epäröikö tällä tavalla seuraavassa sodassa.

Kinga Gőncz (S&D). – (HU) Haluan kiittää komission jäsentä Ferrero-Waldneria ja erityisesti Cecilia Malmströmiä, joka on nyt joukossamme ministerinä mutta josta myös tulee pian komission jäsen. Aluksi haluan myös esittää lyhyesti vilpittömät kiitokseni raportista, jossa on muutamia hyvin tärkeitä tietoja. Totean, että kahden edellisen laajentumiskierroksen jälkeen Euroopan unionin itäiset naapurimaat ovat itse asiassa tulleet hyvin lähelle Euroopan unionia. Tämä on hyödyllistä kehitystä monestakin näkökulmasta paitsi maantieteellisen läheisyyden myös osittain sellaisen ulkopoliittikan vuoksi, joka perustuu ajatukseen Venäjän vaikutuspiireistä, puhumattakaan energiavarmuuden kasvavasta merkityksestä.

Tästä näkökulmasta katsottuna itäinen kumppanuusohjelma on erittäin tärkeä, koska sen avulla myös eriyttäminen voidaan varmistaa, ja samalla se kuitenkin selvästi vahvistaa näiden maiden välisiä suhteita. Georgia on se Kaukasian alueen maa, joka on sitoutunut vahvimmin Euroopan unionin arvoihin. Haluan mainita muutaman tärkeänä pitämäni asian, ja aloitan viisumin saannin helpottamiseen liittyvän prosessin valmisteluista. Toimenpide ei ole tärkeä vain ihmisten välisten suhteiden kannalta vaan myös siksi, että tiedämme, että Etelä-Ossetian ja Abhasian kansalaiset, joilla on venäläinen passi, voivat jo nyt nauttia helpotetuista viisumikäytännöistä, ja tämä on luonut jännitteitä, jotka pahentavat tilannetta entisestään. Toiseksi haluan korostaa sitä, että neljässä itäisen naapurisuuspolitiikan piiriin kuuluvassa maassa on ratkaisemattomia konflikteja, ja meidän on kiinnitettävä tähän aivan erityistä huomiota.

Lopuksi haluan kiittää komission jäsentä Ferrero-Waldneria kaikista hänen ponnistuksistaan tämän alueen tuomiseksi lähemmäs Euroopan unionia.

Milan Cabrnoch (ECR). – (CS) Euroopan parlamentti seuraa Georgian tilannetta tarkasti ja kiinnittää maahan erittäin paljon huomiota. Euroopan parlamentin puhemies Jerzy Buzek tapasi presidentti Saakashvilin lokakuun lopulla, ja marraskuun alussa ulkoasiainvaliokunnan, suhteista Venäjään vastaavan valtuuskunnan ja suhteista Etelä-Kaukasian maihin vastaavan valtuuskunnan yhteisessä kokouksessa Euroopan parlamentin jäsenet käsitelivät Tagliavinin raporttia Georgian tilanteesta, ja suhteista Etelä-Kaukasian maihin vastaava valtuuskunta tapasi Strasbourgissa 26. marraskuuta pidetyssä ylimääräisessä kokouksessaan Georgian hallituksen ministerin Giorgi Baramidzen.

Me tuemme aina Georgian alueellista koskemattomuutta ja itsemääräämisoikeutta. Kannatamme rauhanomaista ratkaisua Georgian tilanteeseen sekä Georgian ja Venäjän väliseen konfliktiin. Vaadimme

rauhantarkkailijoille pääsyä Georgian hallituksen hallinnoimien alueiden lisäksi myös miehityille alueille. Samalla vaadimme mahdollisuutta viedä miehityille alueille myös humanitaarista apua. Olemme huolissamme pakolaisten tilanteesta. Heidät on pakotettu lähtemään kodeistaan, jonne he eivät voi palata. Arvostamme Georgian hallituksen pyrkimyksiä turvata ihmisarvoiset elinolot kaikille pakolaisille. Kehotamme vahvasti konfliktin kumpaakin osapuolta noudattamaan tulitaukosopimusta ja täyttämään lupauksensa rauhanomaisen ratkaisun löytämiseksi.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Hyvät kollegat, monta vuotta sitten kritisoitiin kovasti niitä, jotka tukivat Mustanmeren alueen strategista merkitystä Euroopan unionille. Aika on kuitenkin näyttänyt, että Euroopan unionilla on läheinen yhteys näihin Mustanmeren alueen maihin.

Georgialla on Mustanmeren alueella erityinen strateginen merkitys energiavarmuuden kannalta, sillä Nabucco-kaasuputken, Bakun ja Tbilisin välisen öljyputken ja Supsassa sijaitsevan öljyterminaalin kaltaisilla toimitusreiteillä on kiinteä yhteys maan vakauteen. Georgiassa elokuussa 2008 puhjenneet konfliktit korostivat sitä tosiasiaa, että mikä tahansa ratkaisematon konflikti voi sytyä uudelleen milloin vain aiheuttaen vakavia seurauksia koko alueen vakaudelle ja turvallisuudelle.

Meidän velvollisuutemme on johtaa Georgia vakaalle ja turvalliseen euroatlanttiselle alueelle, vaikka Venäjän vaikutus onkin edelleen todella vahva. Aivan yhtä tärkeää on tunnustaa pakolaisten, siirtymään joutuneiden henkilöiden ja heidän huollettaviensa oikeus palata Abhasiaan heidän etnisestä alkuperästään riippumatta.

Toisaalta se, että Venäjä on myöntänyt maan kansalaisuuden Abhasian ja Ossetian asukkaille, asettaa Georgian kansalaiset selkeästi eriarvoiseen asemaan, sillä Georgialla ei ole vielä voimassa olevaa viisumisopimusta EU:n kanssa, vaikka kuulummekin komission jäsenen aiemmin toteavan, että tähän liittyviin toimiin on jo ryhdytty.

Romania on ollut mukana EU:n tarkkailuvaltuuskunnan toiminnassa Georgiassa sekä operationaalisella että käytännön tasolla, myös Tbilisissä sijaitsevassa päämajassa. Maamme myös jatkaa sitoutumistaan erityistoimenpiteisiin, joilla se pyrkii saamaan Georgian lähemmäs EU:ta ja Natoa. Lisäksi aiomme lähettää alueelle kansallisen asiantuntijan, joka työskentelee Naton Tbilisin toimistosta käsin. Olemme tyytyväisiä EU:n puheenjohtajavaltion kantaan. Emme aio missään olosuhteissa tunnustaa niitä niin sanottuja valtioita, jotka on perustettu laittomasti ja separatistialueilla puhjenneiden konfliktien seurauksena, emmekä sellaisia laittomasti järjestettyjä vaaleja, jollaiset pidettiin äskettäin Abhasiassa. Georgian venäläismielisten separatistien tasavallan presidentti voitti vaalit 59,4 prosentilla äänistä. On myös mainittava, ettei kukaan viidestä presidenttiehdokkaasta täysin vastustanut ajatusta takaisin Georgiaan liittymisestä.

Maria Eleni Koppa (S&D). – (EL) Arvoisa puhemies, Euroopan unionilla on velvollisuus tukea määrätietoisesti vakautta lähiympäristössään kansainvälistä oikeutta kunnioittaen ja omiin periaatteisiinsa uskoen.

Erityisesti Georgian kohdalla meidän on pysyttävä kannassamme alueellisen koskemattomuuden ja maan kansainvälisesti tunnustettujen rajojen kunnioittamisesta. Samalla meidän on kuitenkin otettava huomioon myös se tosiasia, että alueella on ratkaisemattomia konflikteja. Euroopan unionin on pystyttävä toimimaan välittäjänä ja tukemaan rakentavasti kumpaakin osapuolta, Georgiaa ja Venäjää, jotta ratkaisu voidaan löytää.

Tässä tilanteessa meidän on lähetettävä kolme selkeää viestiä.

Ensimmäiseksi yksipuolisia ja väkivaltaisia ratkaisuja ei voida hyväksyä. Toiseksi keskustelu siitä, pitäisikö Georgian liittyä Natoon vai ei, ei ole ajankohtainen, ja sen sijaan pitäisi painottaa Geneven keskustelujen jatkamista ja niiden saattamista onnistuneeseen lopputulokseen. Kolmanneksi EU:n tarkkailuvaltuuskunta Georgiassa on vakautta ja luottamuksen rakentamista edistävä tekijä. Tämän vuoksi valtuuskunnan myönteinen panos olisi tunnustettava, sen toimintaa olisi vahvistettava ja sitä pitäisi kannustaa jatkamaan ponnistuksiaan etenkin ihmisoikeuksien loukkaamisen ja kansainvälisen humanitaarisen oikeuden alalla.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, valitettavasti emme kuulleet sen enempää puheenjohtaja Malmströmin kuin komission jäsen Ferrero-Waldnerinkaan puheenvuorossa siitä, mitä me todella kohtaamme Georgiassa. Tarkoitan humanitaarisesti ja inhimillisesti traagista tilannetta. Sain sen käsityksen, ettemme me eivätkä nämä kaksi naista ole vastuussa siitä, ettei Euroopan unioni ole vastannut tähän tilanteeseen asianmukaisella tavalla.

Tilanne todellakin on traaginen. Kuusikohtaista sopimusta ei ole pantu täytäntöön. Georgian alueella on meneillään etninen puhdistus. Georgian kieli on monissa paikoissa kielletty. Monissa paikoissa Georgian valtuuskuntaamme estetään tekemästä työtään, ja me itse olemme tästä vastuussa. Komission jäsen Ferrero-Waldner puhui Georgialle myönnettävästä pitkän aikavälin makrotaloudellisesta rahoitusavusta ja

siitä, että aiomme tehdä Georgian kanssa assosiaatiosopimuksen. Tämä on oikein hyvä asia, mutta kysymys, johon on meidän on vastattava, on seuraava: mitä olemme tehneet tämän asian hyväksi? Olen erittäin pettynyt paitsi siihen, mitä tästä politiikasta vastuussa olevat ovat täällä sanoneet, myös tähän nimenomaiseen EU:n politiikkaan.

Jacek Protasiewicz, (PPE). – (PL) Arvoisa komission jäsen, puheenjohtaja Malmström, toisin kuin puolalaiset kollegani, en aio arvioida Euroopan unionin toimintaa tällä alueella yhtä kriittisesti kuin he, sillä haluan todeta olevani tyytyväinen neuvoston 12. joulukuuta antamaan julkilausumaan, jossa kommentoidaan yksiselitteisesti äskettäisiä presidentin vaaleja Abhasiassa. Haluan myös painottaa tukevani Euroopan unionin toimintaa, sillä EU on tunnustanut yksiselitteisesti kummankin alueen kansainvälisen riippumattomuuden. Valko-Venäjän kanssa tekemäni työn perusteella tiedän, mistä puhun.

Olen kuitenkin samaa mieltä siitä, että Euroopan unionin on valvottava päättäväisesti, että presidentti Sarkozyn neuvottelemaa tulitaukosuunnitelmaa noudatetaan. Sanon tämän erityisesti siksi, että unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja Ashton on antanut huolestuttavia lausuntoja, joiden mukaan hän aikoo toteuttaa hiljaista diplomatiaa. Toivon, ettei hiljainen diplomatia tarkoita suostumista niiden sopimusten rikkomiseen, joita Venäjä on tehnyt Euroopan unionin edustajien kanssa.

Alexander Mirsky (S&D). – (LV) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluaisin esittää kysymyksen niille, jotka puolustavat presidentti Saakashvilin kantaa: oletteko käyneet Etelä-Ossetiassa? Oletteko nähneet, mitä Georgian armeija teki Zhinvalille? Olin siellä sodan aikana, ja näin kaiken itse. Georgian viranomaiset syylistyivät rikokseen Ossetian ja Abhasian asukkaita vastaan. Olen puhunut miehityksestä monien ossetialaisten ja abhasialaisten kanssa. Ossetian ja Abhasian asukkaat eivät halua elää samassa maassa presidentti Saakashvilin kanssa. Jos joku vielä haluaa ratkaista tämän suuren kansainvälisen ongelman aseilla, kuten presidentti Saakashvili halusi, sitä varten on olemassa erittäin osuva venäläinen sanonta: *"Zamučujutsja pilj glatatj"*. Se tarkoittaa, ettei menestystä tule koskaan. Kiitos.

Tomasz Piotr Poręba (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, jos unioni ei tue Tbilisiä poliittisesti ja taloudellisesti, Venäjän on helppo toteuttaa uusliberalistista politiikkaansa Georgiaa kohtaan, ja tämä lisää Kaukasian epävakautta entisestään. Tämän vuoksi unionin on yritettävä tehdä enemmän.

Kun muistutamme tukevamme alueellista koskemattomuutta, ymmärrämmekö, ettei kuusikohtaista suunnitelmaa itse asiassa toteuteta lainkaan? Toisaalta sanomme haluavamme demokraattisen, vapaan ja alueellisesti koskemattoman Georgian, ja samalla tarkkailijoitamme ei kuitenkaan päästetä separatistiasvaltojen raja-alueille. Toisena huolenaiheena ovat sieppaukset, joista on tullut Venäjän rutiininomainen käytäntö miehityksillä alueilla. Marraskuun alussa monet teini-ikäiset joutuivat sieppausten uhriksi. Nuorin heistä on tuskin 14-vuotias. Kreml yrittää selvästi saattaa Georgian presidentin huonoon valoon yrittämällä osoittaa, ettei tämä pysty takaamaan kansalaistensa turvallisuutta. Epävakautta lisäävät Venäjän toimet uhkaavat vahvasti raja-alueiden asukkaiden turvallisuutta ja kiihdyttävät konfliktia alueella.

Arvoisa puhemies, meidän on toimittava päättäväisemmin, sillä alueellisesti koskematon ja demokraattinen Georgia merkitsee parempaa turvallisuutta Euroopan unionille ja Euroopalle.

Kristiina Ojuland (ALDE). – (ET) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa ministeri, hyvät kollegat, kun keskustelimme Georgiasta vähän aikaa sitten, muistutin teille, että Berliinin muurin kaatumisen vuosipäivän aatto oli oikea aika ryhtyä pohtimaan sitä, milloin voimme juhlistaa sitä päivää, kun Etelä-Ossetia ja Abhasia liittyvät jälleen emämaahansa Georgiaan. Tänään emme pysty vastaamaan tähän kysymykseen, vaikka kaikissa parlamentin tai muiden toimielinten asiakirjoissa painotetaan, miten tärkeä Georgian alueellinen koskemattomuus on kansainvälisen oikeuden näkökulmasta, ja tämän vuoksi me kaikki olemme täällä.

Viime viikolla käytiin Brysselissä todella hyvä keskustelu puheenjohtajavaltion edustajan Carl Bildtin kanssa. Hän kutsui Georgiaa Euroopan unionin litmustestiksi erityisesti sen kysymyksen osalta, pystymmekö jonain päivänä puolustamaan ajatusta, että Georgian alueellinen koskemattomuus pitäisi palauttaa ja että kaikkia ihmisoikeuksia ja pakolaisten oikeuksia pitäisi käsitellä kansainvälisen oikeuden mukaisesti. Olen samaa mieltä kaikkien niiden kollegojeni kanssa, jotka ovat viitanneet alueen huonoon ihmisoikeustilanteeseen – sitä ei voida hyväksyä.

Viimeisenä muttei vähäisimpänä asiana haluan esittää pyynnön. Tapasin viime viikolla Georgian varapääministerin Giorgi Baramidzen, joka pyysi todella, todella hartaasti, että Euroopan unioni tekisi jotain ennalta ehkäisevän diplomatian keinoin, jotteivät konfliktit laajentuisi enää yhtään enempää.

Tunne Kelam (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, voin vain yhtyä toteamukseen, että Georgian paras vastaus Venäjän hyökkäykseen on demokratia uudistusten lisääminen.

Myös EU:lla on omat velvollisuutensa, sillä kuten oikeutetusti on todettu, EU:n ja Georgian välisistä suhteista tulee itäisen kumppanuuden onnistumista ja EU:n roolia alueella koskeva ennakkotapaus.

Kun otetaan huomioon Georgian merkitys, mietin, mahdettiinko Georgiasta keskustella äskettäisessä EU:n ja Venäjän huippukokouksessa, sillä Venäjä ei toteuta kuusikohtaista suunnitelmaa, ja EU:n valtuuskunta on joutunut kiusalliseen tilanteeseen, jossa sitä ei ole päästetty separatistialueille. EU:n olisi omaksuttava vahvempi kanta tähän asiaan.

Arvoisa komission jäsen, mainitsitte 46 miljoonan euron tuen, joka maksetaan avustuksina. Kysyisin vain, saako Georgia tämän tuen tänä vuonna? Mikä on sen aikataulu?

Paweł Robert Kowal (ECR). – (PL) Keskustelumme perusteella meidän olisi palattava siihen, mitä neuvoston puheenjohtaja Malmström totesi alussa – Georgia tarvitsee Euroopan unionilta uutta ja laajaa avoimuutta. Tämän pitäisi tarkoittaa makrotaloudellista tukea sekä assosiaatiosopimusta koskevien neuvottelujen aloittamista ripeästi ja välittömästi, sikäli kuin se on mahdollista. Tämän pitäisi tarkoittaa myös viisumikäytäntöjen helpottamista koskevien neuvottelujen aloittamista – tämä on kolmas näkökohta. Lopuksi meidän olisi annettava Georgialle mahdollisuus taata turvallisuutensa avaamalla sille tietä Naton jäsenyyteen.

Nyt olen kuitenkin sitä mieltä, että edes tämä ei ole se syy, miksi haluan puhua keskustelun tässä vaiheessa. Haluan esittää komission jäsenelle Ferrero-Waldnerille seuraavan retorisen kysymyksen: ettekö ihmettele, miksi lähes kaikki puhujat ovat kiinnittäneet huomiota Sarkozyn suunnitelmaan? Olkaa hyvä ja vastatkaa tähän kysymykseen. Olkaa hyvä ja kertokaa meille, miksei kukaan ole kuullut teidän ensimmäisessä puheenvuorossanne eikä myöhemmissä lausunnoissanne eikä myöskään korkean edustajan Ashtonin lausunnoissa yksinkertaisen arvion muodossa olevaa vastausta siihen, onko Sarkozyn suunnitelmaa toteutettu vai ei? Onko todellakin niin, etteivät Euroopan unionin tärkeimmät toimielimet ansaitse kuulla teiltä selkeää tiedonantoa tästä asiasta?

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, eilen Irlannissa käsiteltiin eräässä konferenssissa tukia ja Itä-Eurooppaa. Georgia oli yksi niistä maista, joista puhuimme, ja oli todella virkistävää kuulla, miten paljon edistystä oli saatu aikaan erään ihmisryhmän – sekä fyysisesti että älyllisesti vammaisten lasten sekä nuorten aikuisten – osalta, joka ei pysty puhumaan omasta puolestaan. Oli kuitenkin myös todella masentavaa kuulla, että asianosaisten mielestä konfliktin vuoksi kehityksessä on nyt menty kymmenen vuotta taaksepäin.

Koska eilen minustakin tuli asianosainen, pyydän, ettette unohda kaikista haavoittuvimpia, kun teemme kauppasopimuksia ja käymme keskusteluja. Tämä oli erittäin tärkeä keskustelu, mutta kollegani ovat puhuneet maan hirvittävästä humanitaarisesta tilanteesta, ja eräs ihmisryhmä jää aina unohduksiin. Haluan, että tänään heidän äänensä kuuluu täällä.

Tadeusz Zwiefka (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, meidän on muistettava, että Georgia on erittäin pieni maa, vaikka se sijaitseekin erittäin strategisessa paikassa Etelä-Kaukasiassa, ja tämä tosiasia luo konfliktitilanteen Georgian ja sen vahvan pohjoisen naapurin Venäjän välille. Kiitän siis komission jäsentä hänen ilmoituksestaan, että Georgian kauan odottama tuki maksetaan huomenna.

On hyvä muistaa, että kun Georgia lähti demokratia uudistusten tielle ja päätti sitoutua lähemmin Länsi-Eurooppaan kuin Venäjään, johon se oli ollut sitoutunut jo vuosikymmenten ellei vuosikymmenten ajan, maa menetti talouskumppanin, joka osti 80 prosenttia sen tuotannosta. Emme ole tehneet mitään täyttääksemme tätä tyhjiötä ja ostaaksemme Georgiassa tuotettuja tuotteita, jotta maa voisi säilyttää toimintakykynsä. Tämän vuoksi annan vahvan tukeni kyseiselle ilmoitukselle sekä ilmoitukselle Georgiaa koskevasta makrotaloudellisesta suunnitelmasta.

Vielä yksi asia. Arvoisa komission jäsen, emme saa pitää Georgiaa ainoastaan kaukaisena poliittisena kumppanina, sillä Georgia on uskomattoman monimutkaisen geopolittisen tilanteen vanki. Tämän osalta en usko, että Euroopan unionin ja Venäjän välisissä keskusteluissa sanotaan yhtään mitään Georgian tilanteesta. En halua mainita taas kuusikohtaista Sarkozyn suunnitelmaa, koska kaikki ovat sen maininneet, mutta meidän on muistettava, että yhteydenottoissamme Venäjän kaltaiseen vahvaan kumppaniin, joka on meille tietenkin äärimmäisen tärkeä, on otettava huomioon myös pienemmät kumppanimme, jotka ovat meille läheisiä ja tärkeitä.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, politiikka on pelkästään työtä, kun sillä ajetaan omaa etua. Kun politiikan avulla autetaan muita – kun Goljatit saapuvat auttamaan Daavideja – siitä tulee kutsumus. Tässä

tapauksessa Euroopan unioni on Goljat, joka saapuu auttamaan Georgiaa, Daavidia, mikä on mielestäni hyvä asia. Daavidin rinnalla on kuitenkin myös toinen Goljat, Venäjä, jolla on erilaisia suunnitelmia Georgian varalle. On tärkeää, että Euroopan unioni osoittaa voimansa vastustamalla Venäjän epäoikeutettua tunkeutumista maahan.

Olin viime viikolla Bonnissa PPE-ryhmän konferenssissa, ja Georgian presidentti puhui siellä. Hän kertoi maan korruption vastaisista toimenpiteistä, talouskasvun varmistavasta uudistussuunnitelmasta sekä maan halusta tehdä vapaakauppasopimus. Kysyn seuraavaa: milloin komissio katsoo, että vapaakauppasopimus voidaan tehdä, kunhan sen edellytykset täyttyvät?

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, keskustelemme Ukrainan, Moldovan ja Georgian toiveista. Ne ovat samankaltaisia toiveita päästä lähemmäs Euroopan unionia.

Tämä näyttäisi olevan meille ongelma. Mitähän tapahtuu kymmenen vuoden päästä, kun nämä toiveet muuttuvat pettymykseksi eikä toiveita liittymisestä Euroopan unioniin enää ole, kun maat eivät voi toivoa saavansa enää enempää. Tilanne on silloin paljon vaikeampi meille. Georgia on kaikista itäisen kumppanuuden maista se, jonka yhteiskunta tukee vahvimmin Euroopan unioniin liittymistä ja joka kannattaa vahvimmin Natoa. Georgiassa on edistytty eniten myös markkinuudistuksissa.

Ellemme etene nopeammin, joudumme samaan tilanteeseen kuin Turkin kanssa. Siellä yhteiskunta on luopumassa toiveistaan päästä Euroopan unionin jäseneksi. Se on todella vaarallinen tilanne muista näitä maita ympäröivistä poliittisista liikkeistä huolimatta – ja ehkä juuri niiden vuoksi. Näemme, mitä Venäjällä parhaillaan tapahtuu, ja kun Georgia alkaa epäroidä pyrkimyksissään Euroopan unionin jäseneksi, tilanne on todella vaarallinen kaikille Euroopan unionin maille.

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Arvoisa puhemies, tiedän, että tämä asia on erittäin kiinnostava. Ne teistä, jotka ovat seuranneet tätä tarkasti, tietävät myös, että puheenjohtajavaltio Ruotsi on käyttänyt paljon aikaa Georgian kysymykseen. Ruotsin ulkoministerillä Carl Bildtillä oli viime torstaina tilaisuus keskustella kanssanne Georgiasta ulkoasiainvaliokunnassa.

EU antaa jatkossakin Georgialle huomattavasti poliittista, teknistä ja taloudellista tukea. Tämä tarkoittaa hyvin todennäköisesti jatkuvia vetoomuksia Georgian alueellisen itsemääräämisoikeuden ja koskemattomuuden kunnioittamisen puolesta ja EU:n tarkkailuvaltuuskunnan työn jatkamista sekä meidän erittäin tärkeää rooliaamme Geneven keskusteluissa. Geneven keskustelut ovat oikea foorumi. Keskustelut etenevät hitaasti, mutta ne kuitenkin etenevät, ja kaikki osapuolet ovat niissä edustettuina.

Annamme myös lisää rahoitustukea konfliktin jälkiseurauksien hoitamiseen. Kuten monet teistä ovat todenneet, humanitaarinen tilanne on edelleen erittäin huolestuttava. Jäsen McGuinness on tietenkin oikeassa sanoessaan, että kaikista haavoittuvimmat joutuvat sen vuoksi kärsimään.

Venäläisten keskustelukumppaneidemme kanssa pidettävässä kokouksessa EU aikoo edelleen painottaa, että on välttämätöntä panna täytäntöön kuusikohtainen tulitaukosopimus ja siitä johtuvat täytäntöönpanotoimet – joukkojen vetäminen niihin aseisiin, joissa ne olivat 7. elokuuta 2008. Erityisesti aiotaan mainita Perevi, Akhagori ja Ylä-Kodori, kuten monet teistä ovat tehneet.

Etyjin edustuston sulkeminen ja YK:n tarkkailijaryhmän toimeksiannon päättymisen on johtanut siihen, että alueelta on poistettu tärkeän kansainvälisen turvallisuusjärjestelmän ratkaisevia osia. Nykyisin ainoa jäljellä oleva kansainvälinen ryhmä on EU:n tarkkailuvaltuuskunta. Sillä on merkittävä myönteinen vaikutus turvallisuuteen ja tilanteen normalisoitumiseen. Tämän vuoksi on niin tärkeää, että tarkkailuvaltuuskunnalla on pääsy irtautumaan pyrkiville alueille. Se on tärkeää Georgian turvallisuuden ja vakauden kannalta. Tämä on tärkeä näkökohta, jota EU painottaa jatkossakin kaikille asianosaisille keskustelukumppaneilleen.

EU aikoo tietenkin jatkaa Georgian alueellisen koskemattomuuden tukemista, mutta meillä on myös strategisia intressejä pitää yllä yhteyksiä irtautumaan pyrkivien alueiden kanssa ja pitää näille separatistialueiden väestöille ikkuna avoimena ulkomaailmaan. Tämä voi auttaa meitä luomaan vähitellen pohjaa konfliktin ratkaisulle EU:n jatkuvan osallistumisen ja sellaisten toimenpiteiden avulla, joilla edistetään luottamusta yli hallinnollisten rajojen, ja eri väestöjen välisen yhteydenpidon avulla.

EU aikoo jatkossakin olla erittäin aktiivinen tässä asiassa. Komissio ja komission jäsen Ferrero-Waldner ovat todella sitoutuneita tähän, samoin kuin Euroopan parlamentti, ja siitä olen erityisen kiitollinen.

Benita Ferrero-Waldner, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, ensinnäkin haluan kiittää teitä tänään käymästämme avoimesta keskustelusta.

Luulin, että monet teistä tiesivät, mitä teemme Georgian hyväksi. Georgia on saanut meiltä paljon tukea, sekä poliittista että taloudellista ja humanitaarista tukea, mutta näyttää siltä, ettemme ole tehneet mitään. Se ei pidä lainkaan paikkaansa.

Ensinnäkin Euroopan unioni ja presidentti Sarkozy saivat sodan päättymään. Toiseksi, olette oikeassa siinä, että on olemassa kuusikohtainen suunnitelma, jota ei valitettavasti ole pantu vielä kokonaan täytäntöön, mutta aina kun työskentelemme venäläisten kanssa, sopimus on asialistallamme. Tämä on täysin selvää.

Kuten neuvoston puheenjohtaja totesi, on totta, että ainoa foorumi, jossa alamme todella päästä eteenpäin, vaikkakin hitaasti, on Geneve, ja tämän vuoksi Geneven keskusteluja on jatkettava.

Tarvitsemme myös tukea ja avoimuutta kummaltakin osapuolelta, sillä konflikti on hankala, ja me olemme niin sanotusti välittäjinä tässä konfliktissa. Tämä on poliittinen kysymys numero yksi.

Meidän on todella jatkettava ja tiedämme varsin hyvin, että Venäjä on todella merkittävä kumppani toisella puolella. Meillä on myös yhteisiä naapurivaltioita, ja siksi puhumme aina erittäin selkeästi näistä asioista Venäjän kanssa. Kuten sanoin, kummankin osapuolen asenteen on nyt kehityttävä. Näin totesin puheenvuorossani, jos muistatte. Tämä on ensimmäinen asia.

Toinen liittyy taloudelliseen ja humanitaariseen alaan, jolla teemme todellakin tiivistä yhteistyötä. Kyseinen 500 miljoonan euron tukipaketti oli suurin, jonka pystyin saamaan läpi. Naapuruuspolitiikkaan ei ole käytettävissä niin paljon rahaa kuin olisin ehkä toivonut, mutta teimme näin, koska katsoimme Georgian tarvitsevan sitä sodan ja kaiken tehdyn tuhon jälkeen – erityisesti kaikkein haavoittuvimpia varten.

Olen itse käynyt maansisäisten pakolaisten leireillä ja olen käynyt taloissa, joita on kunnostettu ohjelmiamme avulla.

Voin kertoa jäsen Lunacekille, että allekirjoitin itse georgialaisten kanssa sopimuksen, jossa he sitoutuvat ehdottomasti olemaan käyttämättä senttiäkään Euroopan unionin rahoista. Valvomme aina rahojemme käyttöä, joten normaalisti rahoistamme ei pitäisi mennä senttiäkään georgialaisten aseistamiseen.

En tietenkään voi valvoa, mitä georgialaiset tekevät muissa kysymyksissä, mutta rahoistamme menen takuuseen.

On mainittu muitakin seikkoja. Ensinnäkin ne kaksi teini-ikäistä, jotka ovat edelleen pidätettyinä Etelä-Ossetiassa. Nämä ovat tietenkin asioita, joista sanomme venäläisille. Puhumme niistä, mutta tällä hetkellä meillä ei valitettavasti ole ratkaisua tähän ongelmaan, emmekä itse pääse Etelä-Ossetian alueelle.

Periaatteesta puhumme kuitenkin ilman muuta selvästi. Georgialla on alueellinen koskemattomuus ja itsemääräämisoikeus, ja tämän sanomme selvästi. Ehdottomasti. On kuitenkin eri asia puhua periaatteista kuin panna nämä periaatteet välittömästi täytäntöön. Valitettavasti tämä on toisinaan melko vaikeaa.

Sanon muutaman sanan myös Tagliavinin raportista. Tämän raportin julkaiseminen on todella tärkeä asia. Kuten tiedätte, me kannatimme tätä riippumatonta raporttia. Olen tuntenut Heidi Tagliavinin jo vuosia siitä lähtien, kun toimin vuonna 2000 maani ulkoministerin ominaisuudessa Etyjin puheenjohtajana. Hän oli tuolloin Kaukasian erityisedustajani. Hän on hyvin rohkea ja itsenäinen nainen, ja on sanottava, että hän on laatinut erinomaisen raportin.

Tästä on myös hyötyä, sillä raportissa tosiasiat tehdään selväksi. Otamme siitä opiksemme, mutta voimme jatkaa Georgian auttamista ainoastaan diplomaattisin keinoin.

Lisäksi voin sanoa, että olemme tehneet valtavasti työtä ensin Euroopan naapuruuspolitiikan piiriin kuuluvien itäisten maiden kanssa ja nyt itäisessä kumppanuusohjelmassa.

Tässä eräänä päivänä pidettiin puheenjohtajavaltio Ruotsin johdolla todella tärkeä ministerikokous, johon osallistui kuusi itäisen kumppanuuden piiriin kuuluvaa ulkoministeriä, myös Georgian ulkoministeri.

Keskustelimme kaikista mahdollisuuksista, mutta luuletteko todellakin, että voimme antaa kaikille maille kaiken ilman että maat tekevät omaa osuuttaan? Emme voi. Meidän on pyydettävä myös niitä tekemään oma osuutensa. Tämä koskee myös kaupankäyntiä, sillä vapaa ja kattava sopimus voidaan tehdä vasta sitten, kun lainsäädäntö sen sallii. Emme voi vain pyytää maita tulemaan Euroopan unionin jäseneksi, ellei neuvosto ole asiasta yksimielinen.

Näissä asioissa on nähtävä asioiden molemmat puolet, mutta tuemme Georgiaa enemmän kuin kukaan muu. Toivon siis, että todella tuette tätä politiikkaa, kuten jotkut ovat todenneet. Tällä tavoin yritämme auttaa heitä mahdollisimman paljon, mutta haluamme myös, että Georgia toimii oikealla tavalla.

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

(Istunto keskeytettiin klo 19.55 ja sitä jatkettiin klo 21.00.)

Puhetta johti

varapuhemies **Miguel Angel MARTÍNEZ MARTÍNEZ**

17. Keski- ja Itä-Euroopassa sijaitsevien Euroopan unionin jäsenvaltioiden talouden elvyttämiseksi toteutettavat toimet

Puhemies. – (ES) Esityslistalla on seuraavana komission julkilausuma Keski- ja Itä-Euroopassa sijaitsevien Euroopan unionin jäsenvaltioiden talouden elvyttämiseksi toteutettavista toimista.

Joaquín Almunia, Komission jäsen. – (ES) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, talouskriisi on vaikuttanut koko Eurooppaan. Voidaan sanoa, että se on vaikuttanut koko maailmaan, mutta Euroopan unionissa se on luultavasti vaikuttanut erityisesti Keski- ja Itä-Euroopan valtioihin, uusiin jäsenvaltioihin, ja tähän on useita syitä. Ensiksi, koska niillä on selvästi heikommassa asemassa oleva talous kuin kehittyneemmällä, teollistuneemmalla ja vakaammalla Länsi-Euroopan valtioilla ja koska niiden järjestelmä ei ole se taloudellinen järjestelmä, jossa kriisi syntyi. Sen vuoksi ne ovat olleet kasvunsa rahoittamiseksi erittäin riippuvaisia ulkopuolisista suorista investoinneista. Kun kriisi alkoi ja etenkin kun se paheni vuonna 2008, nämä investoinnit päättyivät, ja kyseiset taloudet eivät voineet korvata säästöillä ja sisäisillä resursseilla rahoitusta, jota ne tarvitsivat kasvua varten.

Lisäksi on myös selvää, että vaikutukset eivät ole olleet samat kaikissa Itä- ja Keski-Euroopan talouksissa. Jotkut taloudet olivat valmistautuneet paremmin kriisiin vaikutuksiin. Ne olivat toimineet viisaasti ennen kriisiä ja ne olivat toteuttaneet poliittisia uudistuksia, jotka antoivat niiden kasvumallilleen vankemman perustan.

Joka tapauksessa Euroopan unioni ja komissio osana EU:n toimielimiä puuttui kriisiin useilla toimenpiteillä, joilla vastattiin erityisiin huolenaiheisiin, ja nämä toimenpiteet olivat suhteellisesti hyödyllisempiä Keski- ja Itä-Euroopan valtioille.

Vuoden 2008 lopussa hyväksytty Euroopan talouden elvytysuunnitelma on verotuksellisiin kannustimiin perustuva suunnitelma, joka on toiminut selkeästi paremmin euroalueen suurissa talouksissa Länsi-Euroopassa. Koska nämä kannustimet ovat edistäneet Länsi-Euroopan valtioiden sisäistä tarjontaa, markkinat ovat voineet olla ulkoisen kysynnän ansiosta edelleen kasvunlähde Keski- ja Itä-Euroopan valtioille.

Euroopan talouden elvytysuunnitelman lisäksi Euroopan toimielinten hyväksymillä päätöksillä on lisätty Euroopan investointipankin luotonantoa. Vuoden 2009 lukuja ei ole luonnollisesti päätetty, mutta voin arvioida ennakolta, että Euroopan investointipankki on myöntänyt luottoja tämän vuoden loppuun mennessä yli 50 prosenttia enemmän kuin vuonna 2007, kriisiä edeltävänä vuonna.

Euroopan investointipankki on asettanut rahoitustoimensa Keski- ja Itä-Euroopan valtioissa erityiseksi painopisteeksi eri toimintalinjoissa ja toiminnoissa. Se on soveltanut tätä varten ennen kriisiä käyttöön ottamiaan välineitä, kuten Jeremietä, Jessicaa ja Jaspersia sekä muita toimia. Lisäksi, vaikka se ei ole varsinaisesti Euroopan unionin toimielin, Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankki on tehostanut toimintaansa pankissa osakkaana olevien EU:n jäsenvaltioiden ja komission ansiosta.

Myös rakennerahastoilla on ollut myönteinen rooli, joka niillä on aina ollut, kun valtio tarvitsee koheesiopolitiikan tukea. Kun kriisi alkoi, tehtiin päätöksiä esimerkiksi sellaisten resurssien lisäämisestä, joita voitaisiin kohdentaa rakennerahastoista niistä hyötyviin valtioihin ja erityisesti Keski- ja Itä-Euroopan valtioihin.

Neuvosto ei valitettavasti tukenut komission aloitetta siitä, että Euroopan sosiaalirahasto myöntää 100 prosenttia rahoituksesta kriisin aikana (vuonna 2009 ja 2010) toimiin, joilla tuetaan työntekijöitä ja aktiivisia toimintalinjoja työmarkkinoilla.

Kuten jo tiedätte, maksutasetuki on väline, jota ei ole käytetty vuoden 1993 jälkeen. Tätä välinettä käytetään rahoituksen tarjoamiseksi valtioille, joilla on vaikeuksia turvata ulkopuolista rahoitusta maksutaseensa vuoksi, tai valtioille, joilla on vaikeuksia rahoittaa määräraharahatarpeensa. Sen enimmäismäärää on lisätty 12 miljardista eurosta 50 miljardiin euroon. Tämä oli komission aloite ja neuvosto hyväksyi sen. Kyseisestä 50 miljardista eurosta noin 15 miljardia on käytetty rahoitustukitoimiin kolmelle Keski- ja Itä-Euroopan valtiolle, jotka ovat Euroopan unionin jäsenvaltioita: Unkarille, Latvialle ja Romanianle.

Haluaisin lopuksi mainita niin sanotun Wienin aloitteen, jota EU:n toimielimet ja kansainväliset rahoituslaitokset edistävät ja kannustavat. Sillä on koordinoitu yksityisten rahoituslaitosten toimintaa. Ne ovat monissa kyseisissä valtioissa järjestyneet sellaisten länsieurooppalaisten pankkien yhteyteen, jotka ovat investoineet Keski- ja Itä-Euroopan valtioihin ja joilla on siellä tytäryhtiöitä ja toimistoja.

Wienin aloite on merkinnyt, että toimintaa voidaan koordinoida, mukaan lukien näissä valtioissa toimivien yksityisten pankkien aseman ylläpitäminen ja niiden ottamat riskit. Rahoitusjärjestelmä on voitu pitää mahdollisimman tehokkaana, ja näin on pystytty rahoittamaan kriisistä aiheutuvia vaikutuksia ja investointeja, joita tarvitaan kriisistä irtautumiseksi. Nämä toimet toteutetaan, koska on esitetty, että eräät näihin valtioihin sijoittautuneet länsieurooppalaiset pankit ovat ottaneet liiallisia riskejä. Totuus on se, että tähän mennessä emme ole joutuneet suremaan minkäänlaista ”uhria” näiden pankkien joukossa, vaan niiden pääoma ja rahoitustoiminta on pysynyt kohtuullisella tasolla näissä vaikeissa oloissa, joiden vallitessa järjestelmä toimii.

Näemme jo myönteisiä merkkejä. Havaitsemme luonnollisesti myös merkittäviä haasteita. Tämä merkitsee, että emme ole vielä saaneet työtä loppuun. Meidän on edelleen kiinnitettävä tarkasti huomiota siihen, miten sovelletaan parhaiten Euroopan toimielinten käytössä olevia välineitä, jotta näitä valtioita autetaan elpymisen tielle ja irtautumaan kriisistä.

Haluaisin antaa teille myönteisen esimerkin. Voin mainita Puolan, joka on Euroopan unionin ainoa valtio, jossa kasvu on positiivista ja jossa ei ole esiintynyt negatiivista kasvua missään kriisin vaiheessa. Ainoa tällainen valtio Euroopan unionissa on Keski- ja Itä-Euroopan valtio ja yksi uusista jäsenvaltioista.

Lopuksi haluaisin mainita euron merkityksen ankkurina strategioille, joilla keitetään kriisin iskut ja toivutaan siitä. Euro on lähtökohta, jolla ohjataan asianmukaisia strategioita kriisistä toipumiseksi. Alueella sijaitsee valtio, joka liittyi euroalueeseen kriisin keskellä: Slovakia. Slovakian viranomaiset pitivät eilen Bratislavassa kokouksen ja ilmaisivat tyytyväisyytensä siitä, miten euro oli suojellut heitä kriisin pahimmilta vaikutuksilta ja auttanut heitä selviytymään paljon paremmin kuin jos Slovakia ei olisi kuulunut euroalueeseen.

Eräs toinen valtio alueella, Viro, haluaa liittyä euroalueeseen ja liittää valuuttansa euroon vuonna 2011. Tähän mennessä Maastrichtin sopimuksen, nyt Lissabonin sopimuksen, indikaattorit ja sen noudattamista koskevat perusteet osoittavat, että tämä tavoite on mahdollinen. Emme voi taata tätä ennen kuin asianmukainen lähentymiskertomus julkistetaan keväällä, mutta on mahdollista, että Viro on euroalueessa vuonna 2011.

Euroopan unioniin liittyminen on myös Euroopan unionin ulkopuolella sijaitseville kyseiseen alueeseen kuuluville valtioille peruste varmistaa, että niillä on riittävät strategiat ja toimintalinjat.

On totta, että monia ongelmia esiintyy. On totta, että näillä valtioilla on heikommassa asemassa oleva talous. On totta, että tämänhetkisen kriisin vaikutukset ovat kyseisten valtioiden kansalaisille huomattavasti tuskallisempia kuin sellaisten valtioiden kansalaisille, joilla on sosiaalisen suojelun järjestelmiä ja paljon vakiintuneempi, vahvempi ja vakaampi hyvinvointijärjestelmä.

On kuitenkin todettava, että Euroopan unionin käytössä olevat välineet ja se seikka, että nämä valtiot kuuluvat Euroopan unioniin ja että niillä on mahdollisuus osallistua talous- ja rahaliittoon, on myönteinen tekijä eikä este tällä hetkellä kokemamme kriisin torjumisen kannalta.

Arturs Krišjānis Kariņš, PPE-ryhmän puolesta. – (LV) Arvoisat puhemies ja komission jäsen Almunia, Keski- ja Itä-Euroopan jäsenvaltioiden talouksien elvyttämiseen on kaksi mahdollista lähestymistapaa: annetaan kala tai onki. On tietenkin parempi, että annetaan onki. Ongelma on tietää, millaisen ongen pitäisi olla. Elpymisen perustava tekijä ja mittari on uusien työpaikkojen luominen. Jotta tämä tapahtuu, tarvitaan sijoituksia. Yksi suurimmista esteistä alueelle tehtäville sijoituksille on se, että kansallisten valuuttakurssien vakaudesta ja euron käyttöönotosta ei ole selkeyttä. Tällä hetkellä euron käyttöönotto uusissa jäsenvaltioissa on kuin hevoskilpailu, jossa jokainen valtio yrittää irtautua joukosta ja päästä euroalueelle.

Tässä kriisitilanteessa jotkut jäsenvaltiot voivat aiheuttaa vahinkoa itselleen esimerkiksi vähentämällä nopeasti budjettimenoja, jolloin työttömyys lisääntyy yli tason, jonka niiden talous voi kestää. Voi olla myös, että

yksi jäsenvaltio vahingoittaa euroalueeseen liittyessään euroalueen ulkopuolisen naapurivaltion taloutta, koska se houkuttelee investointeja ja lisää työttömyysastetta naapurimaassa. Euroopan unioni perustuu yhteisvastuuperiaatteelle. Kun EU:n jäsenvaltioiden määrää lisättiin vuonna 2004, näiden jäsenvaltioiden vastaanottamiseksi Euroopan unioniin laadittiin ja hyväksyttiin yhtenäinen strategia. Minusta komission pitäisi tarkastella uudelleen euron käyttöönottamista koskevaa menettelyä sekä laatia selkeä strategia sen käyttöönottamisesta, jotta jäsenvaltio ei aiheuta välillisesti ongelmia itselleen tai naapureilleen. Vakauskriteereitä ei tarvitse muuttaa, mutta olisi laadittava yhteinen suunnitelma ja aikataulu koko alueelle, jotta voimme ottaa yhtenäisvaluutan käyttöön EU:ssa kaikille selkeää vakiintunutta menetelmää soveltaen. Tämä olisi onki, joka auttaisi tämän alueen talouksien elpymistä, koska se avaisi ovet investoinneille ja loisi työpaikkoja.

Sergio Gaetano Cofferati, S&D-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kuten syystäkin esititte, hyvä komission jäsen Almunia, tämän vakavan rahoitus- ja talouskriisin vaikutukset ovat tuntuneet kaikissa maailman maissa ja luonnollisesti Euroopan valtioissa. Heikoimmassa asemassa olevat valtiot, joista keskustelemme nyt, ovat kärsineet eniten EU:ssa.

Kyseessä ovat valtiot, jotka liittyivät unioniin vasta äskettäin ja jotka ovat euroalueen ulkopuolella. Sen vuoksi on tärkeää muistaa ne ja tunnistaa kaikkein tehokkaimmat toimet, jotta ne voivat olla kokonaisuudessaan osa Euroopan unionia ja myöhemmin osallistua toimintaan EU:ssa tasavertaisesti muiden kanssa. Lisäksi tarvitaan rahapolitiittisia toimia ensinnäkin Euroopan keskuspankista, sillä jos emme auta näitä valtioita kasvattamaan bruttokansantuotettaan ja investoi niiden tuotantojärjestelmiin, niin ne eivät pysty korjaamaan epätasapainoa, joka tällä hetkellä hankaloittaa niiden tilannetta, ja ne eivät pysty noudattamaan Maastrichtin kriteerejä ja liittymään euroalueeseen. On myös tärkeää, kuten mainitsitte, että on olemassa muita toimia, kuten helpompi pääsy EU:n rahastojen ja Euroopan investointipankin tarjoamaan rahoitukseen.

Minusta meidän ei pitäisi kuitenkaan unohtaa sitä, että nämä toimet on toteutettava samanaikaisesti niiden toimien puitteissa, joita sovelletaan muihin Euroopan heikossa asemassa oleviin valtioihin. Kyse ei ole ainoastaan tänään käsittelemistämme valtioista, mistä asiasta olemme valitettavasti kaikki tietoisia. Kaikista näistä syistä emme enää voi lykätä sellaisen eurooppalaisen rahoitusjärjestelmän luomista, jolla voidaan tukea investointeja Eurooppaa koskevan laajan näkemyksen perusteella. Viitataan euro-obligaatioiden rahoituksella perustettavaan rahastoon, joka on mielestäni ainoa käytännöllinen ratkaisu jäsenvaltioille ja Euroopan unionille.

Tässä vaiheessa on osoitettava poliittista rohkeutta ja kaukonäköisyyttä sen suhteen, miten kriisi ratkaistaan ja luotava edellytykset Euroopan kilpailukykyiselle kehitykselle. Tällä kehityksellä varmistetaan kaikkien eurooppalaisten hyvinvointi.

Guy Verhofstadt, ALDE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, syy, miksi me yhdessä muiden täällä läsnä olevien jäsenten kanssa olemme pyytäneet tätä keskustelua, on talouskriisin myötä tuoma uusi rautaesirippu, arvoisa komission jäsen. Tämä rahapolitiittinen rautaesirippu erottaa euroalueen ulkopuoliset valtiot euroalueeseen kuuluvista valtioista.

Monet ongelmat, jotka tällä hetkellä vaikuttavat esimerkiksi suurimpaan osaan Baltian maita – mainitsitte Puolan, mutta voisin myös mainita Bulgarian, Romanian ja Unkarin – aiheutuvat siitä, että ne eivät kuulu euroalueeseen. Sen vuoksi niiden on edelleen käytettävä paikallista valuuttaansa, ja tämä aiheuttaa tällä hetkellä haitallisia ja tuhoisia vaikutuksia. Me voimme puhua talouden elpymisestä, mutta kyseisissä valtioissa ei voida toistaiseksi havaita minkäänlaista talouden elpymistä. Joissain näistä valtioista työttömyysaste on yli 20 prosenttia ja julkisen sektorin palkkoja on pitänyt leikata yli 20 prosenttia. Niiden talouskasvua koskevat luvut ovat todella hyvin negatiiviset.

Tärkeää on, että annamme niiden liittyä euroalueeseen mahdollisimman nopeasti. Ne kärsivät kuitenkin tällä hetkellä tilanteen aiheuttamista haitallisista vaikutuksista. On selvää, että vakaus- ja kasvusopimuksen edellytyksiä ei ole tarkoitus muuttaa, kukaan ei pyydä tätä. Niitä ei pitäisi muuttaa, kuten juuri syystä totesitte, koska euroalue on toiminut puolustusmekanismina talous- ja rahoituskriisille. Meidän on kuitenkin autettava näitä valtioita eri tavalla: ei siten, että muutamme vakaus- ja kasvusopimuksen edellytyksiä, vaan että hyvitämme kielteisen vaikutuksen, josta ne kärsivät, koska ne ovat järjestelmän ulkopuolella. Jos emme tee näin, kestää useita vuosia ennen kuin ne liittyvät euroalueeseen.

Olemme tehneet useita ehdotuksia, olemme laatineet kuuden kohdan suunnitelman ja pyytäneet komissiota ottamaan sen huomioon. Sen vuoksi tarvitaan Euroopan keskuspankin, komission ja Euroopan investointipankin välistä yhteistyötä. Mitä toimia on toteutettava tässä yhteydessä? Ensinnäkin keskuspankin on tarjottava likviditeettiä paikallisille pankeille. Se on tarjonnut likviditeettiä Länsi-Euroopan pankeille. Se

on myös epäsuorasti tarjonnut resursseja esimerkiksi ruotsalaisille pankeille, mutta jotkut käsittelemämme alueen pankit eivät ole saaneet mitään Euroopan keskuspankista.

Näihin kuuteen kohtaan sisältyvät muut ehdotukset. Miksi ei esimerkiksi lisätä EU:n rahoituksen osuutta ja vähennetä valtion rahoituksen osuutta sosiaali-, alue- ja koheesiorahastoissa ja niin edelleen? Jäsenvaltioilla ei ole tällä hetkellä määrärahoja rahoittaa tiettyjä hankkeita. Voisimme sen vuoksi esimerkiksi harkita 75 prosentin rahoitusta EU:sta ja 25 prosentin rahoitusta jäsenvaltioista erityisesti Baltian maiden tapauksessa.

Mainitsin ainoastaan kaksi esittämästämme kuudesta hyvin käytännöllisestä ajatuksesta, joista Euroopan keskuspankki tai komissio tai Euroopan investointipankki voi tehdä päätöksen. Tätä nämä valtiot tarvitsevat. En pidä henkilökohtaisesti edistysaskeleena, että Kansainvälinen valuuttarahasto tulee asiassa väliin näissä valtioissa ja sanelee, miten niiden olisi toimittava. Mielestäni sen sijaan EU:n olisi päätettävä, mitä on tehtävä.

Tämä on esittämämme pyyntö. Olen kuitenkin vieraillut näissä valtioissa ja järkytyin siitä, että nämä ihmiset tuntevat itsensä Euroopan unionin hylkäämiksi päivittäisissä ponnisteluissaan. Pyydän, että seuraava komissio palaa asiaan uskottavan Keski- ja Itä-Euroopan valtioita ja erityisesti Baltian maita koskevan suunnitelman kanssa.

Tatjana Ždanoka, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, olen kotoisin Latviasta, johon rahoituskriisi on vaikuttanut voimakkaasti. Oikeistolaisten hallitusten vastuuttoman politiikan vuoksi Latvia oli vaarassa mennä vararikoon ilman ulkopuolista rahoitustukea. Nyt puhumme eri rahoitus- ja talousratkaisuihin, jotka voisivat muuttaa tilannetta parempaan suuntaan. Meidän on luonnollisesti käsiteltävä kaikkia ratkaisuja, kuten euron nopeaa käyttöönottoa. Tällä välin pelkään, että rahoitukselliset ja taloudelliset näkökohdat ovat vain asian yksi puoli. Meidän on käsiteltävä myös yhteiskunnallista näkökohtaa.

Monet Latvian asukkaat pitävät nyt EU:n toimielimiä ”pahantekijöinä”: pahantekijöinä, joiden vuoksi köyhät hallituksemme joutuvat leikkaamaan eläkkeitä ja etuuksia, pahantekijöinä, jotka ovat syyllisiä sosiaaliseen syrjäytymiseen ja köyhyysen. Monet poliitikot vaalivat tätä käsitystä erityisesti hallitsevan koalition keskuudessa, koska jos kansalaiset uskovat, että tämänhetkinen sosiaalinen kriisi on hallituksemme vika, se ei selviä tulevista parlamenttivaaleista.

Uskonko minä, että Latvia ja muut alueen valtiot tarvitsevat kiireellisesti EU:n auttavaa kättä? Kyllä uskon. Uskon kuitenkin vahvasti, että tarvitsemme vakuuttavan valvontamekanismin ja erittäin tiukat edellytykset sosiaalipoliittisella alalla. EU:n varoja olisi ensiksi käytettävä tavallisten kansalaisten eikä pankkien tai valtion byrokratian pelastamiseksi. Käytän sen vuoksi tätä tilaisuutta hyväkseni ja pyydän kaikkia kollegoita ja jäseniä allekirjoittamaan kirjallisen kannanoton 0056/2009, jonka laativat kolmen poliittisen ryhmän edustajat, yhteiskunnallisten etujen sisällyttämisestä Euroopan unionin apuun.

Roberts Zile, ECR-ryhmän puolesta. – (LV) Arvoisa puhemies ja komission jäsen, kiitos Guy Verhofstadtille tämän kysymyksen esittämisestä. Tämän kysymyksen esittäminen tämäniltaisessa keskustelussa voi kuitenkin johtaa Euroopan unionin kansalaisia harhaan Länsi-Euroopassa. ”Mekin joudumme kärsimään rahoituskriisistä, koska Itä- ja Keski-Euroopan valtiot ovat kömpelön hallintonsa vuoksi aiheuttaneet nämä ongelmat itselleen ja meille.” Tällaiset näkemykset huonontavat jo vakavasti kärsinyttä luottamusta Euroopan unionin koheesipolitiikkaan. Baltian maiden tapaus osoittaa kuitenkin, että me olemme samassa veneessä. Skandinavian maiden pankkialan markkinaosuutta ja suuria voittoja koskevat pyrkimykset johtivat siihen, että Baltian maiden kansalliset valuutat jäivät käytännössä lainamarkkinoiden ja erityisesti asuntolainamarkkinoiden ulkopuolelle. Kiinteän kansallisen valuuttakurssin vuoksi lainanottajien siviilioikeudellinen vastuu lainanantajia kohtaan oli erittäin korkea: lainanottajat kantoivat kaikki valuuttariskit ylihintaisen vakuuksien arvosta.

Vuoden 2008 loppupuolella Latvian hallituksen, Kansainvälisen valuuttarahaston, komission ja Ruotsin hallituksen välisissä kireissä neuvotteluissa tehtiin päätös ostaa toiseksi suurin liikepankki käyttäen ainoastaan Latvian veronmaksajien varoja ja pitää kansallinen valuuttakurssi vahvana. Siten me latvialaiset, jotka olemme useiden vuosien ajan menettäneet tulojamme, kilpailukykyämme ja mahdollisesti yhteiskunnallista laatua, pelastimme skandinaavien ja muiden sijoittajien pankkisektorin ainakin Baltian maissa, koska ketjureaktio vararikon tehneistä pankeista ulottuisi kauas Latvian rajojen ulkopuolelle ja saavuttaisi esimerkiksi Skandinavian maiden eläkerahastot, koska ne ovat pankkien osakkeenomistajia. Kyllä, komissio auttoi meitä ja Kansainvälinen valuuttarahasto rahoitti tämän valinnan, mutta leijonanosaa lainasta käytetään pankkisektorin vakauttamiseen.

Koska emme sallineet laiminlyöntiä ja pidimme yllä vahvaa valuuttakurssia, devalvoimme talouttamme 20 prosentilla bruttokansantuotteesta. Todellisuudessa autamme naapureitamme virolaisia saamaan euron

käyttöön jo vuonna 2011. Heidän etu on luonnollisesti se, että heidän julkinen taloutensa on ollut tasapainossa monien vuosien ajan. Vaikuttaa vieläkin oudommalta, että Viron kaltainen esimerkki Euroopan rahaliittoa varten on edes todella tarpeellinen. Tämä osoittaa, että Maastrichtin kriteerit euron käyttöönottamiseksi ovat voimassa myös kriisiaikoina. Kyse ei ole siitä, ettemmekö olisi tyytyväisiä virolaisten puolesta, mutta meidän uhrauksemme, kun ostimme pankin, oli eräänlainen solidaarisuuden osoitus siitä, että emme aiheuta epäonnea naapureillemme tai aggressiivisille sijoittajille. Halusimme ainoastaan nähdä tietynlaista solidaarisuutta Euroopan rahoitusmarkkinoiden päättäjiltä esimerkiksi uusille euroalueen valtioille asetettujen esteiden osalta.

Latvian poliitikkojen oli tehtävä erittäin vaikeita päätöksiä, joita monien vanhojen jäsenvaltioiden parlamentin jäsenistä ei olisi tarvinnut tehdä edes kauheimmissa painajaisissaan. Meidän vallassamme ei ole kuitenkaan poistaa kansalaisten yksityisen velan valuuttariskiä emmekä halua käyttäytyä kuin huligaanit ja yksipuolisesti ottaa käyttöön euroa tai sallia euron käyttöä kotimaisen valuuttamme rinnalla. Kuitenkaan väestöltään ikääntyvän yhteiskuntamme päämäärä ei voi olla se, että käytämme monta vuotta jokaisen ansaitun latin vaihtamiseksi euroihin, jotta maksamme takaisin pankeille ja illalla rukoilemme, että lati pysyy kiinteästi sidottuna euroon.

Alfreds Rubiks, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (LV) Kiitos, arvoisa puhemies, mielestäni Keski- ja Itä-Euroopan valtioiden sosiaalipolitiikan uudistamista ja avustamista koskevasta asiasta pidetään paljon puheita, mutta paljon ei itse asiassa tapahdu. Uutta sosiaalipolitiikkaa ei ole täysin sisällytetty Euroopan unionin makrotalouteen. Talousarvio on suppea ja se ei riitä vastaamaan laajentuneeseen Euroopan unioniin. Vaikutusalueensa laajentamisen vuoksi Euroopan unioni usein auttaa EU:n ulkopuolisia valtioita enemmän kuin EU:n uusia jäsenvaltioita. Sen vuoksi ei ole sattumaa, että esimerkiksi Latviassa suurin osa asukkaista on tällä hetkellä huonommassa tilanteessa kuin ennen Euroopan unioniin liittymistä. Yli 90 prosenttia eläkeläisistä elää tuloilla, jotka ovat toimeentulorajan alapuolella.

Työttömyys on saavuttanut Latviassa 20 prosentin rajan, bruttokansantuote on heikentynyt 19 prosentilla, valtion velka ylittää vuotuisen talousarvion ja eläkkeet ovat pienentyneet 10 prosentilla. Kansalaiset protestoivat ja lähtevät pois Latviasta, ilmoittavat määrättömän ajan pituisista nälkälakoista tai tarjoavat myytäväksi sisäelimiään, jotta he saavat rahaa perheilleen. Itsemurhien lukumäärä nousee. Euroopan unionin uusliberaalista sosiaaliturvapolitiikkaa on muutettava. Kapitalismi aiheutti kriisin, mutta työntekijöiden ja eläkeläisten on maksettava keinot, jolla siitä päästään pois. Merkittävien kapitalististen monikansallisten yritysten ja pankkien investoinnit kriisin aiheuttamien ongelmien ratkaisuun ovat minimaaliset. Euroopan unioni sallii, että ylemmät luokat ja pankit pelastetaan valtion verovarjoilla, eli kansalaisten rahoilla.

Itä-Euroopan valtiot haluavat saman määrän maataloustukia, sillä tällä hetkellä tuet keskittyvät enemmän vanhoihin jäsenvaltioihin. Tämä vääristää lisäksi työmarkkinoiden vapautta. Epätasa-arvoinen lähestymistapa suorien tukien laskemiseen ja maksamiseen sekä näiden tukien erottamiseen tiettyjen tuotteiden valmistamisesta on lopetettava. Komission ja parlamentin on demokraattisella tavalla annettava säännöksiä, joilla suojellaan suurten tuottajien ja pankkimiesten lisäksi puutteenalaisia rikkaassa ja demokraattisessa Euroopan unionissa.

Jaroslav Paška, EFD-ryhmän puolesta. – (SK) Talous- ja rahoituskriisillä on ollut huomattavasti ankarampi vaikutus muuttuviin Keski- ja Itä-Euroopan valtioihin kuin vakaisiin Länsi-Euroopan demokratioihin. Sen vuoksi on oikein tarkastella tapoja tämän epäsuotuisan taloudellisen kehityksen torjumiseksi. Emme saa kuitenkaan unohtaa, että ihmisiä tapahtuu vain saduissa. Sen vuoksi ensisijainen ja tärkein edellytys tilanteen parantumiseksi on hallituksen vastuullinen raha- ja talouspolitiikka ja moderni toimiva oikeistolainen lainsäädäntöelin jokaisessa kriisistä kärsivässä valtiossa. Ainoastaan sen jälkeen on mahdollista, että kohdennetuilla teollisuuspoliittisilla toimenpiteillä edistetään vähitellen taloudellista kehitystä.

Jos tällainen apu on tehokasta, varoja ei saa käyttää sosiaalietuuksiin tai kulutukseen eikä keinoitekoisesti luotuihin turhiin työpaikkoihin. Ei saisi olla mahdollista, että esimerkiksi tietty hallitus käyttää tätä apua jatkaakseen sellaisen vanhan lämpövoimalan toimintaa, joka tuottaa enemmän päästöjä kuin sähköenergiaa, ainoastaan sen vuoksi, että tällä mahdollisesti luodaan muutama uusi työpaikka.

Jos haluamme todella auttaa kriisistä kärsiviä valtioita, meidän on tuettava ainoastaan niitä taloudellisia hankkeita, joiden innovaatiotaso on korkea ja joilla suojellaan ympäristöä. Meidän on huolehdittava siitä, että näihin tukiohjelmiin sijoitetuilla varoilla edistetään yritysten rakenneuudistusta ja luodaan pitkän aikavälin vaikutus kriisistä kärsiviin valtioihin ja siten koko Eurooppaan.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Ensiksi meidän pitäisi löytää ratkaisu, jotta samankaltainen kriisi vältetään tulevaisuudessa. Kansainvälisen rahoitusjärjestelmän aiheuttama sotku leviää kaikkialle maailmaan ja se

vaikuttaa suoraan reaalitalouteen, koska yritykset eivät saa luottoa, mikä on talouden elinehto. Tämä opetus on selvä. On selvää, että meidän on päästävä eroon markkinoiden itsesääntelyn ja ylivallan uskosta ja hyväksyttävä ja pidettävä voimassa valtion sääntelevä tehtävä.

Me puhumme talouden elpymisestä, mutta on selvää, että lopullisena pyrkimyksenämme tässä asiassa on työpaikkojen suojeleminen. Tämä merkitsee, että painopiste asetetaan pienten ja keskisuurten yritysten tukemiseen myös Euroopassa, koska ne tosiasiallisesti tarjoavat suurimman osan työpaikoista. Edellytykset luottojen saamiseksi on olennainen kysymys. Pankit ovat varmasti toimineet järkevästi, kuten komission jäsen Almunia totesi. Tämä koskee myös Unkaria, jossa kaikki liikepankit ovat ulkomaisessa omistuksessa olevien pankkien tytäryhtiöitä. Ne ovat harjoittaneet varovaisuutta ja yrittäneet kieltäytyä luotoista tavalla, joka on halvaannuttanut kotimaisen talouden.

EU:n sallimia suoria tukia tarvitaan luonnollisesti, mutta niitä ei pitäisi antaa hallituksille, kuten Unkarin nykyiselle hallitukselle, joka tukee ensisijaisesti monikansallisten yritysten sijoittautumista pienten ja keskisuurten yritysten sijaan. Tänään keskustelimme Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta, kun käsitelimme muutosta komission vuoden 2009 talousarvioesitykseen. Luonnoksessaan komissio on toteuttanut merkittäviä ja jyrkkiä toimia näiden varojen pidättämiseksi, vaikka ne nimenomaan varattiin maaseutuväestön säilyttämiseen.

Miksi me keskustelemme tästä alueesta erikseen? Syy on se, että siitä on tullut paljon haavoittuvampi kuin Euroopan länsiosasta. Meidän on palattava ajassa 1990-luvulle, jolloin kävi selväksi, että toiveemme siitä, että Unkarin talous olisi myös itsenäinen tässä demokratiassa, oli turha. Tämä alue kärsi yhä suuremmasta perittyjä velkoja koskevien maksuerien taakasta sekä sen edullisten luonnonvarojen ja inhimillisten voimavarojen riistosta samalla, kun kaikki nämä tarjosivat huomattavia taloudellisia tuloja läntisille valtioille. Siksi katson velvollisuudekseni sanoa nyt asianmukaisin perusteluin, että tämän alueen olisi saatava enemmän tukea, sillä kyse on osittaisen korvauksen saamisesta.

Enikő Győri (PPE). – (HU) Hyvät kollegat, kriisi on osoittanut, että euroalueen ulkopuoliset Keski- ja Itä-Euroopan valtiot ovat paljon heikommassa asemassa kuin ne, joissa käytetään yhtenäisvaluutta. Koska ne ovat riippuvaisia vahvasta viennistä ja ulkomaisesta pääomasta ja koska niiden väestöllä on suuri ulkomainen valuuttavelka, elpymisaste on myös hitaampi kuin valtioissa, jotka nauttivat euroalueen turvasta. Jos jäsenvaltioiden solidaarisuus ei toimi käytännössä vaan pelkkänä iskulauseen osana, Euroopan unionin sisäinen yhtenäisyys heikkenee ja haittaa siten koko EU:n toimintakykyä.

Emme tarvitse kuitenkaan mitään uusia EU:n välineitä tämän yhteenkuuluvuuden saavuttamiseksi emmekä varsinkaan almuja. Olemassa olevia mahdollisuuksia ja resursseja on käytettävä järkevästi. Tältä osin Euroopan keskuspankki voi auttaa ylläpitämällä jatkuvasti alueen pankkien likviditeettiä. Euroopan investointipankki voi myös auttaa tarjoamalla kohdennettuja luottoja alueen pienille ja keskisuurille yrityksille, ja EU:n toimielimet voivat auttaa mukauttamalla sääntöjä koheesio- ja rakennerahastojen varojen käytöstä äärimmäisiä tilanteita varten. Haluaisin erityisesti kiinnittää huomionne siihen, että monet henkilöt haluavat käsitellä Keski- ja Itä-Euroopan valtioita kokonaisuutena, vaikka nämä valtiot ovat hyvin erilaisia ja niillä on erilaisia kriisistä irtautumista koskevia strategioita.

Esimerkiksi lähes kahdeksan vuoden epäpätevän sosialistisen hallinnon jälkeen Unkari on käyttänyt melkein kaikki varantonsa. Tällä hetkellä sen on pakko olla varovainen, mikä on jyrkässä ristiriidassa muissa Euroopan valtioissa kriisin hallitsemiseksi hyväksyttyihin käytännön toimiin, jotka perustuvat talouden elpymiseen. Vaikka Länsi-Euroopan hallitukset harkitsevat jo laativansa irtautumisstrategioita, eräät Keski- ja Itä-Euroopan valtiot, joihin kriisi on vaikuttanut eniten, kärsivät merkittävästi lamasta vielä vuonna 2010. Sen vuoksi irtautumisstrategioiden suunnittelussa on erittäin tärkeää ottaa jollain tavalla huomioon valtioiden väliset erot.

EU:n johtajien ei pitäisi laatia vakiomenettelyjä, jotka pahentaisivat tilannetta entisestään tietyissä valtioissa ja niiden väestön keskuudessa. Kun laaditaan uusia rahoitusjärjestelmiä koskevia säännöksiä, on pyrittävä varmistamaan, että pääomavaatimuksien kiristämisen ei aiheuteta epäoikeudenmukaista kilpailua pankkien välillä. Hyväkuntoisiksi osoittautuneet Keski- ja Itä-Euroopan pankit eivät ole saaneet minkäänlaista pääomanlisäystä mistään. Tämä merkitsee, että niiden olisi ainoastaan vaikeampaa selviytyä tiukemmista pääomavaatimuksista koskevista säännöksistä kuin Länsi-Euroopassa pelastetut pankit. Tämä johtaisi siihen, että niiden jo alun perin vähäinen halu myöntää luottoja vähenisi, jolloin pienet ja keskisuuret yritykset lopulta päätyisivät tämän tilanteen uhreiksi. Meidän on vältettävä tämä mahdollisuus kaikin tavoin.

Ivari Padar (S&D). – (ET) Arvoisa puhemies, haluaisin ensiksi onnitella komission jäsentä Almuniaa hänen tähän saakka tekemästään hyvin tehokkaasta työstä. Kaikilla Euroopan unionin jäsenvaltioilla on monia

yhteisiä ongelmia ja samalla jokaisella valtiolla on oma talouspolitiikkansa ja omat erityisongelmansa. Meidän on kaikkien harjoitettava itsekritiikkiä tässä asiassa. Väite siitä, että kriisi on vaikuttanut erityisen voimakkaasti ainoastaan Euroopan unionin uusiin jäsenvaltioihin ei ole totta. Katsokaa valtioita, joissa pankit ovat tarvinneet taloudellista tukea: kyseessä ovat pääasiassa vanhat jäsenvaltiot eivätkä uudet. Lisäksi julkisen talouden ongelmat ovat suurempia euroalueella kuin sen ulkopuolella.

Samalla on selvää, että rajojen yli toimivat pankit eivät luoneet ylimääräistä riskiä. Tilanne oli täysin päinvastainen. Pankit, jotka toimivat useissa valtioissa olivat turvallisimpia ja ne pystyivät vakauttamaan tilanteen monissa vastaanottavissa kumppanivaltioissa. Pankit, joilla oli ongelmia, olivat pankkeja, jotka olivat yksinkertaisesti tehneet huonoja kaupallisia päätöksiä, kuten esimerkiksi Royal Bank of Scotlandin tapauksessa.

Kristiina Ojuland (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin yhtyä edellisen puheenvuoron esittäjään ja kiittää komission jäsentä Almuniaa. Hänellä on selkeä näkemys eri Keski- ja Itä-Euroopan valtioiden eroista ja niiden talous- ja rahatilanteen nykyisestä tilasta.

Komission jäsen mainitsi Viron. Olen kotoisin Virossa, ja ei ole ollut helppo tehtävä täyttää toiveitamme liittyä euroalueeseen, mutta yksi asia, minkä jaamme ympärillämme olevien muiden valtioiden kanssa, on omavastuu. En ole kuullut sanaa "omavastuu" parlamentin tässä keskustelussa tähän saakka, vaan siinä mainitaan vaan "solidaarisuus". Kuinka voimme edellyttää solidaarisuutta, kun meillä on suuria Kiinan ja Intian kaltaisia kansainvälisiä kilpailijoita, jotka pyrkivät eteenpäin? Minusta meidän pitäisi olla Euroopan unionissa käytännöllisempiä ja ajatella, mistä omat kansalliset hallituksemme ovat vastuussa.

Näinä aikoina on vaikeaa tehdä leikkauksia. Virossa on ollut erittäin hankalaa vähentää valtionhallinnon menoja, mutta olemme tehneet tätä jo vuosien ajan. Hyvien vuosien, nousukauden, aikana saimme aikaan varantoja. Siitä ovat vastuussa jäsenvaltioiden hallitukset eikä kukaan muu.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, edustan Puolaa, valtiota, jonka ei tarvitse olla ehkä niin huolissaan kriisistä kuin esimerkiksi Unkarin tai Latvian, mutta työttömyys kasvaa selkeästi maassani hallituksen propagandasta huolimatta. Tänäpäin Varsovassa järjestetyssä mielenosoituksessa protestoivat telakan työntekijät, jotka saivat juuri viimeisen osuuden irtisanomiskorvauksistaan.

Puolan kansallispankin tekemän tutkimuksen mukaan laman kehitys yhdeksässä Keski- ja Itä-Euroopan valtiossa oli selvästi merkittävämpi kuin Länsi-Euroopan valtioissa. Vielä pahempaa on, että alueemme eri valtioiden väliset erot ovat suurempia kuin "vanhassa" EU:ssa. Tämä aiheutuu osittain "vanhan" 15 jäsenvaltion talouksien laajemmasta vakaudesta mutta myös suoraan sanottuna niiden paremmasta kyvystä käyttää tai muokata tiettyjä rahoitusvälineitä, jotka Euroopan unioni on teoriassa kieltänyt.

Komissio ja komission jäsen Kroes ummistivat silmänsä Berliinin hallinnon Saksan telakoille antamalta avulta, mutta tuomitsivat Puolan, kun se teki samoin, ja määräisivät palauttamaan Puolan telakoille myönnetyn EU:n avun. Käytännössä on käynyt ilmi, että jotkut ovat toisia tasa-arvoisempia ja että käytetään eri mittapuita. Ranskan autoteollisuus voi saada hallitukselta enemmän tukea kuin uusien EU:n jäsenvaltioiden autoteollisuus. Tämä ainoastaan lisää epäsuhtaisuutta.

Komission jäsen puhui euron hyödyllisestä tehtävästä, mutta se oli varmasti vitsi. Puolalla ei ole euroa, ja kriisi on vaikuttanut meihin vähemmän kuin Slovakiaan, joka on ottanut käyttöön euron ja jossa kriisin vaikutukset ovat vakavammat kuin Puolassa. Vetoan solidaarisuuteen, josta Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraattien) ryhmän edustaja puhui, mutta minusta tuntuu, että hän on tässä asiassa tekopyhä. Tässä yhteydessä tekopyhyys ei ole kunnianosoitus ansioille.

Joe Higgins (GUE/NGL). – (EN) Arvoisa puhemies, oletin, että komission jäsen Almunia ja Guy Verhofstadt voisivat ehkä antaa meille selvityksen ja analyysin suurinta osaa Keski- ja Itä-Euroopan valtioista talouden alalla kohdanneen katastrofin syistä. Kaksikymmentä vuotta sitten näissä valtioissa oli urhea työntekijöiden liike, joka kaatoi stalinistisen monoliitin. Valitettavasti, sen sijaan, että tästä tilanteesta olisi edetty todelliseen demokraattiseen sosialismiin, kapitalismi palautettiin. Se oli juuri sitä, mitä koko poliittisen Euroopan kapitalistinen järjestelmä määräsi: EU ja suurpääoman tiedotusvälineet lupasivat kaikki, että kapitalismi merkitsee uutta aikakautta Keski- ja Itä-Euroopan kansalaisille.

Markkinoiden piti olla jumala ja kilpailun kuningas. Meille on tyrkytetty komission jäsenen niin vaalimaa uusliberalistista toimintaohjelmaa: yksityisen omaisuuden täysimittainen yksityistäminen, itse asiassa julkisen omaisuuden ryöstäminen, ja näiden valtioiden talouksien saattaminen kansainvälisten rahoitusmarkkinoiden petkuttajien armoille. Me perustimme jopa erityisen pankin valvomaan tätä kehitystä, ja tämä on ollut

täydellinen katastrofi. Baltian maat ovat vapaassa pudotuksessa: Latvia on mennyt 18 prosenttia alas kolmannelle vuosineljänneksellä, ja sen työttömyys on 20 prosenttia.

Mitä EU:n komissio ja Guy Verhofstadt tarjoavat? Kansainvälisen valuuttarahaston ja Länsi-Euroopan pankkien määräyksiä. Työntekijöiden elintason ja julkisten palveluiden tuhoamista. Sen vuoksi Latviassa on vaara, että puolet sairaaloista suljetaan ennen tämän vuoden päättymistä.

EU:n vallassaolijat merkitsevät painajaista näiden valtioiden tavallisille ihmisille: uhkaa barbaarisista oloista tavallisille kansalaisille. Suosittelen sen vuoksi, että Keski- ja Itä-Euroopan kansalaiset torjuvat tämän kohtalokkaan EU:n vallassaolijoiden määräyksen, kansallistavat pankkinsa ja saattavat ne demokraattisen valvonnan alle, jotta ne voivat sijoittaa kansalaisiin ja työpaikkoihin, kansallistavat taloutensa merkittävät alat, mutta tällä kertaa työntekijöiden valvonnassa, jotta he voivat suunnitella taloutensa kansalaisille eikä olla petkuttajien, yritysten Euroopan ja rahapolitiikan Euroopan armoilla, koska ne ovat aiheuttaneet tämän katastrofin tämän alueen kansalaisille. Voitte nauraa, komission jäsen, mutta odotan vastaustanne.

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Arvoisa puhemies, kiitos paljon puheenvuorosta ja kiitos myös komission jäsenelle Almunialle erittäin yksityiskohtaisesta selvityksestä, jonka hän esitti parlamentille. Olin erityisen iloinen siitä, että komissio suostui lyhentämään vakaussopimusta ja tunnustamaan, että tiukat Maastrichtin perusteet, kuten 3 prosentin kriteeri, on hankala saavuttaa tällä hetkellä kokemassamme vaikeassa talouskriisissä.

Haluaisin aivan ensiksi korostaa sitä seikkaa, että viime päivinä ja viikkoina maa, josta olen kotoisin, Kreikka, on joutunut tietyn luottoluokituslaitoksen, konsulttiyrityksen, uhriksi luottokelpoisuutensa suhteen. Herää kysymys, pitäisikö meidän vakavasti harkita Euroopan unionin viraston perustamista tätä tehtävää varten, jotta kuka tahansa ei voi suorittaa tätä tehtävää, ja siten, että tällä ei ole mitään tekemistä salailtua kaupankäyntiä tai muunlaista kilpailua koskevien asioiden kanssa.

Olen tyytymätön siihen, että Euroopan unioni auttaa useita kolmansia maita enemmän kuin omia jäseniään. Haluaisin myös, että osoitetaan solidaarisuutta, jota kotimaani Kreikka tarvitsee omien ongelmien ratkaisemiseksi.

Iliana Ivanova (PPE). – (BG) Kiitos, arvoisa puhemies, hyvät kollegat, uskon, että järkevän politiikan kriisin torjumiseksi Keski- ja Itä-Euroopan valtioissa on perustettava sosiaalisen markkinatalouden periaatteeseen toisin, mitä juuri puheenvuoron esittänyt henkilö ehdotti. Siksi ainoastaan vahva talous, jossa kunnioitetaan yksityisomistuksen vapautta, oikeusvaltioperiaatetta ja henkilökohtaista vastuuta, voi kattaa yhteiskuntamme ansaitseman kestävänsä sosiaalipolitiikan kustannukset.

Uskon vakaasti, että työme ja vastuun on keskityttävä useisiin peruspilareihin, ensinnäkin vakaaseen julkiseen talouteen. Huolestuttavan monella jäsenvaltiolla on korkea valtionvelka. Meidän on oltava hyvin valppaita ja kurinalaisia. Meidän on pyrittävä siihen, että budjettivaje on 3 prosentin rajoissa bruttokansantuotteesta ja sen lisäksi meidän on tehtävä kaikkemme tasapainoisen talousarvion saavuttamiseksi.

Komission ja neuvoston on osana vakaas- ja kasvusopimusta valvottava tarkasti jäsenvaltioita makrotalouden epätasapainolta.

Toiseksi meidän on tuettava pieniä ja keskisuuria yrityksiä. Syy ei ole ainoastaan se, että ne tarjoavat yli 65 prosenttia työpaikoista Euroopassa vaan myös se, että ne tarjoavat kaikkein joustavimman ja dynaamisimman kasvupotentiaalin erityisesti kriisin aikana.

Kolmanneksi on tärkeää, että tuemme työttömiä ja yhteiskuntamme heikoimmassa asemassa olevia ryhmiä sekä tarjoamme riittäviä investointeja koulutukseen, ammattitaidon hankintaan ja tutkimukseen. Viimeinen kohta ja keskeinen painopistealue juuri liittyneille jäsenvaltioille on euroalueen laajentaminen.

Haluaisin pyytää tukeanne ja kiittää jäseniä sekä kehottaa Euroopan komissiota ja jäsenvaltioita tarkistamaan kantaansa alueen laajentamiseksi. Tarvitsemme ymmärtämystänne ja yhteisvastuullisuuttanne erityisesti kotimaani Bulgarian kaltaisessa valtiossa, joka on ponnistellut Maastrichtin kriteerien noudattamiseksi ja jolla on yksi pienimmistä budjettialijäämistä Euroopan unionissa sekä erittäin kurinalainen finanssipolitiikka.

Hyvät kollegat, uskon, että on tärkeää jatkaa yhteisiä koordinoituja toimia, jotta edistämme talouksiemme toipumista ja irtaudumme kriisistä entistä vahvempaan.

Edit Herczog (S&D). – (HU) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluaisin aloittaa minuutin puheenvuoroni kiittämällä kollegoitani euroalueen maista, koska he pitivät tärkeänä osallistua tähän keskusteluun. Heidän pelkkä osallistumisensa tähän keskusteluun on se, mistä solidaarisuus alkaa.

Kuten kollegani sanoi, unohtamatta jäsenvaltioiden omaa vastuuta, uudet jäsenvaltiot kohtaavat yleisiä vaikeuksia, jotka vaikuttavat meistä todellisille vaikeuksille. Yksi tällainen ongelma on kahdenkymmenen vuoden pakollinen liittymisprosessi, joka aiheutti vakavia taloudellisia ongelmia näille valtioille ja edellytti todellista yhteiskunnallista solidaarisuutta niiden asukkailta. Toinen on se, että näillä valtioilla ei ole euroalueen tarjoamaa puolustusemekanismia, minkä vuoksi ne olivat paljon haavoittuvammassa asemassa, kun kriisi iski niihin. Lopuksi on esitettävä kysymys suhteesta, joka koskee pk-yrityksiä ja niiden työllistämiä ihmisiä näissä valtioissa verrattuna Euroopan unionin lukiuihin.

Kaiken kaikkiaan olen vakaasti sitä mieltä, että jotta talous elpyy Euroopan unionissa ja Keski- ja Itä-Euroopan valtioissa, meidän on yhdistettävä voimamme ja edistettävä kolmiosaista tavoitetta, johon sisältyy työllisyys, rahoituksen tasapaino ja talouskasvu. Uskon, että pieniä ja keskisuuria yrityksiä koskevaan pakettiin sisältyi jotain näistä tekijöistä. Meidän pitäisi joka tapauksessa jotenkin voittaa pienten ja keskisuurten yritysten alan rahoitusongelmat. Tarvitsemme ehdottomasti Euroopan keskuspankin tukijärjestelyitä tämän aikaansaamiseksi. Mitä pienempi yritys on, sitä vaikeammin EU voi saavuttaa sen.

(Puhemies keskeytti puhujan)

Vilja Savisaar (ALDE). – (ET) Arvoisa puhemies, haluaisin ennen kaikkea kiinnittää huomionne kolmeen Baltian valtioon, joiden tilanne on ehkä kaikkein vakavin tällä alueella. Mainitsen joitain esimerkkejä: Viron taloudellinen tuotanto on laskenut yli viidellätoista prosentilla, kun Euroopan unionin keskiarvo on -4,1 prosenttia. Missään muussa Euroopan maassa kolmea Baltian valtiota lukuun ottamatta taloudellinen tuotanto ei ole laskenut yli kymmenen prosenttia. Jokaisessa kolmessa Baltian maassa työttömyys on kasvanut tähän mennessä yli 15 prosenttiin.

Toivon todella, että komissio kiinnittää konkreettista huomiota asiaan ja vastaa Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmän ehdotuksiin talouden elvyttämiseksi ja rahoitustilanteen parantamiseksi. Viron oli leikattava talousarviotaan viime vuonna kolmesti ja vähennettävä julkisen sektorin menoja, joten täydentävät leikkaukset pahentavat jo ennestään huonoa sosiaalista tilannetta. Toivon hartaasti, että Viro liittyy euroalueeseen 1. tammikuuta 2011, jotta luodaan talouskasvun alue ja taloudelliset vaikeudet ratkaistaan.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, hyvät kollegat, olemme tällä hetkellä keskellä rahoitus- ja talouskriisiä, ja uskon, että maksuvalmius on kaikkein tärkein tekijä kriisissä pankkien ja yritysten lisäksi erityisesti työntekijöiden kannalta. Luottokelpoisuus on tietenkin aina edellytys maksuvalmiudelle ja sen vuoksi keskustelu yritysten, pankkien ja työntekijöiden luottokelpoisuudesta on erityisen tärkeä.

Luottokelpoisuus perustuu luonnollisesti ansioihin, olipa kyseessä sitten työntekijä, yritys tai pankki. Jos ei ole ansioita, ei ole luonnollisesti luottokelpoisuutta ja maksuvalmiutta, ja tästä alkaa kielteinen kierre.

Tämän vuoksi on erittäin tärkeää varmistaa, että hyödykekaupalle ei määrätä mitään uusia veroja tulevaisuudessa. Meidän pitäisi sen sijaan tarkastella, miten voimme periä rahoitustoimiin sovellettavan maksun pelkästään sellaisista rahoitustoiminnoista, jotka eivät perustu palveluihin tai hyödykekauppaan. Tätä maksua voitaisiin käyttää pankkien ja kansallisten talousarvioiden jälleenrahoittamisessa ja se voisi siten muodostaa perustan uusien työpaikkojen luomiselle.

Työttömyyttä ei voida todellisuudessa hyväksyä ollenkaan. Se on loppujen lopuksi tärkein syy rahoitus- ja talouskriisin synnylle.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Lissabonin sopimuksen mukaan Euroopan unionin talous on sosiaalinen markkinatalous. Tärkein huolenaihe on luoda uusia työpaikkoja, vähentää työttömyyttä ja irtautua talouskriisistä. Kaakkois-Euroopan jäsenvaltioita kohtaa valtava vaje. Niiden on edistettävä uusien työpaikkojen luomista ja ylläpidettävä pitkän aikavälin kestävää finanssipolitiikkaa. Koulutus, terveys, maatalous ja liikenne- ja energiainfrastruktuurin kehittäminen ovat näiden jäsenvaltioiden tärkeimpiä painopisteitä. On tärkeää, että näille jäsenvaltioille myönnetään maataloustukia samassa suhteessa kuin vanhoille jäsenvaltioille. EU:n tarjoama tuki yli viiden vuoden aikavälille maksutasetta varten voidaan myöntää, jos tukea saavat jäsenvaltiot sitoutuvat uudistamaan vero- ja maksujärjestelmäänsä tai jos ne toteuttavat toimia hallinnollisen suorituskykynsä parantamiseksi, jotta lisätään yhteisön varojen käyttöä ja saavutetaan mahdollisimman korkea käyttöaste. Näitä jäsenvaltioita on tuettava myös niiden voimakkaasti saastuttavien teollisuudenalojensa

uudenaikaistamisessa, jotta päästöjä vähennetään, mutta siten, että työpaikat säilytetään ja varmistetaan taloudellinen kehitys. Lopuksi uskon näille jäsenvaltioille annettavan tuen edellyttävän, että ajanjakson 2014–2020 koheesiopolitiikkaa käytetään auttamaan edelleen Euroopan alueita, jotka ovat taloudellisesti vähemmän kehittyneitä.

Diogo Feio (PPE). – (PT) Arvoisa puhemies, haluaisin ensiksi kiittää tämän keskustelun vetäjiä, koska on erittäin tärkeää, että käsittelemme taloudellisesti heikompien valtioiden ja euroalueen ulkopuolisten valtioiden tilannetta. Tämä on erityisen tärkeää, kun keskustelemme strategioista kriisistä irtautumiseksi, jolloin on pidettävä mielessä eri mailla edessään olevat tilanteet. Tilanne on vaikea monissa Itä- ja Keski-Euroopan talouksissa, mutta tilanne on nyt muuttumassa vaikeammaksi monissa talouksissa Länsi-Euroopassa ja euroalueen sisällä. Oma maani Portugali on yksi esimerkki. Strategiassa on otettava huomioon erilaiset tilanteet, jotka vaihtelevat maittain.

Voidaan noudattaa monia erilaisia toimintatapoja. On erittäin tärkeää, että on käytössä sopiva raha- ja finanssipoliittikka. Jos mahdollista, se olisi yhä enemmän määriteltävä poliittisilla kriteereillä, joissa otetaan huomioon yhtiöiden ja pienten ja keskisuurten yritysten maksuvalmiuden tarve ja joilla ei luoda tai säilytetä esteitä, joita euroalueen ulkopuolisten valtioiden on hankala voittaa. Sen pitäisi painostaa kansallisia hallituksia toteuttamaan tarvittavia keskipitkän ja pitkän aikavälin uudistuksia. Lopuksi meidän on siirryttävä sanoista tekoihin. Yhteenkuuluvuuden on oltava tehokasta.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Euroopan talouden elvytysuunnitelman onnistuneen toteutuksen vuoksi voimme havaita Euroopan unionin jäsenvaltioissa ensi vuonna, vuonna 2010, että tilanne kohentuu jonkin verran.

Taluskriisi on vaikuttanut eri tavoilla Keski- ja Itä-Euroopan valtioihin. Puolan talous on kasvanut hieman ja välttänyt siten kriisin, kun taas se on vaikuttanut huomattavan kielteisesti Romaniaan ja Unkariin.

Romania on kokenut ennennäkemättömän taluskriisin tänä vuonna. Sitä on pahentanut vakava poliittinen epävakaus, jota ovat lietsonneet sosialistit, jotka halusivat lähteä hallituksesta vaalisuista tulevien presidentinvaalien vuoksi. Presidentinvaalit ovat vain kahden kuukauden kuluttua. Sosialistien lähtö hallituksesta sekä epäluottamuslauseen esittäminen parlamentissa jätti Romaniaan kahdeksi kuukaudeksi väliaikaisen hallituksen, jolla oli rajoitettu toimivalta ja joka ei pystynyt viimeistelemään talousarvioesitystä ja saamaan sitä hyväksyttyä parlamentissa.

Tämän vuoksi Kansainvälinen valuuttarahasto lykkäsi kolmannen osuuden antamista lainasta, jonka arvo oli 1,5 miljardia euroa. Sveitsin hallitus kuitenkin päätti myöntää meille 120 miljoonan euron suuruisen lainan, jolla ei ole takaisinmaksuvelvollisuutta. Kotimaani talouskasvu painui kahdeksan prosenttia negatiiviseksi ja työttömyystaso on kaksi prosenttia alle Euroopan unionin keskiarvon. EU tarvitsee tulevaisuudessa strategian, jolla hallitukset saadaan perääntymään kansantalouksiensa tukemisesta. Tämä ei ole kuitenkaan mahdollista Romaniassa ennen vuotta 2010, koska emme voi tehdä tätä Kansainvälisen valuuttarahaston kanssa allekirjoittamamme sopimuksen vuoksi.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Olen samaa mieltä sen sananlaskun kanssa, että jos tulet kalaretkeltä ja tapaat henkilöitä matkalla, sinun pitäisi opettaa heitä kalastamaan sen sijaan, että annat heille kalan. Meidän on kuitenkin tiedettävä, että meidän on opetettava heitä kalastamaan. Viittaan tässä yhteydessä valtioihin, jotka ovat juuri liittyneet EU:hun ja joiden on edelleen saatava opastusta. Ne eivät voi kuitenkaan oppia ilman apua. Meidän on myös tarjottava niille rahoitusta tähän. Uskon henkilökohtaisesti, että terve talous rakentuu pääasiassa keskisuurista yrityksistä. Tämän vuoksi taloudelliset, sosiaaliset ja alueelliset koheesiopolitiikat on kohdistettava ensisijaisesti siihen, että Euroopan koheesiorahastoista myönnetään varoja tälle taloudenalalle. Haluaisin lisätä, että EU:n taloudellista, sosiaalista ja alueellista koheesiopolitiikkaa on laiminlyöty viime aikoina Euroopan unionin painopistealojen määrittelemisen osalta.

(Puhemies keskeytti puhujan)

Victor Boștinăru (S&D). – (RO) Kuunnelllessani Elena Băsescua en voi kuin todeta: ”O, les pauvres! Mikä pyhä yksinkertaisuus Euroopan parlamentissa”.

Palatakseni itse asiaan, Keski-Euroopan valtioiden talouden supistuminen on saavuttanut jyrkät mittasuhteet. Näiden valtioiden ja Länsi-Euroopan rikkaiden valtioiden väliset erot kasvavat. Lisäksi näiden valtioiden valmiudet luoda taloudellisia ja rahoituksellisia kannustimia pysyvät niin alhaisella tasolla, että ne ovat lähes olemattomat. Haluan kiinnittää komission huomion siihen seikkaan, että sosiaalisten kustannusten, työttömyyden huomattavan kasvun ja rajujen talousarvioleikkausten vuoksi näiden valtioiden valmius tarjota

yhteisrahoitusta EU:n rahoittamille hankkeille, on myös vähentynyt. Kaikki nämä tekijät voivat asettaa huonoon asemaan Keski-Euroopan valtiot...

(Puhemies keskeytti puhujan)

Lajos Bokros (ECR). – (ES) Haluaisin esittää muutamia hyvin yksinkertaisia kysymyksiä komission jäsen Almunialle ilman käännösongelmia. Mitä mieltä olette Maastrichtin sopimuksen kriteerien muuttamisesta siten, että siihen mahdollisesti sisällytetään uusi maksutaseita koskeva kriteeri enimmäismäärästä vaihtotaseen alijäämälle ja ulkoiselle velalle?

Mitä mieltä olette valuuttakurssipolitiikasta? Onko taantumana aikana parempi pitää yllä kiinteää vai kelluvaa valuuttakurssia?

Lisäksi tiedustelen niiden valtioiden osalta, jotka käyttävät euroa ilman, että ne ovat Euroopan unionin jäseniä, onko tämä niille etu tai haitta neuvotteluissa euroaluetta koskevan vastuun ottamisesta tulevaisuudessa?

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Arvoisa puhemies, influenssa iskee niihin, joilla on heikko kunto. Sen vuoksi Keski- ja Itä-Euroopan valtiot tarvitsevat ”rokotteen” lisäksi jotain, joka parantaa niiden kuntoa. Tiedätte, mitä tarkoitan. Järjestelmän muuttamista olisi tuettava, eikä kyseessä ole ainoastaan talousjärjestelmä, vaikka tätäkin olisi luonnollisesti tuettava. Syy on se, että useassa Keski- ja Itä-Euroopan valtiossa talous, tiedotusvälineet ja politiikka ovat edelleen niiden käsissä, jotka ovat järjestelmällisesti tuhonneet tätä aluetta yli 40 vuoden ajan.

Meidän pitäisi sen vuoksi tukea sitä, mitä kutsumme eurooppalaisiksi arvoiksi, jotta – monikielisessä Euroopassa – yhdessä valtiossa ei keskustella kielilain tarpeesta ja toisessa valtiossa ei pyritä salakähmäisesti saamaan kollektiivista syyllisyyttä pelkästään perustamissopimuksen alaviitteeksi sen sijaan, että näitä asioita pidetään eurooppalaisena arvona. Sen vuoksi Keski- ja Itä-Eurooppa tarvitsevat...

(Puhemies keskeytti puhujan)

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Kiitos, arvoisat puhemies ja komission jäsen, jossain vaiheessa vuonna 2006 me liettualaiset yritimme myös ottaa euron käyttöön, mutta valitettavasti jäimme kriteereistä jälkeen yhden sadasosan. Haluaisin kuitenkin kiittää komission jäsentä edellisestä kaudesta, tehdystä työstä ja hyvästä yhteistyöstä.

Tämänpäiväisen ongelman osalta uskon todella, että olosuhteet ovat muuttuneet. Lisäksi esitettiin todella hyviä ehdotuksia tarkistaa joitain asioita. En tarkoita suinkaan Maastrichtin kriteereitä, vaan joitain yksinkertaisia seikkoja, joilla annetaan jokaiselle valtiolle jotain mahdollisuuksia säännellä hintoja. Nämä ovat eri valuuttakurssimekanismit ja monet muut seikat.

Haluaisin, että komissio pitää tämän ehdotuksen mielessään ja kiittää Guy Verhofstadtia, joka ehdotti, että voisimme tulevaisuudessa keskustella rauhassa, miten voimme auttaa Itä-Euroopan ja Baltian valtioita, koska työttömyys todella...

(Puhemies keskeytti puhujan)

Joaquín Almunia, komission jäsen. – (ES) Arvoisa puhemies, kiitos paljon Guy Verhofstadtille, joka aloitti tämän keskustelun sekä jokaiselle puheenvuoron esittäjälle. Olen erittäin kiitollinen osallistumisestanne ja ajatuksistanne.

Haluaisin aloittaa Guy Verhofstadtin käyttämällä lauseella. Hän sanoi, että koska Keski- ja Itä-Euroopassa on valtioita, jotka eivät kuulu euroalueeseen, tämä merkitsee rautaesiripun (*rideau de fer*) olemassaoloa. En ole samaa mieltä, koska eräät Keski- ja Itä-Euroopan valtiot, jotka eivät ole vielä euroalueessa, ovat erittäin vaikeassa taloudellisessa tilanteessa, mutta joidenkin toisten taloudellinen tilanne ei ole vaikeampi kuin kypsemmissä kehittyneemmissä talouksissa. Nämä kehittyneemmät taloudet ovat kuuluneet Euroopan unioniin kauemmin, ne ovat saaneet rahoitusta Euroopan investointipankista ja rakennerahastoista paljon kauemmin ja ovat euroalueessa, ja niillä on yhtä vakavia ja joskus vieläkin vakavampia ongelmia kuin monissa Keski- ja Itä-Euroopan talouksissa.

Ongelma ei ole sen vuoksi rautaesirippu, joka ei ole ollut olemassa kahdenkymmenen vuoden ajan, eikä se, etteikö Euroopan unionin käytössä olevia välineitä käytettäisi kyseisellä alueella, koska niitä käytetään, kuten totesin aloituspuheenvuorossani. Jotkut teistä viittasivat tähän ja jotkut toiset eivät näytä olevan tietoisia, että välineitä käytetään paljon laajemmin, mitä olisimme voineet kuvitella tämän kriisin alkaessa vuonna 2007.

Ongelma ei ole kaikella kunnioituksella se, miten euroon liittymistä koskevia perusteita tulkitaan, ja me olemme keskustelleet tästä monesti täällä parlamentissa. Tämä ei ole ongelma. Parlamentissa on esitetty kritiikkiä niistä, jotka kyseisellä ajankohdalla päättivät sallia joidenkin euroalueen nykyisten jäsenten liittymisen, vaikka ei ollut selvää, olivatko edellytykset täyttyneet. Voimme nyt nähdä, että taloudet, jotka eivät ole hyvin valmistautuneita vastaamaan tällaiseen kriisiin, kärsivät eniten sekä euroalueen sisällä että sen ulkopuolella. Tämä on ongelma, johon meidän olisi puututtava.

Onko meidän tehtävä enemmän yhteistyötä? Luonnollisesti on. Pitäkö meidän vahvistaa EU:n välineitä? Tietenkin pitää. Komissio pyytää neuvostoa ja parlamenttia toimimaan näin. Parlamentti pyytää myös komissiota toimimaan näin, ja toivon parlamentilta, että se pyytää neuvostoa toimimaan samoin, koska komission ehdotusta siitä, että Euroopan sosiaalirahaston toimet vuosina 2009 ja 2010 rahoitetaan sataprosenttisesti EU:n varoista Euroopan sosiaalirahastosta hyötyvissä valtioissa, ei ole hyväksytty neuvostossa. Olisin erittäin kiitollinen, jos voisitte esittää tämän neuvostolle.

(FR) Tämä on viimeinen kerta, kun olen täällä talous- ja raha-asioista vastaavan komission jäsenen asemassa, ja haluan välittää kantanne, joka on myös omani, Ecofin-neuvostolle. Uskon, että näinä aikoina on tärkeää käyttää rakennerahastoja ja koheesiorahastoa eri tavalla, mitä suunniteltiin normaaleissa olosuhteissa. Jatkan omalla äidinkielelläni.

(ES) Olen samaa mieltä. Olen samaa mieltä monesta ajatuksesta, jonka Guy Verhofstadt mainitsi kuuden kohdan suunnitelmassa, jonka hän sisällytti kirjeeseen komission puheenjohtajalle ja Euroopan investointipankin pääjohtajalle. Olemme monessa suhteessa samaa mieltä. Monessa suhteessa me jo toimimme hänen esittämiensä kohtien mukaisesti. Mainitsin tämän heti, kun puhuin ensimmäisen kerran.

Kuitenkin jos ajatellaan, että EU:n välineiden käytöllä olisi mahdollista välttää tämänhetkisen kriisin vaikutuksista aiheutuvat vaikeat mukautustoimet, osoitetaan tietämättömyyttä tämän kärsimämme kriisin syvyydestä euroalueen sisällä ja sen ulkopuolella, Keski- ja Itä-Euroopassa sekä Länsi-Euroopassa. Kriisi on ollut niin syvä, että voimme ymmärtää, miksi esimerkiksi Irlanti on toteuttanut erittäin vaikeita mukautustoimia. Syy ei ollut se, että Kansainvälinen valuuttarahasto vaati tätä tai että kukaan Brysselissä olisi määrännyt tätä vaan koska Irlannin viranomaiset katsoivat, että tämä oli paras tapa mukauttaa mahdollisimman nopeasti taloutta ja jatkaa eteenpäin samaa vauhtia kuin ennen kriisiä.

Näiden mukautustoimien yhteiskunnalliset vaikutukset huolestuttavat meitä ja itseäni aivan yhtä paljon kuin ne huolestuttavat parlamenttia. Voin kertoa teille, koska tämä on julkista tietoa, että komissio on maksutasejärjestelyä käyttämällä karsinut lukuisia mukautustoimia, joita näistä resursseista hyötyvien valtioiden hallitukset ovat ehdottaneet. Jatkamme tällä tiellä. Olemme myös yrittäneet pitää mahdollisimman pitkälle kansallisten talousarvioiden määrät ennallaan, jotta EU:n rahastoja voidaan rahoittaa yhteisesti. Muussa tapauksessa Euroopan rahastojen yhteisrahoitukseen käytettäviin investointeihin tehdyillä leikkauksilla olisi erittäin kielteisiä vaikutuksia kyseisiin valtioihin.

Voimme kuitenkin havaita myönteisiä merkkejä, mikä on myös tärkeää todeta tällaisessa keskustelussa. Emme olisi voineet sanoa tätä samanlaisessa keskustelussa lokakuussa 2008. Joulukuussa 2009 on todettava, että on myönteisiä merkkejä ja että alamme nähdä valoa tunnelin päässä myös niissä valtioissa, jotka kärsivät eniten tämän kriisin vuoksi, kuten Latviassa, Liettuassa, Virossa ja Irlannissa.

Vielä on paljon epävarmuutta ja esteet, jotka meidän on raivattava, ovat hyvin merkittävät, mutta tunnelin päässä on valoa.

Joten kun lamasta on selvitty, palaammeko samaan, mitä teimme ennen sitä? Toivottavasti emme. Koska tämä on viimeinen puheenvuoroni parlamentissa talous- ja raha-asioista vastaavana komission jäsenenä, haluaisin antaa teille viisi kohtaa, jotka eivät kuulu Guy Verhofstadtin kuuteen kohtaan, ja meidän pitäisi kaikkien keskustella niistä.

Ensinnäkin, kun otetaan huomioon kokemuksemme tästä kriisistä, Keski- ja Itä-Euroopan valtiot tarvitsevat paljon tasapainoisemman kasvumallin. Ne eivät voi olla täysin ja pelkästään riippuvaisia ulkomaisista investoinneista saatavasta rahoituksesta. Monet teistä ovat puhuneet pienistä ja keskisuurista yrityksistä, ja olen samaa mieltä kansanne. Nekään eivät voi olla ainoastaan ja yksinomaan tai melkein yksinomaan riippuvaisia ulkomaisista pankeista, koska rahoitusjärjestelmän toimien valvonnan osalta on hankala järjestää valvontaviranomaisia ja finanssipolitiikkaa, jotka toimivat kunkin valtion edun vuoksi, jos käytännössä kaikki pankit ovat peräisin valtion ulkopuolelta ja ne tekevät kotivaltioidensa etuun perustuvia strategisia päätöksiä. Tämän sanottuani on todettava, että näissä valtioissa toimivat ulkomaiset pankit käyttäytyvät erittäin hyvin, kuten jo totesin.

Meidän on lisättävä rakennerahastojen käyttöastetta. Olemme tämänhetkisissä rahoitusnäkymissä ehdottaneet erittäin suurta määrä resursseja hyväksyttäväksenne ja sitä voidaan kanavoida rakennerahastojen välityksellä näiden rahoitusnäkymien aikana. Monissa tapauksissa valtiot eivät pysty käyttämään näitä resursseja, ja joissakin valtioissa on mahdollisuuksia toimiin, joiden osuus on 4 prosenttia vuotuisesta BKT:sta. Kyseessä on neljä prosenttia vuotuisesta BKT:sta, ja tätä määrää ei käytetä riittävästi.

Meidän on annettava paljon enemmän tukea infrastruktuurien yhteenliittämiseksi, ja meidän on jatkettava keskustelua siitä, miten toteutamme tämän. Tämän alueen osissa on pullonkauloja, joita ei ole selvitetty infrastruktuuritoimilla, jotta niiden talousalue ja tuotanto yhdennettäisiin riittävän hyvin Länsi-Eurooppaan.

Lisäksi kriisin vaikutukset tuntuvat enemmän yhteiskunnalliselta kannalta valtioissa, joissa ei ole riittävä sosiaalisen suojelun järjestelmää tai hyvinvointia. Tämä aiheutuu osittain siitä, että niillä ei ole riittävä kasvua, tuloja tai varallisuutta, mutta on todettava, että myös osittain siitä, että kriisiä edeltävinä vuosina joissain näissä valtioissa harjoitettiin "vähemmän on enemmän" -veropolitiikkaa ja kun rahaa tarvitaan julkisen toiminnan rahoittamiseksi, sitä ei ole, koska ei ole tuloja. Tämä on myös jotain, jota olisi tarkasteltava tulevaisuutta varten.

Puhemies. – (ES) Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Elena Oana Antonescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Tällä hetkellä, jolloin maailmanlaajuisen talouskriisin vaikutus tuntuu edelleen Euroopassa, Keski- ja Itä-Euroopan valtiot tuntevat sen vaikutukset voimakkaammin, koska vanhojen jäsenvaltioiden ja viime laajennuskierroksilla liittyneiden valtioiden talouskehityksessä on eroja. Talouskriisi lisää näitä eroja ja asettaa lisää painetta näiden valtioiden hallituksille. Niiden on toimittava tiukoissa makrotaloudellisissa oloissa kriisin sosiaalisten seurauksien vaikutusten vuoksi ja niiden on myös ratkaistava ongelmat, jotka aiheutuvat rahoitusjärjestelmän haavoittuvuudesta, julkisen terveydenhuollon kestävydestä ja sosiaaliturvajärjestelmästä. Kun otetaan huomioon nämä taloudelliset ja sosiaalipoliittiset rajoitteet, toivon, että komissio hyväksyy yhdennetyn suunnitelman, jossa keskitytään tämän alueen erityisongelmiin. Kyseessä on oltava suunnitelma, jolla tuetaan näiden valtioiden toteuttamia pyrkimyksiä taloudellisen ja sosiaalisen tasapainon ylläpitämiseksi. Keski- ja Itä-Euroopan valtiot ovat ottaneet Kansainvälisen valuuttarahaston, Maailmanpankin ja Euroopan unionin lainoja, jotta ne voisivat ratkaista kotimaiset ongelmat. Taloudellisia voimavaroja ei kuitenkaan myönnetä suhteessa määrään, jota tarvitaan näiden hallitusten hyväksymien toimien tukemiseksi. Tästä syystä pyydän, että nämä voimavarat olisi saatava käyttöön nopeammin ja että hyväksytään suunnitelma, jolla tuetaan tämän alueen talouksia.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), kirjallinen. – (RO) Romania ja Bulgaria tuntevat kahtena viimeksi Euroopan unioniin liittyneenä valtiona maailmantalouden taantuman kaikki vaikutukset sitä taustaa vasten, että ne eroavat muiden jäsenvaltioiden kehittyneistä talouksista. Viimeisimmässä Eurobarometri-tutkimuksessa korostetaan, että kummankin valtion kansalaiset ilmoittavat, että he ovat erittäin huolestuneita maansa taloudellisesta kehityksestä sekä tavasta, jolla kriisi vaikuttaa jokaiseen kansalaiseen henkilökohtaisesti. Eurobarometri-tutkimuksen lisäksi kriisin vaikutus, keskellä talvea, vain pahenee. Kansallisilla hallituksilla on velvollisuus toteuttaa parhaita mahdollisia toimenpiteitä, jotta ne selviävät talvesta ilman mitään vakavia yhteiskunnallisia seurauksia. Kansainvälinen valuuttarahasto ja komissio ovat osallistuneet Romanian ja Bulgarian auttamiseen taloudellisesti ja ne ovat tarjonneet asiantuntemusta tiettyjä makroekonomisia indikaattoreita asettamalla. Komission tiiviimpi osallistuminen Romanian ja Bulgarian talouden vakauttamiseen vaikuttaa myönteisesti koko Euroopan unioniin, jolla ei ole varaa epätasapainoon tällä hetkellä. Kriisin eri tekijät vaikuttavat kaikkiin Euroopan unionin jäsenvaltioihin. On kuitenkin selvää, että uusilla jäsenvaltioilla on enemmän vaikeuksia kuin hyvässä kunnossa olevilla vanhoilla jäsenvaltioilla. Solidaarisuus on yksi Euroopan unionin perusarvoista, ja talouden taantuma on hyvä ajankohta osoittaa sitä.

András Gyürk (PPE), kirjallinen. – (HU) Vuoden alussa panimme tyytyväisenä merkille, että yli 3 miljardia euroa oli varattu energia-alan parannuksiin osana tuolloin käyttöön otettua talouden elvytyspakettia. Komissio totesi perustellusti, että tukea tarvittiin vaihtoehtoisten toimitusreittien luomiseksi sekä energiaverkkojen yhteenliittämiseksi. Tyytyväisyyteemme on vaihtumassa pettymykseksi. Jos tarkastelemme näitä tukimääriä, voimme todeta, että tukipaketissa laiminlyödään Keski- ja Itä-Eurooppaa, aluetta, joka on energiahuollon osalta kaikkein heikoimmassa asemassa. Ranskan ja Belgian välinen kaasuliitäntä saa enemmän tukea kuin Keski- ja Itä-Euroopan yhteenliitännät. Ranskan ja Belgian välinen yhteenliitäntä on seitsemäs olemassa olevan kuuden lisäksi, mutta tällainen infrastruktuuri usein puuttuu uusissa jäsenvaltioissa. Tämän seikan lisäksi olimme tyytymättömiä, että energiatehokkuuden parannukset jätettiin kokonaan pois tukipaketista.

Tämä oli kuitenkin nimenomaan ala, jolla paketin pääasiallinen tavoite, työpaikkojen luominen, olisi voitu saavuttaa helpoiten. Mainittujen puutteiden vuoksi katsomme, että kaksi asiaa on erittäin tärkeää. Ensinnäkin tulevissa suunnitelmissa on keskityttävä alueisiin, joilla energiainvestoinneilla on suurin lisäarvo. Toiseksi energiatehokkuutta, joka mainitaan usein EU:ssa, ei voida unohtaa tulevissa talousarvioita koskevissa päätöksissä erityisesti, kun tiedämme, että tehokkaampi energiankäyttö voi tuottaa myönteisiä tuloksia lyhyellä aikavälillä.

Tunne Kelam (PPE), kirjallinen. – (EN) Kiitän komissiota työstä, mitä se on tehnyt Euroopan talouksien auttamiseksi. Tieto siitä, että EU tarjoaa toimia niitä kaikkein eniten tarvitseville vahvistaa ja varmistaa sitä, että me kaikki irtaudumme tästä talouskriisistä entistä vahvempana. Haluaisin korostaa, että on tärkeää poistaa kaikki nykyiset taloudelle, kaupankäynnille ja työmarkkinoiden vapaalle liikkuvuudelle asetetut esteet. Euroopan yhtenäismarkkinoiden loppuun saattamisen on oltava pääasiallinen tavoite lyhyellä aikavälillä. Vain tämä auttaa meitä vastaamaan tehokkaasti tuleviin kriiseihin. Yksi EU:n tärkeimmistä kannustimista on jäsenyys euroalueessa. Euro on tärkeä kannustin investoinneille ja talouskasvulle ja se vähentää haavoittuvuutta. Toivon todella, että kotimaani Viro onnistuu täyttämään euroalueeseen liittymiseen tarvittavat kriteerit. Virolla on yksi pienimmistä ulkomaanveloista Euroopassa ja se pystyi panemaan talteen tarpeeksi säästöjä talouskasvun aikana, joten se selviytyy nyt kriisistä omin varoin. Olen lisäksi vakuuttunut, että EU:n rahastoista saatavien nykyisten resurssien ja euroalueeseen liittymistä koskevien näkymien ansioista voimme vähentää tehokkaasti työttömyyttä ensi vuonna.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), kirjallinen. – (PL) Hyvät kollegat, yli vuosi Lehman Brothers -pankin konkurssin jälkeen, joka on suurin Yhdysvaltoja koetellut kriisi sitten syyskuun 11. päivän tapahtumien, olemme uusien kokemusten ansioista viisaampia. Se, mitä viimeisten 12 kuukauden aikana on tapahtunut, on selkeä osoitus uusliberalistisen politiikan virheellisistä päätelmistä ja kuten 11. syyskuuta tapauksessa, se on saanut meidät tarkastelemaan maailmaa uudella tavalla. Talouskriisi on vaikuttanut periaatteessa koko maailmaan, mutta minulle on tärkeintä, että se on vaikuttanut miljooniin eurooppalaisiin. Maailmanpankin useita päiviä sitten julkaisema raportti ei jätä mitään epäilystä siitä, että EU:n Itä-Euroopan jäsenvaltiot tarvitsevat tukea eivätkä ainoastaan niiden sisäisten asioiden alalla. Jos kriisi ajaa 11 miljoonaa Itä-Euroopan ja Keski-Aasian kansalaista köyhyyteen ja heitä seuraa vielä 23 miljoonaa vuoden 2010 loppuun mennessä, emme missään nimessä voi olla tyytyväisiä. Taloudellinen tuki on välttämätöntä, mutta niin on myös henkinen tuki, jotta luodaan asianmukaisia sosiaalialan ohjelmia valtioille, joihin kriisi vaikuttaa eniten. Edellisten kriisien aikana perheet pystyivät pelastautumaan muuttamalla ulkomaille tai käymällä useassa työssä. Nykyisellä kriisillä on maailmanlaajuinen vaikutus, minkä vuoksi tällainen ratkaisu on mahdoton. Jos emme halua nähdä enempää sellaisia tapauksia, joita sattui vuosi sitten, meidän olisi saatava käyttöön huomattavasti enemmän yhteisön varoja ja otettava tavoitteeksemme työllisyyden edistäminen ja kansainvälisen yhteistyön vahvistaminen. Kaikkien näiden toimien olisi keskityttävä yhteen kysymykseen: sosiaalipolitiikkaan.

Czesław Adam Siekierski (PPE), kirjallinen. – (PL) Keski- ja Itä-Euroopan valtiot ovat joutuneet tuntemaan talouskriisin vaikutukset poikkeuksellisen ankarasti. Laskusuuntaiset taloudelliset indikaattorit olivat tosiasia viime vuonna monessa valtiossa eikä ainoastaan meidän alueellamme. On kuitenkin korostettava, että eri valtiot vastasivat kriisiin onnistuen siinä eri tavoin. Alueen valtioiden selvä voittaja, jonka tulokset olivat myönteisiä, oli Puola. Kuten komission jäsen Almunia totesi keskustelussa, Puola on ainoa valtio, joka vältti taantumaa ja säilytti positiivisen dynaamisen kasvun koko kriisin ajan. Huolimatta siitä, että taloudellinen tilanne alueella on hitaasti vakaantumassa, on syytä miettiä, mitä toimia olisi toteutettava talouskasvun palauttamiseksi ja samanlaisen myllerryksen välttämiseksi tulevaisuudessa. Näiden valtioiden hallitusten olisi lyhyellä aikavälillä otettava käyttöön määrätietoisempia strategioita kriisistä irtautumiseksi. Niiden on tasapainotettava budjettimenot, torjuttava aktiivisesti työttömyyttä ja sosiaalista syrjäytymistä sekä luotava edellytykset yritysten kehittämiselle sekä kysynnän kasvulle. Yhtä tärkeä toimi kansallisella tasolla on ulkoinen tuki. Eurooppalaisten ja kansainvälisten rahoituslaitosten olisi perustettava erityinen luottomekanismi pienille ja keskisuurille yrityksille ja infrastruktuurihankkeiden tuelle. Näillä toimilla lisättäisiin varmasti työllisyyttä ja parannettaisiin sosiaalista tilannetta. Pitkällä aikavälillä paras ratkaisu näyttäisi olevan euroalueelle pääsy ja edellytysten luominen tasapainoiselle ja vakaalle kasvulle.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D), kirjallinen. – (HU) Viime vuoden aikana kriisiä torjuttiin pääasiassa jäsenvaltioiden tasolla käyttäen jäsenvaltioiden välineitä. Kun oli kyse talouden elpymisestä, tuen tarjoamisesta yrityksille ja työpaikkojen säilyttämisestä, EU:n jäsenvaltiot päättivät ryhtyä toimiin ennemmin kansallisella kuin EU:n tasolla. Joissain tapauksissa puuttui jopa oletettu matalin taso koordinoinnille, sopimusten tekemiselle ja yhteistyölle. Vanhat jäsenvaltiot, joilla on vahvempi talous ja enemmän liikkumavaraa talousarvion kannalta, kokosivat paketteja, joilla keskityttiin ensisijaisesti kotimaiden markkinoihin, ja monessa tapauksessa käytettiin protektionistisia välineitä. Yksi räikeä esimerkki tästä oli Ranskan presidentin

Nicolas Sarkozyn Peugeotille tarjoama tuki, jonka edellytyksenä oli työpaikkojen säilyttäminen Ranskassa, kun taas irtisanomiset oli tehtävä yhtiön tehokkaammassa tehtaassa Sloveniassa.

Samanaista syrjintää voi havaita Keski-Euroopan ja Itämeren alueen rahoitusalan yhteydessä, koska Länsi-Euroopan emoyhtiöt ovat jatkaneet tähän päivään saakka tytäryhtiöistä saatujen voittojen siirtoja. Luottokriisillä on erityisen vahva vaikutus pienten ja keskisuurten yritysten alalle, joka tarjoaa pääosan työpaikoista ja joka irtisanoo huomattavia määriä työntekijöitään vientimarkkinoiden supistumisen ja kehitysmahdollisuuksien vähentymisen vuoksi. Tämä merkitsee, että talouskriisistä on väistämättä tulossa työllisyyskriisi ja sosiaalinen kriisi. Tämän vuoksi pyydän 15 EU:n jäsenvaltion hallitusta jälleen kerran tekemään kaikkensa protektionististen toimien estämiseksi sekä ottamaan kantaa kotimaisten pankkiensa soveltamien sisämarkkinoiden periaatteiden vastaisten toimien vuoksi.

Iuliu Winkler (PPE), kirjallinen. – (HU) Maailmanlaajuisella talouskriisillä on ollut erilaisia vaikutuksia Euroopan unionin eri jäsenvaltioihin. Keski- ja Itä-Euroopan jäsenvaltiot ovat osoittautuneet olevansa kaikkein heikoimmassa asemassa. Tilanteen tosiasiat ovat osoittaneet, että jäsenvaltioilla ei ole ollut tasa-arvoista mahdollisuutta Euroopan talouden elvytysuunnitelman välineisiin. Olemme myös panneet merkille, että euroalueen jäsenvaltioilla on ollut paras suoja kriisiä vastaan. Ei ole sattumaa, että kriisin vaikutukset tuntuivat enemmän niissä valtioissa, jotka eivät voineet hyötyä elvytykseen käytettävistä välineistä ja jotka eivät kuuluneet euroalueeseen. Lissabonin sopimuksen voimaantulo on merkinnyt loppua Euroopan unionin toimielinuudistuksen aikakaudelle.

Nyt tarvitaan yhteisiä ponnisteluja Euroopan unionin yhteenkuuluvuuden vahvistamiseksi. Tämä on välttämätön edellytys, jotta EU irtautuu kriisistä uudistuneena ja tärkeänä maailmanlaajuisena toimijana. Sosiaali- ja työllisyyspolitiikan kriisi tuntuu eniten vuonna 2010. Uudet jäsenvaltiot ovat varmasti sen pääasiallisia uhreja. Tarvitsemme talouden elvytysuunnitelmaa, jota sovelletaan tasapuolisesti kaikkiin jäsenvaltioihin. Lisäksi euroalueeseen liittymisen ehdoista on tehtävä joustavampia. Näillä itsestään selvillä toimilla saadaan aikaan vahvempi Eurooppa ja luodaan puolen miljardin henkilön yhteisö, jossa tunnustetaan samat arvot ja jota ohjaavat samat ajatukset.

18. Euroopan parlamentin ja neuvoston elintarvikehygieniasetusten soveltamisesta saadut kokemukset (keskustelu)

Puhemies. – (ES) Esityslistalla on seuraavana keskustelu Horst Schnellhardtin Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraattien) ryhmän puolesta komissiolle laatimasta suullisesta kysymyksestä Euroopan parlamentin ja neuvoston elintarvikehygieniasetusten (EY) N:o 852/2004, (EY) N:o 853/2004 ja (EY) N:o 854/2004 soveltamisesta saaduista kokemuksista (O-0151/2009 – B7-0237/2009).

Horst Schnellhardt, laatiija. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kuulijat, haluaisin kiittää komissiota lämpimästi elintarvikeasetusten soveltamisesta saatuja kokemuksia koskevasta tiedonannosta. Se on hyvin tärkeää, ja tiedonannon sisältö on hyvin vakuuttava. Haluan antaa tukeni tälle tiedonannolle, jossa kuvataan, mitä kolmen viime vuoden aikana on tapahtunut käytännössä.

Meidän on tiedostettava, että hygieniasetuksissa on tapahtunut ajattelutavan muutos. Me olemme lujittaneet sisämarkkinoita, me olemme parantaneet elintarvikeeturvallisuutta ja me olemme lisänneet elintarvikkeiden tuottajien ja toimittajien vastuuta. Tämä on merkittävä muutos, ja siksi me olemme luonnollisesti tunnistanee joitakin ongelmia erityisesti liittyen pienten ja keskisuurten yritysten toimilupien saantiin. Jotkin teurastamot ovat lopettaneet toimintansa. Meidän pitäisi jälleen kerran tarkistaa tilanne, koska tämä johtuu siitä, että hyvin usein asetusten sallimaa joustoa ei hyödynnetä eivätkä paikalliset valvontaviranomaiset ja Euroopan unionin elintarvike- ja eläinlääkintätoimisto ole vaihtaneet lainkaan tietoja, mikä on mielestäni erittäin huono asia.

Jos komissio päättää nyt, että se ei halua tehdä mitään muutoksia, minun on pakko vastustaa sitä. Mielestäni on välttämätöntä, vaikka kyse onkin vain kosmeettisista muutoksista, että me tarkastelemme erityisesti seuraavia kysymyksiä. Meidän olisi tiedostettava, että elintarvikkeiden toimitusketjussa tietoja tulkitaan liian kapeasti, ja siihen on tultava muutos. Meidän olisi harkittava, onko olemassa muita tarkoituksenmukaisempia lihantarkastusmenetelmiä. Meidän ei enenkään pitäisi jatkaa asetuksessa (EY) N:o 882 kuvattujen trikiinilaboratorioiden akkreditoimista. Me tarvitsemme luotettavaa suunnittelua asetusten soveltamisalueilla. Erityisesti siksi vastustan suunniteltua säännöstä. Meidän pitäisi tehdä lyhyt ja tiivis ehdotus muutoksista, niin että me emme taas hyväksy siirtymäsääntöjä vuoteen 2013 asti.

Puhetta johti*varapuhemies Isabelle DURANT*

Joaquín Almunia, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, komission jäsen Vassiliou on pyytänyt minua välittämään hänen anteeksipyyntönsä siitä, että hän ei voi olla täällä läsnä puhumassa tästä suullisesta kysymyksestä, joka koskee komission kertomusta **elintarvikehygieniasetusten soveltamisesta saaduista kokemuksista**.

Haluaisin komission puolesta korostaa sitä, että kertomus perustuu sekä julkisen että yksityisen sektorin asiaankuuluvilta sidosryhmiltä saatuihin tietoihin ja että näiden kuulemisten tulos on ollut myönteinen. Mitään suuria ongelmia ei havaittu, mutta joillakin alueilla on edelleen parantamisen varaa.

Palatakseen erityisiin ongelmiin olen ensinnäkin tietoinen pienen kapasiteetin yritysten uuden luvan saamisen ongelmasta. Ratkaisuja näihin ongelmiin voidaan löytää asetusten sisältämällä kansallisella tasolla sovellettavilla joustavilla säännöksillä. Silloin kun tätä lähestymistapaa ei ole noudatettu, tietyissä jäsenvaltioissa on syntynyt ongelmia. Elintarvike- ja eläinlääkintätoimisto pyrkii parhaillaan erityistoimenpiteillä tunnistamaan tällaiseen joustavuuteen liittyviä parhaita käytäntöjä pienen kapasiteetin teurastamoissa, jotta niitä voitaisiin levittää laajemmin. Koska jäsenvaltioiden on tämän vuoden loppuun mennessä päätettävä, myöntävätkö vai epäävätkö ne luvat, en voi tässä vaiheessa sanoa, miten monelta pieneltä ja keskisuurelta yritykseltä lupa evätään.

Toiseksi joustavuussäännösten tavoitteena on yleisemmin turvata elintarvikkeiden monipuolisuus ja auttaa pieniä tuottajia. Kansallisten toimenpiteiden hyväksyminen joustavuuden soveltamiseksi ja komissiolle ilmoittaminen luovat oikeudellisen takuun pienille tuottajille ja ottavat huomioon pienen mittakaavan yritysten erityispiirteet. Samanaikaisesti elintarvikkeiden monipuolisuus, kuten makkaroiden tai juustojen perinteiset tuotantomenetelmät, varmistetaan vaarantamatta elintarviketurvallisuutta.

Komissio on julkaissut useita ohjeasiakirjoja kannustaakseen soveltamaan joustavuussäännöksiä oikein. Tämän pitäisi auttaa edelleen varmistamaan avoimuus ja oikeusvarmuus. On myös tärkeää muistaa, että komissio on jo pyrkinyt keventämään varsinkin hyvin pienten yritysten hallinnollista taakkaa ja ehdottanut asetuksen muuttamista vastaavasti. Tämän ehdotuksen käsittely on kuitenkin yhä kesken, kuten tiedätte.

Kolmanneksi elintarvikeketjua koskevaan tietoon kuuluu kirjallinen tiedonanto maanviljelijältä teurastamolle ja sen virkaeläinlääkärille. Tämä tiedonanto antaa perustiedot riskeihin perustuvan tarkastuksen varmistamiselle. Toimivaltaiset viranomaiset ovat hiljattain sallineet poikkeamisen säännöksestä, jonka mukaan tiedot on annettava teurastamolle vähintään 24 tuntia etukäteen.

Lisäksi olen tyytyväinen voidessani ilmoittaa, että seuraava komissio järjestää ensi huhtikuussa kaikkien asiaankuuluvien osapuolten välisen pyöreän pöydän keskustelun lihatarkastusten mahdollisesta tarkistamisesta, jotta varmistetaan niiden tehokkuus ottaen huomioon vaaroihin liittyvät viimeaikaiset suuntaukset.

Lopuksi haluan korostaa sitä, että virallisiin tarkastuksiin osallistuvat laboratoriot on akkreditoitava, jotta varmistetaan analyysitulosten korkea laatu ja yhdenmukaisuus eikä vaaranneta elintarviketurvallisuutta. Tämä on EU:n sisäisen kaupan sujuvan päivittäisen toiminnan ja kolmansien maiden kanssa käytävän kaupan helpottamisen kannalta ratkaisevaa. Komissio on kuitenkin hiljattain hyväksynyt trikiinitestauksen siirtymäkauden pidentämisen vuoden 2013 loppuun asti, jotta laboratorioilla olisi enemmän aikaa akkreditoinnin saamiseen.

Christa Kläß, PPE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kuulijat, haluaisin kiittää kollega Schnellhardtia hänen kysymyksestään. Näin meillä on tilaisuus tunnistaa myönteisiä ja vähemmän myönteisiä kokemuksia asetuksen täytäntöönpanosta. Elintarvikehygieniasetuksessa määritetään lihan tuotannon hygieniasäännöt.

Komission kuuleminen osoittaa, että on edistytty hyvin ja että asetusten soveltaminen toimii kaiken kaikkiaan tehokkaasti. Pelko siitä, että äärimmäisen tiukat asetukset ajaisivat pien- ja käsityöyrityksiä konkurssiin, ei useimmissa tapauksissa ole toteutunut pienyrityksille myönnettyjen poikkeusten ansiosta. Kuuleminen osoittaa kuitenkin myös selvästi, että sääntöjen soveltamisessa on monissa tapauksissa ongelmia. Sen vahvistavat tiedot, jotka olen saanut kotiseutuni yrityksiltä ja valvontaviranomaisilta.

Koska alueiden viranomaisilla on paljon liikkumavaraa päätöksenteossaan, he voivat täyttää pienten ja käsiteollisuusmaisten teurastamoiden tarpeet yksittäistapauksissa. Se on ehdottomasti hyvä asia, koska se on ainoa tapa varmistaa, että pienet teurastamot, jotka tarjoavat usein laajan tuotevalikoiman, eivät tuoreus-

ja laatuvaatimusten vuoksi rusennu ylettömän byrokratian painolastin alle. Tällä joustavuudella on kuitenkin rajansa, kun seurauksena on poikkeuksia ja asetusten tulkittamisesta eri tavoin valvontaviranomaisten oikkujen mukaan.

Se aiheuttaa vakavia kilpailun vääristymiä jäsenvaltioiden välillä ja niiden sisällä. Siksi meidän on tehtävä elintarvikehygieniasetukseen parannuksia, niin että tarkastajilla on suurempi oikeusvarmuus ja enemmän oikeudellisia keinoja. Tarkastajilla on oltava käytettävissään asianmukaiset oikeudelliset toimenpiteet, kuten sakon määrääminen.

Komission jäsen Almunia, tällä alueella vallitsee suuri oikeudellinen epävarmuus, joka on poistettava, ja me odotamme komissiolta ehdotusta.

Karin Kadenbach, S&D-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kuulijat, haluaisin ensiksi onnitella kaikkia, jotka osallistuivat elintarvikehygieniasetusten laatimiseen, koska tämä komission tiedonanto antaa pääasiassa myönteisen kuvan asetusten soveltamisesta saaduista kokemuksista. Sitä ei pidä aliarvioida, koska kuten joku jo mainitsi, nämä uudet asetukset tarkoittavat ajattelutavan muutosta elintarvikehygieniapolitiikassa.

Asetusten innovatiivinen luonne oli syy siihen, että alkuperäistä kertomusta asetuksista saaduista kokemuksista suunniteltiin jo kolme vuotta niiden voimaantulon jälkeen. Jäsenvaltiot ja elintarvikkeiden toimittajat ja tuottajat olivat yleisesti ottaen tyytyväisiä asetuksiin ja ovat ilmoittaneet niiden soveltamisen etenevän hyvin. Jäsenvaltioiden ja yksityisten eturyhmien mielestä yrityksillä tai viranomaisilla ei ole suuria ongelmia. Ne ovat yksimielisiä siitä, että asetuksiin tarvitaan vain joitakin muutoksia mutta perusteellista tarkistusta ei tarvita. Voimassa olevat määräykset täyttävät jo vaatimuksen siitä, että kuluttajille taataan tuotehygienian mahdollisimman korkea laatu ja turvallisuus ja yritysten, ja tässä tapauksessa erityisesti pienyritysten, tarpeisiin vastataan joustavasti.

Ohjenuoran ”Jos et kehity, et ole enää hyvä” mukaan kertomuksen laatimisprosessissa tunnistetut ongelmat on, kuten Horst Schnellhardt jo totesi, tutkittava, jotta voidaan määrittää syy ja tarvittaessa etsiä ratkaisut. On tietysti myös välttämätöntä jatkaa hygieniapaketin täytäntöönpanon tiivistä seurantaa, koska joissakin jäsenvaltioissa oli liian aikaista tehdä tasapainoinen ja yksityiskohtainen arviointi. Vasta sitten, kun meillä on edessämme kattava arviointi, voimme päättää, pitäisikö elintarvikeasetuksiin tehdä muutoksia, ja jos pitäisi, mitä nämä muutokset olisivat.

Joaquín Almunia, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan aluksi kiittää kaikkia tässä keskustelussa puheenvuoron käyttäneitä. Meidän mielestämme heinäkuun kertomus on hyvä lähtökohta keskustelulle mahdollisista asetuksiin tehtävistä parannuksista, ja komissio tutkii aikanaan tarvetta tehdä lainsäädäntöön muutoksia. Olemme erittäin tyytyväisiä jäsenten osuuteen: teidän panoksenne ovat hyvin hyödyllisiä uusien aloitteiden valmistelutyössämme.

Odotamme yhteistyön jatkumista parlamentin sekä jäsenvaltioiden kanssa samoin kuin sekä yksityisen että julkisen sektorin sidosryhmien kanssa, ja olen varma, että meillä kaikilla on yhteinen tavoite: mahdollisimman tasokas elintarviketurvallisuus. Se on mielestäni tärkein johtopäätös, joka voidaan tehdä tämän illan keskustelusta.

Puhemies. – (FR) Keskustelu on päättynyt.

19. Unionin toimet terrorismin uhrien hyväksi (keskustelu)

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana komission julkilausuma unionin toimista terrorismin uhrien hyväksi.

Jacques Barrot, komission varapuheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, yhdyn kollega Almunian tekemiin huomioihin. Terrorismin uhrit ovat yhteiskuntiemme demokraattisia arvoja vastaan tehtyjen hyökkäysten uhreja. Nämä uhrit tietysti havainnollistavat meille tätä terrorismin inhimillistä tragediaa. Velvollisuutemme on tukea, arvostaa ja auttaa heitä.

Komissiolle on tällä alueella kaksoisrooli. Ensinnäkin on saatettava kansalaisten tietoisuuteen, mitä terrorismin uhrit joutuvat käymään läpi, miten he kärsivät, ja varmistettava uhrien etujen parempi edustaminen unionin tasolla. Toiseksi on pyrittävä varmistamaan, että uhreja ei tule lisää, jotta terrorismi saadaan loppumaan. Tämä on terrorismin ennaltaehkäisy politiikkaa.

Komissio on vuodesta 2004 lähtien antanut rahoitusapua useille hankkeille, joiden tavoitteena on antaa uhreille ja heidän perheilleen heidän tarvitsemaansa apua ja sosiaalista ja psykologista tukea. Nämä hankkeet täyttävät EU:n kansalaisten terrorismin uhreja kohtaan osoittaman solidaarisuuden lisäämisen tavoitteen. Aloitteen talousarvio oli 2 200 000 euroa yksistään vuonna 2008.

Näiden toimien lisäksi komissio on vuodesta 2008 lähtien johtanut terrorismin uhrien yhdistysten verkostoa "European Network of Associations of Victims of Terrorism". Verkoston tavoitteena on kannustaa eri maiden terrorismin uhrien yhdistyksiä tekemään yhteistyötä ja tarjota uhrien etujen parempaa suojelua EU:n tasolla. Me olemme varanneet sille 200 000 euron talousarvion.

Tämä verkosto toimii useilla alueilla: se arvioi uhreille tällä hetkellä tarjottavaa tukea ja suojelua ja edistää myös toimia, joiden tavoitteena on levittää parhaita käytäntöjä. Verkoston tunnistamat toiminnot muodostavat erittäin hyödyllisen perustan komission työlle.

Koska kansalaisten suojelun on oltava politiikkamme keskipisteessä, komissio toivoo voivansa käynnistää toimia uhrien suojelemiseksi. Komissio aikoo tukea toimenpiteitä, joiden tavoitteena on kannustaa terrorismin uhreja jakamaan kokemuksiaan. Ajatuksena on itse asiassa lisätä unionin kansalaisten tietoisuutta terrorismin todellisuudesta, ehkäistä terrorismia. Ei pidä unohtaa, että terrorismi on usein indoktrinoimisen ja radikalisoitumisen seurausta.

Näillä toimilla pitäisi vielä olla mahdollista tuoda julki rauhan sanoma, joka edistää demokraattisia arvoja. Siksi komissio aikoo laatia terrorismin uhrien oikeuksien peruskirjan. Minä olen henkilökohtaisesti samaa mieltä kaikkien niiden kanssa, jotka ovat ilmaisseet suuttumuksensa kaikkien näiden terrori-iskujen vuoksi ja tukevat pyrkimyksiämme osoittaa solidaarisuutta terrorismin uhreille.

Arvoisa puhemies, kuuntelen nyt eri parlamentin jäsenten puheenvuoroja ja vastaan niihin mahdollisimman perusteellisesti.

Teresa Jiménez-Becerril Barrio, PPE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, haluaisin sanoa, että hallitusten ja kansalaisten enemmistö muistaa vain terrorismin uhreja Madridin, New Yorkin ja Lontoon suurten iskujen jälkeen. Kun tunnehyöky on ohi, taipumuksena on unohtaa terrorismin uhka ja uhrien oikeudet.

Tänä päivänä on kuitenkin aivan selvää, että Euroopan unioni on sitoutunut terrorismin vastaiseen taisteluun. Kuten komission jäsen Barrot juuri kertoi meille, tämä sitoutuminen näkyy myös hiljattain hyväksytyssä Tukholman ohjelmassa, jossa tunnustetaan uhrien rohkeus ja ihmisarvo ja tarve puolustaa heidän oikeuksiaan.

Tästä edistyksestä huolimatta terrorismin torjuminen on aina perustunut jäsenvaltioiden väliseen luottamukseen ja keskinäiseen yhteistyöhön. Kun otetaan huomioon Lissabonin sopimuksen tarjoama näkökulma, mietin, kannattaisiko Euroopan unionin edistää jäsenvaltioiden terrorismin uhrien oikeuksia koskevan lainsäädännön yhtenäistämistä.

EU:n terrorismin uhrien oikeuksien peruskirjan hyväksyminen olisi suuri edistysaskel, auttaisi terrorismin torjunnassa ja olisi takaisku sen puolustajille. Uhrien rohkeus ja ihmisarvo on terrorismin kannalta suurin ongelma ja siten demokratian kannalta suurin menestys. Meidän ei pidä koskaan unohtaa, että viattomien uhrien ainoa ase terrorismia vastaan on heidän sanansa ja yhteiskunnan tunnustus.

Siksi, hyvät kuulijat, te ette myöskään saisi unohtaa, että kukaan meistä ei ole turvassa terrorismin uhriksi joutumiselta. Kysymykseni kuuluukin: suostuisiko komissio hyväksymään EU:n peruskirjan terrorismin uhrien oikeuksien myöntämiseksi ja näiden oikeuksien edistämiseksi? Jos suostuu, mihin toimenpiteisiin uusi komissio ryhtyisi tämän peruskirjan edistämiseksi uudella toimikaudellaan?

Juan Fernando López Aguilar, S&D-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, kiitän teitä sydämellisesti sitoutumisen ilmauksesta, josta on lopultakin tullut osa EU:n politiikkaa Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen. Tämä on EU:n lainsäädännön alaista, ja parlamentti on myös tässä jatkossa päättävässä asemassa, suuremmassa kuin koskaan ennen.

Tämä vahvistetaan hyväksymällä Tukholman ohjelma. Sen monivuotinen ohjelma vuosille 2009–2014 sisältää nimenomaisen viittauksen terrorismin uhrien ihmisarvoon, tämän kauhistuttavan rikollisuuden muodon aiheuttamaan kärsimykseen ja heidän erityiseen haavoittuvuuteensa mutta myös ennen kaikkea valtuuksiin suojella heitä.

Siksi olen sitä mieltä, että kannattaa korostaa, että Espanjan puheenjohtajakauden aikana seuraavina kuutena kuukautena, koska Espanjan hallitus ja yhteiskunta ovat päättäneet torjua terrorismin kaikkia muotoja johdonmukaisesti ja sinnikkäästi, se tarjoaa varmasti mahdollisuuden sisällyttää toimintaohjelmaan tämän yhdenmukaistamisen, tämän terrorismin uhrien oikeuksien suojelun puiteohjelman. Koska se on monivuotista lainsäädäntöä koskeva suunnitelma, on Espanjan hallituksen vastuulla laatia se ja sitä on tuettava myös Belgian ja Unkarin puheenjohtajakausilla määritettäessä lainsäädäntöä ja Tukholman ohjelman täytäntöönpanon tavoitteet.

Siksi parlamentin on mielestäni aika vahvistaa tämä päätös suojella terrorismin uhreja, jotta voidaan ottaa mukaan kaikkien terrorismin muotojen torjunta ja vahvistaa terrorismin uhrien tarvitsema ihmisarvo. On aika antaa sitoumus siitä, että Tukholman suunnitelman lainsäädäntösuunnitelmassa ja toimintasuunnitelmassa, jonka määrittämisestä Espanja puheenjohtajavaltiona on vastuussa, terrorismin uhrien suojeleminen saa ansaitsemansa kohtelun.

Izaskun Bilbao Barandica, ALDE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, haluaisin sanoa, että tämä aloite on naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan ja minun Tukholman ohjelmasta jättämien tarkistusten mukainen, koska se ei sisällynyt siihen. Kaikenlaisen terrorismin uhrit tarvitsevat sitä, ja mikä vielä tärkeämpää, he pyytävät sitä meiltä. Olen työskennellyt viime vuosina uhrien kanssa ja oppinut paljon ihmisarvosta, yhteisöllisyydestä ja kärsimyksestä. Heidän todistuksensa vuoksi minun on puolustettava eurooppalaista standardia, jonka mukaan terrorismin uhreista huolehditaan niin aineellisesti, tunneperäisesti kuin oikeudellisesti.

Me olemme laatineet yhteisen esityksen, joka perustuu neljään pilariin.

Ensin on tunnustettava heidän kärsimyksensä, suojeltava heitä ja oletettava, että uhreja eivät ole vain tapetut ja haavoittuneet vaan myös heidän perheensä, uhkauksien kohteena olevat ja heidän vapautensa, joka on kaikkien vapaus.

Toiseksi on korjattava syntyneet aineelliset vahingot, vaalittava heidän muistojaan ja varmistettava, että oikeus tapahtuu.

Kolmanneksi on inhimillistettävä keskustelu uhreista, jotka ovat kärsiviä ja suojelua, puolustusta, tunnustusta, apua ja tukea tarvitsevia ihmisiä. Poliitikassa meidän on osattava asettua heidän asemaansa.

Neljänneksi keskustelu ei saa olla poliittista. Meidän on oltava anteliaita sen varmistamiseksi, että emme tee terrorismista vaalikysymystä.

Euroopassa on tehty murhia uskonnon, marksismin, yksityisomaisuuden, ympäristön, jonkin alueen itsenäisyyden tai valtion yhtenäisyyden vuoksi. Terrori-iskuihin on osallistunut myös hallituksia. Tässä ei kuitenkaan ole periaatekysymys. Totalitarismin kannattajat ja fanaatikot tappavat, ihmisyyden perusarvojen vääristely tappaa. Nämä asiat johtavat väkivaltaan, mutta demokraattisten ajatusten vapaa ilmaiseminen ei johda. Omistan tämän puheenvuoron kaikille terrorismin uhreille.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, Tukholman ohjelmassa on muun muassa seuraava viittaus, joka tukee terrorismin uhreja: ”Myös terrorismin uhreiksi joutuneet tarvitsevat erityistä huomiota, tukea ja huomioon ottamista yhteiskunnassa.”

Mielestäni unionin täytyy varmistaa, että he saavat tuon tuen, ja edistää heidän huomioon ottamista yhteiskunnassa kaikilla tavoilla. Terrorismin barbaarisuudesta kärsineiden pitäisi olla eettisenä vertailukohtana yhteiskunnissamme. Siksi uhrien ja heidän oikeuksiensa puolustamisen täytyy olla yksi Euroopan unionin politiikan painopisteistä.

Meidän on ylläpidettävä ja vahvistettava terrorismin uhrien rahastoja asianmukaisella rahoituksella, kuten Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraattien) ryhmä ehdotti Euroopan unionin talousarvioesitykseen vuodelle 2010 esittämissään tarkistuksissa.

Tämän vuoksi apu on lisääntynyt miljoonalla euroa, joilla rahoitetaan hankkeita, joiden tarkoituksena on auttaa terrorismin uhreja ja heidän perheitään toipumaan järjestöjen ja niiden verkostojen sosiaalisella ja psykologisella tuella. Näillä varoilla rahoitetaan myös hankkeita, joiden tarkoituksena on saada suuri yleisö vastustamaan kaikkia terrorismin muotoja.

Osa rahoista käytetään erityisesti uhrien ja heidän perheidensä oikeusavun ja neuvonnan parantamiseen.

Tässä on joitakin satunnaisia, kuvaavia tietoja: terrorismi on yhtä kuin uhrit. Terrori-iskuihin varautumiseen ja niiden ehkäisemiseen varataan ensi vuonna yhteensä 21 420 000 euroa.

Jäsen Jiménez-Becerril Barrion ehdottaman ajatuksen uhrien tekemisestä näkyvämmiksi unionissa pitäisi saada tämän parlamentin varaukseton tuki. Meidän on ennen kaikkea varustauduttava tarvittavilla oikeudellisilla välineillä alkaen kirjallisesta julkilausumasta ja siirtyen sitten päätöslauselmaan, niin että meillä on lopuksi poliittinen julkilausuma EU:n toimielinten terrorismin uhreille osoittamasta tuesta. Se lisää myös EU:n kansalaisten tietoisuutta näiden uhrien arvosta.

Uhrit herättävät meissä solidaarisuuden, myötätunnon, tunnustuksen, arvostuksen, kestävän tuen ja muistamisen tunteita samoin kuin halveksuntaa terroristeja kohtaan ja halua saada heidät oikeuden eteen, koska he ovat aiheuttaneet niin paljon kipua ja kuolemaa.

Ramón Jáuregui Atondo (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, komission jäsen Barrot, ei ole sattumaa, että koko joukko espanjalaisia parlamentin jäseniä on käyttänyt puheenvuoron. Baskimaassa terrori-iskujen aiheuttamien kärsimysten lisäksi uhrit ovat usein kärsineet halveksunnasta tai vaikenemisesta tapahtuman jälkeen. Siksi on muodostumassa liike, joka pyrkii ottamaan huomioon uhrit, mikä edellyttää mielestäni terrorismin uhreja tukevaa politiikkaa. Jos sopii, haluaisin sen lisäksi, mitä kaikki kollegani ovat sanoneet peruskirjan tai tämän politiikan yhteisen lähestymistavan puolesta, tehdä teille hyvin lyhyen yhteenvedon kymmenestä näkökohdasta, jotka ovat mielestäni tässä suhteessa ratkaisevia.

Ensiksi uhrien politiikka edellyttää uhreihin kohdistuvaa julkista sympatiaa, huomioimista ja sosiaalista tukea.

Toiseksi se edellyttää pikaista ja tehokasta korvausta kärsityistä vahingoista.

Kolmanneksi se edellyttää kaikkien uhrien tasavertaista kohtelua.

Neljänneksi se edellyttää poliittista ja sosiaalista yksimielisyyttä terrorismin uhrien hyväksi toteutettavista toimenpiteistä.

Viidenneksi se edellyttää politiikkaa, jossa evätään väkivaltaisilta ihmisiltä oikeus sosiaaliseen ja poliittiseen keskusteluun.

Kuudenneksi se edellyttää terrorismiin syyllistyneiden rankaisemista niin, että uhrit saavat oikeutta esimerkillisen nopeasti ja tehokkaasti.

Seitsemänneksi se edellyttää väestön kouluttamista ja opettamista vastustamaan väkivaltaa.

Kahdeksanneksi se edellyttää, että uhreille taataan, että heihin kohdistuneet iskut eivät toistu, mikä on myös mahdollista.

Yhdeksänneksi se edellyttää muistamiseen perustuvaa politiikkaa, niin että uhreja ei unohdeta.

Lopuksi se edellyttää yhteiskunnallista sovittelupolitiikkaa, jotta terrorismin aiheuttamat haavat voivat parantua.

Nämä ovat kymmenen käskyä, joita ehdotan terrorismin uhreja koskevaksi yhteiseksi politiikaksi.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, Madridin ja Lontoon iskut samoin kuin viimeaikaiset iskut minun maassani Kreikassa osoittavat terrorismiongelman laajuuden. Terrorismi uhkaa elämäntapaamme ja vapauttamme. Sen kohteena eivät ole vain suorat uhrit ja heidän perheensä, jotka haavoittuvat myös suoraan, vaan myös yhteiskunta kokonaisuudessaan.

Mainitut terrori-iskujen uhrien hyväksi toimivat EU:n pilottiohjelmat ovat myönteinen malli haavojen lievittämisestä, mutta edelleen on paljon tehtävää. Uhrien ja heidän perheidensä auttaminen ei ole vain moraalinen välttämättömyys. Se on välttämätöntä, jotta voidaan lähettää terroristeille selvä viesti siitä, että me emme unohda.

Me emme unohda vastenmielisiä tekoja, jotka tahraavat demokratiamme ja yhteenkuuluvuutemme. Me emme unohda, että terrorismin uhrit ovat usein pahaa-aavistamattomia kansalaisia, jotka haavoittuvat tai kuolevat hoitaessaan päivittäisiä asioitaan. Me emme unohda sitä, että Euroopassa, missä opetetaan suvaitsevaisuutta ja demokratiaa, ei koskaan hyväksytä väkivallantekoja.

Magdi Cristiano Allam (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, haluaisin ilmaista tukeni Jiménez-Becerril Barrion ehdotukselle terrorismin uhreiksi joutuneiden perheiden oikeuksien eurooppalaisesta peruskirjasta ja korostaa sitä, että tämä tarjoaa EU:lle loistavan tilaisuuden lähettää yksiselitteinen viesti terrorismista samalla kun pidetään mielessä, että tämän viestin puuttuminen johti Barcelonan prosessin keskeytymiseen vuonna 2005, kun Euro-Välimerialueen maiden valtion- tai hallitusten päämiehet eivät päässeet asiassa yksimielisyyteen. Haluaisin painottaa myös sitä, että tämä tarjoaa tänään loistavan tilaisuuden uudistaa vuoropuhelu uudesta jalansijasta Välimeren toisella puolella alkaen selvällä lausunnolla konseptista, joka on inhimillisyytemme ja sivilisaatiomme kulmakivi, nimittäin elämän pyhydestä.

Diane Dodds (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, olen kiitollinen tuestanne terrorismin uhreille. Se on oikein ja kohtuullista, ja annan luonnollisesti tunnustukseni Euroopan unionin PEACE-ohjelmista Pohjois-Irlannin uhreille annetulle tuelle.

Komission pitäisi olla tietoinen siitä, että toisinajattelevien republikaanijärjestöjen terrorismin uhka on jälleen kasvanut Pohjois-Irlannissa. Pohjois-Irlannin poliisipalvelu on kuvannut tätä uhkaa ”kriittiseksi” ja kansainvälinen valvontakomissio ”hyvin vakavaksi”. Tuoreimmissa julmissa iskuissa murhattiin kaksi Afganistaniin lähdössä ollutta sotilasta ja yksi poliisi.

Tarjotessaan terrorismin uhreille ensimmäisen kerran rahoitusta komissio määrittä, että tärkeimpänä tavoitteena on saada kansalaiset vastustamaan terrorismia sen kaikissa muodossa. Mielestäni tämä tavoite tuntuu kuitenkin kadonneen, kun siirryttiin laajempaan CIPS-ohjelmaan. Olen kiitollinen ehdotetusta työstänne uhrien oikeuksien peruskirjan puolesta, ja kehottaisin aloittamaan sen laatimisen tekemällä hyvin selvän eron terrorismin uhrien ja terroristien välille.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, meillä Itävallassa ei onneksi ole ollut moneen vuoteen terrori-iskuja. Wien on kuitenkin jo joutunut niistä kärsimään.

Haluaisin yhtyä Jáuregui Atondon huomautuksiin. Toisaalta me tarvitsemme ehdottomasti uhrien oikeuksien peruskirjan ja tuemme terrorismin uhrien tukemista. Samanaikaisesti meidän on kuitenkin oheistoimenpiteenä muutettava ympäristöä, jossa esiintyy terrorismiin johtavaa väkivaltaa. Mielestäni meidän on aloitettava koulutuksella ja tiedotuksella. Tämän parlamentin on myös selvästi hylättävä kielen raaistaminen. Vaadimme jatkuvasti suvaitsevuutta monilla alueilla. Yhdessä asiassa meidän ei kuitenkaan pidä olla suvaitsevaisia ja se on väkivalta.

Puhemies. – (FR) Nämä puheenvuorot ovat hyvin arvokkaita ja tunnepitoisia, koska uskon teidän puhuneen niiden puolesta, jotka eivät enää tänään voi puhua, ja kiitän teitä puhemiehistön puolesta.

Jacques Barrot, komission varapuheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, olitte oikeassa tuodessanne esiin sen, miten tunnepitoinen tämä keskustelu on, ja juuri nyt me ajattelemme kaikkia uhreja. Terrorismi on kohdistunut heihin täysin umpimähkään ja epäoikeudenmukaisesti.

Kuten jäsen López Aguilar totesi, terrorismi on hirvittävä rikollisuuden muoto. Haluaisin kertoa teille ennen kaikkea, että Tukholman ohjelmassa on todella otettu huomioon uhrien kohtalo. Meidän täytyy itse asiassa käynnistää eurooppalainen politiikka, jossa otetaan paljon laajemmin huomioon järjestäytyneen rikollisuuden ja terrorismin uhrin.

Haluaisin sanoa jäsen Jiménez-Becerril Barriolle, että me ryhdymme toimiin terrorismin uhrien oikeuksien peruskirjan toteuttamiseksi. Te teitte todella hyvin selväksi haluavanne tämän peruskirjan, ja te, jäsen Jiménez-Becerril Barrio, teitte niin turvautuen kaikkiin tuskallisiin omakohtaisiin kokemuksiinne.

Me olemme analysoineet ja analysoimme edelleen vuonna 2010 kaikkia vielä olemassa olevia puutteita terrorismin uhrien suojelussa eri jäsenvaltioissa. Olette tosiaankin oikeassa: olipa asia miten tahansa, meidän on pystyttävä yhdenmukaistamaan terrorismia ja terrorismin uhreja koskevia lakejamme. Euroopan on todella yhdistyttävä terrorismin torjunnassa.

Tämän tutkimuksen perusteella näemme, miten me voimme yhdenmukaistaa ja yhdistää kaikki toimenpiteet terrorismin uhrien tilanteen parantamiseksi Euroopassa. Tämä on toimintasuunnitelman tavoite, eikä ole epäilystäkään siitä, että me käsittelemme tätä uhrin suojelun ongelmaa ottamalla huomioon keskustelussa käytetyt puheenvuorot, nimittäin tarpeen yrittää ensisijaisesti saada ihmiset tiedostamaan uhrien tragedia ja kärsimys. He kohtaavat usein vain hiljaisuutta tai jopa halveksuntaa.

Sitten meidän on varmistettava, että heille maksetaan nopeasti korvaukset. Olette aivan oikeutetusti vaatineet nopeaa korvausta näistä täysin ansaitsemattomista ja epäoikeudenmukaisista kärsimyksistä. Olette myös

maininneet vuoropuhelu oikeuden epäämiseen, koska me emme voi suvaita vuoropuhelua, joka voisi tavalla tai toisella antaa vaikutelman siitä, että viattomien ihmisten tappaminen, viattomien ihmisten haavoittaminen voisi jollain tavalla palvella ihmiskuntaa.

Meidän on oltava äärimmäisen tiukkoja tällaisen kielenkäytön suhteen, koska se Euroopan unionin kaikkien arvojen vastaista. Lisäksi haluan onnitella Euroopan parlamenttia siitä, että se on varannut miljoona euroa kaikille uhrien tukiohjelmillemme.

Jälleen kerran olen hyvin tyytyväinen siihen, että Joaquín Almunia on tänä iltana vierelläni, koska me kumpikin kannustamme vilpittömästi komissiota ryhtymään tässä asiassa toimiin. Euroopan unionin täytyy todella varustautua esimerkiksi terrorismin uhrien suojelemista ja auttamista koskevalla lainsäädännöllä osana tätä monivuotista Tukholman ohjelmaa.

Tämän halusin sanoa vastauksena eri puheenvuoroihin. Voitte olla varmoja, että minä sen paremmin kuin kollega Almunia emme suhtaudu niihin välinpitämättömästi.

Puhemies. – (FR) Haluan varmistaa, että emme siirry suoraan seuraavaan keskusteluun, ja ehdotan siksi minuutin hiljaisuutta uhrien muistoksi.

(Parlamentti nousi seisomaan ja piti minuutin hiljaisuuden.)

(FR) Keskustelu on päättynyt.

20. Toissijaisuusperiaatteen puolustaminen - Uskonnollisten symbolien esilläpito julkisilla paikoilla (keskustelu)

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana keskustelu

- Mario Borghezion EFD-ryhmän puolesta komissiolle laatimasta suullisesta kysymyksestä toissijaisuusperiaatteen puolustamisesta (O-0152/2009) (B7-0238/2009)

- Antonio Cancianin, Mario Mauron, Fiorello Proveran, Elisabetta Gardinin, Salvatore Iacolinon, Crescenzo Rivellinin, Sergio Paolo Frances Silvestrisin, Aldo Patriciellon, Paolo Bartolozzin, Cristiana Muscardinin, Mara Bizzotton, Barbara Materan, Lara Comin, Antonello Antinoron, Lorenzo Fontanan, Roberta Angelillin, Amalia Sartorin, Iva Zanichin, Licia Ronzullin, Giovanni Collinon, Marco Scurrian, Giancarlo Scotta'n, Potito Salattin, Pablo Arias Echeverrián, Raffaele Baldassarren, Pilar Ayuson, Luis de Grandes Pascualin, Pilar del Castillo Veran, Santiago Fisas Ayxelan, Carmen Fraga Estévezin, Salvador Garriga Polledon, Cristina Gutiérrez-Cortinesin, Esther Herranz Garcían, Carlos José Iturgaiz Angulon, Veronica Lope Fontagnén, Antonio López-Istúriz Whiten, Gabriel Mato Adroverin, Jaime Mayor Orejan, Pablo Zalba Bidegainin, Salvatore Tatarellan, Magdi Cristiano Allamin, Mirosław Piotrowskin ja Konrad Szymańskin laatimasta suullisesta kysymyksestä uskonnollisten symbolien esilläpidosta julkisilla paikoilla (O-0158/2009) (B7-0239/2009).

Mario Borghezio, laatija. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, edustamani Vapaa ja demokraattinen Eurooppa -ryhmän kanta on kristallinkirkas: tällä suullisella kysymyksellä pyydämme komissiota kyseenalaistamaan krusifiksin pitämistä italialaisissa luokkahuoneissa koskevan Strasbourgissa istuvan Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen päätöksen täytäntöönpanon. Haluaisin korostaa, että ihmisoikeustuomioistuin ei ole EU:n toimielin.

Meidän mielestämme tätä päätöstä – ja haluan tehdä tämän ehdottoman selväksi – ei voida hyväksyä, koska se on toissijaisuusperiaatteen vastainen. Tämä periaate on Euroopan unionin tukipilari ja jäsenvaltioiden kansalaisten oikeuksien tae. Euroopan unionia sellaisena, minä me sitä pidämme ja tuemme, ei voisi kuvitella ilman toissijaisuusperiaatteen tukea ja perustaa.

Esitän aluksi yleisen huomautuksen: kukaan ei selvästikään – tarkastelen ensin tämän päätöksen sisältöä – voisi ajatella, että jonkun ja jonkin, joka on ollut jo olemassa, poistaminen olisi demokratiaa ja vapautta edistävä teko, kuten jotkut ovat väittäneet, vaan pikemminkin mielipidepoliisin teko, epädemokraattinen teko. Jos koulun seinällä roikkuva krusifiksi revitään alas, seinä ei ole maallinen seinä vaan tyhjä seinä, jossa oleva aukko on tarkoitettu tunnustukselliseksi symboliksi, mikä on kielteinen opetus, jota voidaan pitää yhtenä monista lännen kulttuurisen ja hengellisen itsemurhan merkeistä.

Strasbourgin tuomioistuimen päätös perustuu sellaiseen uskonnonvapauden käsitteeseen, joka äärimmäisyyteen vietyinä jopa pakottaisi jokaisen kansalaisen elämään tuomioistuimen uskomusten mukaisessa ympäristössä. Mielestäni tämä ei ole uskonnonvapautta: tämä vääristää uskonnonvapauden todellisen luonteen. Kyse on kielteisestä oikeudesta tai pikemminkin oikeudesta olla vapaa velvollisuudesta harjoittaa uskontoa. Puhuttaessa uskonnonvapaudesta ei saa olla väärinymmärryksen vaaraa: me emme missään tapauksessa puhu mistään epämääräisestä asiasta.

Tässä on kyse jostain aivan muusta: krusifiksin pitäminen esillä ei ole meidän kulttuurissamme vain uskonnon asia vaan jotain paljon tärkeämpää, jotain, jolla on yleismaailmallinen arvo. Ristin symboli, ristin symboliikka ilmaisee yleismaailmallisen sanoman, jopa rauhan ja toveruuden sanoman, kuten meille on opettanut suuri metafysikko René Guénon, vain yhden nimen mainitakseni. Näiden perinteisen kulttuurin suurten oppineiden perinteisen näkemyksen mukaan tämä arvo on erittäin selvä, mutta samalla on yhtä selvää, että tämä päätös edustaa perinteiden vastaisia näkemyksiä, jotka kannustavat kaikkia ajattelemaan samalla tavalla. Tämä on Euroopan unionin todellisen hengen vastaista, ja juuri se on hämmästyttävää.

Vaikuttaa siltä, kuin tarkoituksena olisi miltei etäännyttää kanat kaikista jäljellä olevista arvoista ja symboleista, jotka ilmaisevat vertikaalisuutta ja henkisyttä. Ottamatta huomioon historiallisia tosiasioita ja yhteyttä johonkin tiettyyn uskontoon, kyse on yleismaailmallisesta symbolista. Euroopan unionin täytyy toisaalta suojella ihmisten oikeutta jatkaa symbolien käyttöä alkaen ristin symbolista.

Euroopan on oltava riittävän rohkea ja omaksuttava metahistoriallinen näkökulma näihin peruskysymyksiin ja säilytettävä asemansa kehtona ja keskuksena myös hengellisessä mielessä. Sen on palautettava eurooppalaisille vapaus pitää ja kunnioittaa identiteettiään vastaavia symboleja Euroopan unionin oikeudellisen ja poliittisen rakenteen perusperiaatteen mukaisesti: toissijaisuusperiaatteen. Koko asiassa on kyse tästä näkökohdasta, toissijaisuusperiaatteen perusluonteesta.

Tämän aiheen pohjalta voimme pohtia avainkysymystä ja keskustella siitä: mitä uskonnonvapaus tarkoittaa Euroopalle? Haluaisin sanoa, että Strasbourgin tuomioistuimen päätös nimenomaan jyrää alleen perusoikeuden uskonnonvapauteen ja haluaa estää ihmisiä, kuten italialaisia, pitämästä ristinsymbolia luokkahuoneessa tarpeellisenä muistutuksena heidän kristillistä juuristaan.

Antonio Cancian, laatiija. – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kuulijat, Euroopan ihmisoikeuksien tuomioistuin hyväksyi 3. marraskuussa 2009 italiansuomalaisen kansalaisen anomuksen krusifiksien poistamisesta luokkahuoneista. Vastaavia episodeja on sattunut aiemmin Espanjassa, Saksassa, Ranskassa ja myös Italiassa, missä valtioneuvosto vahvisti vuonna 1988, että krusifiksi ei ole vain kristillinen symboli vaan sillä on myös arvo, joka ei liity tähän nimenomaiseen uskontoon. Italian korkein hallinto-oikeus ilmaisi mielipiteensä uudelleen vuonna 2006 ja totesi, että valtion maallisuusperiaatteen vuoksi ei voida jättää huomiotta ihmisten kulttuuri-identiteettiä ja sivistystä.

Kysymyksellämme me halusimme tuoda esiin asian maallisimman näkökohdan erityisesti korostamalla, että seuraavassa vaiheessa voitaisiin jopa viedä Strasbourgin tuomioistuimeen katoliset symbolit, jotka ovat jäsenvaltioiden yhteisten periaatteiden osa, sekä niiden taiteelliset ja kulttuuriset ilmentymät eri puolilla kaupunkejamme. Myös Euroopan unionin lippu, joka luotiin Euroopan neuvostoa varten, sai suunnittelijansa mukaan innoituksensa Marian ikonografiasta.

Ihmisoikeustuomioistuimen päätöksellä pyritään pakottamaan edellä olevan perusteella – siinä kaikki toissijaisuudesta – soveltamaan maallista mallia, johon monet jäsenvaltiot eivät pysty samaistumaan tai jolla pyritään ohjaamaan meidät kohti nihilismia: siinä on teille tyhjä seinä, jonka kollega Borghesio juuri mainitsi. Päätös kyseenalaistaa koko identiteettimme, eurooppalaiset rauhan, rakkauden ja yhtenäisen kansalaisyhteiskunnan, tasa-arvon ja vapauden arvomme ja heikentää siksi vapautta ja tasavertaista kohtelua.

EU:n toimielimet ovat vapauden erioikeuksien mestareita. Sellaisten uskonnollisten ja kulttuurisymbolien näkyville asettaminen, joihin ihmiset samastuvat, ovat ajatuksen vapauden ilmaus – ja Saharov-palkinto myönnetään huomenna juuri tässä salissa – ja EU:n toimielinten sekä demokraattisia periaatteita noudattavien kansainvälisten järjestöjen itsensä on suojeltava niitä sellaisina.

Jacques Barrot, komission varapuheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, olisin hyvin mielelläni kuunnellut jäsen Mauroa, mutta hän pystyy käyttämään puheenvuoron vastaa minun jälkeeni.

Minun on noudatettava useita oikeussääntöjä. Komissio on hyvin sitoutunut ajatuksen, omantunnon ja uskonnon vapauteen, joista on säädetty Euroopan ihmisoikeusyleissopimuksen 9 artiklassa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 10 artiklassa. On kuitenkin totta, että komissio voi toimia vain EU:n lainsäädännön

soveltamisen yhteydessä. Tosiasia on, että EU:ssa julkisten rakennusten uskonnollisia symboleja koskevat kansalliset lait kuuluvat jäsenvaltioiden omien oikeusjärjestelmien piiriin.

Toissijaisuusperiaatetta on sovellettava unionin yhteydessä. On totta, että tätä toissijaisuusperiaatetta ei sovelleta Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen, joka on Euroopan ihmisoikeusyleissopimuksen täytäntöönpanosta vastaava kansainvälinen tuomioistuin, päätösten täytäntöönpanoon. On totta, että vastuu Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen päätösten täytäntöönpanosta on Euroopan neuvostolla. On myös totta, että Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen päätösten täytäntöönpano on pakollista kaikille valtioille, jotka ovat Euroopan ihmisoikeusyleissopimuksen osapuolia, ja Italialla, kuten kaikilla muillakin asianosaisilla, on yleissopimuksen 43 artiklan nojalla oikeus pyytää asian siirtämistä suurelle jaostolle kolmen kuukauden kuluessa päätöksestä. Tietojemme – jotka olemme lukeneet lehdistä – mukaan Italian valtio käyttää veto-oikeuttaan suurelle jaostolle.

Nämä asiat halusin tehdä selväksi. Mitä tulee Euroopan unionin lainsäädäntöön, tässä tapauksessa on kyse jäsenvaltion omasta oikeusjärjestelmästä. Sen vuoksi en voi vastata Euroopan neuvoston tai Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen puolesta, jotka ovat antaneet päätöksen, joka käsittääkseni saattaa herättää kysymyksiä parlamentissa.

Tämän voin vilpittömästi todeta, mutta aion kuunnella tarkasti seuraavia puheenvuoroja.

Mario Mauro, PPE-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, minäkin haluaisin kiittää komission jäsentä hänen selvästä päätöksestään siirtää tämän alueen sääntely käytännössä takaisin jäsenvaltioiden käsiin.

Minun täytyy sanoa, että olen enemmän kuin useimmat muut vakuuttunut instituutioidemme tarpeesta olla maallisia, ja aivan yhtä vakuuttunut olen siitä, että uskonto ei ole ratkaisu mihinkään poliittiseen ongelmaan. Samanaikaisesti me emme voi ratkaista poliittisia kysymyksiä käymällä sotaa uskonnoista.

Juuri tästä syystä selitän ajatuksiani paradoksin avulla: Mitä tapahtuisi, jos me soveltaisimme Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen päätöstä eli jos soveltaisimme yleisen edun vuoksi perusteluja, jotka velvoittavat meidät poistamaan krusifiksit Italian luokkahuoneista, kaikkiin paikkoihin, joissa risti on esillä? Mitä pitäisi tehdä Ruotsin lipulle, mitä pitäisi tehdä Suomen lipulle, entä Slovakian lipulle, Maltan lipulle, Tanskan lipulle ja Kreikan lipulle ja Yhdistyneen kuningaskunnan lipulle, jossa on jopa kolme ristiä?

Koska, hyvät kuulijat, syy siihen, että näissä lipuissa on risti, ei poikkea mitenkään siitä, miksi krusifikseja pidetään esillä Italian luokkahuoneissa, eikä syynä ole uskonto vaan pikemminkin kulttuuri ja perintö. Siksi meidän pitäisi antaa jäsenvaltioiden päättää tapauskohtaisesti sopivista ratkaisuista, joissa otetaan huomioon maan omien kansojen herkkätunteisuus suhteessa heidän kokemukseensa uskonnonvapaudesta ja instituutioiden maallisuudesta.

Pyydämme vain tätä ja teemme niin siksi, että kyse ei missään nimessä ole abstraktista lakikäsitteestä, jota on noudatettava, vaan jokaisen yksilön henkilökohtaisesta totuudesta ja ikuisuuden kaipuusta.

Juan Fernando López Aguilar, S&D-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, asianajajana ja Euroopan parlamentin jäsenenä olen varma siitä, että keskusteluamme seuraavat monet kansalaiset, jotka ovat samaa mieltä siitä, että siinä ei keskitytä asiaan. Siksi yritämme selvittää muutamaa asiaa.

Ensinnäkin puhumme päätöksestä, jonka tehnyt Euroopan ihmisoikeustuomioistuin ei ole Euroopan unionin toimielin vaan tuomioistuin – joka on Euroopan unionin samankeskisen ympyrän osa mutta kuitenkin erillinen – joka on sitoutunut oikeusjärjestykseen, edustukselliseen demokratiaan ja ihmisoikeuksiin.

Toiseksi me puhumme oikeuden ratkaisusta, eikä mikään parlamentin päätöslauselma voi kumota tai muuttaa tuomioistuimen antamaa päätöstä.

Kolmanneksi Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen päätöksessä kunnioitetaan suuresti uskonnonvapautta ja siitä seuraavaa uskonnollista moniarvoisuutta. Uskonnonvapaus on osa jäsenvaltioiden yhteistä valtiosääntöperinnettä ja perustuslakia, ja se on myös ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojelemiseksi tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen suojaama perusoikeus.

Siksi päätöksellä annetaan vakaan oikeusperustan mukaisesti perusteet uskonnonvapauden suojelulle. Siinä ei kielletä sitä lainkaan. Mikä vielä tärkeämpää, päätöksen on tehnyt yksimielisesti arvovaltainen tuomioistuin, joka on vaikuttanut ihmisoikeuskulttuurin muodostumiseen lähes kuudenkymmenen vuoden ajan.

Loppujen lopuksi – ja tämä on tärkeää – meidän on kuitenkin muistettava, että mikään Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen päätös ei tarkoita, että jonkin Euroopan ihmisoikeusyleissopimuksen allekirjoittaneen jäsenvaltion lainsäädäntöä olisi muutettava, koska päätöksessä tunnustetaan oikeus rikkomista koskevaan vastineeseen erityistapauksessa.

Vain tällä perusteella jäsenvaltioiden vastuulla on tehdä asianmukaiset päätökset lainsäädäntöön tai käytäntöihin tehtävistä muutoksista, jotka voivat olla Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oppien mukaisia, mutta ne eivät ole missään tilanteessa velvollisia tai pakotettuja tekemään niin Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen päätöksen perusteella.

Siksi yhdelläkään jäsenvaltiolla ei ole syytä huolestua. Yksikään niistä ei ole velvollinen muuttamaan lainsäädäntöään tai julkisia käytäntöjään jonkin Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen päätöksen vuoksi. Näin ollen Italialla tai millään muullakaan maalla ei ole mitään syytä ottaa käyttöön yleisiä sääntöjä tämän päätöksen seurauksena.

Silti täällä on vedottu toissijaisuusperiaatteeseen. Meidän on todettava, että toissijaisuus on EU:n oikeuden osa, jota ei voida soveltaa tässä tapauksessa, koska sillä ei käsitteenä tai sovelluksena ole mitään tekemistä tämän tapauksen kanssa.

Mielestäni voitaisiin vedota EU:n lainsäädännön sääntöön, joka sallii äänestyksen lykkäämisen, jos epäillään, että äänestyksen kohteena olevalla asialla ei ole mitään tekemistä Euroopan parlamentille kuuluvien asioiden kanssa, ja juuri siitä on tässä tapauksessa mielestäni kyse.

Siksi olen sitä mieltä, että vaikka tämä keskustelu on oikeutettu, siinä ei todellakaan keskitytä asiaan eikä se edellytä pikaista julkilausumaa ja vielä vähemmän vastalauseita tai sellaisen tuomioistuimen päätöksen kumoamista, joka ei ole Euroopan unionin toimielin.

Sophia in 't Veld, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, tämänpäiväisen keskustelun jokseenkin harhaanjohtava otsikko sisältää sanan ”toissijaisuus”. Toissijaisuus, niin kuin minä sen ymmärrän, tarkoittaa päätösten tekemistä tasolla, joka on mahdollisimman lähellä kansalaisia eli yksittäisen kansalaisen tasolla. Nyt teidän päätöslauselmassanne sanotaan, että kansallisvaltion oikeudet ovat yksittäisten kansalaisten oikeuksien yläpuolella. Meidän tehtävämme tässä parlamentissa on suojella kansalaisten oikeuksia, ei valtioiden oikeuksia.

Toiseksi, jos otetaan huomioon, että tämä ei ole Euroopan unionin asia – kuten te väitätte – haluaisin tietää, miksi nämä asiat sisältyvät Kööpenhaminaan kriteereihin ja miksi me vaadimme ehdokasmaita kunnioittamaan kirkon ja valtion erottamista toisistaan, jos me emme voi vaatia sitä omilta jäsenvaltioiltamme.

Kolmanneksi, hyvät kollegat, jos te sanotte, että keskustelu näistä asioista ei kuulu Euroopan parlamentin toimivaltaan, ihmettelen, miksi toimivaltaamme kuuluu keskustelu sellaisista asioista kuin kurkkujen muoto mutta ei keskustelu kansalaistemme perusoikeuksista.

Mitä tulee Euroopan ihmisoikeusyleissopimukseen ja tuomioistuimen päätökseen, nyt on kulunut kaksi viikkoa Lissabonin sopimuksen voimaantulosta, jossa edellytetään EU:n liittymistä ihmisoikeusyleissopimukseen. Eikö olisi käsittämätöntä, jos me samanaikaisesti kieltäytyisimme hyväksymästä Strasbourgin tuomioistuimen valtaa? Sitä emme pysty selittämään kansalaisillemme.

Toiseksi olen sitä mieltä – saman on jo sanonut kollega López – että politiikoilla ei ole mitään oikeutta puuttua tuomioistuimen päätöksiin. Tuomarien on annettava tehdä työnsä. Meillä voi olla mielipide – päätös saattaa olla mieleisemme tai sitten ei – mutta meidän ei pidä puuttua heidän työhönsä. Minun ryhmäni, ALDE-ryhmä – eurooppalaiset liberaalit – on kaikkien kansalaisten Euroopan puolustaja. ALDE uskoo monimuotoiseen Eurooppaan, missä jokaisella on oikeus omaan omaantuntoon, omaan uskontoon ja myös uskonnonvapauteen.

Päätän nyt puheenvuoroni. Valtioiden – ei tuomioistuinten vaan valtioiden – on taattava ympäristö, jossa kaikki kansalaiset voivat elää vapaasti omantuntonsa mukaisesti. Valtion pitäisi suojella heitä, ja mielestäni tilanne on erittäin vakava, jos he tuntevat tarvetta viedä asia oikeuteen puolustaakseen itseään valtiolta. Kollegat, hylätkää EPP:n ja ECR:n päätöslauselmat.

Mirosław Piotrowski, ECR-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, on historiallinen tosiasia, että Euroopan unionin perustajat olivat kristillisdemokraatteja: Konrad Adenauer, Alcide De Gasperi, Robert Schuman ja Jean Monnet, jotka rakensivat kristillisten arvojen ja symbolien varaan. Siksi haluan muistuttaa teitä siitä, että Euroopan unionin lippu, jossa on 12 kultatähden muodostama ympyrä sinisellä pohjalla ja joka roikkuu

takananne, arvoisa puhemies, viittaa Pyhän Neitsyt Marian pään yläpuolelle olleisiin 12 tähteen – Johanneksen ilmestyksen 12. luku.

Yli puoli vuosisataa myöhemmin on syytä kysyä, onko perustajien filosofialla edelleen merkitystä. Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen skandaalimaisen päätöksen mukaan italialaisista kouluista on poistettava ristit, ja siinä yhteydessä on todettava painokkaasti, että mikään poliitikkojen nimeämä tuomarijoukko, eikä edes Euroopan neuvosto, ei voi määrätä poistamaan ristiä, jolla on yleismaailmallinen ja uskonnollinen merkitys. Tämä tuomio tallaa jalkoihinsa Euroopan uskonnonvapauden ja kulttuuriperinnön.

Haluaisin tässä yhteydessä kysyä komission jäseneltä: Eikö teidän mielestänne isku kristillisiä symboleja vastaan tuhoa myös Euroopan unionin perustan? Ettekö te voisi komission puolesta käynnistää keskustelua kristillisten merkitysten asemasta ja merkityksestä Euroopan unionissa?

Manfred Weber (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, olen kiitollinen mahdollisuudesta käyttää tämä puheenvuoro. Kollega López Aguilar viittasi siihen, että asianajajana hänen käsityksensä mukaan me emme ole vastuussa. Minä en puhu asianajajana vaan poliitikkona. Tämä Strasbourgin tuomarien päätös vaikuttaa miljooniin ihmisiin Euroopassa. Siksi on hyvä, että keskustelemme siitä täällä.

Kirkon ja valtion suhde on ollut Euroopassa aina kiistanalainen ja johtanut verisiin konflikteihin. On aivan oikein, että Euroopan unioni on onnistunut erottamaan valtion uskonnosta. Se on hyvä asia. Euroopassa on kuitenkin useita eri malleja. Ranska on selvästi uskonnoton valtio, kun taas Isossa-Britanniassa valtionpäämies, kuningatar, on myös kirkon päämies. Meillä on erilaisia malleja siitä, miten kirkon ja valtion välinen suhde on kehittynyt. Tämän vuoksi on mielestäni hyvä asia, että vaadimme tällä alueella toissijaisuusperiaatteen noudattamista ja että jokainen maa voi kulkea omaa tietään.

Haluaisin mennä asiassa vielä vähän pidemmälle. En halua puhua toissijaisuusperiaatteesta vaan siitä perusasiasta, että minun näkökulmastani eurooppalaiset solidaarisuuden, toissijaisuuden ja vapauden arvot eivät ole ajateltavissa ilman kristinuskon ja juutalaiskristillisen uskonnon perustaa. Miksi näitä arvoja ei ole Kiinassa tai Lähi-idässä? Siksi, että ne perustuvat meidän kulttuuriimme ja meidän uskontoihimme. Tämän voi sanoa pakottamatta ketään hyväksymään samaa uskontoa. Me olemme ylpeitä uskonnonvapaudestamme.

Meillä on uskonnonvapaus siinä mielessä, että voin päättää ryhtyä ateistiksi. Se on hyväksyttävää ja oikeutettua, ja me olemme taistelleet sen puolesta. Meillä on kuitenkin myös oikeus uskontoon. Minun alueellani, jolla on yli miljoona asukasta, yli 80 prosenttia on katolilaisia. Samalla tavalla kuin ateistit vaativat muita osoittamaan heille suvaitsevaisuutta, katolilaiset, joiden osuus väestöstä on yli 80 prosenttia, vaativat ei-uskovaisia olemaan suvaitsevaisia heidän uskontoaan kohtaan. He haluavat osoittaa ja harjoittaa uskoaan julkisesti, ja he haluavat, että tämän enemmistöyhteiskunnan vähemmistö hyväksyy kristilliset symbolit. Myös tämä on uskonnonvapauden perusteella oikeutettua.

Jokaisen, joka vaatii suvaitsevaisuutta, on myös osoitettava suvaitsevaisuutta kristinuskon harjoittajia kohtaan.

Joanna Senyszyn (S&D). – (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan ihmisoikeustuomioistuin on aivan oikeutetusti päättänyt, että ristin ripustaminen koululuokkiin on vastoin oppilaiden uskonnonvapautta ja vanhempien oikeutta kasvattaa lapsensa oman vakaumuksensa mukaisesti. Tuomarit päättivät yksimielisesti, että risti koulussa on Euroopan ihmisoikeusyleissopimuksen vastainen.

Päätös on yksinkertainen, selvä ja yleismaailmallisesti ymmärrettävä. Siksi se on herättänyt niin paljon raivoa ja vihaa papiston ja oikeistopoliitikkojen keskuudessa. He teeskentelevät, että eivät ymmärrä sitä, ja vaativat komissiolta selityksiä ja parlamentilta virallisen kannan hyväksymistä. Se on laitonta. EU:n toimielimillä ei ole valtuuksia arvioida tätä tai mitään muutakaan tuomioistuimen päätöstä. Emme saa unohtaa, että on olemassa vallan kolmijako ja että tuomioistuin on Euroopan neuvoston elin, ei Euroopan unionin.

Vastaan kysyjille, joilla heillä on tällaisia epäilyksiä: Ristejä koskeva päätös ei riko toissijaisuusperiaatetta. Asia on aivan päinvastoin, se auttaa huomauttamaan lainsäädännöstä niille Euroopan valtioille, jotka ovat unohtaneet, että niiden perustuslaissa on säännös kirkon ja valtion erottamisesta toisistaan tai ainakin maailmankatsomuksen neutraalisuudesta. Tuomioistuimen päätös auttaa kirkon määräysvallan alaisia kansallisia viranomaisia ja tuomioistuinta toteuttamaan kansalaisten perusoikeudet, joita on rikottu kirkon vaikutusvallan lisääntyessä yhteiskunnallisessa elämässä. Kirkkovaltioiden kansalaiset eivät voi puolustaa oikeuksiaan kansallisissa tuomioistuimissa. On hyvä asia, että he voivat kääntyä ihmisoikeustuomioistuimen puoleen ja saada oikeutta.

Päätös on sopusoinnussa jäsenvaltioiden kansallisen identiteetin kanssa ja tulisi panna täytäntöön. Se ei tarkoita uskonnollisten symbolien esillepanon kieltämistä julkisilla paikoilla vaan ainoastaan hyvin pienessä

julkisessa tilassa, valtion kouluissa. Kukaan ei vaadi ristien poistamista kirkoista, toreilta tai lipuista, kuten yksi jäsenistä harkitsemattomasti sanoi.

Siinä ei puututa kirkon ja valtion välisiin suhteisiin vaan ainoastaan puolustetaan kansalaisia, joiden oikeuksia on rikottu. Myös minun maassani kirkon vaikutusvallan edistäminen rajoittaa puolalaisten perusoikeuksia. En voi kuvitella, että Euroopan parlamentti ja komissio estäisivät puolalaisia ajamasta oikeuksiaan Strasbourgin tuomioistuimessa. Komission ja parlamentin kriittinen kanta tästä päätöksestä tarkoittaisi asiaankuulumatonta puuttumista asiaan ja tekisi myös meistä naurunalaisia. Varoitan teitä siitä.

Carlo Casini (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen päätös ei ole järkyttänyt vain uskovia vaan myös kaikkia muita, jotka ovat vuosisatojen ajan pitäneet krusifiksia merkinä toivosta ja solidaarisuudesta, jostain, mikä antaa lohtua ja vapauttaa pelosta ja kivusta.

Toivomme, että suuri jaosto muuttaa päätöstä, koska se on selvästikin järjetön. Pitäisikö meidän poistaa Punaisen Ristin nimi? Pitäisikö meidän poistaa valtavat krusifiksit vuortenhuipuilta, jotka kohoavat yli kaupunkien ja laaksojen? Kielletäänkö Englannin kuningatarta, kuten aiemmin jo mainittiin, toimimasta Anglikaanisen kirkon päämiehenä?

Tapaus houkuttelee kuitenkin tärkeään pohdiskeluun kansalaisten ja politiikan näkökulmasta: ovatko ihmisoikeudet pelkästään yksittäisten, sosiaalisesta ympäristöstä eristettyjen yksilöiden, oikeuksia vai onko oikeus osoittaa tiettyä hartautta myös kansojen oikeus? Eikö perinteellä, historialla, älyllä ja taiteella ole mitään merkitystä, kun ne ovat tuhansia vuosia olleet ihmisten identiteetille luonteellomaisia?

Lisäksi kysymys koskee aivan oikeutetusti myös toissijaisuuden ja ihmisoikeuksien välistä suhdetta, ja huomautan, että jälkimmäistä, lukuun ottamatta tiettyjä peruseriaatteita, joita on pidettävä yleismaailmallisina ja kiistämättöminä, voidaan tulkita eri tavoin, ja ihmisoikeudet voivat olla keskenään ristiriitaisia. Miksi joltain valtiolta pitäisi evätä mahdollisuus ratkaista nämä ristiriidat lainsäädännöllä ja tulkita ja toteuttaa ihmisoikeuksia kansalaistensa eettisten näkemysten mukaisesti? Siksi tämä kysymys on paljon laajempi kuin kysymys krusifikseista.

Euroopan tuomioistuin on muissa tapauksissa tunnustanut – liittyen oikeuteen elämään – valtion yksinomaisen oikeuden päättää kaikkein ristiriitaisimmista asioista, kuten abortin ja eutanasian sääntelystä. Nyt Lissabonin sopimuksessa vaaditaan meitä liittymään Euroopan ihmisoikeuksia ja koskevaan yleissopimukseen, ja sen seurauksena meitä Euroopan unionina myös kunnioittamaan Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen päätöksiä.

Siksi meidän pitäisi ajatella tuomioistuimen ottamaa uutta ja erilaista suuntaa. Olisi vakava asia, jos jokin ylikansallinen voima, varsinkin jos sitä harjoittaisi rajallinen määrä ihmisiä muuten kuin kansan demokraattisena ilmauksena, muuttuisi ahdasmieliseksi ja nöyryyttäväksi ja suhtautuisi välinpitämättömästi ihmisten tunteisiin ja sydämiin ja siten vastustaisi perimiltään vapautta. Siksi toivon, että Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraattien) päätöslauselma hyväksytään suuren jäsenmäärän äänillä.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Euroopan, sen yksittäisten valtioiden ja siten myös EU:n historia liittyy tiiviisti kristilliseen perintöön, pidimmepä me siitä tai emme. Siksi myös monien valtioiden perustuslaeissa viitataan kristillisiin perinteisiin. Jopa Euroopan unionista tehdyn sopimuksen johdanto-osaan on saatu innoitusta muun muassa Euroopan uskonnollisesta perinnöstä, josta yleismaailmalliset arvot ovat kehittyneet.

Perusoikeudet on tällä hetkellä taattu EU:ssa Euroopan unionin perusoikeuskirjalla ja ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyllä eurooppalaisella yleissopimuksella, mutta ne kumpuavat ennen kaikkea perustuslaillisista perinteistä, jotka ovat jäsenvaltioille yhteisiä ja kehittyneet vuosisatojen aikana. Siksi EU:n on mielestäni kunnioitettava kaikin tavoin kansallista historiaansa, kulttuuriaan ja perinteitään ja kieltäydyttävä päättäväisesti rankaisemasta jäsenvaltioita, jotka puolustavat oikeuksiaan omaan erityiseen luonteeseen, kuten kristilliseen perintöön ja kristillisiin symboleihin. Lopuksi haluaisin todeta vain, että perusoikeuskirja tai eurooppalainen yleissopimus ei kumpikaan laajenna unionin toimivaltaa.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, haluaisin aluksi pyytää lupaa lainata joitakin sanoja, jotka aion tehdä omikseni. Krusifiksi ei ole merkki pakottamisesta. Se on symboli, joka edustaa myönteisiä arvoja, jotka ovat olleet osa historiaamme, kulttuuriamme ja yhteiskuntaamme yli 2 000 vuoden ajan. Me emme voi väittää suojelevamme perusoikeuksia kieltämällä juuri ne arvot, jotka ovat luoneet ne.

Demokratia toimii vapauden ja kunnioituksen ansiosta auttamalla harjoittamaan näitä oikeuksia eikä pakottamalla tai rajoittamalla. Kaikkien EU:n toimielinten, järjestöjen ja tuomioistuinten on tietysti

kunnioitettava toissijaisuusperiaatetta ja tunnustettava se, erityisesti vapaus, olkoonpa kyse mielipiteenvapaudesta tai uskonnonvapaudesta.

Jäsenvaltioiden oikeutta pitää uskonnollisia symboleja esillä julkisilla paikoilla symbolina, joka edustaa niiden kansalaisten perinteitä ja identiteettiä, ei pidä eikä voi rikkoa. Vapaus on yhteiskuntamme oleellinen osa ja peruspilari, jonka varaan vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue on rakennettu. Jos sitä rajoitettaisiin tai sensuroitaisiin, Euroopan unionin perustukset romahtaisivat.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, minäkin olen sitä mieltä, että tuomioistuin on väärässä todetessaan, että krusifiksi luokkahuoneessa merkitsee kunnioituksen puutetta muiden ihmisten uskonnollista vakaumusta kohtaan. Asia, josta keskustelemme tänään, ei ole oikeudellinen vaan yhteiskunnallinen. Meidän on luonnollisesti pidettävä kiinni toissijaisuusperiaatteesta. Uskonnollisten symbolien läsnäolo ei ole merkki uskonnollisesta syrjinnästä tai pakottamisesta. Se on seuraus jokaisen maan perinteestä ja historiasta ja usein myös sen perustuslaista, kuten minun maani, Kreikan, tapauksessa.

Meillä Kreikassa on luokkahuoneissa uskonnollisia ikoneja, mutta niiden tarkoituksena ei ole tyrkyttää oppilaille jotain tiettyä uskontoa, vaan ne ovat osa perinnettämme ja liittyvät suoraan yhteiskuntamme arvoihin ja rakenteisiin, Ottomaanien valtakunnan harjoittamaan neljä vuosisataa kestäneeseen vainoon ja uskonnolliseen sortoon.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Haluaisin vastata lyhyesti kolmeen kohtaan. Tänä iltana lähellä vuoden loppua ja joulunalusaikaa, tiistaina ennen keskiviikkoa, lähes kuusikymmentä vuotta Euroopan unionin perustamisen jälkeen me keskustelemme edelleen yhdestä Euroopan yhdentymisen pilarista. Me keskustelemme toissijaisuusperiaatteesta.

Mario Borghezion kysymys liittyy Euroopan tuomioistuimen Strasbourgissa antamaan päätökseen siitä, että ristien esilläpito Italian kouluissa on Euroopan ihmisoikeusyleissopimuksen vastaista. Päätös on herättänyt pelkoa monissa valtioissa. Slovakian parlamentti antoi viime viikolla päätöslauselman, jossa todettiin, että päätös on ristiriidassa Euroopan kulttuuriperinnön ja kristinuskon historian kanssa.

Minusta ei ole ollut kovin miellyttävää käsitellä yhteistä päätöslauselmaluonnosta, josta äänestämme torstaina. Olen pettynyt siihen, että meillä ei ole rohkeutta sisällyttää päätöslauselmaan, jossa puhutaan toissijaisuusperiaatteista, niitä Lissabonin sopimuksen kohtia, jotka liittyvät suoraan hyväksyttyyn ohjelmaan.

Magdi Cristiano Allam (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, jos ajattelemme sitä, että tuskin kukaan täällä on juuri nyt puhumassa krusifiksikysymyksestä, ottaen huomioon, että krusifikseista keskustellaksemme meidän täytyy turvautua toissijaisuuskysymykseen, ainoa looginen johtopäätös on, että me elämme Euroopassa, joka häpeää omien juutalaiskristillisten juuriensa historiallista totuutta ja kristinuskon totuutta, joka on, kuten Goethe sanoi, Euroopan yhteinen kieli.

Euroopan parlamentissa on 23 virallista kieltä, mikä osoittaa, että Eurooppaa ei yhdistä mikään muu kuin kristinuskko. Haluaisin esittää komission jäsen Barrot'le kysymyksen: miksi sen jälkeen, kun Sveitsi sanoi kansanäänestyksessä "ei" minareeteille, Euroopan komissio, Euroopan unioni, Yhdistyneet Kansakunnat, Arabiliitto tai Islamilainen konferenssi eivät tulleet tueksi ja tuominneet kansanäänestyksen tulosta – vaikka Sveitsi ei olekaan Euroopan unionin jäsen – mutta tänään te otatte neutraalin kannan kysymyksessä, joka koskee juuriamme, identiteettiämme ja sieluumme?

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Protestanttisena pappina, jonka perinteessä tärkein symboli on kahdeksansakarainen tähti eikä risti, haluaisin käyttää tässä keskustelussa lyhyen puheenvuoron. Minun vaalipiirissäni itse asiassa 99 prosenttia äänestäjistä on katolilaisia. Neljä lastani käyvät koulua katolilaisten lasten kanssa. Risti ei häiritse meitä. Haluaisin tehdä tässä – jos saan, erästä teknisestä seikasta – eron krusifiksin ja ristin välille. Meidän on oltava tietoisia siitä, vaikka se ei häiritse minua itseäni, että risti tai krusifiksi häiritsee joitakin ihmisiä siksi, että se muistuttaa heitä inkvisitiosta.

Mielestäni tämä on kohtuullista maissa, joissa käytäntö on kehittynyt, koska katolilaisessa perinteessä kouluissa on ristejä, erityisesti uskonnollisissa kouluissa. Parlamentin ei kuitenkaan pitäisi keskustella näistä asioista vaan pikemminkin köyhyydestä, talouskriisistä tai siitä, miten Itä-Eurooppa onnistuisi kirimään muut kiinni. Käymämme keskustelu on hedelmätöntä. Meidän on pohdittava sitä, kuka esitti vastalauseen tuossa italialaisessa koulussa ja miksi. Meidän olisi pitänyt tutkia tätä yksittäisenä tapauksena sen sijaan, että keskustelemme täällä asiasta, joka on jo menneisyyttä.

Haluan tietysti korostaa jälleen kerran, että minulla ei ole mitään ristiä vastaan, koska minäkin näen ristin joka päivä eikä se häiritse minua. Meidän on luotava Italiaan ja Romaniaan kunnolliset elinolosuhteet, niin että tästä ei tarvitse keskustella.

Diane Dodds (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, olemme viime vuosina todistaneet jatkuvaa kampanjaa uskonnonvapauden tukahduttamiseksi. Kristittyjä sairaanhoitajia on rangaistu, kun he ovat tarjoutuneet rukoilemaan potilaiden kanssa, ja vasta tänään kristitty pappi Lillian Ladele, jota käskettiin suorittamaan parisuhteen rekisteröinti tai hänet erotettaisiin, on hävinnyt uskonnollista syrjintää koskevan oikeusjuttunsa valitustuomioistuimessa Yhdistyneessä kuningaskunnassa.

Tasa-arvolait eivät ole suojelleet kristittyjä – vaan todellakin päinvastoin. Tasa-arvolain muutos kirkkojen uskonnonvapauden suojelemiseksi hylättiin alahuoneen äänestyksessä kaksi viikkoa sitten, ja EU:n komissiota syytettiin asiaan puuttumisesta. Komissio väitti perustellussa kannassaan, että Yhdistyneen kuningaskunnan on rajattava uskonnonvapauden turvaa työläinsäädännössään. Komission pitäisi mielestäni hävetä. On hyväksyttävä, että ihmisillä on uskonsa ja oikeus ilmaista sitä. Lain pitäisi suojella eikä rangaista kristittyjä.

Jacques Barrot, komission varapuheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, minulle tutuimmassa maassa on ollut kovia riitoja näistä aiheista, ja haluaisin hyvin yksinkertaisesti, henkilökohtaisella tasolla esittää toiveen, että Euroopan parlamentin politiikassa säilytettäisiin keskinäinen suvaitsevaisuus ja kunnioitus.

On todella olemassa perheitä, jotka haluavat noudattaa kristillistä perinnettä. On perheitä, jotka saattavat kyseenalaistaa tämän perinteen. Tämä uskontojen ja kulttuurien monimuotoisuus tekee meistä sen, keitä me olemme, mikä on Eurooppa. Minusta meidän pitää pysyä hyvin varovaisina, kun käsittelemme tällaista aihetta. Otan itselleni vapauden ilmaista tämän varsin yksinkertaisesti, koska olen itse kärsinyt kummankin puolen ääripäistä maassa, joka on minulle tutuin.

Olen kuitenkin asianajaja, ja aivan rehellisesti sanottuna en ymmärrä, miten tätä keskustelua voidaan käydä täällä, kun sitä pitäisi käydä ensin Euroopan neuvoston yleiskokouksessa ja kansallisissa parlamenteissamme. Tämä keskustelu pitäisi käydä nimenomaan siellä. Lisäksi meillä on velvollisuus – minulla on velvollisuus komission puolesta – sanoa, että komissio on todella hyvin sitoutunut kunnioittamaan uskonnon vapauden periaatetta ja että se olisi ilman muuta varmasti pakotettu toimimaan kaikkien tiettyyn uskontokuntaan kuuluvien henkilöiden syrjinnän muotojen vastustamiseksi.

Silti komissio ei voi toimia perussopimuksien määrittämän oikeudellisen kehyksen ulkopuolella. Se ei myöskään voi perussopimusten valvojana puuttua jotakin jäsenvaltiota koskeviin asioihin, jos nämä asiat eivät liity Euroopan unionin lainsäädäntöön. Velvollisuuteni on aivan yksinkertaisesti sanoa tämä. Komissio voi vain panna merkille tässä parlamentissa esitetyt eri kannat, mutta se ei voi ilmaista mielipidettä asiasta, joka ei ole EU:n oikeuden alainen. Jälleen kerran nämä asiat ovat jäsenvaltioiden kansallisten oikeusjärjestelmien alaisia. Sen voin omasta puolestani asianajajana todeta.

Silti tämä keskustelu on mielestäni hyödyllinen ja luonnollisesti mielenkiintoinen, vaikka haluaisin yksinkertaisesti kannustaa kaikkia siihen osallistuneita säilyttämään tarvittavan suhteellisuudentajun ja sallimaan sen, että Euroopan neuvosto ja sen parlamentaarinen yleiskokous puolestaan käyvät hyödyllisen keskustelun tulkinnoista, jotka voitaisiin esittää Euroopan ihmisoikeustuomioistuimelle. Rehellisesti sanottuna me emme kuitenkaan voi perussopimusten valvojina puuttua keskusteluun, joka koskee pohjimmiltaan Euroopan neuvostoa ja Euroopan ihmisoikeustuomioistuinta.

Pahoittelen, että en ole voinut antaa teille tänä iltana parempaa vastausta, mutta velvollisuuteni on vastata näin rehellisyyden nimissä ja lainsäädännön mukaisesti. Uskon todella, että me puhumme ongelmista, joita käsitellään nyt unionissa kunkin jäsenvaltion kansallisen oikeusjärjestelmän puitteissa.

Puhemies. – (FR) Olen vastaanottanut kuusi työjärjestyksen 115 artiklan 5 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätettyä päätöslauselmaesitystä⁽³⁾.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina 17. joulukuuta 2009.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

⁽³⁾ Ks. pöytäkirja.

Herbert Dorfmann (PPE), kirjallinen. – (DE) Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen päätös on ilmaus aggressiivisesta maallistumisesta ja antaa valtuudet niille, jotka haluavat julkisen tilan olevan uskonnosta vapaata. Näin jätetään huomiotta se tosiasia, että maanosamme ei voi olla olemassa ilman kristinuskoa. Kristinuskko on määrittänyt Eurooppaa, sen ihmisiä, kulttuuria ja taidetta sekä ajattelutapaa niin paljon, että maanosa kadottaisi identiteettinsä, jos kaikki kristinuskon merkit pitäisi hävittää. Kyse ei todellakaan ole uskonnonvapauden kyseenalaistamisesta. Kirkon ja valtion erottaminen toisistaan on demokratiamme suuri etu, ja haluaisin meidän varmistavan, että kumpikin huolehtii omista tehtävistään toistaan kunnioittaen. Juuri tästä kunnioituksesta tässä kaikessa on kyse. Kristillisen kirkon ei pidä vaatia kaikkia uskomaan siihen, mutta sillä on oikeus vaatia kaikkia kunnioittamaan sitä.

Martin Kastler (PPE), kirjallinen. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, mitä uskonnonvapaus itse asiassa tarkoittaa? Vastaus on varsin yksinkertainen. Se tarkoittaa vapautta harjoittaa uskontoa. Uskonnonvapaus ei tarkoita vapautta olla harjoittamatta uskontoa vaan vapautta harjoittaa uskontoa. Uskonnonvapaus ei luo uskonnotonta yhteiskuntaa vaan antaa ihmisille oikeuden harjoittaa uskontoaan avoimesti yhteiskunnassa. Krusifiksi luokkahuoneessa ei pakota ketään uskomaan tai olemaan uskomatta. Siksi se ei ole uskonnonvapauden vastainen. En myöskään ole koskaan kuullut oikeudesta, joka oikeuttaisi jonkun olemaan joutumatta vastakkain uskonnollisten symbolien kanssa. Jos näin olisi, meidän pitäisi itse asiassa välittömästi kieltää kaikki hautakivien ristit ja kirkontornit. Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen krusifikseja koskeva päätös ei siksi ole vain isku toissijaisuusperiaatetta vastaan vaan se rikkoo myös oikeutta uskonnonvapauteen. Me Euroopan parlamentissa emme voi emmekä saa hyväksyä tätä päätöstä. Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen pitäisi jakaa oikeutta eikä ryhtyä ideologisten ja kristinuskonvastaisten etujen tahdottomaksi välikappaleeksi. Muussa tapauksessa meidän on vakavasti harkittava, onko tällä tuomioistuimella enää lainkaan merkitystä.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE), kirjallinen. – (PL) Mielestäni tuomioistuimen päätöksellä ei ole mitään tekemistä uskonnonvapauden suojelemisen kanssa. Ristin esilläolo luokkahuoneessa ei itsessään ole ilmaus henkilön maailmankatsomuksesta eikä se riko vanhempien oikeutta kasvattaa lapsensa oman vakaumuksensa mukaan, samalla tavoin kuin tätä oikeutta ei riko se, että käytetään vaatteita, jotka osoittaisivat jonkin tietyn uskonnon tunnustamista. Yhteisen, yhtyneen Euroopan perustana on keskinäinen ymmärrys ja avoimuus samoin kuin Euroopan unionin muodostamien maiden välisten kulttuurierojen, juurien ja perinteiden kunnioittaminen. Ei ole mikään salaisuus, että eurooppalaisen identiteettimme alkuperä polveutuu suoraan kristillisestä perinteestä. Siksi eurooppalaisten selvälle enemmistölle risti on uskonnollinen symboli ja samanaikaisesti symboli, joka edustaa heidän arvojaan. En kuvittele, että vuoropuhelu, jota käymme toistemme kanssa joka päivä, ei heijastaisi arvojamme. En myöskään kuvittele, että meidät pakotettaisiin uskonnonvapauden nimissä kieltämään jotain, mikä on meille tärkeä ja pyhä symboli, riippumatta siitä, onko se risti, Davidin tähti tai kuunsirppi. Kenelläkään ei vain ole oikeutta pakottaa toista noudattamaan tiettyä uskontoa tai arvojärjestelmää, eikä kenelläkään myöskään ole oikeutta pakottaa vapauden nimissä ketään poistamaan symboleja, jotka ovat koko ihmiskunnalle tärkeitä. Tällä päätöksellä tuomioistuin ei itse asiassa ylläpidä uskonnonvapautta vaan syrjii kaikkia niitä, joiden elämässä uskonsymboleilla on huomattava merkitys.

21. Seuraavan istunnon esityslista: ks. pöytäkirja

22. Istunnon päättäminen

(Istunto päättyi klo 23.45.)